

Lagrådsremiss

En ny svensk tullagstiftning

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 12 november 2015

Magdalena Andersson

Lena Gustafson
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I denna lagrådsremiss lämnas förslag till de lagändringar som behövs för att komplettera Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (unionstullkodexen).

EU är en tullunion med gemensam tullagstiftning. Kärnan i denna gemensamma tullagstiftning har sedan 1992 varit rådets förordning (EEG) nr 2913/92, dvs. gemenskapstullkodexen. Bestämmelser i svensk rätt som kompletterar gemenskapstullkodexen finns främst i tullagen (2000:1281) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. I och med att gemenskapstullkodexen nu har ersatts av unionstullkodexen har det varit nödvändigt att se över den svenska tullagstiftningen.

Denna lagrådsremiss innehåller förslag till en ny tullag som ersätter den nuvarande tullagen och en ny lag om vissa tullbestämmelser som ersätter lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Samtidigt föreslås ändringar i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen och lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2016.

Innehållsförteckning

1	Beslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till tullag	6
2.2	Förslag till lag om vissa tullbestämmelser	34
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen	36
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet	40
3	Ärendet och dess beredning	41
4	Tullunionen	42
4.1	Europeiska unionen är en tullunion	42
4.2	En gemensam tullagstiftning	43
4.3	Nationella bestämmelser	45
5	Den nya tullkodexen för unionen	46
5.1	Nyheter i unionstullkodexen	46
5.2	Allmänna bestämmelser (avdelning I)	47
5.3	Faktorer som ska läggas till grund för tillämpningen av import- eller exporttullar och andra åtgärder beträffande varuhandel (avdelning II)	51
5.4	Tullskuld och garantier (avdelning III)	52
5.5	Införsel av varor i unionens tullområde (avdelning IV)	54
5.6	Allmänna regler om tullstatus, hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll, frigörande och bortskaffande av varor (avdelning V)	54
5.7	Övergång till fri omsättning och befrielse från importtullar (avdelning VI)	55
5.8	Särskilda förfaranden (avdelning VII)	56
5.9	Varor som förs ut ur unionens tullområde (avdelning VIII)	58
5.10	Elektroniska system, förenklingar, delegering av befogenheter, kommittéförfarande och slutbestämmelser (avdelning IX)	59
5.11	Förordningar som meddelas med stöd av unionstullkodexen	60
6	Förslag till en ny svensk tullagstiftning	61
6.1	Tullagstiftningens uppdelning och struktur	61
6.2	En ny tullag	62
6.2.1	En ny tullag införs	62
6.2.2	Bestämmelser om ingivande av tulldeklaration	64
6.2.3	Tillstånd till flygtrafik med tredjeland	65
6.2.4	Enhetstillstånd	66

6.2.5	Omprövning av beslut om tull, annan skatt än tull, tulltillägg och förseningsavgift	67
6.2.6	Ett tullombuds skyldighet att hålla medel avskilda.....	69
6.2.7	Bestämmelser om ränta	70
6.2.8	Bestämmelser om vissa tullkontroller.....	72
6.2.9	Bestämmelser om överklagande i tullagen	73
6.2.10	Bestämmelser om sanktioner	79
6.2.11	Utlämnande av uppgifter	81
6.2.12	Övriga frågor	82
6.3	En ny lag om vissa tullbestämmelser.....	83
6.4	Övergångsbestämmelser enligt unionstullkodexen	85
7	Kontroll av postförsändelser och försändelser förmedlade av kurirföretag	86
8	Uppgiftsbehandling och sekretess	89
8.1	Gällande rätt	89
8.1.1	Tillhandahållande av information enligt unionstullkodexen.....	89
8.1.2	Bestämmelser om personuppgiftsbehandling.....	90
8.1.3	Bestämmelser om sekretess och tystnadsplikt.....	93
8.2	Överväganden och förslag.....	95
8.2.1	Ändamålsbestämmelserna i tulldatalagen är tillräckliga.....	95
8.2.2	Bestämmelserna om elektroniskt utlämnande i tulldatalagen justeras.....	97
8.2.3	Övriga bestämmelser i tulldatalagen ändras inte.....	99
8.2.4	Bestämmelser om sekretess ändras inte	102
9	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	103
10	Konsekvenser	106
11	Författningskommentar	114
11.1	Förslaget till tullag.....	114
11.2	Förslaget till lag om vissa tullbestämmelser	132
11.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.....	134
11.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet	135
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.....	136
Bilaga 2	Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen	237

Bilaga 3	Utredningens sammanfattning.....	238
Bilaga 4	Utredningens lagförslag	241
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna avseende betänkandet SOU 2015:5.....	277
Bilaga 6	Promemorians sammanfattning	278
Bilaga 7	Promemorians lagförslag.....	279
Bilaga 8	Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian	280

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. tulllag,
2. lag om vissa tullbestämmelser,
3. lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen,
4. lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till tulllag

Häriigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Tillämpningsområde och uttryck i lagen

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen,

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003, och

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen.

Ytterligare kompletterande bestämmelser till förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen finns i lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.

2 § Genom denna lag genomförs artikel 12.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester.

3 § Det som sägs i denna lag om tull gäller även annan skatt än tull som ska tas ut för varor vid import och som ska betalas till Tullverket, om inte något annat uttryckligen anges.

4 § I denna lag förstås med

det svenska tullområdet: svenskt territorium, och

fordon: transportmedel som är inrättat för färd på marken och inte löper på skenor samt svävare när den framförs över marken.

I övrigt har uttryck som används i denna lag samma betydelse som i förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008.

Tillhandahållande av information

5 § Tullverket ska på begäran tillhandahålla följande myndigheter uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor:

- Arbetsmiljöverket,
- Boverket,
- Elsäkerhetsverket,
- Havs- och vattenmyndigheten,
- Kemikalieinspektionen,
- Kommerskollegium,
- Konsumentverket,
- Kronofogdemyndigheten,
- Livsmedelsverket,
- Läkemedelsverket,
- Myndigheten för press, radio och tv²,
- Myndigheten för samhällsskydd och beredskap,
- Naturvårdsverket,
- Post- och telestyrelsen,
- Skatteverket,
- Skogsstyrelsen,
- Statens energimyndighet,
- Statens jordbruksverk,
- Statistiska centralbyrån,
- Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll,
- Sveriges riksbank, och
- Transportstyrelsen.

Tullverket ska på begäran tillhandahålla Säkerhetspolisen uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör export av varor.

I lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet finns bestämmelser om Tullverkets behandling av uppgifter.

6 § Tullverket ska skriftligen underrätta Skatteverket, om

1. det finns anledning att anta att någon

a) på annat sätt än muntligen har lämnat eller kommer att lämna en oriktig uppgift till Skatteverket, eller

b) inte har lämnat eller kommer att låta bli att lämna mervärdesskattedeklaration, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift till Skatteverket, och

2. det därigenom finns risk för att mervärdesskatt undandras eller felaktigt tillgodoräknas eller betalas tillbaka.

Av underrättelsen ska det framgå vilka omständigheter som ligger till grund för antagandet.

² Myndigheten för radio och tv byter namn fr.o.m. den 1 januari 2016. Den föreslagna följdändringen avseende tullagen finns i budgetpropositionen för 2016 (prop. 2015/16:1 Utgiftsområde 1 s. 19).

7 § Följande uppgifter får användas för statistiska ändamål:

1. uppgifter som någon har lämnat om en vara enligt bestämmelser i förordning (EU) nr 952/2013, och

2. uppgifter som någon har lämnat om ett transportmedel enligt artikel 133 i förordning (EU) nr 952/2013 eller enligt 3 kap.

8 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får överlämna åt någon annan att förmedla uppgifter i elektroniska dokument till och från Tullverket.

Den som i förmedlingsverksamhet som avses i första stycket tar del av sådana uppgifter får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden. I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

9 § Om uppgifter i ett elektroniskt dokument förmedlas genom Europeiska kommissionen, genom en annan myndighet än Tullverket eller genom en förmedlare efter bemyndigande enligt 8 §, anses dokumentet ha kommit in till Tullverket när det togs emot och kan antas ha avskilts för verket hos den som förmedlar dokumentet.

10 § Den som i verksamhet vid en anläggning för tillfällig lagring, ett tullager eller en frizon tar befattning med tulldeklARATIONER och andra handlingar som lämnats i enlighet med tullagstiftningen får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden.

I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Tullombud

11 § Om ett tullombud har tagit emot medel av en huvudman för betalning av tull och andra avgifter till Tullverket, ska tullombudet hålla medlen skilda från andra tillgångar.

12 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkor för tullombud för att tillhandahålla tjänster i Sverige.

Bevarande av uppgifter

13 § Den som enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, är skyldig att förse en tullmyndighet med handlingar ska bevara dessa i fem år eller den längre tid som för vissa uppgifter eller handlingar är föreskriven i annan lag eller författning.

Kostnader för sakkunnig

14 § Kostnaden för att anlita en särskild sakkunnig ska den stå för som i fall som avses i

1. 4 kap. 5 § 1 har lämnat den felaktiga uppgiften, eller

2. 4 kap. 5 § 2 skulle ha lämnat uppgiften eller handlingen, om Tullverket inte beslutar något annat.

Första stycket 1 gäller inte, om den felaktiga uppgiften avser varans tull- eller skattepliktiga värde och det slutligen fastställda värdet inte överstiger det uppgivna värdet med mer än tio procent.

Om Tullverket har haft en kostnad som någon annan ska stå för enligt första stycket, ska denne ersätta Tullverkets kostnad.

Avgifter

15 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. när avgift för tullkontroller eller annan tillämpning av tullagstiftningen får tas ut, och
2. avgiftens storlek.

2 kap. Tullskuld, skatt och garantier

Skyldighet att betala annan skatt än tull

1 § Bestämmelser om skyldighet att betala annan skatt än tull vid import eller införsel till det svenska tullområdet finns i

- lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
- mervärdesskattelagen (1994:200),
- lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
- lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och
- lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatt som avses i första stycket ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt ska ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, ska sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag då tullvärdet fastställdes.

2 §³ Mervärdesskatt som avses i 1 § första stycket ska inte tas ut enligt denna lag utan i enlighet med skatteförfarandelagen (2011:1244), om deklaranter eller, om deklaranter är ett ombud, den för vars räkning ombudet handlar är registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull och

1. agerar i egenskap av beskattningsbar person enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid importen eller införseln, eller

2. är en juridisk person som inte agerar i egenskap av beskattningsbar person enligt mervärdesskattelagen vid importen eller införseln.

Det som sägs om beskattningsunderlag i 1 § gäller även i de fall som avses i första stycket.

³ Paragrafen motsvarar 5 kap. 11 a § tullagen (2000:1281), som föreslås få ny lydelse fr.o.m. den 1 januari 2016, se propositionen Vissa frågor på området för indirekta skatter (prop. 2015/16:19 s. 27). Den nya lydelsen har beaktats vid utformningen.

3 § Om en icke-unionsvara eller dess värde förverkas, ska annan skatt än tull inte tas ut till den del varan eller dess värde förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om sådan påлага ska upphävas eller ändras sedan dom eller beslut som innefattar förverkande har fått laga kraft.

Betald tull ska beaktas vid förverkande av en varas värde och vid bestämmande av påföljd.

Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld

4 § Om det behövs för att säkerställa uppbörden, får Tullverket i ett enskilt fall besluta att garanti ska ställas för annan skatt än tull som ska betalas till Tullverket.

Om garanti inte har ställts, utgör varan garanti för tullen och skatten så länge den står under Tullverkets övervakning och kontroll.

Om garanti har ställts eller om varan utgör garanti, får Tullverket ta ut beloppet ur garantin eller varan innan en fordran överlämnas för indrivning i enlighet med 17 §.

Fastställande av import- eller exporttullbelopp

5 § Belopp som enligt tullagstiftningen ska betalas till eller betalas ut från Tullverket ska avrundas till närmaste lägre hela kronor.

Begränsning av tullskuld

6 § När tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, ska den treårsperiod som avses i artikel 103.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, förlängas till fem år.

Om gäldenären har åtalats för ett brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, får gäldenären underrättas om tullskulden efter utgången av den femårsperiod som avses i första stycket, för den vara som åtalet gäller. En sådan underrättelse får ske senast under kalenderåret efter det år då åtalet väcktes. Ingen underrättelse om tullskuld får ske efter utgången av en period på tio år efter den dag då tullskulden uppkom.

Om en gäldenär har avlidit, får en underrättelse ske senast sex månader efter dödsfallet.

7 § Bestämmelserna i 6 § ska tillämpas också i fall då den som har företrätt en juridisk person har åtalats för ett brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, om brottet avser tull som den juridiska personen skulle ha betalat.

Betalning av import- eller exporttullbelopp

8 § Betalning av tullbelopp enligt artikel 108.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska göras till Tullverket inom tio dagar från det att gäldenären underrättats om tullskulden, om inte anstånd med betalning enligt artikel 110 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, har beviljats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om en annan tidsfrist för betalning än den som anges i första stycket, vid sammanföring av bokföringsposter enligt artikel 105.1 andra stycket i samma förordning, i den ursprungliga lydelsen.

Ränta

9 § Bestämmelserna om kreditränta i artikel 112 och om dröjsmålsränta i artikel 114 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, tillämpas även på andra skatter än tull som ska tas ut för varor vid import.

Dröjsmålsräntan ska beräknas på det sätt som anges i 65 kap. 13 § första stycket och andra stycket första meningen skatteförfarandelagen (2011:1244).

10 § Ränta tas ut på andra skatter än tull som ska betalas enligt beslut vid omprövning av Tullverket eller enligt beslut av allmän förvaltningsdomstol, om inte ränta tas ut enligt 9 §.

Om en underrättelse enligt artikel 102.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, har fördröjts till följd av att den som tagit hand om en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande inte lämnat kompletterande tulldeklaration inom föreskriven tid, tas ränta ut på andra skatter än tull som ska tas ut för varor vid import.

11 § Ränta enligt 9 eller 10 § tas inte ut på belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

12 § Det som föreskrivs i tullagstiftningen om uppbörd, indrivning och återbetalning av tull tillämpas även i fråga om ränta som avses i 9 och 10 §§.

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta om befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala ränta på annan skatt än tull enligt 10 §, om det finns synnerliga skäl.

14 § Ränta som avses i 10 § första stycket ska beräknas från utgången av den första månaden efter den månad då varan deklarerades för övergång till fri omsättning till och med den månad då beloppet ska betalas. Ränta på skatt som motsvarar tidigare återbetalt belopp beräknas dock från utgången av den månad då beloppet återbetalades.

Räntesatsen för ränta enligt 10 § första stycket ska vara den som anges i 65 kap. 4 § första stycket eller, om det är fråga om skönsbeskattning, den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ränta enligt 10 § andra stycket tas ut för den tid fördröjningen omfattar. Räntesatsen ska vara den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförfarandelagen.

15 § På belopp som betalas tillbaka i fall som anges i 20 § tillgodoförs ränta. Ränta tillgodoförs även på ränta enligt 9 och 10 §§ som betalas

tillbaka. Räntan tillgodoförs från utgången av den månad under vilken beloppet betalats till och med den månad då beloppet betalas tillbaka.

Räntesatsen ska vara den som anges i 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

16 § Om ett beslut som föranlett ränta enligt 9 eller 10 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha betalats eller skulle ha betalats med lägre belopp, ska en ny beräkning av räntan göras. För mycket betald ränta ska betalas tillbaka.

Ränta tas inte ut på räntebelopp enligt 9 eller 10 § som ska betalas utöver tidigare betald ränta.

Om ett beslut som föranlett ränta enligt 15 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha tillgodoförts eller skulle ha tillgodoförts med lägre belopp, ska den som tillgodoräknats räntan betala tillbaka mellanskillnaden. Bestämmelserna i tullagstiftningen om återbetalning av tull ska då tillämpas.

Indrivning

17 § Om tull inte har betalats i rätt tid, ska fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Regeringen får meddela föreskrifter om att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

18 § Det som sägs om indrivning av tull i 17 § ska gälla även för ersättning för kostnad enligt artikel 189.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, och 1 kap. 14 § tredje stycket.

19 § I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en gäldenär som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och på rätt sätt tillämpas 59 kap. 13, 15–21, 26 och 27 §§, 67 kap. 4 §, 68 kap. 1 § samt 70 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende tull enligt denna lag.

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske enligt 17 §.

Återbetalning och eftergift

20 § Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 1 § första stycket prövas. Vid prövningen gäller artiklarna 116–120 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, i tillämpliga delar.

Bestämmelsen om återbetalning och eftergift på eget initiativ i artikel 116.4 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska tillämpas även på skatt som avses i 1 § första stycket.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som ska betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11–13 och 15 §§ den lagen betalas inte tillbaka.

3 kap. Införsel och utförsel av varor

Tullövervakning vid införsel

1 § Den som från en plats utanför det svenska tullområdet, men inom Europeiska unionens tullområde, till det svenska tullområdet för in eller låter föra in en icke-unionsvara som inte är hänförd till ett tullförfarande och som inte befordras enligt artikel 148.5 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, är skyldig att anmäla införseln till Tullverket vid gränspasseringen.

För kontroll av anmälningsskyldigheten har Tullverket rätt att utföra de kontroller som framgår av lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

2 § Ett transportmedel som kommer till det svenska tullområdet omfattas av tullövervakning, om det ombord på transportmedlet finns varor som omfattas av tullövervakning.

Om transportmedlet kommer till det svenska tullområdet utan att medföra varor, omfattas det av tullövervakning till dess att en anmälan om transportmedlet enligt 4 § har behandlats av Tullverket.

Har transportmedlet tagits ut för kontroll enligt 4 kap. 16 §, omfattas det av tullövervakning till dess att kontrollen har avslutats.

3 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av tullövervakning ska på förhand meddela när transportmedlet beräknas komma till ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Föraren eller befälhavaren ska lämna uppgifter om transportmedlet och dess last.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheterna enligt första och andra styckena.

4 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller ett luftfartyg som förs in i det svenska tullområdet ska anmäla transportmedlets ankomst till Tullverket även i andra fall än det som avses i artikel 133.1 första stycket i förordning (EU) nr 952/2013.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från anmälningsskyldigheten enligt första stycket.

5 § Tullverket får förbjuda en förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning

1. att göra något annat uppehåll under färden inom det svenska tullområdet än vad som föranleds av en myndighets åtgärd, och
2. att utan Tullverkets medgivande ankomma med transportmedlet.

6 § Tullverket får meddela förbud mot att beträda, lämna eller lasta ett transportmedel som omfattas av tullövervakning vid införsel.

Ett förbud mot att beträda eller lämna ett transportmedel gäller inte för den som i sin tjänsteutövning behöver få tillträde till transportmedlet.

7 § Tullverket får tillfälligt ta hand om en icke-unionsvara, om det behövs för tullövervakningen. Varan får då läggas upp på en anläggning för tillfällig lagring eller ett tullager.

Tullverket får bestämma att varan inte får tas ut från anläggningen för tillfällig lagring eller tullagret förrän verkets kostnader för förvaringen har ersatts eller säkerhet har ställts för dem. Deklaranten är ersättningsskyldig för sådana kostnader.

Innehavaren av en anläggning för tillfällig lagring eller ett allmänt tullager är skyldig att ta emot varan, om det kan göras utan avsevärda problem.

Bortskaffande av varor

8 § Om en vara ska säljas enligt artikel 198 i förordning (EU) nr 952/2013 får detta ske genom Tullverkets försorg på offentlig auktion (tullauktion) eller på något annat sätt, om Tullverket anser att det är lämpligare. Detsamma gäller om Tullverket enligt 2 kap. 4 § tredje stycket ska ta ut ett belopp ur en vara som utgör garanti.

Vid försäljning av varor som är föremål för införselförbud eller införselvillkor tillämpas 4 § lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

9 § En tullauktion ska kungöras i god tid och på lämpligt sätt.

Innan en vara säljs på tullauktion eller på något annat sätt, ska Tullverket i god tid skicka en underrättelse, om adressen är känd, till gäldenären eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd samt till någon annan som kan antas vara ägare eller ha särskild rätt till varan.

10 § Vid tillämpning av artikel 198 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, får varorna förstöras, om

1. det finns en risk för att varorna förstörs eller minskar väsentligt i värde, eller
2. kostnaden för förvaringen av varorna är orimligt hög.

Innan varorna förstörs ska om möjligt bestämmelserna om underrättelse i 9 § andra stycket tillämpas.

I 2 § lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m. finns ytterligare bestämmelser om förstöring av varor.

Övergång till fri omsättning

11 § Avlämning från fartyg av fartygsgenererat avfall och lastrester som avses i direktiv 2000/59/EG ska betraktas som övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

Lagring

12 § Regeringen får besluta att en del av det svenska tullområdet ska vara en frizon enligt artikel 243.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska fastställa frizonens gränser och var dess infarts- och utfartsställen ska vara belägna.

Tullövervakning vid utförsel

13 § Ett transportmedel som ska avgå från det svenska tullområdet omfattas av tullövervakning, om det ombord på transportmedlet finns varor som omfattas av tullövervakning.

Om transportmedlet ska avgå från det svenska tullområdet direkt till tredjeland utan att medföra varor, omfattas det av tullövervakning sedan en anmälan om detta har gjorts.

14 § Ett transportmedel som omfattas av tullövervakning ska avgå från

1. ett tullkontor, eller
2. en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Tullverket kan i vissa fall medge undantag från första stycket, om möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll inte försämrats.

15 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av tullövervakning ska på förhand meddela när transportmedlet beräknas avgå från ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Föraren eller befälhavaren ska lämna uppgifter om transportmedlet och dess last.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheterna enligt första och andra styckena.

16 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller ett luftfartyg som ska föras ut ur det svenska tullområdet ska anmäla transportmedlets avgång till Tullverket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från anmälningsskyldigheten enligt första stycket.

17 § Tullverket får förbjuda en förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning

1. att göra något annat uppehåll under färden inom det svenska tullområdet än vad som föranleds av en myndighets åtgärd, och
2. att utan Tullverkets medgivande avgå med transportmedlet.

18 § Tullverket får meddela förbud mot att beträda, lämna eller lasta ett transportmedel som omfattas av tullövervakning vid utförsel.

Ett förbud mot att beträda eller lämna ett transportmedel gäller inte för den som i sin tjänsteutövning behöver få tillträde till transportmedlet.

4 kap. Tullkontroll

Allmän princip för tullkontroller

1 § Ett beslut om en kontrollåtgärd enligt tullagstiftningen får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den enskilde.

Användning av våld eller tvång

2 § En tulltjänsteman får, i den utsträckning andra medel är otillräckliga och det med hänsyn till omständigheterna är försvarligt, använda våld eller tvång för att genomföra en åtgärd som avses i 3 kap. 7 § samt 9–11, 14, 16 och 19 §§ i detta kapitel.

Våld mot person får endast användas om tulltjänstemannen möts av motstånd och det med hänsyn till ändamålet med åtgärden är försvarligt.

Medverkan av Polismyndigheten och Kustbevakningen

3 § Polismyndigheten och Kustbevakningen ska medverka i Tullverkets kontrollverksamhet enligt denna lag.

För Polismyndigheten och Kustbevakningen samt polisman och kustbevakningstjänsteman som medverkar i Tullverkets kontrollverksamhet gäller det som sägs om Tullverket och tulltjänsteman i 3 kap. 5, 6, 17 och 18 §§ samt 2, 9–17 och 49–51 §§ i detta kapitel.

Tillhandahållande av lokaler

4 § Ett transportföretag som befordrar passagerare från tredjeländ ska utan kostnad för Tullverket ställa de lokaler och anordningar till verkets förfogande som enligt verkets bedömning behövs för

- kontroll av fordon samt bagage, handväskor och liknande som resande för med sig,
- handläggning av resandes tulldeklARATIONER,
- förhör och kroppsvisitation samt kroppsbesiktning av resande, och
- tullpersonalen under uppehåll i tjänstgöringen.

Anlitande av särskild sakkunnig

5 § Tullverket får anlita en särskild sakkunnig

1. om det finns anledning att anta att en uppgift som har lämnats enligt tullagstiftningen är felaktig, för att få fram den information som behövs, och

2. när en uppmaning att lämna en uppgift eller en handling om en vara inte har följts.

Tullkontroll av varor och transportmedel

6 § Tullverket får begära att ett transportföretag som befordrar varor, passagerare eller fordon till eller från Sverige ska lämna de aktuella uppgifter om ankommande och avgående transporter som företaget har tillgång till.

I fråga om passagerare får Tullverket endast begära uppgifter om

- namn,
- resrutt,
- bagage,
- medpassagerare,
- betalningssätt, och
- bokningssätt.

Tullverket får begära uppgifter enligt första och andra styckena endast om uppgifterna kan antas ha betydelse för Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

7 § Transportföretaget ska skyndsamt lämna Tullverket de uppgifter som verket begär enligt 6 §.

8 § Ett transportföretag får lämna uppgifter enligt 6 § på så sätt att de görs läsbara för Tullverket genom terminalåtkomst.

Tullverket får ta del av uppgifter genom terminalåtkomst endast i den omfattning och under den tid som behövs för att kontrollera aktuella transporter. Uppgifter som hålls tillgängliga på detta sätt får inte ändras eller på annat sätt bearbetas eller lagras av Tullverket.

Uppgifter om enskilda personer som lämnats på annat sätt än genom terminalåtkomst ska omedelbart förstöras, om de visar sig sakna betydelse för utredning av eller lagföring för brott.

9 § Tullverket får preja ett fartyg inom det svenska tullområdet, om det behövs för att möjliggöra Tullverkets övervakning och kontroll av import eller export av varor.

Tullverket får föra ett fartyg till en plats inom det svenska tullområdet, om

1. fartyget under färd mellan orter inom Europeiska unionens tullområde lämnar tullområdet och därigenom avviker från sin rätta kurs utan att det sker på grund av nöd eller av något annat tvingande skäl, och

2. befälhavaren inte följer en uppmaning att återvända till Europeiska unionens tullområde.

10 § En åtgärd enligt 9 § får vidtas utan föregående uppmaning, om

1. uppmaningen inte kan ges, eller
2. det finns särskild anledning att anta att en uppmaning skulle förhindra eller avsevärt försvåra åtgärden.

En åtgärd enligt 9 § andra stycket får inte vidtas mot ett utländskt fartyg eller inom en annan stats vattenområde, om det inte medges enligt avtal med den andra staten.

11 § En förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning ska stanna på uppmaning av en tulltjänsteman.

Även en annan person än föraren eller befälhavaren ska stanna på tulltjänstemannens uppmaning. En sådan uppmaning får endast ges om det finns anledning att anta att personen är anmälningsskyldig enligt tullagstiftningen.

12 § En uppmaning enligt 11 § första stycket till föraren av ett fordon får ges

1. när fordonet finns
 - i trakterna vid Sveriges landgräns mot ett tredjeland,
 - i trakterna vid Sveriges kuster,
 - i närheten av eller inom en anläggning för tillfällig lagring, ett tullager eller en frizon, eller
 - i närheten av eller inom en hamn, en flygplats eller ett annat område som har trafikförbindelser med ett tredjeland,
2. om tulltjänstemannen har anledning att anta att varor som står under tullövervakning transporteras med fordonet, eller
3. när fordonet är försett med interimsskyltar eller registreringsskyltar från ett tredjeland.

En uppmaning enligt 11 § andra stycket får riktas till en person som anträffas på en plats enligt första stycket 1.

13 § Tullverket får tillfälligt ta hand om registreringsbevis och liknande handlingar som avser ett transportmedel som omfattas av tullövervakning, om det behövs för att hindra transportmedlets avgång.

14 § Om det behövs för kontrollverksamheten och det inte medför något väsentligt hinder för trafiken, får Tullverket tillfälligt stänga av områden där transportmedel lossas eller lastas eller passagerare går ombord på eller lämnar transportmedel.

Första stycket gäller även för annat område i omedelbar närhet av ett transportmedel, liksom infarter till och utfarter från anläggningar för tillfällig lagring, hamnar och flygplatser.

15 § Om det är absolut nödvändigt för att tullkontroller ska kunna göras, får Tullverket

1. uppehålla ett tåg på en järnvägsstation vid gräns mot ett tredjeland och på tågets slutstation inom Sverige, och
2. begära att ett luftfartyg hindras att avgå eller uppmanas att landa.

16 § För kontroll av att deklara-tions- och uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen har fullgjorts riktigt och fullständigt eller att varor inte gör intrång i de rättigheter som skyddas av förordning (EU) nr 608/2013, i den ursprungliga lydelsen, får Tullverket undersöka

1. transportmedel, containrar, lådor och andra utrymmen där varor kan förvaras,
2. anläggningar för tillfällig lagring och tullager samt områden i hamnar och på flygplatser och bangårdar där varor som står under tullövervakning förvaras och även lokaler inom sådana områden, och
3. bagage samt handväskor och liknande som förs med av en resande vid inresa till eller utresa från Europeiska unionens tullområde eller av en person som uppmanats att stanna enligt 11 § andra stycket.

I lagen (2000:1225) om straff för smuggling finns bestämmelser om kroppsvisitation.

17 § Vid en kontroll enligt 16 § ska den person vars uppgifter ska kontrolleras eller för vars räkning varan förs in i eller ut ur Europeiska unionens tullområde ge den tulltjänsteman som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan, transportmedlet eller bagaget.

Personen ska också lämna tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

På tulltjänstemannens begäran ska föraren av eller befälhavaren på det transportmedel som ska undersökas närvara vid undersökningen om det är möjligt.

18 § Ett befodringsföretag ska

- göra en anmälan till Tullverket, om det i företagets verksamhet uppkommer en misstanke om att en försändelse innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och
- på begäran av Tullverket överlämna försändelsen till verket.

Befodringsföretaget ska också på annat sätt medverka i kontrollverksamhet enligt tullagstiftningen i fråga om varor som befodras med post, på järnväg eller med luftfartyg.

För befodringsföretaget gäller inte 2 och 9–17 §§.

Tullkontroll av postförsändelser och försändelser förmedlade av kurirföretag

19 § För en sådan kontroll som avses i 16 § får en tulltjänsteman undersöka postförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser, och motsvarande försändelser förmedlade av kurirföretag.

En försändelse får öppnas om den finns hos Tullverket, på ett utväxlingspostkontor eller vid ett kurirföretags första sorteringsterminal och det finns anledning att anta att försändelsen innehåller en vara för vilken deklarations- eller uppgiftsskyldigheten inte har fullgjorts.

20 § Beslut om att öppna en postförsändelse eller en försändelse förmedlad av ett kurirföretag som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om försändelsen innehåller ett förtroligt meddelande, ska detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

21 § En postförsändelse eller en försändelse förmedlad av ett kurirföretag som har öppnats med stöd av 19 och 20 §§ får inte undersökas närmare än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med undersökningen.

Protokoll ska föras över undersökningen. Av protokollet ska syftet med undersökningen framgå och vad som har kommit fram vid denna.

Har en försändelse öppnats ska adressaten och, om det är möjligt, avsändaren underrättas så snart som möjligt, om inte särskilda skäl talar emot det.

22 § En chefstjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket får besluta att en postförsändelse som väntas till ett visst brevbärarkontor och som kommer från tredjeland ska hållas kvar av postbefordringsföretaget när den kommer till brevbärarkontoret, om

1. det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och
2. det är nödvändigt för att beslag ska kunna ske.

Ett beslut om kvarhållande ska gälla en begränsad, kortare tid. Beslutet får verkställas omedelbart, men ska snarast prövas av chefen för Tullverket.

23 § Postbefordringsföretaget är skyldigt att på begäran av Tullverket överlämna en försändelse som hållits kvar enligt 22 § första stycket.

Föreläggande

24 § Tullverket får förelägga den som är eller kan antas vara deklara- tions- eller uppgiftsskyldig enligt tullagstiftningen att lämna uppgift som verket behöver för kontroll av att deklara- tions- eller uppgiftsskyldigheten har fullgjorts riktigt och fullständigt.

Första stycket gäller även den för vars räkning en vara importerats eller exporterats.

25 § Tullverket får förelägga den som bedriver verksamhet i vilken uppgift av betydelse för kontrollen av en annan persons deklara- tions- eller uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen kan hämtas ur handlingar som rör verksamheten, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan.

Revision

26 § Tullverket får besluta om revision

1. för att kontrollera att alla nödvändiga dokument och uppgifter har tillhandahållits enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, och att dokumenten och uppgifterna är riktiga och fullständiga, och
2. för att göra sådana kontroller som avses i artikel 48 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen.

27 § Ett beslut om revision ska innehålla

1. uppgift om syftet med revisionen,
2. uppgift om möjligheten att undanta uppgifter och handlingar enligt 36 §, och

3. förordnande av den eller de tulltjänstemän som ska verkställa revisionen (revisor).

Av den uppgift som avses i första stycket 1 behöver det inte framgå vilken person eller rättshandling som kontrollen eller uppgifterna avser, om

1. beslutet om revision gäller för granskning av någon annan än den som revideras, och

2. det finns särskilda skäl att inte nämna personen eller rätts-handlingen.

28 § Innan en revision verkställs ska den som ska revideras underrättas om beslutet om revision.

Underrättelsen får ske i samband med att revisionen verkställs om en inventering eller en liknande fysisk kontroll behöver göras och kontrollen skulle förlora sin betydelse om den som ska revideras underrättas i förväg.

29 § En revision ska genomföras i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten hos denne.

Om den reviderade inte samverkar, får bestämmelser om vite i 7 kap. 5 § och om bevissäkring i 45 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) tillämpas.

30 § Vid en revision får revisorn granska räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten, om de inte ska undantas enligt 36 §.

I övrigt framgår revisorns befogenheter av artikel 48 i förordning (EU) nr 952/2013.

31 § En revision får genomföras hos den reviderade, om denne medger det. Revisionen ska genomföras hos den reviderade, om denne begär det och revisionen kan genomföras där utan betydande svårighet.

Om revisionen genomförs hos den reviderade, ska denne ställa en ändamålsenlig arbetsplats till revisorns förfogande, om det är möjligt.

32 § Att den reviderade ska tillhandahålla revisorn de handlingar och lämna de upplysningar samt i övrigt ge revisorn all den hjälp som behövs vid revisionen följer av artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Om handlingar ska granskas på någon annan plats än hos den reviderade, ska denne på begäran och mot kvitto överlämna handlingarna till revisorn.

33 § Den reviderade ska på begäran ge revisorn tillfälle att använda tekniska hjälpmedel för att granska en upptagning som kan uppfattas bara med sådana hjälpmedel. Detta gäller inte om

1. den reviderade tillhandahåller en kopia av upptagningen, och

2. kopian utan svårighet kan granskas med tekniska hjälpmedel som revisorn har tillgång till.

Den reviderade ska ge revisorn möjlighet att kontrollera att den kopia som avses i första stycket stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning av upptagning eller kontroll av kopia får bara de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas som behövs för att tillgodose syftet med revisionen. Granskningen eller kontrollen får göras via telenätet, om den reviderade medger det.

34 § En revision får inte pågå under längre tid än nödvändigt.

Tullverket ska snarast meddela den reviderade resultatet av revisionen i de delar som rör den reviderade.

35 § Tullverket ska lämna tillbaka räkenskapsmaterial och andra handlingar till den reviderade så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats.

Om den reviderade har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska Tullverket

1. överlämna handlingarna till konkursförvaltaren, och
2. underrätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Handlingar och uppgifter som ska undantas från kontroll

36 § På begäran av en enskild ska följande handlingar undantas från föreläggande eller revision:

1. en handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken, och
2. en handling som har ett betydande skyddsintresse, om det finns särskilda omständigheter som gör att handlingen inte bör komma till någon annans kännedom och skyddsintresset är större än handlingens betydelse för kontrollen.

Första stycket tillämpas även i fråga om föreläggande enligt 24 eller 25 § att lämna uppgifter.

37 § En begäran om att undanta handlingar ska ges in till allmän förvaltningsdomstol. Begäran ska vara skriftlig och ges in tillsammans med föreläggandet och den handling eller uppgift som begäran avser.

Om Tullverket redan har den handling som en begäran avser, ska verket omedelbart försegla handlingen och överlämna den till domstolen.

38 § Om en uppgift i en upptagning ska undantas från granskning, får domstolen besluta om sådana begränsningar i Tullverkets rätt att använda tekniska hjälpmedel som behövs för att uppgiften inte ska bli tillgänglig för verket.

39 § Om den enskilde begär det, ska domstolen pröva om ett beslut om att undanta handlingen kan fattas utan att domstolen granskar handlingen.

Anser den enskilde att en handling eller en uppgift inte omfattas av kontrollen, handläggs den frågan på det sätt som anges i 37 och 38 §§ samt i första stycket.

40 § Om en handling eller en uppgift har undantagits från kontroll, får Tullverket inte återge eller åberopa innehållet i handlingen eller uppgiften.

41 § Ett beslut i fråga om att undanta en handling eller en uppgift gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter

42 § Uttryck som används i 43–47 §§ har den innebörd som anges i förordning (EU) nr 608/2013.

43 § Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om ingripande om sitt beslut enligt artikel 11.3, 13 eller 16 i förordning (EU) nr 608/2013. En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. fått kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 11.3 eller 16 i den förordningen, eller

2. tagit emot en sådan begäran som avses i artikel 13 i den förordningen.

44 § Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om ingripande om följande beslut som verket fattar enligt förordning (EU) nr 608/2013:

1. beslut att avslå eller avvisa en begäran enligt artikel 12.1 om förlängning, eller

2. beslut enligt artikel 12.5 att återkalla eller ändra ett beslut om förlängning.

En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. tagit emot en sådan begäran som avses i artikel 12.1, eller

2. fått kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 12.5.

45 § Uppkommer en skada på en vara vid en sådan inspektion som avses i artikel 19.1 i förordning (EU) nr 608/2013, ansvarar den som inspekterar varan för skadan.

46 § Frågor om huruvida en vara gör intrång i en immateriell rättighet och hur en sådan vara ska hanteras prövas av en domstol enligt vad som gäller för den immateriella rättigheten i fråga.

Domstolen får meddela ett interimistiskt beslut om att ett uppskov med att frigöra eller hålla kvar en vara ska upphöra.

Tullverket ska verkställa sådana domar och beslut från domstolen som fått laga kraft och som gäller frigörande, ändring eller förstöring av varor vars frigörande skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket.

47 § När en dom eller ett beslut om förstöring av eller annan åtgärd med varor vars frigörande har skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket har fått laga kraft, har innehavaren av ett beslut om ingripande rätt till ersättning för sina kostnader i samband med Tullverkets ingripande mot varorna.

Ersättningsskyldig enligt första stycket är den som domstolens beslut har gått emot. Kan ersättningskravet riktas mot flera personer, har dessa ett solidariskt ansvar att ersätta innehavaren av beslutet.

Tullkontroll av kontanta medel

48 § En anmälan enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 ska lämnas skriftligt eller elektroniskt.

49 § För kontroll av att anmälningssplikten enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005, i den ursprungliga lydelsen, har fullgjorts får Tullverket undersöka transportmedel och bagage, såsom resväskor och portföljer, samt handväskor och liknande som medförs av en resande vid inresa till eller utresa från Europeiska unionens tullområde.

50 § Om det finns anledning att anta att en person inte har fullgjort sin anmälningssplikten enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005, i den ursprungliga lydelsen, får en tulltjänsteman kroppsvisitera personen för att söka efter kontanta medel på honom eller henne.

Vid kroppsvisitationen ska bestämmelserna i 29 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling tillämpas.

51 § Om anmälningssplikten enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 inte har fullgjorts, får Tullverket hålla kvar kontanta medel i enlighet med artikel 4.2 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, om det behövs för att genomföra en kontroll.

5 kap. Överträdelse och sanktioner

1 § Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel gäller det som sägs om gäldenär även den som är skyldig att betala skatt enligt 2 kap. 1 §.

Tullförseelse

2 § Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot föreskrift i tullagstiftningen eller mot anmälningssplikten i artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005, i den ursprungliga lydelsen, jämförd med 4 kap. 48 § döms för tullförseelse till böter.

Första stycket gäller också den som uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot beslut som Tullverket meddelat med stöd av tullagstiftningen om

1. skyldighet att föra anteckningar och lämna uppgifter om varor som förvaras i en anläggning för tillfällig lagring, ett tullager eller en frizon som är föremål för förenklingar vid tillämpning av ett tullförfarande,

2. skyldighet i övrigt att lämna uppgift eller handling till Tullverket, eller

3. användningen eller förbrukningen av en icke-unionsvara.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar.

3 § Ansvar för tullförseelse ska inte dömas ut, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken, lagen (2000:1225) om straff för smuggling, lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall eller lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

4 § Allmänt åtal för tullförseelse får väckas endast efter medgivande av Tullverket.

Tulltillägg

5 § Tulltillägg ska tas ut av den som är gäldenär och skyldig att ge in tulldeklaration skriftligen eller med elektronisk databehandlingsteknik och som på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för fastställande av tull.

Detsamma gäller om gäldenären har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser

1. omprövning, återbetalning, eftergift eller ett överklagande, och
2. uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

6 § En uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att

1. en lämnad uppgift är felaktig, eller
2. en uppgift som ska lämnas till ledning för beslut om tull har utelämnats.

En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, eller
2. den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

7 § Tulltillägget enligt 5 § är tjugo procent av den tull som inte skulle ha tagits ut, om den oriktiga uppgiften godtagits.

Tulltillägget är dock tio procent när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

8 § Tulltillägg ska tas ut av gäldenären i de fall då

1. tull har fastställts på skälig grund på grund av utebliven tulldeklaration och sådan inte har kommit in trots att ett föreläggande sänts ut till gäldenären, eller
2. avvikelse från deklarationen har skett när tull har fastställts på skälig grund.

Tulltillägget är tjugo procent av den tull som fastställts enligt första stycket och som tas ut av gäldenären utöver den tull som annars skulle ha tagits ut av denne. Till den del fastställandet av tull innefattar rättelse av en oriktig uppgift från gäldenären tas tulltillägg ut enligt 7 §.

9 § Tulltillägg ska, även i andra fall än de som avses i 5 och 8 §§, tas ut om tull ska tas ut på grund av uppkomsten av en tullskuld i enlighet med artikel 79 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen.

Första stycket gäller endast om gäldenären rätteligen skulle ha lämnat en skriftlig eller med elektronisk databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration till ledning för beslut om tull.

Tulltillägget enligt första stycket är tjugo procent av den tull som tas ut.

10 § Tulltillägg ska tas ut av den som förfogat över en vara som hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning i strid mot en föreskriven förutsättning för återbetalning eller eftergift av tull.

Tulltillägget är då tjugo procent av den tullförmån som gäldenären går miste om.

11 § Vid tillämpning av 5 och 8 §§ ansvarar gäldenären för det som gäldenärens ombud gör eller låter bli att göra. Tulldeklaration eller annat dokument som lämnas för en gäldenär som är juridisk person ska anses ha lämnats av gäldenären, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda gäldenären.

12 § Tulltillägg ska inte tas ut

1. om gäldenären på eget initiativ har rättat den oriktiga uppgiften eller anmält förhållande som avses i 9 §, eller

2. om det tullbelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller passiviteten är obetydligt.

13 § Tulltillägg ska inte tas ut om en icke-unionsvara eller dess värde förverkas. Om endast en del av varan eller dess värde har förverkats, gäller förbudet att ta ut tulltillägg endast för den delen av varan eller värdet som förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om tulltillägg ska upphävas eller ändras efter det att en dom eller ett beslut som innefattar förverkande har fått laga kraft.

14 § Tulltillägg tillfaller staten.

15 § Om det inte längre finns någon betalningsskyldighet för tull, får Tullverket inte ta ut tulltillägg på beloppet.

Förseningsavgift

16 § Om den som deklarerat en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande som medför skyldighet att ge in en kompletterande deklaration inte har gett in den kompletterande deklarationen vid den tidpunkt då denna senast skulle ha lämnats, ska en särskild avgift (förseningsavgift) tas ut av deklaranten.

Förseningsavgiften är 500 kronor. Om den som uppmanats att lämna deklaration inte fullgjort sin skyldighet inom den bestämda tiden, är avgiften dock 1 000 kronor.

17 § Förseningsavgifter tillfaller staten.

Gemensamma bestämmelser för tulltillägg och förseningsavgift

18 § Tullverket ska ompröva beslut om tulltillägg och förseningsavgift om deklaranten eller gäldenären begär det eller om det finns andra skäl.

19 § Gäldenären respektive deklaranten ska helt eller delvis befrias från tulltillägg respektive förseningsavgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. den felaktighet eller passivitet som lett till avgiften kan antas ha

– berott på ålder, hälsa eller liknande förhållanden, eller

– berott på en felbedömning av reglerna eller betydelsen av de faktiska förhållandena,

2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten,

3. en oskäligt lång tid har gått efter det att Tullverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet, eller

4. felaktigheten eller passiviteten även har medfört att den som avgiften gäller fällt till ansvar för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 2 § eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken.

Deklaranten får helt eller delvis befrias från förseningsavgift även när passiviteten är obetydlig.

20 § Tulltillägg eller förseningsavgift får inte tas ut sedan gäldenären respektive deklaranter har avlidit.

21 § Frågor om tulltillägg och förseningsavgift prövas av Tullverket. Allmän förvaltningsdomstol prövar dock, på talan av det allmänna ombud som avses i 6 kap. 1 §, frågor om tulltillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om tull. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan ska väckas genom ansökan inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har fått laga kraft.

22 § Följande bestämmelser tillämpas även i fråga om tulltillägg och förseningsavgift:

- artikel 110 om anstånd med betalning i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen,
- artikel 114 om dröjsmålsränta i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, och
- 2 kap. 4 §, 8 § första stycket och 17 §.

6 kap. Överklagande

Det allmänna ombudet

1 § Hos Tullverket ska det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen. Det allmänna ombudet får överklaga Tullverkets beslut i sådana ärenden som avses i 3 och 7 §§.

Överklagande av Tullverkets beslut

Vilka beslut får överklagas?

2 § Följande beslut av Tullverket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol:

1. beslut enligt tullagstiftningen,
2. beslut enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1889/2005, och
3. beslut enligt artikel 7.2, 9.1, 11.3, 12.1, 12.2, 12.5, 13 eller 16 i förordning (EU) nr 608/2013 samt beslut att avvisa en ansökan som inte uppfyller villkoren i artikel 5.3 i den förordningen.

Tullverkets beslut om revision enligt 4 kap. 26 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Detsamma gäller vid överklagande i mål som avses i 5 kap. 21 §.

Tiden för överklagande

3 § Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut om tull eller beslut om annan skatt än tull enligt 2 kap. 1 § andra stycket, ska överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av beslutet, om tiden för överklagande därigenom blir längre.

Om beslut som avses i första stycket har ändrats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom treårsfristen. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av omprövningsbeslutet, om tiden för överklagande därigenom blir längre.

Omprövning av det överklagade beslutet

4 § Om ett överklagande enligt 3 § inte avvisas som för sent inkommet, ska Tullverket snarast ompröva det överklagade beslutet.

5 § Ett överklagande förfaller, om beslutet vid omprövningen ändras så som den klagande begär. Beslutet ska innehålla en uttrycklig upplysning om att det medför denna verkan.

Om beslutet ändras på annat sätt, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Om det finns skäl för det, får den klagande ges tillfälle att återkalla överklagandet.

Överlämnande av handlingar till förvaltningsrätten

6 § Om ett överklagande varken avvisas eller förfaller, ska Tullverket överlämna handlingarna i ärendet till förvaltningsrätten. Om det finns särskilda skäl, får ett överklagande enligt 3 § överlämnas utan föregående omprövning.

Överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift

7 § Bestämmelserna i 3–6 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

En gäldenärs eller skattskyldigs yrkande i fråga om tulltillägg ska, oavsett tidsfrister i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har fått laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för gäldenären eller den skattskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det ska tas upp till prövning av Tullverket.

Bestämmelserna i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift.

Anslutningsöverklagande

8 § Om en part har överklagat Tullverkets beslut i ett sådant ärende som avses i 3 och 7 §§, får också motparten överklaga beslutet, även om den

för motparten föreskrivna tiden för överklagande har gått ut. Motpartens skrivelse ska ha kommit in till Tullverket inom två månader från den dag då motparten fick del av den först ingivna skrivelsen med överklagande eller, om motparten inte fått del av den före utgången av den tid inom vilken den senast skulle ha kommit in, från utgången av denna tid.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet på annat sätt, förfaller även det senare överklagandet.

Verkställighet av beslut som överklagas

9 § Bestämmelserna om verkställighet av beslut som överklagas i artikel 45 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, tillämpas även på beslut om tulltillägg och förseningsavgift samt beslut om annan skatt än tull som ska betalas till Tullverket.

Talan om tulltillägg eller förseningsavgift

10 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett beslut om tull, ska talan om tulltillägg eller förseningsavgift med anledning av beslutet föras samtidigt.

Överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut

Det allmänna ombudets rätt att överklaga beslut

11 § Det allmänna ombudet får överklaga ett beslut av förvaltningsrätten eller kammarrätten i frågor som avses i 3 och 7 §§ även om ombudet inte tidigare har fört det allmännas talan i målet.

Anslutningsöverklagande

12 § Om någon har överklagat ett beslut av en förvaltningsrätt eller kammarrätt i frågor som avses i 3 och 7 §§, får även någon annan som har haft rätt att överklaga beslutet ge in ett överklagande, även om den tid för överklagande som gäller för honom eller henne har gått ut. Ett sådant överklagande ska ges in inom en vecka från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet på annat sätt, förfaller även det senare överklagandet.

När för det allmänna ombudet det allmännas talan?

13 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut, ska ombudet föra det allmännas talan.

I mål som gäller beslut i frågor som avses i 3 och 7 §§ förs det allmännas talan i Högsta förvaltningsdomstolen av det allmänna ombudet.

14 § Det allmänna ombudet får ta över uppgiften att i allmän förvaltningsdomstol föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden som gäller frågor som avses i 3 och 7 §§.

Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Tullverket att företräda det allmänna i allmän förvaltningsdomstol.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också i mål om betalningssäkring.

Det allmänna ombudet får överklaga till förmån för enskild part

15 § Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande föra talan i frågor som avses i 3 och 7 §§ till förmån för en enskild part. Ombudet har då samma behörighet som den enskilde.

Bestämmelserna i första stycket gäller också i mål om betalningssäkring.

Handläggning vid domstol

Ändring av talan

16 § I mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§ får talan inte ändras i annat fall än som anges i 17 och 18 §§.

Det ska dock inte anses vara en ändring av talan när den som överklagat

1. inskränker sin talan, eller
2. åberopar en ny omständighet till stöd för sin talan utan att frågan som ska prövas ändras.

17 § I ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§ får den som överklagat yrka något nytt under förutsättning att någon ny fråga inte tas upp i målet.

I mål i förvaltningsrätten får den som överklagat ta upp en ny fråga, om

1. det görs inom den tid som gäller för överklagande,
2. den nya frågan har samband med den fråga som ska prövas, och
3. förvaltningsrätten anser att frågan utan olägenhet kan prövas i målet.

18 § Den som har överklagat ett beslut i en fråga som har föranlett tulltillägg får även ta upp frågan om tulltillägg om domstolen anser att tulltillägget utan olägenhet kan prövas i målet.

19 § Om domstolen i ett fall som avses i 17 § andra stycket och 18 § inte prövar den nya frågan, får domstolen överlämna frågan till Tullverket för prövning.

Deldom

20 § Om det finns flera frågor i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§, får domstolen besluta särskilt i någon av frågorna trots att handläggningen av övriga frågor inte är klar.

Mellandom

21 § Om det är lämpligt med hänsyn till utredningen i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§, får domstolen besluta särskilt om

1. en eller flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet, eller
2. hur en uppkommen fråga, som främst har betydelse för rättstillämpningen, ska bedömas vid avgörandet av målet.

Domstolen bestämmer om beslutet ska få överklagas direkt eller först i samband med domstolens beslut i själva målet.

Om domstolen bestämmer att ett särskilt beslut får överklagas direkt, får domstolen besluta att målet i övrigt ska vila till dess att det särskilda beslutet har fått laga kraft.

Muntlig förhandling

22 § Förvaltningsrätten och kammarrätten ska hålla muntlig förhandling i ett mål om tulltillägg eller förseningsavgift om en enskild begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om avgift inte kommer att tas ut.

Företrädaransvar

23 § Om talan om betalningsskyldighet enligt 59 kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, ska det som sägs i detta kapitel om skattskyldig, klagande, enskild, part eller motpart även gälla företrädaren.

Behörig förvaltningsrätt

Frågor om bevissäkring

24 § Frågor om bevissäkring prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslut om bevissäkring ska verkställas eller har verkställts.

Frågor om betalningssäkring

25 § Frågor om betalningssäkring prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt 46 kap. 19 § skatteförfarandelagen (2011:1244) eller den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut om den tull, skatt, ränta eller avgift som betalningssäkringen gäller.

Dröjsmålstalan

26 § Om Tullverket, efter att ha godtagit en ansökan enligt artikel 22.2 i förordning (EU) nr 952/2013, inte har meddelat ett beslut inom den tidsfrist som avses i artikel 22.3 i den förordningen, får den sökande begära förklaring av allmän förvaltningsdomstol att ärendet onödigt uppehålls.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Om Tullverket inte har meddelat ett beslut inom en månad från det att domstolen har lämnat en förklaring, ska ansökan anses ha avslagits.

7 kap. Särskilda bestämmelser

Åtgärder vid nöd eller olycka

1 § Den som på grund av nöd eller av något annat tvingande skäl undandrar varor eller transportmedel från tullövervakning, ska snarast underrätta Tullverket om detta.

En underrättelse enligt första stycket får göras till Polismyndigheten i fråga om fordon och luftfartyg och till Kustbevakningen i fråga om fartyg.

2 § Om ett transportmedel som omfattas av tullövervakning eller medför varor som omfattas av tullövervakning förolyckas, ska den som har någon handling som avser transportmedlet eller varorna genast lämna handlingen till Tullverket.

En handling enligt första stycket får lämnas till Kustbevakningen, om transportmedlet är ett fartyg.

Flygtrafik med tredjeland

3 § Beslut om att en flygplats ska få bedriva flygtrafik med tredjeland fattas av regeringen.

Delgivning

4 § Om Tullverket vid tillämpningen av tullagstiftningen, förordning (EG) nr 1889/2005 eller förordning (EU) nr 608/2013 ska underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning.

Delgivning bör användas bara om det behövs med hänsyn till omständigheterna.

Vite

5 § Tullverket kan förena ett föreläggande med vite

1. när verket med stöd av tullagstiftningen förelägger någon att vidta en åtgärd som behövs för Tullverkets kontrollverksamhet, samt

2. om någon

– inte har lämnat uppgift som krävs enligt tullagstiftningen, eller

– inte har fullgjort sådan skyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, eller i 4 kap. 4, 7, 32 eller 33 §.

6 § Bestämmelserna i 5 § gäller inte om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas om vite eller, i förekommande fall, dennes ställföreträdare har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till tulltillägg och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

7 § Den som har överträtt ett vitesföreläggande döms inte till ansvar enligt 5 kap. 2 § för en gärning som omfattas av föreläggandet.

Tillämpning av skatteförfarandelagen

8 § I ärenden och mål om tull, skatt som ska betalas till Tullverket, ränta, tulltillägg och avgift enligt denna lag tillämpas bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, samt

2. bevissäkring och betalningssäkring i 3 kap. 8 §, 45 kap. 2–16 §§, 46 kap., 68 kap. 1 och 3 §§ samt 69 och 71 kap.

Vid tillämpningen av första stycket ska det som sägs i skatteförfarandelagen om Skatteverket i stället gälla Tullverket. Vidare ska det som sägs om Kronofogdemyndigheten i 69 kap. 3 och 11 §§ i stället gälla Tullverket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.
2. Genom lagen upphävs tullagen (2000:1281).
3. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om
 - a) betalning, indrivning, återbetalning och eftergift av tull och annan skatt än tull som ska tas ut vid import avseende varor som har eller borde ha deklarerats för övergång till fri omsättning före ikraftträdandet,
 - b) ränta som hänför sig till tid före ikraftträdandet,
 - c) tullkontroller som inletts före ikraftträdandet, och
 - d) förseningsavgift i fråga om deklarationer som skulle ha lämnats före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om vissa tullbestämmelser

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen, i fråga om

- bindande besked,
- varors klassificering, ursprung och tullvärde,
- varors tullstatus, och
- transitering, särskild användning och förädling av varor.

Vissa bestämmelser om autonoma åtgärder för militär utrustning finns i rådets förordning (EG) nr 150/2003 av den 21 januari 2003 om upphävande av importtullar på vissa vapen och militär utrustning.

Ytterligare kompletterande bestämmelser finns i tullagen (2016:000).

2 § Uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen samt i tullagen (2016:000).

Bindande besked

3 § Bestämmelser om beslut om bindande besked finns i artiklarna 33–37 i förordning (EU) nr 952/2013.

4 § Bestämmelser om anlitande av och kostnader för särskild sakkunnig vid handläggning av bindande besked finns i 4 kap. 5 § och 1 kap. 14 § tullagen (2016:000).

Varors klassificering, ursprung och tullvärde

5 § Bestämmelser om varors klassificering, ursprung och tullvärde finns i artiklarna 56–76 i förordning (EU) nr 952/2013.

6 § Om en uppgift i ett ursprungsbevis för förmånsbehandling eller i en ansökan om ett sådant ursprungsbevis behöver kontrolleras, ska bestämmelserna i 1 kap. 14 §, 4 kap. 5, 16, 17 och 24–41 §§ samt 7 kap. 5 och 6 §§ tullagen (2016:000) tillämpas.

Varors tullstatus

7 § Bestämmelser om varors tullstatus finns i artiklarna 153–157 i förordning (EU) nr 952/2013.

Transitering, särskild användning och förädling av varor

8 § Bestämmelser om transitering, särskild användning och förädling av varor finns i artiklarna 226–228, 231–236 och 250–262 i förordning (EU)

nr 952/2013. Vissa ytterligare bestämmelser om dessa förfaranden finns i artiklarna 210–225 i den förordningen.

Bestämmelser om transitering finns även i konventionen den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande och i tullkonventionen den 14 november 1975 om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen).

Bemyndigande

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för näringsidkare att lämna uppgift om genomsnittliga priser på importerade varor samt om importkvantiteter och transportkostnader avseende sådana varor i samband med bestämmande av tullvärde på vissa lättfördärliga varor.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.
 2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs att 4, 8, 9, 11, 13, 17 och 18 §§ lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Den som för in en vara från ett annat EU-land till Sverige ska anmäla varan till Tullverket om varan omfattas av ett förbud mot införsel eller ett villkor för införsel som inte är uppfyllt eller om varan förs in med stöd av ett tillstånd som meddelats på grund av en oriktig uppgift eller en utelämnad föreskriven uppgift. En sådan anmälan ska göras också av den som för ut en vara från Sverige till ett annat EU-land om varan omfattas av ett förbud mot utförsel eller ett villkor för utförsel som inte är uppfyllt eller om varan förs ut med stöd av ett tillstånd som meddelats på grund av en oriktig uppgift eller en utelämnad föreskriven uppgift.

Den som från ett annat EU-land till Sverige för in eller från Sverige till ett sådant land för ut en vara som avses i 3 § 1, 3, 8, 10 eller 11, eller 15 när det gäller tillståndspliktiga sprängämnesprekursorer enligt 3 § lagen (2014:799) om sprängämnesprekursorer, ska dock alltid anmäla varan till Tullverket.

Anmälan enligt första stycket ska göras utan dröjsmål vid närmaste bemannade tullplats. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Tullverket får meddela närmare föreskrifter om anmälningsskyldigheten enligt första och andra styckena.

Anmälan enligt första stycket ska göras utan dröjsmål till närmaste bemannade tullkontor. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Tullverket får meddela närmare föreskrifter om anmälningsskyldigheten enligt första och andra styckena.

8 §²

En tulltjänsteman får undersöka postförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser, för att kontrollera om sådana förbud eller villkor som anges i 4 § första stycket iakttagits och om anmälningsskyldigheten enligt 4 § andra stycket fullgjorts riktigt och fullständigt. *En sådan försändelse får öppnas, om det finns anledning att anta att den innehåller en vara*

En tulltjänsteman får undersöka postförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser, *och motsvarande försändelser förmedlade av kurirföretag*, för att kontrollera om sådana förbud eller villkor som anges i 4 § första stycket iakttagits och om anmälningsskyldigheten enligt 4 § andra stycket fullgjorts riktigt och fullständigt.

¹ Senaste lydelse 2014:800.

² Senaste lydelse 2003:811.

som avses i 3 § och att denna vara kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling samt försändelsen finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret.

En försändelse enligt första stycket får öppnas, om det finns anledning att anta att den innehåller en vara som avses i 3 § och att denna vara kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling samt försändelsen finns hos Tullverket, på ett utväxlingspostkontor eller vid ett kurirföretags första sorteringsterminal.

9 §³

Beslut om att med stöd av 8 § öppna brev och andra sådana försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om en försändelse innehåller ett förtroligt meddelande, skall detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

Beslut om att med stöd av 8 § öppna postförsändelser och försändelser förmedlade av kurirföretag som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om en försändelse innehåller ett förtroligt meddelande, ska detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

11 §⁴

En chefstjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket får besluta att en postförsändelse som väntas till ett visst postkontor och som kommer från ett annat EU-land skall hållas kvar av postbefordringsföretaget när den kommer till postkontoret, om

1. det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och
2. det är nödvändigt för att beslag skall kunna ske.

En chefstjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket får besluta att en postförsändelse som väntas till ett visst brevbärarkontor och som kommer från ett annat EU-land ska hållas kvar av postbefordringsföretaget när den kommer till brevbärarkontoret, om

2. det är nödvändigt för att beslag ska kunna ske.

³ Senaste lydelse 2004:208.

⁴ Senaste lydelse 2004:208.

Ett beslut om kvarhållande *skall meddelas att gälla viss angiven*, kortare tid. Beslutet får verkställas omedelbart, men *skall* snarast prövas av *Tullverkets chef eller av verkets chefsjurist*.

Postbefordringsföretaget är skyldigt att på begäran av Tullverket till verket överlämna en försändelse som kvarhållits enligt första stycket.

13 §⁵

Vid kontroll enligt denna lag *skall* den vars uppgifter *skall* kontrolleras, eller för vars räkning varan införs eller utförs, ge den som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan och transportmedlet och utan kostnad tillhandahålla de varuprov som behövs. Den som utför kontrollen *skall* också lämnas tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

Den vars uppgifter *skall* kontrolleras eller för vars räkning varan införs eller utförs *skall* svara för den transport av varan som behövs samt för uppackning och återinpackning. *Han skall* även tillhandahålla någon som hjälper till vid provtagning och vägning. Den som åsidosätter dessa skyldigheter *skall* enligt beslut av Tullverket ersätta staten för dess kostnader för åtgärderna i fråga. Vad som sägs i 5 kap. 23 § tullagen (2000:1281) om indrivning av tull *skall* gälla även sådan ersättning. Tullverket får besluta om befrielse helt eller delvis från ersättningsskyldigheten.

Ett beslut om kvarhållande *ska gälla en begränsad*, kortare tid. Beslutet får verkställas omedelbart, men *ska* snarast prövas av *chefen för Tullverket*.

Vid kontroll enligt denna lag *ska* den vars uppgifter *ska* kontrolleras, eller för vars räkning varan införs eller utförs, ge den som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan och transportmedlet och utan kostnad tillhandahålla de varuprov som behövs. Den som utför kontrollen *ska* också lämnas tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

Den vars uppgifter *ska* kontrolleras eller för vars räkning varan införs eller utförs *ska* svara för den transport av varan som behövs samt för uppackning och återinpackning. *Samma person ska* även tillhandahålla någon som hjälper till vid provtagning och vägning. Den som åsidosätter dessa skyldigheter *ska* enligt beslut av Tullverket ersätta staten för dess kostnader för åtgärderna i fråga. Vad som sägs i 2 kap. 17 § tullagen (2016:000) om indrivning av tull *ska* gälla även sådan ersättning. Tullverket får besluta om befrielse helt eller delvis från ersättningsskyldigheten.

⁵ Senaste lydelse 2000:1301.

17 §⁶

Tullverket får ta hand om en vara om det behövs för att genomföra en kontroll enligt denna lag. Tullverket får även ta hand om en vara på den grunden att varan inte får föras in till eller ut från landet till följd av att varan omfattas av ett sådant förbud eller villkor som avses i 4 § första stycket eller att varan förs in eller ut med stöd av ett tillstånd som föranletts av oriktig uppgift eller underlåtenhet att lämna föreskriven uppgift. Varan får *därvid* läggas upp på *tillfälligt lager*. De kostnader som Tullverket haft för varans uppläggning och förvaring *skall* ersättas av den som för in eller för ut varan.

Tullverket får ta hand om en vara om det behövs för att genomföra en kontroll enligt denna lag. Tullverket får även ta hand om en vara på den grunden att varan inte får föras in till eller ut från landet till följd av att varan omfattas av ett sådant förbud eller villkor som avses i 4 § första stycket eller att varan förs in eller ut med stöd av ett tillstånd som föranletts av oriktig uppgift eller underlåtenhet att lämna föreskriven uppgift. Varan får *då* läggas upp på *en anläggning för tillfällig lagring*. De kostnader som Tullverket haft för varans uppläggning och förvaring *ska* ersättas av den som för in eller för ut varan.

Tullverket kan besluta att varan inte får tas ut från lagret förrän kostnaderna ersatts eller säkerhet ställts för dem.

Tullverket får besluta om befrielse helt eller delvis från ersättnings-skyldigheten, om det finns särskilda skäl.

18 §⁷

Tullverket har rätt att göra kontrollbesök och revisioner hos den som för ut sådana varor som nämns i 3 § 1, 3 och 7 samt hos den som för in sådana varor som nämns i 3 § 3. Vid sådana kontrollbesök och revisioner tillämpas 6 kap. 25–38 §§ och 10 kap. 4 § tullagen (2000:1281).

Tullverket har rätt att göra kontrollbesök och revisioner hos den som för ut sådana varor som nämns i 3 § 1, 3 och 7 samt hos den som för in sådana varor som nämns i 3 § 3. Vid sådana kontrollbesök och revisioner tillämpas 4 kap. 26–41 §§ och 7 kap. 5 § tullagen (2016:000).

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

2. Bestämmelserna i 8 och 9 §§ i den nya lydelsen tillämpas på kontroller som inleds efter ikraftträdandet.

⁶ Senaste lydelse 2000:1232.

⁷ Senaste lydelse 2011:468.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 5 § lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 §

Uppgifter i databasen får lämnas ut till en enskild på medium för automatisk behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Utöver vad som följer av tullagstiftningen enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i den ursprungliga lydelsen, får uppgifter i databasen lämnas ut till en enskild på medium för automatisk behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

3 Ärendet och dess beredning

När Sverige blev medlem i Europeiska unionen den 1 januari 1995 fick Sverige en till stora delar ny tullagstiftning. Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen blev direkt gällande rätt. Merparten av den svenska tullagstiftningen upphävdes och ersattes av författningar som skulle komplettera dessa förordningar, se vidare regeringens propositioner Den svenska tullagstiftningen vid ett EU-medlemskap (prop. 1994/95:34) och En ny tullag (prop. 1999/2000:126).

Den 1 maj 2016 ska en ny tullkodex börja tillämpas, nämligen Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (unionstullkodexen). Kodexen finns i *bilaga 1*. En rättelse till kodexen finns i *bilaga 2*.

I syfte att utreda behovet av författningsändringar med anledning av unionstullkodexen tillsatte regeringen i mars 2014 en utredning. Utredningen skulle enligt direktiven (dir. 2014:35) lämna förslag till en ny svensk tullagstiftning, bl.a. förslag till lagar som ersätter tullagen (2000:1281) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. samt anslutande lagändringar. I januari 2015 överlämnade utredningen sitt betänkande En ny svensk tullagstiftning (SOU 2015:5) till regeringen. Utredningens sammanfattning av betänkandet finns i *bilaga 3*. Betänkandets lagförslag finns i *bilaga 4*. Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. En sammanställning över remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2015/00700/S3).

I betänkandet SOU 2015:5 berörs frågan om dröjsmålstalan utan att något förslag lämnas. Under remissen av betänkandet efterlyste några remissinstanser en lösning av frågan. Inom Finansdepartementet har en promemoria med ett förslag till en bestämmelse om dröjsmålstalan i den nya tullagen upprättats. Dröjsmålstalan enligt den nya tullagen – en kompletterande promemoria till betänkandet SOU 2015:5 (dnr Fi2015/03572/S3). En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 6*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 7*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 8*. En sammanställning över remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2015/03572/S3).

4 Tullunionen

4.1 Europeiska unionen är en tullunion

Sedan tillkomsten av Europeiska ekonomiska gemenskapen 1958 har den gemensamma tullpolitiken utgjort en av hörnstenarna vid skapandet av den gemensamma eller, numera, den inre marknaden. Den gemensamma tullpolitiken är därför ett område där harmoniseringen av EU:s lagstiftning har gått mycket långt.

Uppbörderna av tullar har alltid varit av stor nationell betydelse då den traditionellt har utgjort en viktig källa för nationalstatens inkomster. Efter Romfördragets ikraftträdande den 1 januari 1958 skedde en gradvis harmonisering av medlemsstaternas tullagstiftning och den 1 juli 1968 trädde tullunionen i kraft. Tullunionen innebär att medlemsstaterna tillämpar en gemensam extern tulltaxa och avskaffar de nationella tulltaxorna. Ursprungligen var EU-budgeten beroende av medlemsstaternas ekonomiska bidrag men till följd av ett beslut från den 21 april 1970 ersattes medlemsstaternas bidrag med egna medel, dvs. pengar som medlemsstaterna överför till EU-budgeten för att finansiera EU:s utgifter. Till de traditionella egna medlen räknas bl.a. jordbruksavgifter, sockeravgifter och tullar. Av de tullavgifter som medlemsstaterna samlar in går 75 procent till EU och 25 procent får behållas i syfte att finansiera de kostnader som medlemstaterna har för uppbörden av dessa tullar. Denna fördelning kommer att ändras till 80 respektive 20 procent, jfr artikel 2.3 i rådets beslut nr 335/2014/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel. Rådsbeslutet beräknas kunna träda i kraft under 2016, men det ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2014, se regeringens proposition Godkännande av rådets beslut om systemet för EU-budgetens finansiering (prop. 2013/14:238) s. 9.

Från att ha varit den enskilda statens angelägenhet har tullagstiftningen inom EU utvecklats och är numera fullt ut harmoniserad. Detta innebär bland annat att tullagstiftningen är densamma i alla dagens 28 medlemstater. I dag återfinns grunden för tullunionen i artikel 28 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

Förutom att utgöra en inkomstkälla och möjliggöra EU:s inre marknad har den gemensamma tullpolitiken också en stor betydelse för EU:s handel med omvärlden. Det finns ett negativt samband mellan komplicerade tullprocedurer och handel mellan länder. EU utgör i dag en av de största aktörerna i världshandeln och den gemensamma exporten står för ungefär 20 procent av EU:s samlade bruttonationalprodukt. Att EU:s 28 tulladministrationer ansvarar för hanteringen av en stor del av varorna i den internationella handeln gör att förändringar, till exempel införandet av tullprocedurer som ökar företagets administrativa börda, kan få stora konsekvenser för EU:s ekonomi. Därför har ett viktigt mål med EU:s tullagstiftning alltid varit att upprätthålla en balans mellan kontroll av varor och att skapa tullprocedurer som gynnar företagets import och export.

4.2 En gemensam tullagstiftning

Kärnan i den gemensamma tullagstiftningen utgörs i dag av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (unionstullkodexen). Från att ha funnits i en mängd olika rättsakter kodifierades gemenskapens tullagstiftning 1992 i den första tullkodexen, rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (gemenskapstullkodexen). Detta innebär en mer överskådlig tullagstiftning med de allmänna regler och förfaranden som behövs för att säkerställa genomförandet av tulltaxebestämmelser och andra bestämmelser som införts på gemenskapsnivå i samband med handeln med varor mellan gemenskapen och tredjeland. Till gemenskapstullkodexen hör tillämpningsföreskrifterna i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

Säkerhetsändringen och e-tullbeslutet

Genom de ändringar av gemenskapstullkodexen som föreskrevs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (den s.k. säkerhetsändringen) infördes ett antal åtgärder i syfte att införa snabbare och bättre inriktade tullkontroller för att skärpa säkerheten i fråga om varor som förs in i eller ut ur gemenskapen.

Åtgärderna var följande: 1. analys och elektroniskt utbyte av riskinformation mellan tullmyndigheter och mellan dessa och EU-kommissionen inom en gemensam riskhanteringsram, 2. ett krav på att uppgifter ska lämnas till tullmyndigheterna före ankomst respektive före avgång beträffande samtliga varor som förs in i eller ut ur gemenskapens tullområde och 3. beviljande av status som godkänd ekonomisk aktör till tillförlitliga ekonomiska aktörer som uppfyller vissa kriterier och som kommer att omfattas av förenklingar i enlighet med tullbestämmelserna och lättnader när det gäller tullkontroller.

Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln (det s.k. e-tullbeslutet) fastställde principen om att all framtida tullhantering skulle vara elektronisk. Beslutet innebär att medlemsstaterna förband sig att upprätta system för import- och exportklarering (såväl tullmyndigheterna emellan som mellan dessa och de ekonomiska aktörerna), system för registrering av ekonomiska aktörer (inklusive godkända ekonomiska aktörer) samt system som ger de ekonomiska aktörerna tillgång till den information som krävs för att genomföra import- och exporttransaktioner inom hela gemenskapen. Inom fem år från beslutets ikraftträdande, dvs. senast den 15 februari 2013, skulle det vidare upprättas ett system som möjliggör för de ekonomiska aktörerna att insända tulldeklarationerna centralt (en s.k. ”single access point”), även om själva tullhanteringen sker i en annan medlemsstat. Slutligen ska medlemsstaterna i samarbete med EU-kommissionen upprätta system som möjliggör för de

ekonomiska aktörerna att lämna all information som krävs för import- eller exportklarering till tullmyndigheterna, även då de aktuella uppgifterna krävs enligt annan lagstiftning än tullagstiftningen (ett s.k. ”single window”).

Den moderniserade tullkodexen

Som en följd av diskussionerna om en enkel och papperslös miljö för tullen och handeln (”e-tull”) som inleddes 2003 och för att anpassa gemenskapstullkodexen till den snabba utvecklingen inom informationstekniken lade kommissionen 2005 fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (moderniserad tullkodex), se KOM(2005) 608 slutlig.

Förslaget syftade till att förenkla och modernisera tullmyndigheternas verksamhet genom att bl.a. utveckla rationella arbetsmetoder så som riskanalys och kvalitetssäkring av företagen. Den resulterande rättsakten, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex), omfattade medlemsstaternas gemensamma tullförfaranden samtidigt som den förstärkte tillnärmingen av de vid den tiden 27 olika tullförvaltningarnas databehandlingssystem.

Genom den moderniserade tullkodexen genomfördes principen om elektroniska deklarationer som huvudregel och ett elektroniskt informationsutbyte mellan tulladministrationerna infördes. Dessutom inarbetades de så kallade säkerhetsrelaterade ändringarna av kodexen (jfr ovan om säkerhetsändringen). Vidare infördes principen om ”centraliserad klarering”, vilken enkelt uttryckt innebär att platsen för tulldeklarationens ingivande inte behöver vara den plats där varorna rent fysiskt befinner sig.

Den moderniserade tullkodexen trädde i kraft den 24 juni 2008 och skulle börja tillämpas senast den 24 juni 2013, detta datum ändrades senare till den 1 november 2013.

Unionstullkodexen

I och med Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 november 2009 uppstod ett behov av att ersätta den ännu inte tillämpade moderniserade tullkodexen, eftersom den inte var anpassad till de nya rättsliga förhållandena. Det fanns också ett behov av att anpassa tullkodexen till den utveckling som skett sedan 2008 och att tidsanpassa förordningen för utvecklingen av de nödvändiga IT-systemen. För att ta om hand detta lade EU-kommissionen 2012 fram ett förslag till omarbetad tullkodex – en tullkodex för unionen, se COM(2012) 64.

Unionstullkodexen trädde i kraft den 30 oktober 2013 och ska tillämpas fullt ut fr.o.m. den 1 maj 2016. Införandet av de elektroniska systemen kommer dock att ske stegvis och förväntas vara slutfört senast den 31 december 2020. För att stödja genomförandet av unionstullkodexen och för att säkerställa nödvändiga övergångsperioder har kommissionen med stöd av artikel 280 i kodexen antagit ett arbetsprogram avseende utveckling och införande av alla de nödvändiga IT-systemen. Arbetsprogrammet, som baseras på ett flerårigt strategiskt planeringsdokument (”MASP”), anger prioriteringen för IT-utvecklingen

och är av betydelse när det gäller att fastställa övergångsbestämmelser avseende de elektroniska systemen samt tidsplaneringen i de fall då systemen ännu inte är i drift den dag från och med vilken kodexen ska tillämpas fullt ut, dvs. den 1 maj 2016. För att stötta medlemsstaterna ekonomiskt i detta arbete finns åtgärdsprogrammet Tull 2020.

För att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar i unionstullkodexen har kommissionen getts befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290.1 första stycket i EUF-fördraget. Enligt andra stycket i den artikeln ska mål, innehåll, omfattning och varaktighet för delegeringen av befogenhet uttryckligen avgränsas i lagstiftningsakterna. I kodexen framgår dessa avgränsningar av artikel 284.

För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av unionstullkodexen har kommissionen tilldelats genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291.2 i EUF-fördraget. Av skäl 5 i kodexen framgår att dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter. I artikel 285 i kodexen preciseras i vilken utsträckning förordning (EU) nr 182/2011 ska vara tillämplig.

I januari 2014 presenterade kommissionen utkast till delegerad akt och genomförandeakt avseende unionstullkodexen. Medlemsstaterna har varit involverade i arbetet med dessa akter. Den delegerade akten antogs av kommissionen den 28 juli 2015. Akten överlämnades till Europaparlamentet och rådet för synpunkter den 21 augusti 2015. Europaparlamentet och rådet har två månader på sig att granska den delegerade akten. Perioden kan förlängas med ytterligare två månader.

En sammanfattning av unionstullkodexen finns i avsnitt 5.

4.3 Nationella bestämmelser

Inför Sveriges EU-inträde tillsatte regeringen en utredning med uppgift att ”lämna förslag till utformningen av tull- och tullfrihetslagstiftningen vid ett svenskt medlemskap i EG” (dir. 1993:78). Utredningsarbetet redovisades i betänkandet Tullagstiftningen och EG (SOU 1994:89). Betänkandet innehöll de förslag till ändringar som ansågs nödvändiga inför anslutningen till EU. Förslagen låg till grund för prop. 1994/95:34. Eftersom såväl betänkandet som propositionen arbetades fram under stor tidspress baserades arbetet till stora delar på den tullagstiftning och de tekniska lösningar som fanns före inträdet i EU.

Vid det svenska EU-inträdet den 1 januari 1995 infördes en ny tullag, tullagen (1994:1550), och en ny tullförordning, tullförordningen (1994:1558). Dessa författningar kompletterade gemenskapstullkodexen och dess tillämpningsföreskrifter inom Finansdepartementets ansvarsområde. Samtidigt infördes lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m., och förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

Dessa författningar kompletterar gemenskapstullkodexen och dess tillämpningsföreskrifter inom Utrikesdepartementets ansvarsområde.

Eftersom 1994 års tullag tillkom under stor tidspress blev det snart nödvändigt att göra en översyn, vilket föranledde regeringen att 1997 tillsätta en utredning (dir. 1996:103). Enligt direktiven skulle utredningen se över huvuddelen av den svenska tullagstiftning som faller inom Finansdepartementets ansvarsområde.

Regeringen beslutade 1998 att ge utredningen tilläggsdirektiv (dir. 1998:86). Enligt dessa skulle utredningen lämna förslag till nya bestämmelser om överklagande i tullagen (1994:1550) med anledning av den förestående omorganisationen av Tullverket. Utredningen överlämnade i oktober 1998 delbetänkandet Tullagens överklaganderegler m.m. vid en omorganisation av Tullverket (SOU 1998:127).

I april 1999 överlämnade utredningen sitt slutbetänkande En ny tullag (SOU 1999:54). Genom prop. 1999/2000:126 överlämnade regeringen sitt förslag till ny tullag, vilket byggde på förslagen i utredningens slutbetänkande, till riksdagen. Den nu gällande tullagen (2000:1281) trädde i kraft den 1 januari 2001. Samtidigt med tullagen infördes också tullförordningen (2000:1306).

5 Den nya tullkodexen för unionen

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (unionstullkodexen) har antagits av Europaparlamentet och rådet med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 33, 114 och 207, vilka avser tullsamarbete, tillnärmning av lagstiftning samt den gemensamma handelspolitiken. EUF-fördraget ger EU exklusiv befogenhet på bl.a. den gemensamma handelspolitikens område, se artikel 3.1 i det fördraget. Att en EU-förordning till alla delar är bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat framgår av artikel 288 i samma fördrag.

Unionstullkodexen består av 59 skäl, 288 artiklar, som är indelade i nio avdelningar, och en bilaga, som innehåller en jämförelsetabell avseende unionstullkodexen och förordning (EG) nr 450/2008 (se avsnitt 4.2). Detta avsnitt innehåller en sammanfattning av unionstullkodexen. Kodexen finns i *bilaga 1*. En rättelse till kodexen finns i *bilaga 2*.

5.1 Nyheter i unionstullkodexen

En del av de ändringar som har gjorts i unionstullkodexen är av redaktionell och lagteknisk natur men det har också gjorts väsentliga ändringar i sak. Dessa är i huvudsak följande.

Elektronisk kommunikation (skäl 17). I det s.k. e-tullbeslutet (se avsnitt 4.2) fastställdes principen om att all framtida tullhantering skulle vara elektronisk, eftersom det är av grundläggande betydelse för att underlätta

handeln och samtidigt sörja för effektiva tullkontroller, vilket både minskar företagens kostnader och riskerna för samhället. I kodexen införs den rättsliga ram inom vilken e-tullbeslutet kan genomföras. Av artikel 6.1 framgår att alla utbyten av uppgifter mellan tullmyndigheterna samt mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna ska ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik, liksom lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen.

Centraliserad klarering (skäl 44). Centraliserad klarering är en förenkling som innebär att en person får inge en tulldeklaration till det ansvariga tullkontoret på den ort där personen är etablerad för varor som anmälts vid ett annat tullkontor, se artikel 179.1. Det motsvarar det förfarande som i gemenskapstullkodexen kallas enhetstillstånd för förenklade förfaranden. Av skäl 18 framgår att den procedur som nu används för det förfarandet kommer att behållas tills de nödvändiga elektroniska systemen för centraliserad klarering har tagits i drift och EU-kommissionen kommer att specificera närmare hur detta ska ske.

Särskilda förfaranden (skälen 47 och 50). De särskilda förfarandena i unionstullkodexen motsvarar det som i gemenskapstullkodexen benämndes tullförfaranden med ekonomisk verkan. Syftet med de nya bestämmelserna är att fastställa gemensamma och enkla regler som kompletteras med en mindre uppsättning regler för varje särskilt förfarande för att göra det enklare för de ekonomiska aktörerna. En konkret förändring är att ett enda förfarande för aktiv förädling införs. Det sker genom att aktiv förädling (suspensionssystemet) slås samman med bearbetning under tullkontroll och att aktiv förädling (restitutionssystemet) avskaffas. De fördelar som förut erbjudits inom ramen för dessa tullförfaranden finns kvar men har samlats i det nya förfarandet som enbart benämns aktiv förädling.

Allmänna ursprungsregler (artiklarna 60 och 62). En viktig förändring i unionstullkodexen gäller de allmänna ursprungsreglerna. Genom dessa regler fastställs en varas ursprung, dvs. varifrån varan kommer. Reglerna används för att man ska kunna tillämpa handelspolitiska skyddsinstrument och av handelsstatistiska skäl. En grundläggande regel för att fastställa en varas ursprung är att en vara som framställts i två eller flera länder får ursprung i det land där den genomgick den sista väsentliga bearbetningen, jfr art 60.2 i unionstullkodexen. Genom gemenskapstullkodexen och tillämpningsföreskrifterna till den fastställdes det för ett fåtal produkter vilka behandlingar som ger ursprung. Unionstullkodexen gör det möjligt att införa produktspecifika ursprungsregler för alla produkter, se art 62.

Den fortsatta genomgången av kodexens innehåll följer dess indelning i avdelningar och rubriksättning.

5.2 Allmänna bestämmelser (avdelning I)

Avdelning I innehåller 55 artiklar, indelade i tre kapitel:

– kapitel 1, Tullagstiftningens tillämpningsområde, tullens uppgifter och definitioner (artiklarna 1–5),

- kapitel 2, Personers rättigheter och skyldigheter enligt tullagstiftningen (artiklarna 6–52), och
- kapitel 3, Valutaomräkning och tidsfrister (artiklarna 53–55).

I unionstullkodexen fastställs de allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i eller ut ur EU:s tullområde. Kodexen ska tillämpas enhetligt inom hela detta tullområde. Detta framgår av artikel 1.1. I artikel 4 definieras EU:s tullområde. Andra viktiga begrepp, exempelvis ”tullagstiftning”, definieras i artikel 5.

Av artikel 3 framgår att tullmyndigheterna har det primära ansvaret för att övervaka EU:s internationella handel och därigenom bidra till en rättvis och öppen handel, till genomförandet av de externa aspekterna av den inre marknaden, den gemensamma handelspolitiken och annan gemensam politik på unionsnivå som har betydelse för handeln och till säkerhet i hela leveranskedjan. Tullmyndigheterna ska vidta åtgärder med särskilt följande syften: a) att skydda EU:s och dess medlemsstaters ekonomiska intressen, b) att skydda EU från illojal och olaglig handel samtidigt som legitim affärsverksamhet får stöd, c) att säkerställa EU:s och dess invånares säkerhet och skydd, samt skyddet av miljön, vid behov i nära samarbete med andra myndigheter och d) att bevara en lämplig balans mellan tullkontroll och att underlätta den lagliga handeln.

I unionstullkodexen införs enligt skäl 17 den rättsliga ram inom vilken Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln genomförs, särskilt den rättsliga principen att alla tull- och handelstransaktioner hanteras elektroniskt. Principen kommer till uttryck i artikel 6.1 där det sägs att alla utbyten av uppgifter, såsom deklarationer, ansökningar eller beslut, mellan tullmyndigheterna, eller mellan dessa och ekonomiska aktörer (se artikel 5.5), och lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ska ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik, utom i vissa fall som framgår av punkterna 3 och 4 i artikel 6. Som framgår av artikel 16.1 ska medlemsstaterna samarbeta med kommissionen för att utveckla, underhålla och använda elektroniska system för utbyte av uppgifter mellan olika tullmyndigheter och med kommissionen samt för lagring av sådan information i enlighet med kodexen.

Alla uppgifter som tullmyndigheterna får vid utövandet av sin verksamhet, och som är av konfidentiell natur eller tillhandahålls på konfidentiell grund, ska enligt artikel 12 omfattas av ett krav på tystnadsplikt. Uppgifterna får i princip inte röjas av de behöriga myndigheterna utan uttryckligt tillstånd av den person eller myndighet som tillhandahållit dem, såvida inte tullmyndigheterna är skyldiga eller bemyndigade att röja uppgifterna enligt gällande bestämmelser, särskilt beträffande uppgiftsskydd, eller i samband med rättsliga förfaranden. Om uppgifter röjs eller meddelas ska det ske så att en lämplig nivå på uppgiftsskyddet säkerställs i full överensstämmelse med gällande bestämmelser om uppgiftsskydd.

Tullmyndigheter och ekonomiska aktörer får enligt artikel 13 ha ett utbyte av uppgifter som inte särskilt föreskrivs i tullagstiftningen, särskilt om det sker inom ramen för ömsesidigt samarbete för att identifiera och motverka risk (se artikel 5.7). Ett sådant utbyte får ske enligt ett skriftligt avtal och får inbegripa rätt för tullmyndigheterna att få tillträde till de ekonomiska aktörernas datorsystem. Alla uppgifter som en part

tillhandahåller den andra parten inom ramen för utbytet ska vara konfidentiella, såvida inte parterna kommit överens något annat.

Varje person som direkt eller indirekt är involverad i fullgörandet av tullformaliteter eller i tullkontroller ska enligt artikel 15, på tullmyndigheternas begäran och inom föreskriven tid, tillhandahålla dessa myndigheter alla nödvändiga dokument och uppgifter i lämplig form, och ge dem all nödvändig hjälp för att fullgöra dessa formaliteter eller kontroller. En person, eller ett tullombud (se nedan) för personen i fråga, som inger en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport till tullmyndigheterna, eller en ansökan om ett tillstånd eller något annat beslut, ansvarar för att de uppgifter som lämnas i deklarationen, i anmälan eller i ansökan är riktiga och fullständiga, att de dokument som lämnas till stöd för deklarationen, anmälan eller ansökan är äkta, riktiga och fullständiga och, i tillämpliga fall, att alla skyldigheter när det gäller hänförande av de berörda varorna till det berörda tullförfarandet eller genomförande av de godkända transaktionerna är fullgjorda.

Varje person får enligt artikel 18 utse ett tullombud (se definition i artikel 5.6). Detta ombudskap får vara direkt, varvid tullombudet ska agera i en annan persons namn och för dennes räkning, eller indirekt, varvid tullombudet ska agera i eget namn men för en annan persons räkning. Ett tullombud ska vara etablerat i unionens tullområde. Medlemsstaterna får i enlighet med unionslagstiftningen fastställa de villkor på vilka ett tullombud får tillhandahålla tjänster i den medlemsstat där denne är etablerad. Vid sina kontakter med tullmyndigheterna ska tullombud enligt artikel 19 uppge att de agerar för huvudmannens räkning och ange om ombudskapet i tullfrågor är direkt eller indirekt. Tullmyndigheterna får kräva att personer som uppger att de agerar som tullombud styrker att de har fullmakt från personen de företräder.

Med ”beslut” förstås enligt artikel 5.39 varje åtgärd av tullmyndigheterna i fråga om tullagstiftningen (se artikel 5.2) för att ta ställning i ett visst fall, och då denna åtgärd har rättslig verkan för den eller de berörda personerna. Enligt skäl 22 bör alla beslut som avser tillämpningen av tullagstiftning, inbegripet beslut som avser bindande besked, omfattas av samma regler. I artiklarna 22–37 finns bestämmelser om sådana beslut. Besluten ska vara giltiga i hela unionen (se artikel 26) och kan upphävas (se artikel 27) eller ändras eller återkallas (se artikel 28) om de inte är förenliga med tullagstiftningen eller med tolkningen av denna lagstiftning. Som framgår av artikel 22.7 ska ett beslut som är negativt för den sökande innehålla en beskrivning av de grunder på vilka det baseras och en hänvisning till rätten att överklaga enligt artikel 44 (se nedan).

Enligt skäl 24 bör pålitliga ekonomiska aktörer som följer bestämmelserna få ställning som godkänd ekonomisk aktör under förutsättning att de har beviljats tillstånd för tullförenkling eller för säkerhet och skydd. Beroende på vilken typ av tillstånd som har beviljats bör godkända ekonomiska aktörer dra största möjliga nytta av en utbredd användning av tullförenklingar eller dra nytta av lättnader i fråga om säkerhet och skydd. De bör också behandlas på ett mer förmånligt sätt när det gäller tullkontroller, t.ex. genom färre fysiska och

dokumentbaserade kontroller. I artiklarna 38–41 finns bestämmelser om ansökan om och beviljande av status som godkänd ekonomisk aktör. Pålitliga ekonomiska aktörer som efterlever bestämmelserna bör enligt skäl 25 kunna dra nytta av ett internationellt erkännande av status som godkänd ekonomisk aktör.

En effektivisering av tullförfarandena i en elektronisk miljö förutsätter enligt skäl 23 att tullmyndigheterna från olika medlemsstater delar på ansvaret. Det är nödvändigt att säkerställa effektiva, avskräckande och proportionella sanktioner på lämplig nivå på hela den inre marknaden. I artikel 42.1 åläggs varje medlemsstat att fastställa sanktioner för överträdelse av tullagstiftningen.

I enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är det enligt skäl 27 nödvändigt att föreskriva att alla personer har rätt att överklaga varje beslut som fattas av tullmyndigheterna och att varje person har rätt att bli hörd innan ett beslut fattas som skulle beröra denne negativt. Begränsningar av denna rätt kan dock vara motiverade, i synnerhet om typen eller omfattningen av hotet mot säkerheten och skyddet för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter så kräver. Rätten att överklaga ett faktiskt beslut kommer till uttryck i artikel 44.1 första stycket. Av artikel 44.1 andra stycket framgår att varje person som hos tullmyndigheterna har ansökt om ett beslut och som inte inom den tidsfrist som anges i artikel 22.3 har fått ett sådant beslut också ska ha rätt att överklaga. I artikel 22.3 i kodexen fastställs dels i första stycket den tidsfrist inom vilken ett beslut ska fattas, dvs. utan dröjsmål och senast inom 120 dagar från den dag då ansökan har godtagits, om inget annat föreskrivs, dels i andra stycket att tullmyndigheterna ska underrätta den sökande om de inte kan fatta ett beslut i tid, skälen för det och den ytterligare tid som de bedömer vara nödvändig för att kunna fatta ett beslut. Om inget annat föreskrivs ska denna ytterligare tid uppgå till högst 30 dagar. En förlängning kan även ske på den sökandes begäran. Enligt artikel 44.4 ska medlemsstaterna se till att förfarandet för överklaganden gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller rätta till beslut som fattats av tullmyndigheterna. Även om denna bestämmelse enligt sin ordalydelse synes ta sikte enbart på överklagande enligt artikel 44.1 första stycket, så torde man kunna anta att kravet på skyndsamhet också ska gälla för överklagande enligt artikel 44.1 andra stycket.

Tullmyndigheterna får enligt artikel 46.1 genomföra alla tullkontroller som de anser nödvändiga. Kontrollerna kan särskilt bestå i att undersöka varor, utföra provtagning, kontrollera att de uppgifter som lämnas i en deklaration eller en anmälan är riktiga och fullständiga, kontrollera att dokument finns och är äkta, riktiga och giltiga, granska ekonomiska aktörers räkenskaper och annan bokföring eller undersöka transportmedel, bagage och andra varor som personer för med sig eller bär på sig samt utföra officiella undersökningar och andra liknande handlingar. Kontrollerna ska enligt artikel 46.2 främst baseras på riskanalys som görs med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik i syfte att identifiera och bedöma risker och utarbeta nödvändiga motåtgärder. Om andra kontroller än tullkontroller ska genomföras av andra behöriga myndigheter än tullmyndigheterna i fråga om samma varor, ska enligt artikel 47.1 tullmyndigheterna i nära samarbete med de

andra myndigheterna om möjligt göra dessa kontroller vid samma tidpunkt och på samma plats som tullkontrollerna, varvid tullmyndigheterna ska ha den samordnande rollen för kontrollerna. I syfte att minimera risker och bekämpa bedrägerier får enligt artikel 47.2 informationsutbyte ske mellan tullmyndigheterna och andra behöriga myndigheter och mellan de behöriga myndigheterna och kommissionen.

I artiklarna 51–55 finns slutligen bestämmelser om bevarande av dokument och andra uppgifter, avgifter och kostnader samt valuta-omräkning och tidsfrister.

5.3 Faktorer som ska läggas till grund för tillämpningen av import- eller exporttullar och andra åtgärder beträffande varuhandel (avdelning II)

Avdelning II innehåller 21 artiklar, indelade i tre kapitel:

- kapitel 1, Gemensamma tulltaxan och varors klassificering enligt tulltaxan (artiklarna 56–58),
- kapitel 2, Varors ursprung (artiklarna 59–68), och
- kapitel 3, Varors värde för tulländamål (artiklarna 69–76).

Import- och exporttullar som ska betalas ska enligt artikel 56.1 grunda sig på Gemensamma tulltaxan. Att Gemensamma tulltaxan ska omfatta bl.a. Kombinerade nomenklaturen för varor enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan framgår av artikel 56.2. Vid tillämpning av Gemensamma tulltaxan ska enligt artikel 57.1 klassificering enligt tulltaxan av varor innebära att man fastställer enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen dessa varor ska klassificeras.

Varors ursprung kan vara förmånsberättigande eller icke-förmånsberättigande. Om varor har förmånsberättigande ursprung så omfattas de av bestämmelser om förmånstull, jfr artikel 56.2 d eller e. I artiklarna 60 och 61 fastställs regler för att bestämma icke-förmånsberättigande ursprung och i artikel 64 fastställs regler för att bestämma förmånsberättigande ursprung.

För tillämpningen av Gemensamma tulltaxan och icke-tariffära åtgärder som fastställs i unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln ska enligt artikel 69 varors tullvärde fastställas. Detta ska göras i enlighet med artiklarna 70 och 74. Enligt artikel 70.1 ska grundvalen för varors tullvärde vara transaktionsvärdet, dvs. det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för varorna när de säljs för export till unionens tullområde, vid behov justerat. Det pris som faktiskt betalats eller ska betalas ska enligt artikel 70.2 utgöras av hela den betalning som gjorts eller ska göras av köparen till säljaren eller av köparen till en tredje part till förmån för säljaren för de importerade varorna och inkluderar alla betalningar som gjorts eller ska göras som ett villkor för försäljningen av den importerade varan. Om varors tullvärde inte kan fastställas enligt artikel 70, ska det fastställas genom att metoderna i artikel 74 tillämpas.

5.4 Tullskuld och garantier (avdelning III)

Avdelning III innehåller 50 artiklar, indelade i fyra kapitel:

- kapitel 1, Uppkomst av en tullskuld (artiklarna 77–88),
- kapitel 2, Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld (artiklarna 89–100),
- kapitel 3, Uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp (artiklarna 101–123), och
- kapitel 4, Upphörande av tullskuld (artiklarna 124–126).

Med ”tullskuld” förstås enligt artikel 5.18 en persons skyldighet att betala den importtull eller den exporttull som gäller för särskilda varor enligt gällande tullagstiftning.

Vid import uppkommer enligt artikel 77 en tullskuld genom att icke-unionsvaror som omfattas av importtullar hänförs till något av följande tullförfaranden: övergång till fri omsättning, inbegripet bestämmelserna om slutanvändning, eller tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar. Tullskulden uppkommer vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas. Deklaranten ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap (se artikel 18.1) ska också den person för vars räkning tulldeklarationen görs vara gäldenär.

Vid export uppkommer enligt artikel 81 en tullskuld genom att exporttullpliktiga varor hänförs till förfaranden som avser export eller passiv förädling. Tullskulden uppkommer vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas. Deklaranten ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska också den person för vars räkning tulldeklarationen görs vara gäldenär.

Bestämmelser om tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad finns i artikel 79 för varor som omfattas av importtull och i artikel 82 för varor som omfattas av exporttull.

Vid import eller export uppkommer enligt artikel 83 en tullskuld även om den gäller varor som är föremål för någon form av förbud eller restriktioner vid import eller export. Någon tullskuld uppkommer emellertid inte vid olaglig införsel i EU:s tullområde av falsk valuta eller införsel i EU:s tullområde av annan narkotika och andra psykotropa ämnen än den narkotika och de psykotropa ämnen som noggrant övervakas av de behöriga myndigheterna i syfte att användas för medicinska och vetenskapliga ändamål. Om flera personer är gäldenärer för det import- eller exporttullbelopp som motsvarar en och samma tullskuld ska de enligt artikel 84 solidariskt ansvara för betalningen av det beloppet. En tullskuld anses enligt artikel 87.1 uppkomma på den plats där den tulldeklaration eller deklaration om återexport som avses i artiklarna 77 och 81 (se ovan) inges. I alla andra fall ska platsen för uppkomst av tullskuld vara den plats där de omständigheter uppstår som förorsakar skulden.

För att bättre skydda EU:s och medlemsstaternas ekonomiska intressen bör en garanti enligt skäl 36 täcka odeklarerade eller felaktigt deklarerade varor i en sändning eller deklaration för vilka den ställs. I artiklarna 89–100 finns bestämmelser om garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld, vilken motsvarar import- eller exporttullbeloppet och de andra avgifter som ska betalas i samband med import eller export av varor. Enligt artikel 92.1 får en garanti ställas i form av en kontant

deposition eller något annat betalningsmedel som av tullmyndigheterna erkänns som likvärdigt med en kontant deposition eller ett åtagande från en borgensman (se artikel 94) eller i någon annan form som ger likvärdig säkerhet för att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter kommer att betalas. Tullmyndigheterna ska enligt artikel 98.1 omedelbart frisläppa garantin, när tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter har upphört eller inte längre kan uppkomma.

Det import- eller exporttullbelopp som ska betalas ska enligt artikel 101.1 fastställas av de tullmyndigheter som är behöriga för den plats där tullskulden har uppkommit eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel 87 (se ovan), så snart som de har nödvändiga uppgifter. Gäldenären ska enligt artikel 102.1 underrättas om tullskulden. Detta gäller enligt artikel 103.1 inte efter utgången av en period om tre år efter den dag då tullskulden uppkom. Denna treårsperiod ska förlängas till minst fem år och högst tio år i enlighet med nationell lagstiftning, när tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, se artikel 103.2.

Import- eller exporttullbelopp motsvarande en tullskuld som gäldenären underrättats om i enlighet med artikel 102 (se ovan) ska enligt artikel 108.1 betalas av denne inom den tid som föreskrivs av tullmyndigheterna. Tidsfristen får inte överskrida tio dagar från och med det att gäldenären underrättats om tullskulden. Tullmyndigheterna får förlänga tidsfristen på ansökan av gäldenären. Betalning ska enligt artikel 109.1 ske kontant eller på något annat sätt med liknande betalningseffekt, inbegripet genom justering av ett kreditsaldo i enlighet med nationell lagstiftning. Tullmyndigheterna kan bevilja anstånd i 30 dagar med betalningen, se artiklarna 110 och 111.1. Om import- eller exporttullbeloppet inte har betalats inom föreskriven tid, ska tullmyndigheterna enligt artikel 113 säkerställa betalning av det beloppet med alla medel som står till buds enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning. Dröjsmålsränta kan debiteras för import- eller exporttullbelopp som inte har betalats i tid, se artikel 114.

Att import- eller exporttullbelopp kan återbetalas eller efterges framgår av artikel 116.1. Återbetalning eller eftergift kan ske av något av följande skäl: a) import- eller exporttull har tagits ut med ett för stort belopp (se artikel 117), b) varorna är defekta eller uppfyller inte villkoren i avtalet (se artikel 118), c) de berörda myndigheterna har begått ett fel (se artikel 119), eller d) av rättviseskäl (se artikel 120).

Vilka tidsfrister som gäller för ansökan om återbetalning eller eftergift framgår av artikel 121.

Av artikel 124.1 framgår elva fall som medför att en tullskuld vid import eller export upphör. Det är exempelvis genom betalning av import- eller exporttullbeloppet eller genom att import- eller exporttullbeloppet efterges.

5.5 Införsel av varor i unionens tullområde (avdelning IV)

Avdelning IV innehåller 26 artiklar, indelade i två kapitel:

- kapitel 1, Summarisk införseldeklaration (artiklarna 127–132), och
- kapitel 2, Varors ankomst (artiklarna 133–152).

Varor som förs in i EU:s tullområde (se artikel 4) ska enligt artikel 127.1 omfattas av en summarisk införseldeklaration. Deklarationen ska enligt huvudregeln i artikel 127.3 inges till tullkontoret för första införsel inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs in i unionens tullområde. Den ska innehålla de upplysningar som krävs för riskanalys av säkerhets- och skyddsskäl, jfr artikel 128. Någon deklaration behöver enligt artikel 127.2 a inte lämnas i fråga om transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom territorialvatten eller luftrum inom EU:s tullområde utan att göra uppehåll.

Varor som förs in i unionens tullområde ska enligt artikel 134.1 omfattas av tullövervakning och får underkastas tullkontroller från och med tidpunkten för införseln. Varorna ska enligt artikel 135.1 utan dröjsmål transporteras via den rutt som tullmyndigheterna angivit, och enligt deras anvisningar, till det tullkontor som utsetts av tullmyndigheterna, till någon annan plats som de anvisat eller godkänt eller till en frizon. Omedelbart vid ankomst till någon av dessa platser ska enligt artikel 139.1 införseln av varorna anmälas till tullen.

Vid den tidpunkt varorna anmäls till tullen ska icke-unionsvaror enligt artikel 144 anses vara i tillfällig lagring. I den svenska språkversionen står det egentligen ”ska hänföras till tillfällig lagring”. Det synes vara en felöversättning, i exempelvis de engelska och danska språkversionerna har motsvarande fras lydelsen ”shall be in temporary storage” respektive ”skal være under midlertidig opbevaring”. Icke-unionsvaror i tillfällig lagring ska enligt artikel 149 hänföras till ett tullförfarande eller återexporteras inom 90 dagar. Om inget annat föreskrivs ska deklaranten enligt artikel 150 fritt få välja till vilket tullförfarande varorna ska hänföras, enligt villkoren för det förfarandet, oberoende av varornas beskaffenhet, mängd, ursprungsland, avsändningsland eller destinationsland.

5.6 Allmänna regler om tullstatus, hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll, frigörande och bortskaffande av varor (avdelning V)

Avdelning V innehåller 48 artiklar, indelade i fyra kapitel:

- kapitel 1, Varors tullstatus (artiklarna 153–157),
- kapitel 2, Hänförande av varor till ett tullförfarande (artiklarna 158–187),
- kapitel 3, Kontroll och frigörande av varor (artiklarna 188–196), och
- kapitel 4, Bortskaffande av varor (artiklarna 197–200).

Alla varor som befinner sig i unionens tullområde ska enligt artikel 153.1 antas ha tullstatus som unionsvaror, såvida inte det fastställs att de inte har tullstatus som unionsvaror. Varorna förlorar sin tullstatus som

unionsvaror och blir icke-unionsvaror, om de exempelvis förs ut ur unionens tullområde, i den mån reglerna om intern transitering inte är tillämpliga, eller har hänförts till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring eller förfarandet för aktiv förädling, i den mån det är tillåtet enligt tullagstiftningen, se artikel 154.

Alla varor som ska hänföras till ett tullförfarande, utom förfarandet för frizoner, ska enligt artikel 158.1 omfattas av en tulldeklaration som är anpassad till förfarandet i fråga. Tulldeklarationen ska, utom i särskilda fall, inges genom elektronisk databehandlingsteknik, jfr artikel 158.2, till ett behörigt tullkontor, se artikel 159. Tulldeklarationen kan vara en standardtulldeklaration eller en förenklad tulldeklaration, se artiklarna 162–165 respektive 166–169. En tulldeklaration får enligt artikel 170.1 inges av varje person som kan lämna alla de uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklareras. Denna person, dvs. deklaranten, ska även vara i stånd att anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till tullen. Deklaranten ska, utom i vissa undantagsfall, vara etablerad i unionens tullområde, se artikel 170.2 och 170.3. Om tulldeklarationen uppfyller villkoren för vad som gäller för hänförande av varor till ett tullförfarande ska den enligt artikel 172.1 omedelbart godtas av tullmyndigheterna, förutsatt att de varor som den avser har anmälts till tullen. Att en godtagen tulldeklaration kan ändras eller ogiltigförklaras framgår av artikel 173 respektive 174. Andra förenklningar än förenklad tulldeklaration som unionstullkodexen ger utrymme för är centraliserad klarering, se artiklarna 179–181, och registrering i deklarantens bokföring, se artiklarna 182–184.

I syfte att kontrollera riktigheten av uppgifterna i en godtagen tulldeklaration får tullmyndigheterna enligt artikel 188 granska deklarationen och de styrkande handlingarna och begära att deklaranten lämnar andra handlingar samt undersöka varorna och ta prover för analys eller för fördjupad undersökning av varorna, jfr artiklarna 189 och 190. Resultatet vid en kontroll av en tulldeklaration ska enligt artikel 191.1 användas vid tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande till vilket varorna hänförs. Resultatet av kontrollen har enligt artikel 191.3 samma bevisvärde i hela EU:s tullområde.

Om villkoren för att hänföra varorna till förfarandet i fråga är uppfyllda och förutsatt att eventuella restriktioner har tillämpats och att varorna inte är föremål för några förbud, ska tullmyndigheterna enligt artikel 194.1 frigöra varorna så snart uppgifterna i tulldeklarationen har kontrollerats eller godtagits utan kontroll.

Varor kan enligt unionstullkodexen bortskaffas på tre sätt: förstöring av varor enligt artikel 197, försäljning av varor enligt artikel 198.1 eller överlåtelse av varor till staten enligt artikel 199.

5.7 Övergång till fri omsättning och befrielse från importtullar (avdelning VI)

Avdelning VI innehåller nio artiklar, indelade i två kapitel:

- kapitel 1, Övergång till fri omsättning (artiklarna 201 och 202), och

– kapitel 2, Befrielse från importtullar (artiklarna 203–209).

Eftersom övergång till fri omsättning är ett av de allra viktigaste tullförfarandena har detta förfarande behandlats i ett eget, om än kort, kapitel i unionstullkodexen. Huvudregeln avseende förfarandet framgår av artikel 201. Icke-unionsvaror, som är avsedda att släppas ut på unionens marknad eller är avsedda för privat användning eller konsumtion inom EU:s tullområde, ska hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning. En övergång till fri omsättning medför att tillämpliga importtullar tas ut, att andra eventuella avgifter tas ut i enlighet med gällande bestämmelser för dessa avgifter, att handelspolitiska åtgärder (jfr artikel 202) och förbud och restriktioner tillämpas, i den mån de inte ska tillämpas i ett tidigare skede, samt att de övriga formaliteter som införts för import av varorna fullgörs. Övergång till fri omsättning innebär att icke-unionsvaror får tullstatus som unionsvaror.

I övrigt innehåller avdelning VI i artiklarna 203–209 bestämmelser om befrielse från importtullar för varor som återinförs till unionens tullområde i samma skick som de var i när de exporterades och för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet.

5.8 Särskilda förfaranden (avdelning VII)

Avdelning VII innehåller 53 artiklar, indelade i fem kapitel:

- kapitel 1, Allmänna bestämmelser (artiklarna 210–225),
- kapitel 2, Transitering (artiklarna 226–236),
- kapitel 3, Lagring (artiklarna 237–249),
- kapitel 4, Särskild användning (artiklarna 250–254), och
- kapitel 5, Förädling (artiklarna 255–262).

Varor får enligt artikel 210 hänföras till någon av följande kategorier av särskilda förfaranden: a) transitering, som ska omfatta extern transitering (se artikel 226) och intern transitering (se artikel 227), b) lagring, som ska omfatta lagring i tullager (se artiklarna 240–242) och frizoner (se artiklarna 243–249), c) särskild användning, som ska omfatta tillfällig införsel (se artiklarna 250–253) och slutanvändning (se artikel 254) eller d) förädling, som ska omfatta aktiv förädling (se artiklarna 256–258) och passiv förädling (se artiklarna 259–262).

Tillstånd från tullmyndigheterna krävs enligt artikel 211.1 vid användning av förfarandet för aktiv eller passiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning samt vid drift av anläggningar för lagring i tullager, utom i de fall då den driftsansvarige för anläggningen är tullmyndigheten själv.

Ett särskilt förfarande ska enligt artikel 215.1 avslutas när de varor som hänförts till förfarandet, eller de förädlade produkterna, hänförs till ett påföljande tullförfarande, har förts ut ur unionens tullområde, eller har förstörts utan att något avfall återstår, eller överläts till staten i enlighet med artikel 199 (se avsnitt 5.6). Detta gäller inte för förfarandet för transitering som enligt artikel 215.2 ska avslutas av tullmyndigheterna när de kan fastställa att förfarandet har slutförts på ett korrekt sätt, på grundval av en jämförelse mellan de uppgifter som är tillgängliga vid

avgångstullkontoret och de som är tillgängliga vid destinationstullkontoret.

Varor som har hänförs till tullagerförfarandet eller ett förfarande för förädling eller lagts upp i en frizon får enligt artikel 220 genomgå sådana vanliga former av hantering som är avsedda att bevara dem, förbättra deras utseende eller marknadsmässiga kvalitet eller förbereda dem för distribution eller återförsäljning.

Förfarandet för extern transitering innebär enligt artikel 226 att icke-unionsvaror får transporteras från en plats till en annan inom unionens tullområde utan att omfattas av importtullar eller andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser eller handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde. Transiteringen kan ske bl.a. enligt förfarandet för extern unionstransitering (se artiklarna 233–236), under vissa förutsättningar i enlighet med TIR-konventionen¹¹ eller i enlighet med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen¹² om en transiteringsbefordran äger rum. I artikel 227 finns en motsvarande bestämmelse avseende unionsvaror.

Ett förfarande för lagring, dvs. tullager (se artiklarna 240–242) eller frizon (se artiklarna 243–249), innebär enligt artikel 237 att icke-unionsvaror får lagras i unionens tullområde utan att omfattas av importtullar eller andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser eller handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde. Under vissa omständigheter kan också unionsvaror hänföras till ett förfarande för lagring. Varor får enligt artikel 238 kvarstå under ett förfarande för lagring under obestämd tid, såvida inte typen av varor eller deras beskaffenhet vid långtidslagring kan innebära ett hot mot människors eller djurs hälsa, mot växter eller miljön.

Särskild användning omfattar förfarandena för tillfällig införsel och slutanvändning. Förfarandet för tillfällig införsel (tidigare ”temporär import”) innebär enligt artikel 250.1 att icke-unionsvaror som är avsedda för återexport (jfr avsnitt 5.9) får bli föremål för särskild användning i unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från importtullar, utan att varorna blir föremål för andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser eller handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde. För att förfarandet ska få användas måste vissa villkor vara uppfyllda, bl.a. att varorna inte får vara avsedda att genomgå någon förändring, förutom normal värdeminskning till följd av att de används. Tullmyndigheterna ska enligt artikel 251 fastställa den tid inom

¹¹ Tullkonventionen den 14 november 1975 om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen) gäller i Sverige. Grundbestämmelserna i TIR-konventionen är publicerade i Sveriges överenskommelser med främmande makter (SÖ) 1976:133. En ändring av artikel 18 i konventionen har publicerats i SÖ 1989:76. Konventionens bilagor samt andra ändringar i konventionen finns publicerade i Tullverkets författningssamling (TFS).

¹² Tullkonventionen den 6 december 1961 om ATA-carnet för tillfällig införsel av varor (SÖ 1964:8) och konventionen den 26 juni 1990 om temporär import (jfr prop. 1995/96:32).

vilken varor som hänförs till förfarandet måste återexporteras eller hänföras till ett påföljande tullförfarande. Denna tid ska vara så lång att ändamålet med den tillåtna användningen kan uppnås. Den totala tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet får inte överstiga tio år, förutom vid oförutsedda händelser. Inom ramen för förfarandet för användning för särskilda ändamål får varor enligt artikel 254.1 övergå till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras särskilda användning.

Inom ramen för förfarandet för aktiv förädling får enligt artikel 256 icke-unionsvaror användas i EU:s tullområde i en eller flera förädlingsprocesser (se artikel 5.37) utan att varorna omfattas av importtullar eller andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser eller handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde. Förfarandet får användas i andra fall än vid reparationer och förstöring endast när de varor som hänförs till förfarandet kan identifieras i de förädlade produkterna, utom om de använts som produktionstillbehör. Förfarandet får också användas för varor avsedda för att genomgå processer för att uppfylla de tekniska villkoren för deras övergång till fri omsättning samt varor som måste genomgå vanliga former av hantering i enlighet med artikel 220 (se ovan). Tullmyndigheterna ska enligt artikel 257.1 ange den tid inom vilket förfarandet ska avslutas.

Inom ramen för förfarandet för passiv förädling får enligt artikel 259 unionsvaror temporärt exporteras från unionens tullområde för att genomgå förädlingsprocesser. De förädlade produkter som framställts av dessa varor får övergå till fri omsättning med fullständig eller partiell befrielse från importtullar på ansökan av tillståndshavaren eller en annan person som är etablerad på unionens tullområde, förutsatt att den personen har fått tillståndshavarens samtycke och villkoren i tillståndet är uppfyllda. Förfarandet får inte tillåtas för vissa typer av unionsvaror, bl.a. varor vars export medför att importtullar återbetalas eller efterges. Tullmyndigheterna ska ange den tid inom vilken de temporärt exporterade varorna ska återimporteras till unionens tullområde i form av förädlade produkter och övergå till fri omsättning, för att varorna ska kunna omfattas av fullständig eller partiell befrielse från importtullar. De får bevilja en rimlig förlängning av denna tid om tillståndshavaren lämnar in en motiverad ansökan om detta.

5.9 Varor som förs ut ur unionens tullområde (avdelning VIII)

Avdelning VIII innehåller 15 artiklar, indelade i sex kapitel:

- kapitel 1, Formaliteter inför utförsel av varor (artiklarna 263–266),
- kapitel 2, Formaliteter vid utförsel av varor (artiklarna 267 och 268),
- kapitel 3, Export och återexport (artiklarna 269 och 270),
- kapitel 4, Summarisk utförseldeklaration (artiklarna 271–273),
- kapitel 5, Anmälan om återexport (artiklarna 274–276), och
- kapitel 6, Befrielse från exporttullar (artikel 277).

Avdelningen innehåller bestämmelser om formaliteter i samband med export av unionsvaror och återexport av icke-unionsvaror ut ur unionens tullområde.

Varor som ska föras ut ur tullområdet ska enligt artikel 263.1 omfattas av en deklaration före avgång som ska inges till det behöriga tullkontoret inom en fastställd tidsfrist innan varorna förs ut ur unionens tullområde. Deklarationen ska enligt artikel 263.3 utgöras av något av följande: en tulldeklaration (jfr artikel 5.12), en deklaration om återexport i enlighet med artikel 270 eller en summarisk utförseldeklaration enligt artikel 271. Deklarationen ska innehålla de uppgifter som krävs för riskanalys av säkerhets- och skyddsskäl, jfr artikel 264. Någon deklaration behöver enligt artikel 263.2 a inte lämnas i fråga om transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom territorialvatten eller luftrum inom unionens tullområde utan att göra uppehåll.

Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska enligt artikel 267.1 omfattas av tullövervakning och får underkastas tullkontroller.

Det framgår av artikel 277 att unionsvaror som exporteras temporärt från unionens tullområde omfattas av befrielse från exporttullar under förutsättning att de återimporteras.

5.10 Elektroniska system, förenklingar, delegering av befogenheter, kommittéförfarande och slutbestämmelser (avdelning IX)

Avdelning IX innehåller 11 artiklar, indelade i fyra kapitler:

- kapitel 1, Utveckling av elektroniska system (artiklarna 278–281),
- kapitel 2, Förenklingar av tillämpningen av tullagstiftningen (artiklarna 282 och 283),
- kapitel 3, Delegering av befogenheter och kommittéförfarande (artiklarna 284 och 285), och
- kapitel 4, Slutbestämmelser (artiklarna 286–288).

Enligt unionstullkodexen är elektronisk kommunikation huvudregeln och pappersbaserad kommunikation undantaget, jfr skäl 17 och artikel 6.1. Den 31 december 2020 ska de elektroniska system som krävs för tillämpningen av kodexens bestämmelser senast vara i drift. Under tiden som elektroniska system utvecklas och införs finns i artiklarna 278–281 bestämmelser som gör det möjligt att under en övergångsperiod använda andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik. I det här sammanhanget kan man också notera den möjlighet EU-kommissionen har enligt artikel 282 att låta en eller flera medlemsstater under en begränsad tid särskilt testa it-relaterade förenklingar av tillämpningen av tullagstiftning.

I artiklarna 284 och 285 finns bestämmelser som rör delegerade akter respektive genomförandekter. Bestämmelserna i unionstullkodexen om denna typ av rättsakter beskrivs närmare i avsnitt 5.11.

I de återstående tre artiklarna, artiklarna 286–288, framgår när kodexen träder i kraft och från vilka tidpunkter den ska tillämpas samt att vissa rättsakter upphör att gälla respektive ändras med anledning av unionstullkodexen, se också avsnitt 9.

5.11 Förordningar som meddelas med stöd av unionstullkodexen

Delegerade akter

För att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar i unions-tullkodexen har kommissionen getts befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290.1 första stycket i EUF-fördraget. Enligt andra stycket i den artikeln ska mål, innehåll, omfattning och varaktighet för delegeringen av befogenhet uttryckligen avgränsas i lagstiftningsakterna. I kodexen framgår dessa avgränsningar av artikel 284.

Befogenheten att anta delegerade akter framgår av artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 216, 221, 224, 231, 235, 253, 265 och 279. Befogenheten är enligt artikel 284.2 tidsbegränsad. Den ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 30 oktober 2013 och kan genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

Befogenheten får enligt artikel 284.3 när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning (EUT) eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar dock inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

När kommissionen antar en delegerad akt ska den enligt artikel 284.4 samtidigt lämnas till Europaparlamentet och rådet. Den delegerade akten ska enligt artikel 284.5 träda i kraft endast om varken parlamentet eller rådet har gjort invändningar mot akten inom en period av två månader från den dag då akten lämnades till parlamentet och rådet, eller om både parlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att ha några invändningar. Denna period kan förlängas med två månader på parlamentets eller rådets initiativ.

Genom en särskilt inrättad expertgrupp har medlemsstaterna varit involverade i arbetet med dessa akter.

Genomförandakter

För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av unions-tullkodexen har kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291.2 i EUF-fördraget. Av skäl 5 i kodexen framgår att dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter. I artikel 285 i kodexen preciseras i vilken utsträckning förordning (EU) nr 182/2011 ska vara tillämplig.

Av artikel 285.1 framgår att kommissionen ska biträdas av den s.k. tullkodexkommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Befogenheten för kommissionen att anta genomförandeakter framgår av artiklarna 8, 11, 17, 21, 25, 32, 37, 41, 50, 54, 58, 63, 66, 68, 76, 100, 107, 123, 132, 138, 143, 152, 157, 161, 165, 169, 176, 178, 181, 184, 187, 193, 200, 207, 209, 213, 217, 222, 225, 232, 236, 239, 266, 268, 273, 276, 281 och 283.

Av dessa artiklar framgår om genomförandeakten ska antas enligt det rådgivande förfarandet, se artikel 285.2 som hänvisar till artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011, eller granskningsförfarandet, se artikel 285.4 som hänvisar till artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011. Tre artiklar, nämligen artiklarna 8, 37 och 123, hänvisar till både det rådgivande förfarandet och granskningsförfarandet. Återstående 45 artiklar hänvisar enbart till granskningsförfarandet.

Genom hänvisningen till artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 i artikel 285.3 och 285.5 framgår att genomförandeakten i vissa fall ska kunna tillämpas omedelbart.

6 Förslag till en ny svensk tullagstiftning

Unionstullkodexen trädde i kraft den 30 oktober 2013 och ska tillämpas fullt ut fr.o.m. den 1 maj 2016, se artiklarna 287 och 288 i kodexen. Den nya kodexen innehåller flera väsentliga nyheter, se avsnitt 5.1. Med anledning av detta är det nödvändigt att ersätta den nuvarande svenska tullagstiftningen, dvs. tullagen (2000:1281) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m., med ny lagstiftning. Följande överväganden ligger till grund för förslagen till ny svensk tullagstiftning.

6.1 Tullagstiftningens uppdelning och struktur

Regeringens förslag: Uppdelningen av den svenska tullagstiftningen på två lagar behålls. Lagarnas struktur följer i huvudsak unionstullkodexens struktur.

Utredningens förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker utredningens förslag eller har inget att invända mot förslaget. *Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac)* anför att man ställer sig tveksam till direktivet att utredningen ska ha ansvarsfördelningen mellan Finansdepartementet och Utrikedepartementet för olika bestämmelser i den nya tullkodexen i åtanke när den föreslår ny lagstiftning. Swedac menar att en sådan utgångspunkt snarare motverkar en tydlig och enhetlig reglering och föreslår därför att regeringen överväger möjligheten att i mycket större utsträckning slå ihop författningar för att

underlätta för såväl myndigheter som ekonomiska aktörer att följa lagstiftningen. *Kommerskollegium* anför att den föreslagna uppdelningen i två lagar beroende på huvudman ur ett företagsperspektiv inte är logisk och bidrar till ökat regelkrångel. Kollegiet anser att en sammanhållen lagstiftning hade varit bättre, i syfte att minimera regelkrånglet och underlätta för företagen att tillämpa lagstiftningen. *Tullverket* anför att den föreslagna uppdelningen i två lagar utifrån uppdelningen mellan Finansdepartementet och Utrikesdepartementet av ansvaret för tullfrågorna inte underlättar för näringslivet utan gör i stället tullagstiftningen mer svårtillgänglig. *Tull-Kust* anför att det inte är så användarvänligt för vare sig allmänheten eller tulltjänstemannen att även den nya tullagstiftningen är uppdelad i två lagar.

Skälen för regeringens förslag: När det gäller tullagstiftningen så har Finansdepartementet huvudansvaret och Utrikesdepartementet ansvarar för vissa delar av den. Uppdelningen mellan departementen avspeglas i den nuvarande svenska tullagstiftningen på så sätt att Finansdepartementet har ansvar för tullagen (2000:1281) och Utrikesdepartementet har ansvar för lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. En uppdelning av tullagstiftningen efter dessa linjer är inte ny utan kommer till uttryck i både prop. 1994/95:34 och prop. 1999/2000:126.

Regeringen anser att det är ändamålsenligt att behålla en motsvarande uppdelning i den nu föreslagna tullagstiftningen. Regeringen föreslår därför dels en ny tullag (se avsnitt 6.2), dels en ny lag om vissa tullbestämmelser (se avsnitt 6.3). Vid utformningen av de nya lagarna har strukturen utformats för att i möjligaste mån följa strukturen i unionstullkodexen. Vid utformningen av förslaget till ny tullag har vissa avvikelser varit nödvändiga för att ge förslaget en logisk disposition.

6.2 En ny tullag

I detta avsnitt behandlas förslaget till ny tullag.

6.2.1 En ny tullag införs

Regeringens förslag: Med anledning av unionstullkodexen införs en ny tullag för att ersätta tullagen (2000:1281). Den nya tullagen innehåller främst kompletterande bestämmelser till unionstullkodexen.

Utredningens förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Utredningens förslag till tullag har en något annorlunda utformning.

Remissinstanserna: Tillstyrker utredningens förslag eller har inget att invända mot förslaget. *Riksdagens ombudsmän* och *Tullverket* framför vissa förslag avseende utformningen av den nya tullagen.

Skälen för regeringens förslag: Den nuvarande tullagen (2000:1281) innehåller i huvudsak kompletterande bestämmelser till gemenskaps-tullkodexen och tillämpningsföreskrifterna till den kodexen. Gemenskapstullkodexen ersätts från och med den 1 maj 2016 av

unionstullkodexen, varvid grunden för den nuvarande tullagen försvinner. En ny tullag som kompletterar unionstullkodexen behöver införas.

Unionstullkodexens struktur har beaktats vid utformningen av förslaget till ny tullag, men vissa avvikelser har varit nödvändiga för att ge förslaget en logisk disposition. Förslaget består av följande kapitel:

- 1 kap. Allmänna bestämmelser,
- 2 kap. Tullskuld, skatt och garantier,
- 3 kap. Införsel och utförsel av varor,
- 4 kap. Tullkontroll,
- 5 kap. Överträdelser och sanktioner,
- 6 kap. Överklagande, och
- 7 kap. Särskilda bestämmelser.

Följande bestämmelser i unionstullkodexen ligger till grund för bestämmelserna i förslaget till ny tullag:

- artiklarna 1–32 och 38–55, dvs. allmänna bestämmelser, utom bestämmelserna om bindande besked,
- artiklarna 77–126, dvs. bestämmelser om tullskuld och garantier,
- artiklarna 127–152, dvs. bestämmelser om införsel av varor i unionens tullområde,
- artiklarna 158–200, dvs. bestämmelser om hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll, frigörande och bortskaffande av varor,
- artiklarna 201–209, dvs. bestämmelser om övergång till fri omsättning och befrielse från importtullar,
- artiklarna 237–249, dvs. bestämmelser om lagring,
- artiklarna 263–277, dvs. bestämmelser om varor som förs ut ur unionens tullområde, och
- artiklarna 278–288, dvs. bestämmelser om elektroniska system, förenklingar, delegering av befogenheter, och kommittéförfarande samt slutbestämmelser.

Unionstullkodexen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat, jfr artikel 288 andra stycket i EUF-fördraget. Nationellt finns bara ett tämligen begränsat utrymme för kompletterande bestämmelser. Dessa får inte på något sätt gå utöver eller avvika från unionstullkodexen. Någon dubbelreglering får inte heller ske, vilket innebär att den svenska tullagstiftningen inte ska innehålla sådant som redan regleras i unionstullkodexen. Bestämmelserna i den nuvarande tullagen har granskats utifrån dessa förutsättningar och endast de bestämmelser som har bedömts komplettera unionstullkodexen och fortfarande vara relevanta har införts i förslaget till ny tullag. Bestämmelsernas innehåll beskrivs närmare i författningskommentaren, se avsnitt 11.1.

I vissa delar innehåller dock unionstullkodexen bestämmelser som närmast har formen av ramlagstiftning. Detta gäller bestämmelserna om sanktioner (artikel 42), överklaganden (artiklarna 43–45) och kontroll av varor (artiklarna 46–49). Där är utrymmet för kompletterande nationella bestämmelser något större. Bestämmelserna om överklaganden och kontroll av varor har sina motsvarigheter i gemenskapstullkodexen medan bestämmelsen om sanktioner är ny i förhållande till den kodexen. Den nuvarande tullagen innehåller bestämmelser om sanktioner i 8 och 10 kap., överklaganden i 9 kap. och kontroll av varor i 6 kap. Enligt

regeringens bedömning är bestämmelserna om kontroll av varor i den nuvarande tullagen i överensstämmelse med unionstullkodexens motsvarande bestämmelser och har därför införts i förslaget till ny tullag. Bestämmelserna om överklaganden och sanktioner diskuteras närmare i avsnitten 6.2.9 och 6.2.10.

Med undantag för artikel 44 om dröjsmålstalan har inte några bestämmelser i unionstullkodexen identifierats som motiverar helt nya bestämmelser i den nya tullagen. Om kommissionens förordningar med delegerade akter och genomförandebestämmelser föranleder några helt nya bestämmelser i tullagen kan avgöras först när dessa förordningar föreligger i slutligt skick. Regeringen kan få anledning att återkomma i frågan.

I linje med principen att förfarandereglerna på skatte-, avgifts- och tullområdet ska vara så likformiga som möjligt, vilken kommit till uttryck i flera propositioner och betänkanden på skatte- och tullagstiftningens område, har skatteförfarandelagen (2011:1244) beaktats där så varit lämpligt. Även annan relevant lagstiftning har beaktats.

Den nya tullagen ersätter tullagen (2000:1281).

I avsnitten 6.2.2–6.2.12 och 7 beskrivs närmare vilka överväganden som ligger till grund för förslagen.

En ändrad hänvisningsteknik

I den nuvarande tullagen är hänvisningarna till rättsakter genomgående utformade på så sätt att de avser den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamiska hänvisningar. Förslaget till ny tullag innehåller liksom den nuvarande tullagen bl.a. bestämmelser om fysiska kontroller, sanktioner och vite. I förslaget till ny tullag bör därför vissa hänvisningar avse rättsakterna i en viss angiven lydelse, s.k. statiska hänvisningar. De utformas enligt nya anvisningar för författningsskrivning. En följd av att ha statiska hänvisningar blir att om rättsakterna ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring behöver göras i den nationella lagstiftningen. Se även avsnitt 8.2.2.

6.2.2 Bestämmelser om ingivande av tulldeklaration

Regeringens förslag: Bestämmelsen i den nuvarande tullagen som anger vem som får lämna en tulldeklaration införs inte i den nya tullagen.

Utredningens förslag: Överensstämmer inte med regeringens förslag. Utredningen föreslog att bestämmelsen i den nuvarande tullagen som anger vem som får lämna en tulldeklaration ska införas i den nya tullagen.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker utredningens förslag eller har inget att invända mot förslaget. *Tullverket* anför att den föreslagna bestämmelsen i 4 kap. 2 § om att tulldeklaration får lämnas av någon som är anställd och kan anses ha en förtroendeställning ska tas bort. Den är inte relevant eftersom ansvaret för att lämna deklarationen regleras i överordnad lagstiftning. Den är inte heller modern i förhållande

till elektroniskt uppgiftslämnande. *Transportindustriförbundet* anför att utredningens uttryck i 4 kap. 2 § är ytterst otidsenligt då det i dagens anställningsformer inte alltid är så att den som lämnar en deklaration helt givet är ”anställd” av deklaranten eller ombudet utan ofta kan vara inhyrd eller på annat sätt representera deklaranten eller ombudet utan att vara anställd av denne.

Skälen för regeringens förslag: I betänkandet SOU 2015:5 föreslår utredningen att bestämmelsen i 1 kap. 7 § i den nuvarande tullagen införs i huvudsak oförändrad i 4 kap. 2 § i den nya tullagen. Betänkandet innehåller ingen närmare motivering till förslaget.

Som påtalats ovan (se avsnitt 6.2.1) är unionstullkodexen bindande och direkt tillämplig i medlemstaterna och nationellt finns bara ett tämligen begränsat utrymme för kompletterande bestämmelser. Dessa får inte på något sätt gå utöver eller avvika från unionstullkodexen. Någon dubbelreglering får inte heller ske, vilket innebär att den svenska tullagstiftningen inte ska innehålla sådant som redan regleras i unionstullkodexen.

Bestämmelser om ingivande av tulldeklaration finns i artikel 170 i unionstullkodexen. Där sägs bl.a. att en tulldeklaration får inges av varje person som kan lämna alla de uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats. Denna person ska även vara i stånd att anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till tullen.

Inga krav på formell anställning eller förtroendeställning synes ställas i denna bestämmelse. Att då ha en nationell bestämmelse som ställer sådana krav skulle gå utöver bestämmelsen i unionstullkodexen. Regeringen gör därför bedömningen att bestämmelsen i 1 kap. 7 § i den nuvarande tullagen inte ska införas i den nya tullagen.

6.2.3 Tillstånd till flygtrafik med tredjeland

Regeringens förslag: En bestämmelse om tillstånd till flygtrafik med tredjeland införs i den nya tullagen.

Utredningens förslag: Överensstämmer inte med regeringens förslag. Utredningen har inget författningsförslag i denna del utan överlämnar frågan till den fortsatta hanteringen av det här lagstiftningsärendet.

Remissinstanserna: Tillstyrker utredningens förslag eller har inget att invända mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 3 kap. 12 § andra stycket i den nuvarande tullagen meddelar regeringen beslut om att en flygplats ska utgöra internationell gemenskapsflygplats enligt artikel 190 b i tillämpningsföreskrifterna till gemenskapstullkodexen, dvs. en flygplats som har tillstånd för flygtrafik med tredjeland.

I betänkandet SOU 2015:5 finns inget förslag till en motsvarande bestämmelse i den nya tullagen. Utredningen konstaterar (s. 119) att i utkastet till föreskrifter meddelade med stöd av unionstullkodexen finns det bestämmelser om flygplatser som har tillstånd för flygtrafik med tredjeland, i utkastet benämnda internationella unionsflygplatser, men eftersom dessa bestämmelser ger upphov till flera frågor, som

utredningen inte har möjlighet att besvara, överlämnas frågan om hur beslut om internationell unionsflygplats ska hanteras till den fortsatta hanteringen av det här lagstiftningsärendet.

Bestämmelsen i 3 kap. 12 § andra stycket i den nuvarande tullagen infördes genom prop. 1999/2000:126. I författningskommentaren till bestämmelsen (s. 142) sägs att regeringen redan i dag [dvs. vid tidpunkten för propositionens antagande] fattar beslut om att en flygplats ska utgöra en internationell gemenskapsflygplats enligt artikel 190 b i tillämpningsföreskrifterna till gemenskapstullkodexen. Något uttryckligt lagstöd för detta finns emellertid inte. Därför föreslås att en sådan bestämmelse införs i 12 § andra stycket.

För att också framöver kunna underlätta resandet och möjliggöra för svenska flygplatser att upprätthålla och utöka sina internationella förbindelser bör enligt regeringens bedömning en motsvarande bestämmelse införas i den nya tullagen. Såvitt regeringen kan bedöma torde det inte vara aktuellt med någon stor mängd ansökningar framöver, eftersom flertalet av de flygplatser som vill bedriva flygtrafik med tredjeland sannolikt redan har beviljats tillstånd att göra det. En ansökan om att få bedriva flygtrafik med tredjeland bör precis som för närvarande göras till regeringen. Någon uttrycklig koppling till EU:s tullagstiftning är inte nödvändig eftersom ett beslut om att en flygplats belägen i Sverige ska få bedriva flygtrafik med tredjeland är ett nationellt beslut.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom 7 kap. 3 § i den nya tullagen.

6.2.4 Enhetstillstånd

Regeringens förslag: Bestämmelserna om enhetstillstånd i den nuvarande tullagen införs inte i den nya tullagen.

Utredningens förslag: Överensstämmer inte med regeringens förslag. Utredningen föreslog att bestämmelserna om enhetstillstånd i den nuvarande tullagen ska införas i den nya tullagen.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker utredningens förslag eller har inget att invända mot förslaget. *Tullverket* föreslår att bestämmelserna om enhetstillstånd i tullagen lyfts ut ur den lagen och regleras i en egen separat övergångsbestämmelse eftersom EU-kommissionen enligt uppgift till Tullverket kommer att lyfta in dagens bestämmelser om enhetstillstånd i en särskild delegerad akt.

Skälen för regeringens förslag: Utredningen föreslår att bestämmelserna om enhetstillstånd i 3 kap. 3 a § och 5 § andra stycket samt 4 kap. 24–30 §§ i den nuvarande tullagen införs i den nya tullagen och motiverar det i betänkandet SOU 2015:5 på följande sätt (s. 175). Paragraferna överförs i sin helhet till förslaget till ny tullag då unionstullkodexens regler om centraliserad klarering inte kommer att börja tillämpas förrän år 2020. Enligt skäl 18 i unionstullkodexen behålls det förfarande som för närvarande kallas enhetstillstånd för förenklade förfaranden till dess.

Frågan om hur förfarandet för enhetstillstånd för förenklade förfaranden övergångsvis ska användas i stället för förfarandet centraliserad klaring är för närvarande föremål för diskussion mellan EU-kommissionen och medlemsstaterna. Så länge frågan inte är löst är det enligt regeringens bedömning inte lämpligt att i den nya tullagen införa bestämmelserna om enhetstillstånd i den nuvarande tullagen eller motsvarande bestämmelser. Det finns anledning för regeringen att återkomma i denna fråga.

6.2.5 Omprövning av beslut om tull, annan skatt än tull, tulltillägg och förseningsavgift

Regeringens bedömning: Bestämmelserna om omprövning av beslut om tull i den nuvarande tullagen bör inte införas i den nya tullagen. Motsvarande bestämmelser finns i unionstullkodexen.

Regeringens förslag: Bestämmelserna om omprövning av beslut om annan skatt än tull, tulltillägg och förseningsavgift i den nuvarande tullagen införs i den nya tullagen.

Utredningens bedömning och förslag: Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag. Utredningens bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens bedömning. Utredningen gör bedömningen att 5 kap. 3 § i den nuvarande tullagen utgör dubbelreglering.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker utredningens förslag eller har inget att invända mot förslaget. *Riksdagens ombudsmän (JO)* anför följande i fråga om utredningens förslag att ta bort 5 kap. 3 § första stycket i den nuvarande tullagen. JO är tveksam till de skäl utredningen anför för denna ståndpunkt. I motsats till utredningen är JO inte övertygad om att bestämmelsen motsvaras av bestämmelserna i unionstullkodexen om möjligheten att ansöka om återbetalning och eftergift. JO kan inte heller se att den möjlighet som tullmyndigheterna har att i särskilda fall ompröva ett beslut enligt artikel 23.4 b i unionstullkodexen motsvarar den generella rätt till omprövning som i dag ges den enskilde genom 5 kap. 3 § tullagen.

Skälen för regeringens bedömning och förslag: I 5 kap. i den nuvarande tullagen finns bestämmelser om tulltaxering och betalning av tull m.m. I 5 kap. 2 § regleras deklarantens eller gäldenärens skyldighet att begära rättelse av en uppgift som är oriktig eller ofullständig. Av 5 kap. 3 § tullagen framgår när Tullverket ska ompröva ett beslut som kan ha betydelse för tulltaxeringen. Bestämmelserna om omprövning i 5 kap. 3 § omfattar även beslut om annan skatt än tull samt beslut om tulltillägg och förseningsavgift.

Enligt 5 kap. 2 § i den nuvarande tullagen ska en deklarant eller gäldenär som finner att en uppgift som lämnats i en tulldeklaration är oriktig eller ofullständig, utan dröjsmål anmäla detta till Tullverket och rätta uppgiften, om förhållandet föranlett eller kan föranleda att tull undandras eller att en vara införs eller utförs i strid mot förbud eller villkor. Skyldigheten att anmäla en oriktig eller ofullständig uppgift torde

omfattas av artikel 15.2 i unionstullkodexen som anger att en deklarant är ansvarig för att uppgifter som lämnats är riktiga och fullständiga. Artikel 173 ger deklaranten en möjlighet att ändra uppgifter i en tulldeklaration. Bestämmelserna om rättelse i 5 kap. 2 § får anses motsvara artiklarna 15.2 och 173 i unionstullkodexen. Någon bestämmelse som motsvarar 5 kap. 2 § i den nuvarande tullagen behövs därför inte i den nya tullagen.

Enligt 5 kap. 3 § i den nuvarande tullagen ska Tullverket enligt första stycket ompröva beslutet i en fråga som kan ha betydelse för tulltaxeringen, om deklaranten eller gäldenären begär det eller om det finns andra skäl. Enligt andra stycket gäller bestämmelserna i tullagstiftningen om omprövning av beslut om tull även beslut om annan skatt än tull samt beslut om tulltillägg och förseningsavgift.

Bestämmelsen i 5 kap. 3 § första stycket är en förfarandebestämmelse, dvs. att den innebär en möjlighet till omprövning, antingen på deklarantens initiativ eller på myndighetens initiativ. Bestämmelsen innehåller dock inga materiella bestämmelser om vad som kan utgöra grund för en omprövning. I gemenskapstullkodexen finns bestämmelser som innebär att tulltaxeringsbeslut omprövas i artikel 220 och i artiklarna 235–242. Unionstullkodexen innehåller motsvarande bestämmelser som innebär att tulltaxeringsbeslut kan omprövas efter ansökan av deklarant eller gäldenär eller på tullmyndighetens initiativ. I artiklarna 22 och 23 i unionstullkodexen finns allmänna bestämmelser om bland annat beslut som tullmyndighet fattar på ansökan från en enskild. Av artikel 23.4 framgår även att tullmyndigheterna i särskilda fall ska ompröva ett beslut. Enligt artiklarna 27 och 28 i unionstullkodexen ska tullmyndigheterna i vissa fall upphäva, återkalla eller ändra ett förmånligt beslut. Upphävande, återkallelse eller ändring av beslut kan ske på tullmyndighetens eget initiativ eller efter ansökan av innehavaren av beslutet. Att artiklarna 27 och 28 också gäller beslut som tullmyndigheterna fattar utan en föregående ansökan från den berörda personen framgår av artikel 29. I artiklarna 116–123 i unionstullkodexen finns också specifika bestämmelser om återbetalning och eftergift. I enlighet med de förutsättningar som anges i dessa bestämmelser ska tullmyndigheterna återbetala eller efterge import- eller exporttullbelopp. Återbetalningen eller eftergiften kan ske efter ansökan eller på tullmyndighetens eget initiativ. Enligt utredningens bedömning tycks vad som sägs i 5 kap. 3 § första stycket i den nuvarande tullagen därför utgöra en dubbelreglering och att någon motsvarande bestämmelse därför inte behövs i den nya tullagen, en bedömning som *JO* är tveksam till.

Regeringen instämmer i utredningens slutsats att någon bestämmelse som motsvarar 5 kap. 3 § första stycket i den nuvarande tullagen inte behövs i den nya tullagen. Dock inte för att det handlar om en dubbelreglering, eftersom 5 kap. 3 § första stycket är en förfarandebestämmelse och inte innehåller några materiella bestämmelser, utan för att bestämmelsen helt enkelt är överflödig. Att ta bort bestämmelsen skulle inte innebära att deklaranten eller gäldenären går miste om någon möjlighet till omprövning, utan endast att man går direkt på aktuella bestämmelser i unionstullkodexen utan omvägen via en bestämmelse i tullagen. Man skulle därmed slippa den oklarhet som den nuvarande ordningen synes skapa och Sverige skulle också kunna slippa kritik från EU-kommissionen för att i omprövningsbeslut avseende tull

hänvisa till nationella bestämmelser i stället för relevanta bestämmelser i EU:s tullagstiftning.

Som framgår ovan omfattar bestämmelserna i tullkodexen och unionstullkodexen endast tull. Andra skatter än tull regleras i nationell lagstiftning. I 5 kap. 3 § andra stycket i den nuvarande tullagen anges att bestämmelserna i tullagstiftningen om omprövning av beslut om tull även gäller beslut enligt 11 § andra stycket, dvs. beslut om annan skatt än tull i fall då det inte är fråga om tulltaxering. I 5 kap. 13 § finns den rättsliga grunden för återbetalning och eftergift av annan skatt än tull. Det torde enligt regeringens bedömning också fortsättningsvis finnas ett behov av en bestämmelse i den nya tullagen som, liksom 5 kap. 3 § andra stycket i den nuvarande tullagen, ger stöd för omprövning av beslut om annan skatt än tull. En sådan bestämmelse finns i 2 kap. 20 § i förslaget till ny tullag. Mot bakgrund av den förändrade hanteringen av mervärdesskatt vid import från och med den 1 januari 2015 som innebär att mervärdesskatt vid import redovisas till Skatteverket i de flesta fall då deklaranten (eller om deklaranten är ett ombud, den för vars räkning ombudet handlar) är registrerad till mervärdesskatt i Sverige, kommer bestämmelsen i 2 kap. 20 § vara tillämplig i färre situationer än tidigare.

Bestämmelsen i 5 kap. 3 § andra stycket i den nuvarande tullagen omfattar också omprövning av beslut om tulltillägg och förseningsavgift. Det torde enligt regeringens bedömning fortsatt finnas ett behov av att kunna ompröva även sådana beslut. Omprövning av beslut om tulltillägg och förseningsavgift omfattas inte av unionstullkodexens bestämmelser om omprövning. Sådan omprövning får således regleras i nationell lagstiftning. I förslaget till ny tullag har en bestämmelse om omprövning av beslut om tulltillägg och förseningsavgift tagits in i 5 kap. 18 §.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom 2 kap. 20 § och 5 kap. 18 § i den nya tullagen.

6.2.6 Ett tullombuds skyldighet att hålla medel avskilda

Regeringens förslag: Bestämmelsen om ett ombuds skyldighet att hålla medel avskilda i den nuvarande tullagen införs i den nya tullagen.

Utredningens förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot förslaget. *Transportindustriförbundet* anför att efterlevnad av bestämmelsen leder till en orimligt stor administrativ börda för tullombuden och yrkar därför att paragrafen stryks. För att till fullo efterleva föreslagen lagtext krävs att tullombuden håller isär deklarantens medel från sina egna medel på separata bankkonton. I förlängningen innebär detta att tullombudens kunder ska betala den del av fakturorna som avser avgifter och skatter till ett av tullombudets bankkonton för att sedan betala deklarationsarvoden, transporttjänster, lagringskostnader samt andra logistik tjänster till ett annat av tullombudets bankkonton.

Skälen för regeringens förslag: I betänkandet SOU 2015:5 föreslår utredningen att bestämmelsen i 5 kap. 8 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen införs i huvudsak oförändrad i 1 kap. 13 § i den nya tullagen. Betänkandet innehåller ingen närmare motivering till förslaget. Frågan om avskiljande av medel för tullskuld diskuterades däremot utförligt i prop. 1999/2000:126 s. 96 f. Där återges bl.a. vad som sades när en bestämmelse om att hålla medel avskilda infördes i samband med ikraftträdandet av 1987 års tulllag. Då sades att bestämmelsen var angelägen då den bl.a. klargjorde att den tullskyldige [numera gäldenären] hade separationsrätt i sitt ombuds konkurs för förskottsbetalning som gjorts till ombudet. Den trygghet och de fördelar i övrigt som detta gav de tullskyldiga [dvs. gäldenärerna] borde väl uppväga det praktiska merarbete som det innebar för ombuden. Det påpekades också att liknande bestämmelser gäller för bl.a. advokater och fastighetsmäklare. Regeringen gör bedömningen att de skäl som låg till grund för att bestämmelsen infördes i tullagen fortfarande torde vara relevanta. Någon anledning att göra den ändring i förslaget till ny tulllag som *Transportindustriförbundet* föreslår finns därför inte. Regeringen föreslår därför, i likhet med utredningen, att en bestämmelse som motsvarar 5 kap. 8 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen införs i den nya tullagen.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom 1 kap. 11 § i den nya tullagen.

6.2.7 Bestämmelser om ränta

Regeringens förslag: Bestämmelserna om ränta i den nuvarande tullagen införs delvis i den nya tullagen.

Utredningens förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningen föreslog att räntebestämmelserna i den nuvarande tullagen ska införas i den nya tullagen.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker utredningens förslag eller har inget att invända mot förslaget. *Tullverket* anför att den nuvarande utformningen av tullagens räntebestämmelser innebär en dubbelreglering som blir mycket svår att tillämpa när det gäller ränta på skatt. Ett vägval bör göras så att regelverket antingen hänvisar till reglerna för tull eller till reglerna för skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244). Det är för *Tullverket* betungande att i varje ärende där ränta aktualiseras behöva tillämpa två skilda regelverk för beräkningen av räntan. En sådan ordning ökar risken för att felaktiga beslut fattas.

Skälen för regeringens förslag: Enligt utredningen (s. 121) är den nuvarande tullagens ränteregler inte helt enkla att förstå. Till viss del hänvisar reglerna till gemenskapstullkodexens bestämmelser om kompensationsränta och kreditränta, då dessa bestämmelser ska tillämpas även på andra skatter än tull som ska tas ut för varor vid import. Därutöver finns också andra regler om ränta som hänvisar till bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244). Det har under utredningens gång inte gått att utreda om dessa regler kompletterar

varandra eller om det kan vara fråga om en dubbelreglering. Utredningen har därför valt att föra in de nuvarande räntereglerna (med nya hänvisningar till unionstullkodexens artiklar) i förslaget till ny tullag.

Såvitt regeringen kan bedöma skapar räntebestämmelserna i den nuvarande tullagen viss rättsosäkerhet. Det är därmed nödvändigt att se över bestämmelserna. Den fortsatta diskussionen utgår från räntebestämmelserna i betänkandets förslag till ny tullag, dvs. 2 kap. 12–19 §§, eftersom dessa bestämmelser har anpassats till unionstullkodexen.

Frågan om dubbelreglering aktualiseras främst i fråga om 2 kap. 13 §. Enligt 2 kap. 12 § ska bestämmelserna om dröjsmålsränta i artikel 114 i unionstullkodexen tillämpas på andra skatter än tull som ska tas ut vid import. I artikel 114.2 regleras dröjsmålsränta när tullskulden uppkommit på grundval av artikel 79, vilket innebär att 13 § första stycket 2 redan täcks av det som regleras i 12 §. Punkten 2 kan därför tas bort. 2 kap. 13 § första stycket 1 och andra stycket kan det däremot finnas skäl att behålla.

I 2 kap. 13 § första stycket 1 anges att ränta ska tas ut när Tullverket i ett omprövningsbeslut fastställer att ett visst skattebelopp ska betalas, alternativt att en allmän förvaltningsdomstol beslutar att ett sådant belopp ska betalas. En sådan situation kan uppstå om deklaranten med stöd av artikel 173 i unionstullkodexen ansöker om att få göra en ändring i tulldeklarationen och ändringen medför att tullmyndigheten fastställer ett högre tullbelopp än det som tidigare fastställts. Man kan notera att artikel 114 inte säger något om dröjsmålsränta när en rättelse har gjorts med stöd av artikel 173. Bestämmelsen i 13 § första stycket 1 synes således inte innebära någon dubbelreglering i den situationen och bestämmelsen bör därför kunna vara kvar.

2 kap. 13 § andra stycket tar sikte på att en kompletterande tulldeklaration har lämnats in för sent vid tillämpning av ett förenklat förfarande. Detta utesluter alla fall där Tullverket uppbär tobaksskatt och alkoholskatt från resande. De fall av import av varor som medför skattskyldighet enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi och som omfattas av uppskovsförfarandet är inte heller aktuella eftersom Tullverket då inte är beskattningsmyndighet. Annan beskattningsbar import kan omfattas av andra stycket, under förutsättning att importen har skett med ett förenklat förfarande. Samma gäller vid import där reklamskatt ska tas ut. Bestämmelsen i 13 § andra stycket torde inte innebära någon dubbelreglering i dessa fall och bestämmelsen bör därför kunna vara kvar.

Tullverket har lyft fram att det är betungande för verket att behöva tillämpa två olika regelverk för beräkningen av ränta. Regeringen har viss förståelse för detta och konstaterar att det för Tullverket vore smidigare om ränteberäkningen avseende annan skatt än tull kunde ske enligt bestämmelserna i unionstullkodexen även när det är fråga om dröjsmålsränta och de fall som avses i 2 kap. 13 § första stycket 1 och andra stycket. Regeringen konstaterar dock också att dröjsmålsränta enligt artikel 114 i unionstullkodexen skulle bli betydligt lägre än räntenivåerna för kostnadsränta vid skönsbeskattning och kostnadsränta vid för sen betalning enligt skatteförfarandelagen. Därför bedömer regeringen att det inte är lämpligt att föreslå någon ändring av

bestämmelserna om beräkning av dröjsmålsränta samt ränta som ska betalas enligt beslut vid omprövning av Tullverket eller enligt beslut av allmän förvaltningsdomstol eller då en underrättelse enligt artikel 102.1 i unionstullkodexen har fördröjts till följd av att kompletterande tulldeklaration inte har lämnats i rätt tid.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom 2 kap. 9–16 §§ i den nya tullagen.

6.2.8 Bestämmelser om vissa tullkontroller

Regeringens förslag: Bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel tas in i den nya tullagen.

Utredningens förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker utredningens förslag eller har inget att invända mot förslaget. *Ekobrottsmyndigheten* anför att det är olyckligt att utredningen inte föreslår någon ändring rörande reglerna om tullkontroll av kontanta medel, dels med hänsyn till att de rättsliga förutsättningarna förändrats sedan de nuvarande reglerna infördes, dels för att de nuvarande reglerna lämnar en lucka i Sveriges penningtvättssystem.

Skälen för regeringens förslag: I utredningens uppdrag ingick att göra en bedömning av om bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel i 7 kap. respektive 7 a kap. i den nuvarande tullagen kunde lyftas ut ur tullagen för att i stället ligga i separat lagstiftning i syfte att åstadkomma en mer renodlad tullag.

Utredningen instämde i de skäl som framfördes i prop. 1999/2000:126 och propositionen Tullkontroll av kontanta medel, m.m. (prop. 2006/07:68) när bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel infördes i den nuvarande tullagen. Dessa skäl var följande. Tullagen, som får antas vara den författning som den enskilde i första hand tar del av, bör vara den författning som innehåller hänvisningar till de normerande EG-rättsakterna, t.ex. EU:s bestämmelser om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter. De åtgärder som ska vidtas vid tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter respektive tullkontroll av kontanta medel skiljer sig inte nämnvärt från de kontroller av deklarations- och uppgiftsskyldighet som utfördes med stöd av 6 kap. tullagen. Därför landade utredningen i slutsatsen att dessa bestämmelser ska behållas i den nya tullagen. Av systematiska skäl föreslog utredningen att bestämmelserna inarbetas i kapitlet om kontroll av varor. Därmed får man ett sammanhållet kapitel som behandlar olika kontrollfrågor.

Regeringen har inte funnit anledning att göra någon annan bedömning än utredningen i denna fråga, vilket bl.a. innebär att bestämmelserna om tullkontroll av kontanta medel är materiellt oförändrade. Det ligger utanför ramen för det här lagstiftningsärendet att föreslå ändringar i dessa

bestämmelser, såsom *Ekobrottsmyndigheten* efterfrågar. Eftersom EU-kommissionen har signalerat att det kan vara aktuellt att se över EU:s lagstiftning avseende tullkontroll av kontanta medel kan det av det skälet, liksom på grund av andra förändringar i de rättsliga förutsättningarna, finnas anledning för regeringen att återkomma i fråga om dessa bestämmelser.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom 4 kap. 42–51 §§ och 5 kap. 2 § i den nya tullagen.

6.2.9 Bestämmelser om överklagande i tullagen

I det här avsnittet behandlas bestämmelserna om överklagande i tullagen och frågan om dröjsmålstalan.

Bestämmelserna om överklagande i den nuvarande tullagen

Regeringens förslag: Bestämmelserna om överklagande i den nuvarande tullagen införs i den nya tullagen.

Utredningens förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot förslaget. *Riksdagens ombudsmän (JO)* anför att inte heller den nuvarande utredningen har funnit utrymme att analysera frågan om s.k. dröjsmålstalan. I stället lämnar utredningen frågan till den fortsatta hanteringen av ärendet. JO instämmer i utredningens bedömning att frågan bör tas om hand i det fortsatta lagstiftningsarbetet. *Tullverket* anför att det finns ett behov av att nationellt fastställa en ordning för hur rätten till dröjsmålstalan enligt förordning (EU) nr 952/2013 kan utövas. Om inte en sådan ordning fastställs i en svensk författning blir det i stället en fråga för de allmänna förvaltningsdomstolarna att utveckla en rättspraxis. Tullverket anser att en sådan utveckling vore olycklig. Det är betydligt bättre att författningsreglera frågan och därigenom åstadkomma en förutsebarhet i fråga om tillgängliga rättsmedel för den som anser sig drabbad av en för långsam handläggning. *Sveriges advokatsamfund* anför att utredningen framhåller att den nuvarande tullagen saknar en bestämmelse om dröjsmålstalan. Något förslag lämnas dock inte i betänkandet med anledning av tidsbrist, vilket varit fallet även i tidigare lagstiftningsarbete. Advokatsamfundet anser att dröjsmålstalan är en fråga som snarast behöver bli föremål för lagstiftningsåtgärder, särskilt i ljuset av Tullverkets många gånger långa handläggningstider.

Skälen för regeringens förslag: Den nuvarande tullagen innehåller bestämmelser om överklagande i 9 kap. Enligt utredningens bedömning är dessa bestämmelser i huvudsak i överensstämmelse med unionstullkodexens motsvarande bestämmelser och utredningen föreslår därför att bestämmelserna införs i förslaget till ny tullag.

Regeringen har inte funnit anledning att göra någon annan bedömning och föreslår, liksom utredningen, att bestämmelserna om överklagande i den nuvarande tullagen införs i förslaget till ny tullag.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom 6 kap. 1–25 §§ i den nya tullagen.

En bestämmelse om dröjsmålstan

Regeringens förslag: Bestämmelserna om överklagande i tullagen kompletteras med en bestämmelse om dröjsmålstan.

Den nya bestämmelsen innebär en möjlighet att begära en förklaring av allmän förvaltningsdomstol att ett ärende onödigt uppehålls om Tullverket inte har fattat beslut inom en viss angiven tidfrist. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Om Tullverket inte har meddelat ett beslut inom en månad från det att domstolen har lämnat en förklaring, ska ansökan anses ha avslagits.

Utredningens förslag: Överensstämmer inte med regeringens förslag. Utredningen har inga författningsförslag i dessa delar.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot förslaget. *Justitiekanslern (JK)* anför att man delar bedömningen i promemorian att ett förslag i den riktning som nu föreslås måste läggas för att uppnå det resultat som EU:s lagstiftare kommit fram till, men att konsekvenserna av förslaget bör beredas ytterligare innan förslaget leder till lagstiftning. Det är exempelvis tveksamt om förslaget leder till några egentliga tidsvinster. *Sveriges advokatsamfund* anför att man avstyrker promemorians förslag till bestämmelse om dröjsmålstan, främst eftersom förslaget inte är i överensstämmelse med bestämmelserna om dröjsmålstan i unionstullkodexen.

Riksdagens ombudsmän (JO) och *Tullverket* framför vissa förslag avseende utformningen av den föreslagna bestämmelsen om dröjsmålstan.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 44.1 andra stycket i unionstullkodexen finns en bestämmelse om s.k. dröjsmålstan. Bestämmelsen säger att varje person som hos tullmyndigheterna ansökt om ett beslut och inte fått ett beslut med anledning av ansökan inom den tidsfrist som avses i artikel 22.3 också ska ha rätt att överklaga. Mot bakgrund av denna bestämmelse finns det skäl att i den nya tullagen fastställa en ordning för hur rätten till talan vid dröjsmål ska kunna utövas. Det finns två modeller för hur detta skulle kunna lösas.

Den första modellen tillämpas främst på finansmarknadsområdet. I flera svenska lagar har det införts en rättsfigur för att motverka att handläggningsfrister som framgår av EU-rättsakter överskrids. Innebörden av rättsfiguren är att en sökande, om ett beslut inte meddelas inom en viss tid från det att dennes ansökan getts in, ska underrättas om skälen för detta. Den sökande kan då begära en förklaring av en allmän förvaltningsdomstol att ärendet onödigt uppehålls. Domstolen ska då i

första hand endast pröva om ärendet är färdigt för avgörande, om samtliga handlingar och uppgifter som behövs som underlag för beslutet har lämnats till myndigheten och om, i förekommande fall, alla nödvändiga samrådsförfaranden har iakttagits. Om ett beslut inte har meddelats inom en viss tid från det att en sådan förklaring har lämnats, ska ansökan anses ha avslagits. Som exempel på denna konstruktion kan nämnas 26 kap. 2 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). Den andra modellen diskuteras i betänkandet En ny förvaltningslag (SOU 2010:29) s. 253 f. Den lösningen bygger på att det finns ett faktiskt beslut att överklaga. Det förslaget är föremål för beredning och har inte lett till lagstiftning än.

För att den enskilde ska kunna utnyttja den rättssäkerhetsgaranti som bestämmelsen om dröjsmålstalan i unionstullkodexen innebär, behöver det finnas en kompletterande nationell bestämmelse på plats när bestämmelsen i unionstullkodexen ska börja tillämpas, dvs. den 1 maj 2016. Förslaget i den här lagrådsremissen är därför baserat på den första modellen, med beaktande av vad som redan framgår av unionstullkodexen.

I artikel 22.3 i kodexen fastställs dels i första stycket den tidsfrist inom vilken ett beslut ska fattas, dvs. utan dröjsmål och senast inom 120 dagar från den dag då ansökan har godtagits, om inget annat föreskrivs, dels i andra stycket att tullmyndigheterna ska underrätta den sökande om de inte kan fatta ett beslut i tid, skälen för det och den ytterligare tid som de bedömer nödvändig för att kunna fatta ett beslut. Om inget annat föreskrivs ska denna ytterligare tid uppgå till högst 30 dagar. Eftersom dessa omständigheter framgår av unionstullkodexen behöver de inte framgå av den nya bestämmelsen i tullagen. I förslaget till bestämmelse anges därför, att om Tullverket, efter att ha godtagit en ansökan enligt artikel 22.2 i unionstullkodexen, inte har meddelat beslut inom den tidsfrist som anges i artikel 22.3 i den förordningen, får den sökande begära förklaring av allmän förvaltningsdomstol att ärendet onödigt uppehålls.

Innebörden av förslaget till bestämmelse är att domstolens prövning avser frågan om Tullverket vid handläggningen av en ansökan om ett beslut har överskridit den tidsfrist för att fatta ett beslut som avses i artikel 22.3 första stycket i unionstullkodexen och eventuell förlängning av tidsfristen enligt andra stycket i den artikeln, och om så bedöms vara fallet, om skälen för att något beslut inte har fattats i tid kan anses vara godtagbara eller inte.

Sveriges advokatsamfund anför att en oklarhet med förslaget i promemorian är vad de allmänna förvaltningsdomstolarna egentligen ska pröva. I promemorian anges i denna del att domstolarna ska bedöma om skälen för att något beslut inte har fattats kan anses vara godtagbara ("giltiga skäl") eller inte. Enligt promemorian ska giltiga skäl vara sådana som Tullverket inte råder över. Advokatsamfundet anför vidare att det av promemorian inte framgår vad rättsföljden blir om en allmän förvaltningsdomstol skulle finna att Tullverket inte onödigt uppehållit ett ärende, med andra ord att Tullverket har giltiga skäl att inte fatta ett beslut. Om den allmänna förvaltningsdomstolen avslår en sådan ansökan om förklaring, kommer inte heller någon enmånadsfrist efter domstolens avgörande börja löpa. Rättsföljden blir då att Tullverket kan fortsätta

handlägga ärendet så länge som det giltiga skälet består. Detta kan enligt advokatsamfundet inte stå i överensstämmelse med de uttryckliga lydelseerna av artiklarna 22.3 och 44.4 i unionstullkodexen, de fasta tidsfrister som anges däri och syftet med artiklarna.

Regeringen gör följande bedömning. Domstolen ska pröva om ärendet är färdigt för beslut. Är så fallet och något beslut inte har fattats i tid ska domstolen avge en förklaring att ärendet onödigt uppehålls. Då finns det inte något skäl för Tullverket att ytterligare dröja med beslutet. Gör domstolen bedömningen att ärendet inte är färdigt för beslut och att denna omständighet inte beror på Tullverket, kan den sökande begära en ny förklaring om att ärendet onödigt uppehålls. Detta är dock en situation som egentligen inte ska behöva uppstå. Enligt artikel 22.3 andra stycket i unionstullkodexen ska tullmyndigheterna underrätta den sökande om de inte kan fatta ett beslut i tid, skälen för det och den ytterligare tid som de bedömer nödvändig för att kunna fatta ett beslut. Om inget annat föreskrivs ska denna ytterligare tid uppgå till högst 30 dagar. Skulle situationen ändå uppstå, ska Tullverket så snart domstolen har förklarat att ärendet inte onödigt uppehålls tillämpa artikel 22.3 andra stycket och kontakta den sökande och meddela den tid som verket bedömer nödvändig för att kunna fatta ett beslut. Självklart ska Tullverket i en sådan situation eftersträva att fatta beslut så snart som möjligt.

JO anför att tidsfristerna av tydlighetsskäl bör framgå direkt av bestämmelsen i tullagen, i likhet med hur bestämmelserna på finansmarknadsområdet är utformade, och inte bara genom en hänvisning till aktuella artiklar i unionstullkodexen. Regeringen gör bedömningen att det i nuläget inte är möjligt. Tidsfristerna kommer inte enbart att framgå av unionstullkodexen. Kompletterande bestämmelser till artikel 22.3 om tidsfrister och förlängning av tidsfrister har diskuterats på EU-nivå men har ännu inte publicerats. Enligt regeringens bedömning är det först när dessa bestämmelser är på plats som det går att bedöma om bestämmelsen om dröjsmålstan kan förtydligas på det sätt som JO förordar.

I förslaget till bestämmelse anges även att om Tullverket inte har meddelat ett beslut inom en månad från det att domstolen har lämnat en förklaring, ska ansökan anses ha avslagits, dvs. att om domstolens förklaring om att ärendet onödigt uppehålls inte resulterar i ett faktiskt beslut av Tullverket, föreligger inom en månad ett fiktivt avslagsbeslut som kan överklagas av den sökande. Eftersom domstolen i det läget redan har prövat om ärendet är färdigt för beslut, torde det vara möjligt för domstolen att tämligen omgående avgöra ärendet.

JK anför att den allmänna förvaltningsdomstolen i dessa ärenden i praktiken blir första instans att handlägga ärendet eftersom det till följd av dröjsmålet aldrig har prövats i sak av myndigheten. JK saknar här en analys av vilken sorts ärenden som kan komma att handläggas på detta sätt. Utan en sådan analys går det inte att bedöma om det är lämpligt att en domstol handlägger dessa ärenden som första instans. I vart fall torde det, enligt JK, krävas att domstolen i samtliga dessa fall begär in ett yttrande från myndigheten innan beslut fattas.

Som JK konstaterar blir den allmänna förvaltningsdomstolen i dessa fall den första instans som prövar ärendet i sak. De ärenden som kan komma att handläggas på detta sätt rör ansökan om ett beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen, se artikel 22.1 i unionstullkodexen.

Det kan exempelvis avse en ansökan om beviljande av status som godkänd ekonomisk aktör, se artikel 38 i den kodexen. Behovet att begära in yttrande från Tullverket får avgöras från fall till fall. Regeringen tror inte att det kommer att vara nödvändigt för domstolen att i samtliga fall begära in yttrande.

JK anför vidare att det inte finns några skäl till varför Tullverket ska vara skyldigt att fatta sitt beslut inom en månad från det att en domstol har förklarat att ärendet onödigt fördröjts. I de andra liknande regleringarna som promemorian hänvisar till har myndigheten i de allra flesta fall en längre tid att agera efter det att en domstol har förklarat att ärendet onödigt uppehållits. *Tullverket* anför att det kan finnas ett behov av en viss ökad flexibilitet i fråga om inom vilken tid myndigheten ska fatta ett beslut efter det att domstolen har lämnat en förklaring. Det kan finnas situationer där myndigheten kan avsluta ärendet och fatta ett beslut, men det behövs en något längre tid än en månad för att det ska vara möjligt. Tullverket föreslår därför ett tillägg i den föreslagna paragrafen: ”eller inom den längre tidsfrist som domstolen har fastställt”. Regeringen gör följande bedömning. Fristen för Tullverket att fatta ett beslut, från det att en domstol har lämnat en förklaring att ett ärende onödigt uppehålls, har gjorts relativt kort för att skyndsamhetskravet i artikel 44.4 i unionstullkodexen ska uppfyllas. Att förlänga fristen, antingen uttryckligen eller genom domstolsbeslut, skulle öka risken för att det kravet inte längre anses uppfyllt. En annan risk med att förlänga tidsfristen genom ett domstolsbeslut är att förutsebarheten för den enskilde minskar. Ett sådant domstolsbeslut skulle öka domstolarnas arbetsbörda ytterligare och i många fall innebära ställningstaganden som varken är möjliga eller lämpliga för domstolen att göra. Av dessa skäl är det inte aktuellt att ändra bestämmelsen på det sätt som JK eller Tullverket förordar.

Förslaget till bestämmelse innebär att domstolen i första skedet inte ska göra någon sakprövning av ansökan. Visserligen anges i både första och andra styckena i artikel 44.1 att det ska finnas en ”rätt att överklaga”, men det betyder inte att det inte skulle finnas utrymme att behandla dessa två situationer på olika sätt. Artikel 44 ger EU:s medlemsstater ett visst utrymme att reglera förfarandet för överklaganden och den ordning som inrättas behöver inte nödvändigtvis se ut på samma sätt avseende artikel 44.1 första respektive andra stycket, så länge kravet på skyndsamhet i artikel 44.4 inte efterges. Utformningen av den föreslagna bestämmelsen i den nya tullagen innebär inte att rätten att överklaga enligt artikel 44.1 andra stycket begränsas, utan bara att den materiella domstolsprövningen skjuts upp.

Sveriges advokatsamfund anför att det är mycket tveksamt om ett sådant uppskjutande av en materiell domstolsprövning står i överensstämmelse med den rätt att överklaga som följer av artikel 44.1 andra stycket, när tidsfristerna i artikel 22.3 har passerats. Beroende på hur de allmänna förvaltningsdomstolarna, som är relativt ovana vid tullmål, handlägger en begäran om förklaringar, är det enligt advokatsamfundet också tveksamt om den föreslagna bestämmelsen står i överensstämmelse med skyndsamhetskravet i artikel 44.4. Som framgår ovan har regeringen i den här lagrådsremissen valt att basera förslaget till bestämmelse om dröjsmålstalan på den lösning som används på

finansmarknadsområdet. Regeringen har gjort bedömningen att den lösningen är i överensstämmelse med artikel 44 i unionstullkodexen.

Med den föreslagna bestämmelsen skapas ett tydligt korrektiv mot långsam handläggning hos Tullverket. Enbart den omständigheten att det finns en risk för dröjsmålstalan i domstol torde utgöra ett incitament för en snabbare handläggning. Skulle domstolens förklaring om att ärendet onödigt uppehålls ändå inte resultera i ett reellt beslut, föreligger inom en relativt kort tid – en månad – ett fiktivt avslagsbeslut som kan överklagas av den sökande som därmed får sin rätt till sakprövning säkrad. Sammantaget torde detta innebära att skyndsamhetskravet i artikel 44.4 iakttas och att förfarandet möjliggör rättelse inom rimlig tid.

JK anför att promemorian inte innehåller någon analys av hur Tullverkets handläggningstider förhåller sig till de tidsramar som uppställs i förordningen och då inte heller om det kan förväntas att dröjsmålstalan kommer att bli vanligt förekommande eller endast användas i undantagsfall. Utan en sådan analys är det svårt att skaffa sig en bild av om rättsmedlet kommer att bli användbart och i vilken mån förslaget kommer att leda till att de allmänna förvaltningsdomstolarna tvingas handlägga en mängd ärenden som avslagits endast till följd av Tullverkets dröjsmål. JK anför vidare att i promemorian anges att effekten av bestämmelsen förväntas bli förkortade handläggningstider hos Tullverket. Promemorian ger dock inget svar på frågan om tyngdpunkten i beslutsfattandet istället kommer att förskjutas till allmän förvaltningsdomstol och i vilken mån reformen verkligen leder till ett mer effektivt och ändamålsenligt beslutsfattande inom rimlig tid för sektorn som sådan.

Regeringen gör följande bedömning med anledning av JK:s synpunkter. Regeringen förväntar sig inte att dröjsmålstalan kommer att bli vanligt förekommande i tullärenden. Redan den omständigheten att det finns en risk för dröjsmålstalan i domstol torde utgöra ett incitament för en snabbare handläggning hos Tullverket. Tanken med bestämmelsen är inte att förskjuta tyngdpunkten i beslutsfattandet till allmän förvaltningsdomstol. Endast i sällsynta undantagsfall ska en domstol p.g.a. dröjsmål hos Tullverket fatta ett beslut i verkets ställe. Regeringens förhoppning med bestämmelsen om dröjsmålstalan är att den ska leda till ett effektivt och ändamålsenligt beslutsfattande inom rimlig tid hos Tullverket och att den ska ge den enskilde ett effektivt verktyg när Tullverket inte fattar beslut i tid.

I samband med att vissa ändringar avseende dröjsmålstalan föreslogs i ett antal lagar på finansmarknadsområdet i propositionen En mer ändamålsenlig förvaltningsprocess (prop. 2012/13:45) anförde regeringen dels att första domstolsinstansen för en dröjsmålstalan i linje med principen om tyngdpunkten i förvaltningsrättskipningen bör vara en förvaltningsrätt, dels att en dröjsmålstalan bör omfattas av systemet med prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätt, se a. prop. s. 83 f. Detta har beaktats vid utformningen av förslaget till bestämmelse om dröjsmålstalan i den nya tullagen.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom 6 kap. 26 § i den nya tullagen.

6.2.10 Bestämmelser om sanktioner

Regeringens förslag: Bestämmelser om tullförseelse, tulltillägg och förseningsavgift motsvarande de som finns i den nuvarande tullagen införs i den nya tullagen. Förseningsavgiften höjs från 400 kronor respektive 800 kronor till 500 kronor respektive 1 000 kronor.

Utredningens förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot förslaget. *Kammarrätten i Stockholm* anför att det är anmärkningsvärt att utredningen inte föreslagit några ändringar eller gjort några överväganden vad gäller tulltillägg och förbudet mot dubbelbestraffning i Europakonventionen. Kammarrätten anser att det är otillfredsställande att frågan om dubbelprövningsförbudet inte berörs överhuvudtaget i betänkandet. Att reglerna i nuvarande tullag står i överensstämmelse med unionstullkodexen spelar i det här sammanhanget ingen roll, utan frågan är hur reglerna förhåller sig till Europakonventionen. *Ekobrottsmyndigheten* anför att det finns en konkret risk för dubbelbestraffning vid talan om företagsbot mot företag som ålagts tulltillägg. Bedömningen av dessa svåra frågor lämnas i avsaknad av lagförslag till enskilda åklagare och tulltjänstemän. Mot bakgrund av de konsekvenser som kan uppstå vid en felaktig tillämpning av Europakonventionen, anser Ekobrottsmyndigheten att det är otillfredsställande att betänkandet inte innefattar något förslag till hur dessa frågor ska lösas.

Skälen för regeringens förslag: Den nuvarande tullagen innehåller bestämmelser om sanktioner i 8 och 10 kap. (Tulltillägg och förseningsavgift respektive Ansvarsbestämmelser). Eftersom artikel 42 om sanktioner i unionstullkodexen är ny i förhållande till gemenskapstullkodexen behöver det göras en bedömning av om den nuvarande tullagens sanktionsbestämmelser är i överensstämmelse med unionstullkodexen.

I artikel 42 sägs att varje medlemsstat ska fastställa sanktioner för överträdelse av tullagstiftningen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Eventuella administrativa sanktioner kan vara antingen en penningavgift eller ett återkallande, en tillfällig indragning eller ändring av ett tillstånd som innehas av den person som drabbas av sanktionen. Medlemsstaterna ska vidare senast 180 dagar från kodexens tillämpningsdag till kommissionen anmäla dessa nationella bestämmelser.

Bestämmelserna om tulltillägg och förseningsavgift finns i 8 kap. i den nuvarande tullagen. Tulltillägg är en sanktion som i huvudsak riktar sig mot vissa brister vid fullgörandet av anmälnings- och uppgiftsskyldigheten i tullbehandlingen av den kommersiella importen och tillämpas endast i det kommersiella flödet, jfr propositionen Tulltillägg (prop. 1985/86:41 s. 22 f.). Tulltillägget är 20 procent av den tull som inte skulle ha påförts om en oriktig uppgift hade godtagits. Om det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen ska beräkningen av tillägget i stället ske efter 10 procent (8 kap. 2 § andra–fjärde styckena). Tulltillägg påförs vidare när

tull tas ut på grund av olaga införsel och andra olagliga förfaranden (8 kap. 3 §).

Förseningsavgift kan enligt 8 kap. 9 § tullagen påföras den som deklarerat en vara för övergång till fri omsättning genom att använda ett förenklat deklarationsförfarande eller ett lokalt klareringsförfarande och inte i tid har inkommit med en kompletterande tulldeklaration. Förseningsavgiften är 400 kronor. Om en påminnelse har skickats och den kompletterande deklarationen trots detta inte inkommit inom föreskriven tid uppgår förseningsavgiften dock till 800 kronor.

Bestämmelserna om tullförseelse finns i 10 kap. i den nuvarande tullagen. Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot en föreskrift i tullagstiftningen eller mot anmälningssplikten i artikel 3 i förordningen (EG) nr 1889/2005 jämförd med 7 a kap. 2 § tullagen döms för tullförseelse till böter. Detsamma gäller den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot beslut som Tullverket meddelat med stöd av tullagstiftningen om skyldighet att föra anteckningar och lämna uppgifter om varor som förvaras i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager eller som är föremål för förenklat förfarande vid tillämpning av ett tullförfarande. Detta gäller även den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot beslut som Tullverket meddelat med stöd av tullagstiftningen om skyldighet i övrigt att lämna uppgift eller handling till Tullverket eller om användningen eller förbrukningen av en icke-gemenskapsvara. I ringa fall ska dock inte dömas till ansvar (10 kap 1 §).

I 10 kap. 2 § tullagen anges att ansvar för tullförseelse inte ska inträda om gärningen är belagd med straff i brottsbalken, lagen (2000:1225) om straff för smuggling, lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall eller lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Med den moderniserade tullkodexen (se avsnitt 4.2) infördes ett krav på medlemsstaterna att ha sanktioner som är effektiva, proportionerliga och avskräckande, detta krav infördes därefter i unionstullkodexen. Det finns i den nuvarande tullagen bestämmelser om sanktioner som ska vara tillämpliga när någon inte iakttar sina skyldigheter enligt tullagstiftningen. Dessa sanktioner har dock utformats utifrån de skyldigheter som läggs fast i den nuvarande tullagstiftningen. Utifrån vad som kan bedömas i nuläget torde de sanktionerna vara tillräckliga för att säkerställa att tullagstiftningen följs också i fortsättningen. En slutlig bedömning av denna fråga kan dock göras först då lagstiftningen kommit på plats i sin helhet, dvs. då såväl delegerade akter som genomförandeakter till unionstullkodexen har antagits. Därför föreslår regeringen i nuläget inte några större förändringar av sanktionsbestämmelserna, utan att de nuvarande bestämmelserna införs i den nya tullagen. För att i möjligaste mån följa unionstullkodexens struktur föreslås att bestämmelserna om tullförseelse, tulltillägg och förseningsavgift förs samman i ett gemensamt kapitel i den nya tullagen. Regeringen föreslår vidare att förseningsavgiften höjs från 400 kronor respektive 800 kronor till 500 kronor respektive 1 000 kronor. Avgiften har legat still sedan 2001, den föreslagna höjningen motsvarar inflationsutvecklingen fram till idag.

I december 2013 lade EU-kommissionen fram ett förslag till direktiv om en unionsrättslig ram för tullrättsliga överträdelse och sanktioner, se

COM (2013) 884. Förslaget innehåller en gemensam förteckning över överträdelse av reglerna i tullagstiftningen och lägger också fast gemensamma sanktionsskalor. I förslaget finns även vissa processuella frågor reglerade. Förslaget är för närvarande föremål för diskussion i ministerrådet. Flera medlemsstater, bl.a. Sverige, har föreslagit att förslaget dras tillbaka, eftersom det rör frågor som faller under nationell rätt. Det är därför oklart om förslaget resulterar i lagstiftning. Om det antas torde en översyn av tullagens sanktionsbestämmelser vara nödvändig.

När det gäller frågorna om tulltillägg och brottspåföljder i relation till Europakonventionen, som berörs av *Kammarrätten i Stockholm* och *Ekobrottsmyndigheten*, så har utredningen inte behandlat dessa. Frågorna diskuteras dock i propositionen Skattetillägg: Dubbelprövningsförbudet och andra rättssäkerhetsfrågor (prop. 2014/15:131 s. 65 f.). Då frågan om sanktioner på unionsnivå ännu inte är klar, gör regeringen samma bedömning som görs där, dvs. att sanktionerna på tullområdet bör ses över, men i ett senare sammanhang. När det gäller frågan om tulltillägg och företagsbot, som tas upp av Ekobrottsmyndigheten, hänvisar regeringen till de bedömningar som görs om skattetillägg och företagsbot i den nämnda propositionen, se s. 64 f.

Regeringen föreslår sammanfattningsvis således inte i detta lagstiftningsärende några förändringar i sak avseende sanktioner men kommer att få anledning att återkomma i frågan.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom 5 kap. i den nya tullagen.

6.2.11 Utlämnande av uppgifter

Regeringens förslag: Bestämmelsen om utlämnande av uppgifter i den nuvarande tullagen införs i den nya tullagen.

Utredningens förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker utredningens förslag eller har inget att invända mot förslaget. *Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac)* anför att även Strålsäkerhetsmyndigheten och Inspektionen för vård och omsorg bör föras in i bestämmelsen. Alla de svenska marknadskontrollmyndigheter som finns med i bilagan till förordningen (2014:1039) om marknadskontroll och annan näraliggande tillsyn bör finnas i denna förteckning. Bestämmelsen i tullagen har tidigare uppdaterats med anledning av ändringar i denna bilaga. *Transportstyrelsen* anför med hänvisning till bestämmelserna om marknadskontroll att t.ex. Strålsäkerhetsmyndigheten bör omfattas av listan i tullagen. Nya myndigheter med marknadskontrollansvar tillkommer efterhand och Transportstyrelsen menar därför att man i regleringen, i stället för att lista marknadskontrollmyndigheterna, borde skriva att Tullverket ska tillhandahålla de myndigheter som i lag eller förordning utpekats som myndighet med ansvar för marknadskontroll uppgifter som rör import och export.

Skälen för regeringens förslag: I den nuvarande tullagen finns bestämmelsen om utlämnande av uppgifter i 11 kap. 6 §. I betänkandet SOU 2015:5 föreslås att bestämmelsen efter viss redaktionell bearbetning för att öka dess tydlighet tas in i den nya tullagen. Regeringen har inte funnit anledning att göra någon annan bedömning än utredningen.

När det gäller *Swedacs* och *Transportstyrelsens* förslag till ändringar i bestämmelsen konstaterar regeringen att det inte är möjligt att inom ramen för detta lagstiftningsärende ta ställning till om bestämmelsen bör ändras på föreslaget sätt, eftersom det inte finns tillräckligt beslutsunderlag.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom 1 kap. 5 § i den nya tullagen.

6.2.12 Övriga frågor

Polismyndigheten frågar om det är avsikten att bilinspektörer, liksom polismän, ska kunna medverka i Tullverkets kontrollverksamhet. Det finns såvitt regeringen kan bedöma i nuläget ingen anledning till att bilinspektörer ska medverka i Tullverkets kontrollverksamhet.

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac) och *Transportstyrelsen* anför att det i 1 kap. 1 § i förslaget till ny tullag också bör hänvisas till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93. *Swedac* anför att också 7 kap. 15 § i den nya tullagen bör hänvisa till förordning (EG) nr 765/2008. Den nuvarande tullagen innehåller inga bestämmelser som kompletterar förordning (EG) nr 765/2008. Sådana bestämmelser finns däremot i den nuvarande tullförordningen. I betänkandet SOU 2015:5 föreslås att bestämmelserna behålls i förslaget till ny tullförordning. Det finns enligt regeringens bedömning inte beredningsunderlag för att i detta lagstiftningsärende ta ställning till de ändringar i förslaget till ny tullag avseende förordning (EG) nr 765/2008 som *Swedac* och *Transportstyrelsen* föreslår.

Swedac anför också att det bör utredas om det bör finnas en hänvisning till 29 § produktsäkerhetslagen (2004:451) i förslaget till ny tullag. Bestämmelsen innebär att en tillsynsmyndighet får förbjuda näringsidkare att föra ut en vara till ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller att exportera varan, om den är särskilt farlig. Den nuvarande tullagen innehåller inga bestämmelser om produktsäkerhet eller hänvisningar till bestämmelser om produktsäkerhet. Det finns enligt regeringens bedömning inte beredningsunderlag för att i detta lagstiftningsärende ta ställning till den ändring i förslaget till ny tullag avseende 29 § produktsäkerhetslagen (2004:451) som *Swedac* föreslår.

Transportstyrelsen anför följande. Produkter som importeras från tredje land och som saknar CE-märkning, men där importören har för avsikt att låta prova för att CE-märkas, stoppas i dag i tullen och Tullverket erbjuder endast möjligheterna att återexportera varan eller att varan förstörs. Detta är inte i överensstämmelse med kraven i förordning

(EG) nr 765/2008. Av artikel 29.3 i den förordningen framgår att en produkt som stoppats ska kunna anmälas för annat tullförfarande än övergång till fri omsättning. Något av dessa tullförfaranden måste medge att varan kan tillåtas tas ut från ett tullager innan den övergått i fri cirkulation för att kunna provas och CE-märkas. Transportstyrelsen anser därför att Tullverket bör ges möjlighet att ta ut en form av depositionsavgift så att produkter kan lämnas ut för provning utan att de har förtullats. Uttag av depositionsavgift görs redan nu i t.ex. Finland. Det finns enligt regeringens bedömning inte beredningsunderlag för att i detta lagstiftningsärende ta ställning till den ändring i förslaget till ny tullag som Transportstyrelsen föreslår.

Transportindustriförbundet anför att det i fråga om Tullverkets befogenheter att kontrollera deklarationer, varor, transportmedel o dyl. i tullagen saknas lydelser eller andra indikationer på att detta kan eller helst bör ske ”skyndsamt”, ”inom viss tid efter beslut” eller som ett absolut minimum att beslut om vilken typ av kontroll som ska ske meddelas deklaranten/ombudet inom viss specifik och tydligt angiven tidsram, för att undvika onödig tidsutdräkt. Enligt regeringens bedömning är detta inget som behöver framgå av tullagen. Det framgår av 7 § förvaltningslagen (1986:223) att varje ärende där någon enskild är part ska handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt utan att säkerheten eftersätts.

Både *Sjöfartsverket* och *Transportstyrelsen* berör i sina yttranden avseende betänkandet SOU 2015:5 frågan om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i medlemsstaterna och om upphävande av direktiv 2002/6/EG, Sveriges nationella system för rapporteringsformaliteter för fartyg (”Maritime Single Window”) och kopplingen till den nya tullagstiftningen. Frågan om genomförandet av direktiv 2010/65/EU har beretts inom Regeringskansliet i ett annat sammanhang och diskuteras därför inte närmare i det här lagstiftningsärendet.

6.3 En ny lag om vissa tullbestämmelser

Regeringens förslag: Med anledning av unionstullkodexen införs en ny lag om vissa tullbestämmelser för att ersätta lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den nya lagen innehåller kompletterande bestämmelser till unionstullkodexen och hänvisningar till relevanta artiklar i kodexen. Lagen innehåller också ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om skyldighet för näringsidkare att lämna vissa uppgifter som hör samman med bestämmande av tullvärde på vissa lättfördärliga varor.

Utredningens förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Regeringen föreslår till skillnad från utredningen att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om skyldighet för näringsidkare att lämna vissa uppgifter

som hör samman med bestämmande av tullvärde på vissa lättfördärliga varor.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har ifrågasatt behovet av att lagstiftningen anpassas till den nya unionstullkodexen. Inga remissinstanser har haft några större invändningar mot den föreslagna lagens systematik. *Kommerskollegium* framför dock att rubriksättningen till 5 och 6 §§ i den föreslagna lagen [som hänvisar till bl.a. artikel 56 i unionstullkodexen] inte innefattar begreppet ”autonoma åtgärder”. *Tullverket* påpekar att utredningens förslag angående möjligheten för myndigheten att begära ersättning för kostnader när sakkunnig anlitas vid handläggningen av bindande besked innebär en inskränkning jämfört med gällande rätt. Bestämmelsen bör enligt Tullverket utformas på samma sätt som i gällande lagstiftning. Tullverket anför vidare att den föreslagna bestämmelsen om transit från ett EFTA-land utgör en dubbelreglering som inte är eftersträvsvärd.

Skälen för regeringens förslag: Vad gäller den av *Kommerskollegium* ifrågasatta rubriksättningen till 5 och 6 §§ i den nu föreslagna lagen kan det konstateras att begreppet ”autonoma åtgärder” inte nämns i rubriksättningen på grund av att aktuell artikel i unionstullkodexen, artikel 56.2 f, inte reglerar vad som utgör autonoma åtgärder. Autonoma åtgärder nämns i nyssnämnda artikel enbart för att definiera vad den gemensamma tulltaxan omfattar. Därför kan angivandet av begreppet i den nya lagens hänvisning till relevanta artiklar i unionstullkodexen bli missvisande. Regeringen har vidare för avsikt att införa bestämmelser om autonoma åtgärder i förordning.

Enligt 5 § i nu gällande tullförordning har Tullverket möjlighet att begära ersättning från en sökande i de fall då en sakkunnig anlitas vid handläggningen av bindande besked. Det framgår inte av nämnda bestämmelse under vilka förutsättningar Tullverket får besluta om att ta ut ersättning. Nämnda regel om ersättning för sakkunnig vid bindande besked står även i kontrast till den allmänna bestämmelsen i 6 kap. 18 § i gällande tulllag enligt vilken Tullverket får ta ut ersättning för sakkunnig från enskilda endast under vissa förutsättningar. För att göra regelverket mer stringent och klargöra i vilka situationer ersättning får tas ut vid anlitande av sakkunnig föreslår regeringen att tullagens allmänna bestämmelser om ersättning för sakkunnig ska tillämpas även i ärenden om bindande besked. Det innebär att Tullverket kan besluta att sökanden ska ersätta kostnaden för den sakkunnige i de fall då sökanden har lämnat en felaktig uppgift eller när en uppmaning att lämna uppgift inte har följts.

I utredningen föreslås införandet av en bestämmelse som gör det möjligt för Tullverket att tillfälligt lagra varor som transiteras med stöd av artikel 2.3 b i konventionen den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande. Artikel 144 i unionstullkodexen utgör dock en rättslig grund för att varor som transiteras ska kunna hänföras till tillfällig lagring. Regeringen delar därför *Tullverkets* framförda synpunkt att den föreslagna bestämmelsen är överflödig.

I lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om skyldighet för näringsidkare att lämna uppgift om genomsnittliga priser på importerade varor samt om

importkvantiteter och transportkostnader avseende sådana varor i samband med bestämmande av tullvärde på vissa lättfördärliga varor. Ett sådant bemyndigande bör finnas även i en ny lag om vissa tullbestämmelser eftersom det kan uppstå ett behov av att utfärda sådana föreskrifter.

6.4 Övergångsbestämmelser enligt unionstullkodexen

Regeringens bedömning: Övergångsbestämmelserna till unionstullkodexen bör inte beaktas i det här lagstiftningsärendet eftersom bestämmelserna ännu inte har antagits.

Utredningens bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Instämmer i betänkandets bedömning eller har inget att invända mot bedömningen. *Tullverket* föreslår att verket ges ett bemyndigande att meddela föreskrifter om övergångsbestämmelser. Vissa delar av Tullverkets nu gällande föreskrifter kan komma att behöva tillämpas under en övergångsperiod. De övergångsbestämmelserna bör vara kopplade till EU-kommissionens övergångsbestämmelser och till den tid som de ska gälla.

Skälen för regeringens bedömning: En nyhet i unionstullkodexen jämfört med gemenskapstullkodexen är utgångspunkten att i princip all tullhantering ska vara elektronisk. För att detta ska vara möjligt måste det finnas ett väl utbyggt IT-stöd. Parallellt med lagstiftningsarbetet pågår därför på EU-nivå ett omfattande arbete med att ta fram IT-system. Det så kallade e-tullprojektet följer en flerårsplan, som för närvarande löper fram till och med år 2020.

Av artikel 287 i unionstullkodexen framgår att unionstullkodexen ska börja tillämpas den 1 maj 2016. Med hänsyn till det pågående e-tullarbetet finns det dock i artikel 278 en övergångsbestämmelse, som anger att andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik får användas på övergångsbasis, till och med den 31 december 2020, när de elektroniska system som krävs för tillämpningen av unionskodexens bestämmelser ännu inte är i funktion. I artikel 279 i unionstullkodexen ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att specificera regler om utbyte och lagring av uppgifter i den situation som avses i artikel 278.

Kommissionen har den 28 juli 2015 antagit en delegerad förordning som kompletterar unionstullkodexen. Denna delegerade förordning innehåller inte några övergångsbestämmelser enligt artikel 278 i unionstullkodexen. Kommissionen har valt att hantera detta separat, och ett arbete med att ta fram delegerade akter med övergångsbestämmelser pågår.

Eftersom det ännu inte finns några delegerade akter med övergångsbestämmelser är det inte möjligt att inom ramen för detta lagstiftningsärende bedöma om det finns behov av kompletterande

bestämmelser i svensk rätt. Det kan finnas anledning för regeringen att återkomma i denna fråga när de delegerade akterna har antagits.

7 Kontroll av postförsändelser och försändelser förmedlade av kurirföretag

Regeringens förslag: Bestämmelserna om kontroll av postförsändelser ska även omfatta motsvarande försändelser förmedlade av kurirföretag. Ändringen görs i både tullagen och lagen om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

Utredningens förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot förslaget. *Tullverket* anför i fråga om postspärr att det är angeläget för verket att kunna lägga spärrar även i kurirflödet och förordar därför att frågan om spärrar tas om hand i den fortsatta beredningen av detta lagstiftningsärende. *Tull-Kust* anför att man instämmer med Tullverket i denna fråga.

Skälen för regeringens förslag

Enligt 2 kap. 6 § regeringsformen är varje medborgare tillförsäkrad skydd mot bland annat undersökning av brev eller annan försändelse som kan antas innehålla ett förtroligt meddelande. För begränsning av de fri- och rättigheter som anges i 2 kap. regeringsformen krävs lagstöd. Enligt 21 § i samma kapitel får begränsning göras endast för att tillgodose ändamål, som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle. Begränsningen får aldrig gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som föranlett begränsningen och inte heller sträcka sig så långt, att den utgör ett hot mot den fria åsiktsbildningen. Begränsning kan till exempel ske i syfte att beivra brott. I artiklarna 6 och 8 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna finns även bestämmelser av betydelse i detta avseende.

Tullkontroll av postförsändelser

I 6 kap. 11 § i den nuvarande tullagen anges att för sådan kontroll som avses i 6 kap. 10 § får en tulltjänsteman undersöka postförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser. En sådan försändelse får öppnas, om den finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret och det finns anledning att anta att den innehåller en vara för vilken deklarations- eller uppgiftsskyldigheten inte fullgjorts. Beslut om att öppna brev och andra försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om försändelsen innehåller ett förtroligt meddelande ska detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

I 6 kap. 12 § i den nuvarande tullagen anges vidare att en postförsändelse som öppnats med stöd av 6 kap. 11 § inte får undersökas närmare än vad som behövs med hänsyn till ändamålet med undersökningen. Protokoll ska föras över undersökningen. Av protokollet ska ändamålet med undersökningen framgå liksom vad som har kommit fram vid denna. Adressaten och, om det är möjligt, avsändaren ska så snart som möjligt underrättas om att försändelsen öppnats, om inte särskilda skäl talar emot det.

I 8 § lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen (fortsättningsvis inregränslagen) anges att en tulltjänsteman får undersöka postförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser, för att kontrollera om sådana förbud eller villkor som anges i 4 § första stycket iakttagits och om anmälningsskyldigheten enligt 4 § andra stycket fullgjorts riktigt och fullständigt. En sådan försändelse får öppnas, om det finns anledning att anta att den innehåller en vara som avses i 3 § och att denna vara kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling samt under förutsättning att försändelsen finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret.

I 9 § inregränslagen anges att beslut om att med stöd av 8 § öppna brev och andra sådana försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om en försändelse innehåller ett förtroligt meddelande, ska detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

I 10 § inregränslagen anges att en försändelse som öppnas med stöd av 8 och 9 §§ inte får undersökas närmare än vad som behövs med hänsyn till ändamålet med undersökningen. Protokoll ska föras över undersökningen. Av protokollet ska framgå ändamålet med undersökningen och vad som har kommit fram vid denna. Har en försändelse öppnats ska adressaten och, om det är möjligt, avsändaren underrättas så snart som möjligt, om inte särskilda skäl talar emot det.

Tullverket har enligt 6 kap. 13 § i den nuvarande tullagen rätt att besluta om så kallad postspärr. När ett beslut om postspärr fattats av Tullverket innebär detta att en postförsändelse som väntas anlända till ett specifikt postkontor kommer att hållas kvar där, av postbefordringsföretaget, så att Tullverket ska kunna utföra sina kontroller i enlighet med 6 kap. 10 §. Ett beslut om postspärr får fattas om det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och om det är nödvändigt för att beslag ska kunna ske. Postspärren läggs vid det lokala brevbärarkontoret, dvs. det utväxlingskontor eller annat utdelningsställe, dit en internationell försändelse väntas komma från utväxlingskontoret. En motsvarande bestämmelse finns i 11 § inregränslagen.

Med postförsändelser avses i både tullagen och inregränslagen paket, brev och liknande försändelser. Med brev avses enligt 1 kap. 2 § postlagen (2010:1045) en adresserad försändelse som är innesluten i kuvert eller annat omslag och som väger högst två kg samt vykort, brevkort och liknande försändelser. Enligt samma lagrum utgör en postförsändelse en adresserad försändelse som väger högst 20 kg och

som överlämnas i den slutliga form i vilken den ska transporteras av en tillhandahållare av posttjänster. I begreppet postförsändelse ingår förutom brev exempelvis även böcker, kataloger, tidningar och tidskrifter samt paket. Postverksamhet är enligt postlagen regelbunden insamling, sortering, transport och utdelning av brev, mot betalning. För att få bedriva postverksamhet krävs tillstånd enligt 2 kap. 1 § postlagen.

Tullkontroll av försändelser förmedlade av kurirföretag

I betänkandet Kontroll av varor vid inre gräns (SOU 2006:9) konstateras att kurirföretagen transporterar liknande saker som postföretagen, dvs. brev, försändelser och paket. Eftersom kurirföretagens verksamhet inte sker med regelbundenhet, det vill säga enligt ett förutbestämt schema, krävs dock inget tillstånd enligt postlagen och de försändelser som kurirföretagen förmedlar betraktas inte heller som postförsändelser i den lagens bemärkelse. Även kurirföretagens försändelser kan dock innehålla förtroliga meddelanden. Försändelser förmedlade av kurirföretag skickas i dag via olika center som finns runt om i Europa. Vid dessa center sorteras försändelserna för att sedan skickas vidare, oftast med flyg, till t.ex. Sverige där försändelserna sedan går till olika sorteringsterminaler för olika kurirföretag i landet. Sådana anläggningar finns på flera platser, de flesta i anslutning till Arlanda, Landvetter och Malmö flygplatser.

Tullkontrollen av varor i kurirflödet sker med stöd av allmänna bestämmelser om tullkontroll enligt 6 kap. 10 § i den nuvarande tullagen. Till skillnad från s.k. paketföretag, som distribuerar paket innehållande varor, så kan dock kurirföretagen även distribuera försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden. Tullverkets rätt att öppna sådana försändelser omfattas inte av lagtexten i 6 kap. 11 § tullagen som begränsas till ”postförsändelser”.

Vid kontroller av försändelser förmedlade av kurirföretag kan det i en del fall finnas förtroliga meddelanden bipackat med varor. I dessa fall öppnas inte det förtroliga meddelandet men själva försändelsen kontrolleras för att eftersöka narkotika eller andra varor som är belagda med restriktion eller förbud. Om en försändelse misstänks innehålla ren skriftväxling öppnas denna inte annat än efter ett beslut om husrannsakan fattat av åklagare i enlighet med rättegångsbalkens regler.

Överväganden och förslag

Det finns goda skäl för en ändring av bestämmelserna om Tullverkets kontroll av postförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser, så att bestämmelserna även omfattar motsvarande försändelser som förmedlas av kurirföretag.

En tydlig reglering motiveras av samhällets intresse av att bekämpa brottslighet, särskilt sådan allvarlig brottslighet som narkotikasmuggling, och det grundläggande skyddet för den personliga integriteten, eftersom även kurirföretagen kan distribuera försändelser som kan innehålla förtroliga meddelanden.

Eftersom skillnaderna mellan kurirföretagens verksamhet och övrig postverksamhet har minskat är det också ur ett konkurrensperspektiv motiverat att jämställa kurirföretagens verksamhet avseende förmedling av brev, paket och liknande försändelser med övrig posthantering när det

gäller öppning av brev och andra försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden.

Regeringen föreslår därför att reglerna om Tullverkets möjligheter att öppna brev och andra försändelser som kan antas innehålla ett förtroligt meddelande i tullagen och inregränslagen utvidgas till att omfatta även motsvarande försändelser som förmedlas av kurirföretag. Tullverkets möjligheter att öppna sådana försändelser bör dock endast omfatta kontroll på de platser där försändelserna först sorteras vid ankomst till Sverige.

När det gäller frågan om att lägga postspärr även i kurirföretagens verksamhet har *Tullverket* anfört att det är angeläget för Tullverket att kunna lägga spärrar även i kurirflödet och har därför förordat att frågan tas om hand i den fortsatta beredningen av detta lagstiftningsärende. Regeringen gör bedömningen att det inte finns beredningsunderlag för att i detta lagstiftningsärende ta ställning i frågan. Förslaget får övervägas i annat sammanhang.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom 4 kap. 19–21 §§ i den nya tullagen samt genom ändringar i 8 och 9 §§ inregränslagen.

8 Uppgiftsbehandling och sekretess

I det här avsnittet behandlas frågor om det utbyte av uppgifter som föranleds av unionstullkodexen i relation till bestämmelser om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet och sekretess.

8.1 Gällande rätt

8.1.1 Tillhandahållande av information enligt unionstullkodexen

Genom artikel 6 i unionstullkodexen införs krav på att alla utbyten av uppgifter, såsom deklarationer, ansökningar eller beslut mellan tullmyndigheter och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheter samt all lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ska ske elektroniskt (artikel 6.1). Vidare ska gemensamma uppgiftskrav upprättas för utbyte och lagring av uppgifter enligt punkt 1 (artikel 6.2). I artikel 6.3 föreskrivs undantag från kraven i artikel 6.1. Andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter får användas på permanent basis endast när det motiveras av typen av varuflöden eller när elektronisk databehandlingsteknik inte är lämplig för de berörda tullformaliteter, samt på tillfällig basis, vid tillfälliga fel i tullmyndigheternas eller andra berörda informationssystem. Kommissionen får vidare i undantagsfall anta beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik. Undantagen är emellertid begränsade och den

nationella regleringen får inte hindra elektroniskt utbyte och elektronisk lagring av uppgifter i enlighet med unionstullkodexen (artikel 6.4).

Exempel på uppgifter som är aktuella att utbyta är, vad gäller deklarationer: deklarat, ombud, mottagare, avsändare, avsändningsland, varuklassificeringsnummer och avgifter. Vidare handlar det om olika typer av beslut, meddelanden om status till ekonomiska aktörer, tullräkningar, kvittenser av olika slag, anmälningar t.ex. om att varor ankommit till tullkontor eller annan anvisad plats eller att de har godkänts av tullmyndigheterna eller att varor är tillgängliga för tullkontroller samt anmälningar i syfte att frigöra varor.

Genom genomförandeakter och delegerade akter kommer närmare bestämmelser om hur den elektroniska hanteringen ska fungera. Genom artikel 7 i unionstullkodexen ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att bl.a. fastställa de gemensamma uppgiftskrav som avses i artikel 6.2. Genom artikel 8 ges kommissionen i uppgift att genom genomförandeakter specificera bl.a. format och koder för de gemensamma uppgiftskraven i artikel 6.2. Dessa akter är ännu inte antagna.

Genom unionstullkodexen ställs således krav på att hantering och informationsutbyte ska ske elektroniskt. Det elektroniska utbytet ska ske mellan tullmyndigheter och mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer. Systemen för informations- och kommunikationsteknik ska erbjuda de ekonomiska aktörerna samma möjligheter i varje medlemsstat. Önskvärt är att uppgifterna bara ska behöva lämnas en gång och kunna återanvändas i ett senare led (jfr skäl 17–20 i unionstullkodexen).

Det finns också bestämmelser i unionstullkodexen om samarbete mellan myndigheter, som inte tar sikte på sättet för uppgiftsutbyte. I artikel 47 anges bl.a. att tullmyndigheterna och andra behöriga myndigheter med varandra och med kommissionen får utbyta uppgifter som mottas om införsel, utförsel, transitering, befordran, lagring och slutanvändning m.m.

8.1.2 Bestämmelser om personuppgiftsbehandling

På unionsnivå regleras skyddet för personuppgifter i detta sammanhang genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, dataskyddsdirektivet. Dataskyddsregleringen på unionsnivå är för närvarande föremål för översyn.

Dataskyddsdirektivet har i svensk rätt genomförts genom personuppgiftslagen (1998:204) och genom de registerförfattningar som specifikt reglerar olika myndigheters personuppgiftsbehandling.

När det gäller Tullverket regleras skyddet av den enskildes personliga integritet bl.a. i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet (tulldatalagen) och förordningen (2001:646) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet (tulldataförordningen). Denna reglering gäller vid behandling av personuppgifter i Tullverkets verksamhet (i annan verksamhet än den brottsbekämpande och den som

äger rum i samband med interna och administrativa åtgärder), om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier (1 kap. 1 § tulldatalagen).

Bestämmelserna i 1 kap. 4–6 och 8 §§ samt 2 kap. tulldatalagen gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (1 kap. 1 § andra stycket). Av tulldatalagen följer vidare att vissa av bestämmelserna i personuppgiftslagen gäller (1 kap. 3 §).

Tillåtna ändamål för behandling av uppgifter regleras i 1 kap. 4, 4 a och 5 §§ tulldatalagen. Enligt 1 kap. 4 § första stycket får uppgifter behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Tullverket för bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av tull, annan skatt och avgifter (1), övervakning, revision och annan analys- eller kontrollverksamhet (2), fullgörande av åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande (3), och tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten (4). Nyss nämnda ändamål är så kallade primära ändamål. Enligt samma paragraf andra stycket får uppgifter som behandlas enligt första stycket även behandlas för tillhandahållande av information som behövs i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet enligt 7 § lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet. Av 1 kap. 4 a § följer vidare att uppgifter får behandlas för att informera allmänheten om tillstånd och om certifikat för godkända ekonomiska aktörer. Härutöver följer av 1 kap. 5 § att Tullverket får behandla uppgifter för tillhandahållande av information som behövs i författningsreglerad verksamhet hos någon annan än Tullverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter eller avgifter, revision och annan analys- eller kontrollverksamhet, tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning, och utsökning och indrivning. Detta är så kallade sekundära ändamål.

Ändamålen har således delats in i dels sådana som är direkt anpassade till den verksamhet som bedrivs av Tullverket, dvs. primära ändamål (1 kap. 4 § första stycket och 4 a §), dels sådana som kan hänföras till andra myndigheters eller enskildas verksamhet eller en annan del av Tullverkets verksamhet, dvs. sekundära ändamål (1 kap. 5 § och 4 § andra stycket). Beträffande gränsdragningen mellan dessa olika typer av ändamål framgår av förarbetsuttalanden att även utlämnande av uppgifter till personer som direkt eller indirekt berörs av ett ärende, t.ex. skattskyldiga, arbetsgivare och borgenärer, omfattas av de primära ändamålen, eftersom ett sådant utlämnande utgör ett normalt led i myndighetens verksamhet, se propositionen *Behandling av personuppgifter inom skatt, tull och exekution* (prop. 2000/01:33 s. 99).

Bestämmelser om tulldatabasen och dess innehåll finns i 2 kap. 1–4 §§ tulldatalagen. I Tullverkets verksamhet ska det enligt 2 kap. 1 § finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 1 kap. 4–5 §§ angivna ändamålen (tulldatabas). Av 2 kap. 2 § följer att uppgifter om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–3 får behandlas i tulldatabasen samt att uppgifter om andra personer också får behandlas om det behövs för

handläggningen av ett ärende. Enligt 2 kap. 3 § får för de ändamål som anges i 1 kap. 4 § följande uppgifter behandlas i tulldatabasen: en fysisk persons identitet och bosättning, en juridisk persons identitet, säte, firmatecknare och andra företrädare, identitetsbeteckningar för transportmedel, containrar och tankar, tulltaxor, registrering för skatter och avgifter, underlag för tull, annan skatt och avgifter, bestämmande av tull, annan skatt och avgifter, revision och annan kontroll av tull, annan skatt och avgifter, tillstånd och licenser som krävs för import eller export av varor, yrkanden och grunder i ett ärende, och beslut, betalning, redovisning och övriga åtgärder i ett ärende. I databasen får även andra uppgifter behandlas som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Av 4 § tulldataförordningen framgår att Tullverket i vissa fall har en skyldighet att lämna ut uppgifter som rör import eller export, jfr 11 kap. 6 § tullagen (2000:1281). 11 kap. 6 § tullagen föreslås föras över till 1 kap. 5 § i den nya tullagen.

I 2 kap. 5–8 §§ tulldatalagen samt 5–7 §§ tulldataförordningen finns bestämmelser om utlämnande på medium för automatiserad behandling och om direktåtkomst. Enligt 2 kap. 5 § tulldatalagen får uppgifter i tulldatabasen lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det. I 5 § tulldataförordningen föreskrivs att uppgifter i tulldatabasen om den enskilde själv får lämnas ut till denne på medium för automatiserad behandling, om det inte finns hinder mot det enligt någon författning, jfr prop. 2000/01:33 s. 112 f. Med den enskilde själv har, i detta sammanhang, även intolkats dess ombud utifrån artikel 5 i gemenskapstullkodexen som föreskriver en ovillkorlig rätt att anlita ett ombud i tullsammanhang.

När det gäller myndigheter får utlämnande till en svensk myndighet av uppgifter i tulldatabasen ske på medium för automatiserad behandling utan att detta särskilt har medgetts i lag eller förordning, jfr prop. 2000/01:33 s. 112 och 223. Av 6 § tulldataförordningen följer att uppgifter i tulldatabasen får lämnas ut på medium för automatiserad behandling till behörig myndighet i ett annat land om det följer av en internationell överenskommelse eller en författning. Enligt 2 kap. 7 § tulldatalagen får Skatteverket och Kronofogdemyndigheten ha direktåtkomst till vissa närmare angivna uppgifter i tulldatabasen. I 2 kap. 8 § första stycket samma lag föreskrivs vidare att en enskild får ha direktåtkomst till uppgifter om sig själv i tulldatabasen, som får lämnas ut till denne, om regeringen har meddelat föreskrifter om det. Regeringen har i 7 § första stycket tulldataförordningen föreskrivit dels att en enskild får ha sådan direktåtkomst till uppgifter om sig själv som avses i 2 kap. 8 § första stycket tulldatalagen, dels att Tullverket meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av enskilds direktåtkomst. Av Tullverkets föreskrifter (TFS 2014:5) om enskilds direktåtkomst till uppgifter i tulldatabasen om sig själv följer att en sådan åtkomst får avse vissa där närmare angivna uppgifter, jfr prop. 2000/01:33 s. 113 f.

8.1.3 Bestämmelser om sekretess och tystnadsplikt

Enligt 27 kap. 1 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, gäller sekretess i verksamhet av visst slag på skatteområdet m.m. för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 samma lag gäller sekretess vidare i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen. Sekretessen är absolut. Av 27 kap. 1 § tredje stycket OSL framgår att med skatt menas i 27 kap. OSL även tull och annan indirekt skatt. Sekretessen omfattar uppgifter om såväl den som är föremål för bestämmande av skatt m.m. som tredje man, vilkens förhållanden är berörda.

Enligt 27 kap. 3 § första stycket samma lag gäller sekretessen enligt ovan för uppgift hos Tullverket. Sekretessens styrka är här begränsad till ett omvänt skaderekvisit, dvs. att sekretess gäller om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. Eftersom regeln innebär en presumtion för sekretess för uppgifter hos Tullverket, blir utrymmet att lämna ut uppgifter därifrån begränsat. Motsvarande sekretess gäller enligt paragrafens andra stycke i en myndighets verksamhet som avser förande av eller uttag ur tulldatabasen enligt tulldatalagen för uppgift som har tillförts databasen. Denna bestämmelse, som är tillämplig både hos Tullverket och hos de myndigheter som har direktåtkomst till uppgifter i databasen, innebär att uppgifter som andra myndigheter än Tullverket har tillgång till genom direktåtkomst till tulldatabasen omfattas av sekretess även hos en sådan myndighet, se propositionen Tullverkets brottsbekämpning – Effektivare uppgiftsbehandling (prop. 2004/05:164 s. 107).

Enligt 27 kap. 6 § OSL gäller sekretessen enligt 1 och 3 §§ bl.a. inte beslut varigenom skatt, vilket inbegriper tull, bestäms. 27 kap. 7–9 §§ innehåller bestämmelser som bl.a. bryter sekretessen enligt 27 kap. 1 och 3 §§.

I unionstullkodexen finns en bestämmelse om tystnadsplikt, artikel 12. Av artikeln följer att alla uppgifter som tullmyndigheterna erhåller vid utövandet av sin verksamhet och som är av konfidentiell natur eller tillhandahålls på konfidentiell grund ska omfattas av kravet på tystnadsplikt. De får inte röjas av de behöriga myndigheterna utan uttryckligt tillstånd av den person eller myndighet som tillhandahållit dem. Undantag gäller om myndigheterna är skyldiga eller bemyndigade att röja sådan uppgift enligt gällande bestämmelser, i samband med rättsliga förfaranden eller vid tullsamarbete. Bestämmelsen har sin motsvarighet i artikel 15 i gemenskapstullkodexen.

I föreslagna 1 kap. 8 och 10 §§ nya tullagen finns också bestämmelser om tystnadsplikt, som riktar sig till privata aktörer. 1 kap. 8 § gäller förmedling av uppgifter i elektroniska dokument till och från Tullverket. Den som i förmedlingsverksamhet tar del av sådana uppgifter får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden. 1 kap. 10 § handlar om lagring. Enligt bestämmelsen får den som i verksamhet

vid anläggning för tillfällig lagring, tullager eller frizon tar befattning med tulldeklarationer och andra handlingar som lämnats för tullbehandling av varor i enlighet med tullagstiftningen inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden. I båda bestämmelserna anges också att i det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i OSL. De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak befintliga regler (2 kap. 4 §, 3 kap. 11 § och 4 kap. 18 § tullagen).

En uppgift för vilken sekretess gäller får som huvudregel inte röjas för enskilda eller andra svenska myndigheter (8 kap. 1 § OSL). I 8 kap. 3 § OSL regleras lagens tillämpning i förhållande till utländska myndigheter eller mellanfolkliga organisationer. En uppgift för vilken sekretess gäller enligt OSL får inte röjas för en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation. Detta gäller dock inte om utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning (1), eller uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till en svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten eller den mellanfolkliga organisationen (2).

I vissa fall måste myndigheter kunna utbyta information för att kunna utföra sina uppgifter. För att inte sekretess ska hindra detta, innehåller sekretessregleringen särskilda sekretessbrytande bestämmelser. Dessa har utformats efter en intresseavvägning mellan myndigheternas behov av att utbyta uppgifter och det intresse som den aktuella sekretessbestämmelsen ska skydda.

Att sekretess till skydd för en enskild inte hindrar att en uppgift lämnas till en annan enskild eller till en myndighet, om den enskilde samtycker till det, följer av 12 kap. OSL och gäller med de begränsningar som anges där (se 10 kap. 1 § OSL). Enligt 12 kap. 1 § gäller sekretess till skydd för en enskild inte i förhållande till den enskilde själv, om inte annat anges i OSL, och av 2 § samma kapitel följer att en enskild kan helt eller delvis häva sekretess som gäller till skydd för honom eller henne, om inte annat anges i den lagen. När det gäller sekretess som även gäller i förhållande till tredje man krävs, för att sekretessen ska kunna hävas i förhållandet till utomstående, att samtycke ges av samtliga enskilda som skyddas av sekretessbestämmelsen.

10 kap. 2 § OSL reglerar s.k. nödvändigt utlämnande. Sekretess hindrar inte att en uppgift lämnas till en enskild eller till en annan myndighet, om det är nödvändigt för att den utlämnande myndigheten ska kunna fullgöra sin verksamhet. Enligt 10 kap. 3 § första stycket OSL hindrar sekretess inte att en enskild eller en myndighet som är part i ett mål eller ärende hos domstol eller annan myndighet och som på grund av sin partsställning har rätt till insyn i handläggningen, tar del av en handling eller annat material i målet eller ärendet.

I 10 kap. 27 § OSL finns den s.k. generalklausulen. Där anges att utöver vad som följer av 2, 3, 5 och 15–26 §§ får en sekretessbelagd uppgift lämnas till en myndighet, om det är uppenbart att intresset av att uppgiften lämnas har företräde framför det intresse som sekretessen ska skydda.

Enligt 10 kap. 28 § OSL gäller att sekretess inte hindrar att en uppgift lämnas till en annan myndighet, om uppgiftsskyldighet följer av lag eller

förordning. T.ex. innehåller den föreslagna nya tullagen en bestämmelse om att Tullverket på begäran ska tillhandahålla i paragrafen uppräknade myndigheter uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor (1 kap. 5 §). Bestämmelsen motsvarar befintlig reglering (11 kap. 6 § tullagen). Även tulldataförordningen innehåller bestämmelser om uppgiftsskyldighet, som avser uppgiftslämnande till Skatteverket och Tullverkets brottsbekämpande enheter.

Vidare kan lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete nämnas, som kan komma att aktualiseras vid tillämpning av tullagstiftningen. Enligt 2 kap., som handlar om åtgärder i Sverige för annan stats räkning, får enligt 6 § behörig svensk myndighet, när det är nödvändigt för genomförande av internationellt tullsamarbete enligt den lagen, på eget initiativ eller efter ansökan lämna ut uppgifter till behörig utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation, även om en uppgift är sekretessbelagd enligt OSL. 2 kap. 7 § anger att sådant utlämnande kan få förenas med villkor och 2 kap. 8 § innehåller regler om information till den enskilde.

8.2 Överväganden och förslag

8.2.1 Ändamålsbestämmelserna i tulldatalagen är tillräckliga

Regeringens bedömning: Befintliga ändamålsbestämmelser rymmer den behandling av uppgifter som föranleds av unionstullkodexen.

Utredningens bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Datainspektionen* anger att för att Tullverket ska få tillhandahålla personuppgifter ur tulldatabasen till andra myndigheter och ekonomiska aktörer i enlighet med föreskrifter i unionstullkodexen krävs att denna behandling har tydligt stöd i någon av de sekundära ändamålsbestämmelserna i 1 kap. 5 § tulldatalagen. Av den redogörelse som lämnas i betänkandet framgår emellertid enligt *Datainspektionen* inte med vilket stöd uppgifter kan lämnas ut i dessa fall, varför det i det fortsatta lagstiftningsarbetet måste klargöras vilka specifika ändamålsbestämmelser i tulldatalagen som ger stöd för Tullverket att lämna ut personuppgifter till andra myndigheter och ekonomiska aktörer i enlighet med unionstullkodexen eller om det finns behov av författningsreglering.

Skälen för regeringens bedömning: Unionstullkodexen utgör kärnan i tullagstiftningen och reglerar således i hög grad Tullverkets verksamhet. Den föranleder vidare utbyte av uppgifter såsom av deklarationer, ansökningar eller beslut mellan tullmyndigheter och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheter samt lagring av uppgifter (se ovan om artikel 6 som dessutom kräver att detta ska ske elektroniskt).

Tulldatalagens primära ändamålsbestämmelser i 1 kap. 4 §, som redogörs för ovan, är anpassade för den del av Tullverkets verksamhet som inte är brottsbekämpande. Eftersom unionstullkodexen är kärnan i tullagstiftningen kan den behandling av uppgifter som blir aktuell med anledning av unionstullkodexen komma att ske med stöd av flera av ändamålsbestämmelserna. Detta är fallet även med den gällande gemenskapstullkodexen.

Utredningen bedömer att föreskrivna ändamål rymmer den behandling av uppgifter som Tullverket behöver utföra vid sitt informationsutbyte med andra aktörer, och lyfter därvid fram ändamålsbestämmelsen i 1 kap. 4 § tredje punkten, att uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Tullverket för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande.

Regeringen delar utredningens bedömning. Bestämmelsen inbegriper förpliktelser som följer av unionsrätten och unionstullkodexen är ett sådant bindande åtagande. Då unionstullkodexen kräver att uppgifter tas emot och lämnas ut, sker behandlingen således för fullgörandet av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande åtagande. Regeringen vill också lyfta fram att den behandling av uppgifter som kan bli aktuell även kan ske med direkt stöd av andra primära ändamål eftersom det handlar om behandling av uppgifter i Tullverkets huvudsakliga verksamhet. Uppgifterna kan således komma att behandlas för t.ex. bestämmande eller betalning av tull (första punkten), eller för revision eller kontrollverksamhet (andra punkten).

Datainspektionen anger att för att Tullverket ska få tillhandahålla personuppgifter ur tulldatabasen till andra myndigheter och ekonomiska aktörer i enlighet med föreskrifter i unionstullkodexen krävs att denna behandling har tydligt stöd i någon av de sekundära ändamålsbestämmelserna i 1 kap. 5 § tulldatalagen och anser att det av utredningens redogörelse inte framgår med vilket stöd uppgifter kan lämnas ut i dessa fall. Regeringen vill göra följande förtydliganden. Som framgår ovan kommer den nu aktuella behandlingen inte att ske med stöd av sekundära ändamålsbestämmelser utan med stöd av någon eller några av de primära ändamålsbestämmelserna i 1 kap. 4 § tulldatalagen. Att det är fråga om utlämnande gör inte att de sekundära ändamålsbestämmelserna aktualiseras utan även det nödvändiga utlämnandet kommer att ske med stöd av de primära ändamålsbestämmelserna. Det är fråga om att lämna ut uppgifter till personer som direkt eller indirekt berörs av ett ärende, ett led i myndighetens verksamhet (se också prop. 2000/01:33 s. 99).

Sammanfattningsvis bedömer således regeringen att de befintliga ändamålsbestämmelserna rymmer den behandling som Tullverket behöver utföra vid sitt utbyte av uppgifter med andra aktörer med anledning av unionstullkodexen.

8.2.2 Bestämmelserna om elektroniskt utlämnande i tulldatalagen justeras

Regeringens förslag: Möjligheterna till utlämnande på medium för automatiserad behandling till enskild utvidgas i lag till att omfatta utlämnande som följer av tullagstiftningen enligt artikel 5.2 i unionstullkodexen.

Utredningens förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningens förslag hänvisar till vad som följer av en bindande internationell överenskommelse i stället för till vad som följer av tullagstiftningen enligt artikel 5.2 i unionstullkodexen.

Remissinstanserna: *Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac), Tullverket och Transportindustriförbundet* tillstyrker förslaget.

Riksdagens ombudsmän instämmer i utredningens bedömning att reglerna om elektroniskt utlämnande av uppgifter måste anpassas så att samtliga fall av utlämnande som följer av unionstullkodexen innefattas och att det av nationell lagstiftning tydligt bör framgå att utlämnande får ske om detta följer av unionstullkodexen, men anser att en mer precis hänvisning till aktuella bestämmelser i unionstullkodexen bör införas. *Datainspektionen* anger att utredningens förslag möjliggör inte bara utlämnanden som sker med stöd av unionstullkodexen utan öppnar också upp för andra utlämnanden som har sin grund i befintliga eller framtida bindande internationella åtaganden. Utredningen redovisar emellertid inte vilka behov som motiverar sådana omfattande möjligheter att lämna ut information elektroniskt och analyserar inte heller vilka integritetskonsekvenser förslaget medför. Mot bakgrund av de omfattande möjligheter att lämna ut information som författningsförslaget medför och de oklarheter i integritetshänseende som det ger upphov till kan *Datainspektionen* inte tillstyrka förslaget. Bestämmelsen bör i stället utformas så att det tydligt framgår att utlämnanden är tillåtna om det följer av unionstullkodexen.

Skälen för regeringens förslag: Som nämns ovan införs genom artikel 6 i unionstullkodexen krav, med vissa begränsade undantag, på att alla utbyten av uppgifter mellan tullmyndigheter och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheter samt all lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ska ske elektroniskt. Med ekonomisk aktör avses enligt artikel 5.5 i unionstullkodexen person som i sin näringsverksamhet är involverad i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen. Exempel på aktörer som faller under denna definition är avsändare, deklarant, mottagare, gäldenär, exportör, fraktförare, transportörer, lagerhavare, speditörer, leverantörer, skeppsmäklare, rederier, befälhavare, hamnar, flygplatser och tillståndshavare. Av artikel 18 i unionstullkodexen följer att varje person får utse ett tullombud för sina kontakter med tullmyndigheterna. Alla dessa aktörer är att bedöma som enskilda.

Kravet på elektronisk hantering avser alla utbyten av uppgifter mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer. Ovan har nämnts exempelvis uppgifter i deklarationer (deklarant, ombud, mottagare, avsändare, avsändningsland, varuklassificeringsnummer, avgifter m.m.), olika typer av beslut, meddelanden om status till ekonomiska aktörer, tullräkningar,

kvittenser av olika slag, anmälningar t.ex. om att varor ankommit till tullkontor eller annan anvisad plats eller att de har godkänts av tullmyndigheterna eller att varor är tillgängliga för tullkontroller samt anmälningar i syfte att frigöra varor.

I nuvarande registerlagstiftning är elektroniskt utlämnande till enskild på medium för automatiserad behandling begränsat till uppgifter till den enskilde om den enskilde själv, se 2 kap. 5 § tulldatalagen jämförd med 5 § tulldataförordningen. Med enskild avses såväl privatpersoner som företag och organisationer, se prop. 2000/01:33 s. 113.

Då möjligheten till elektroniskt utlämnande till enskild bara gäller till enskild om den enskilde själv, saknas för närvarande författningsstöd för elektroniskt utlämnande av uppgifter till alla enskilda som enligt unionstullkodexen behöver kunna få uppgifter på det sättet. Bestämmelserna om elektroniskt utlämnande av uppgifter måste därför anpassas så att samtliga fall av utlämnande som följer av unionstullkodexen innefattas. Det bör tydligt framgå av tulldatalagen att utlämnande på medium för automatiserad behandling får ske om detta följer av unionstullkodexen. Bestämmelsen i 2 kap. 5 § tulldatalagen om utlämnande av uppgift till enskild bör därför så som utredningen angett anpassas till de förutsättningar som gäller enligt unionstullkodexen. Utredningens förslag innehöll en hänvisning till ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Såväl *Riksdagens ombudsmän* som *Datainspektionen* anser att denna hänvisning är för vid. Regeringen anser att det för närvarande saknas skäl att ge bestämmelsen en större räckvidd än vad som avses med tullagstiftning enligt unionstullkodexen. Regeringen föreslår därför att bestämmelsen kompletteras så att begränsningen att uppgifter i databasen får lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det, inte ska gälla för vad som följer av tullagstiftningen enligt artikel 5.2 i förordning (EU) nr 952/2013. Genom hänvisningen till artikel 5.2, dvs. definitionen av tullagstiftning, tydliggörs att det inte enbart är fråga om akten unionstullkodexen utan även andra akter. Enligt artikel 5.2 är tullagstiftning det regelverk som utgörs av allt följande: Kodexen och de bestämmelser för att komplettera eller genomföra den som antagits på unionsnivå eller nationell nivå (a), gemensamma tulltaxan (b), den lagstiftning som fastställer ett unionssystem för tullbefrielser (c) och internationella avtal som innehåller tullbestämmelser, i den mån de är tillämpliga i unionen (d).

Utvidgningen innebär ingen ändring i regleringen om utlämnande av uppgifter på medium för automatiserad behandling i övrigt.

Unionstullkodexen kräver vidare elektroniskt utbyte av uppgifter mellan tullmyndigheter, vilket innefattar utländska myndigheter. Då 6 § tulldataförordningen anger att uppgifter i tulldatabasen får lämnas ut på medium för automatiserad behandling till behörig myndighet i ett annat land om det följer av en internationell överenskommelse eller författning, finns det författningsstöd för att möjliggöra ett elektroniskt utlämnande på medium till utländska myndigheter. Regeringen bedömer, i likhet med utredningen, att några justeringar avseende utländska myndigheter därför inte behöver göras.

Vad gäller utlämnande genom direktåtkomst, se nästa avsnitt.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom en ändring i 2 kap. 5 § tulldatalagen.

En ändrad hänvisningsteknik

Eftersom 2 kap. 5 § tulldatalagen avser utlämnande av uppgifter bör hänvisningen till unionstullkodexen avse EU-förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Den utformas enligt nya anvisningar för författningsskrivning. En följd av att ha statiska hänvisningar blir att om unionstullkodexen ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring behöver göras i den nationella lagstiftningen. Se även avsnitt 6.2.1.

8.2.3 Övriga bestämmelser i tulldatalagen ändras inte

Regeringens bedömning: Det bör i detta lagstiftningsärende inte göras några andra ändringar i tulldatalagen.

Utredningens bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Riksdagens ombudsmän anser det vara av stor vikt att noggranna överväganden fortgående görs för att se till att uppgifter inte utbyts och görs tillgängliga i annan omfattning än vad som är nödvändigt.

Datainspektionen anser att först när de kompletterande kommissionsförordningarna och de tekniska systemen som behövs för tillämpningen av unionstullkodexen är på plats, kan kodexens effekter på den personliga integriteten vid behandling av personuppgifter bedömas närmare. Innan dess går det inte heller att avgöra vilket behov det kan finnas av ändringar i tillämpligt nationellt regelverk rörande behandling av personuppgifter. Datainspektionen delar utredningens uppfattning att det bör göras en ordentlig genomgång av den svenska tullagstiftningen, inbegripet tulldatalagen med tillhörande förordning, när de aktuella kommissionsförordningarna antagits och de tekniska systemen är definierade.

Datainspektionen anger vidare att Informationshanteringsutredningen numera har överlämnat sitt slutbetänkande (SOU 2015:39) vari det även fortsättningsvis bedöms finnas behov av att skilja mellan utlämnanden i form av direktåtkomst och andra former av elektroniska utlämnanden. Då begreppet direktåtkomst även fortsättningsvis föreslås finnas kvar i den svenska begreppsapparaturen vad avser reglering i registerförfattningar av elektroniskt utlämnande och då denna typ av utlämnanden kan komma att aktualiseras till följd av unionstullkodexen bör det enligt Datainspektionen i det fortsatta lagstiftningsarbetet utredas vilka konsekvenser detta kan få och vilken författningsreglering som kan komma att krävas.

Datainspektionen anser vidare att betydelsen av artikel 13 i unionstullkodexen måste klargöras. Bestämmelsen är enligt Datainspektionen otydlig och reser åtskilliga frågor, såsom vad för slags situationer som kan aktualisera ett informationsutbyte av aktuellt slag, hur utbytet är tänkt att gå till och vilka slags uppgifter som kan komma

att utbytas, hur utbytet förhåller sig till bestämmelserna i tulldatalagen med tillhörande förordning, vad som gäller i fråga om sekretess, om det kan bli fråga om behandling av personuppgifter i myndigheternas brottsbekämpande verksamheter och hur detta i så fall förhåller sig till lagen om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet med tillhörande förordning. Artikel 13 möjliggör enligt Datainspektionen till synes med mycket små begränsningar ett utbyte av personuppgifter mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer. Det finns en risk att integritetskänslig information kan komma att utbytas i stor omfattning på oklara grunder med stöd av den aktuella bestämmelsen och det är därför angeläget att den närmare innebörden av bestämmelsen klargörs i det fortsatta lagstiftningsärendet och det måste också analyseras hur den personliga integriteten kan komma att påverkas och det aktuella informationsutbytet förhåller sig till tillämpliga dataskyddsbestämmelser.

Tullverket bedömer att elektroniskt utbyte kan behöva ske genom direktåtkomst och delar utredningens bedömning att behovet av utlämnande av uppgifter genom direktåtkomst kan behöva hanteras ytterligare och anger att verket genomför en genomlysning av frågan.

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac) vill uppmärksamma att det pågår diskussioner på EU-nivå om tullmyndigheternas direktåtkomst till de europeiska informationsutbytes-systemen ICSMS och RAPEX. Det skulle kunna övervägas om marknadskontrollmyndigheterna på samma sätt skulle ha direktåtkomst till tulldatabasen.

Skälen för regeringens bedömning: I avsnitten ovan behandlas regeringens bedömning avseende tulldatalagens ändamålsbestämmelser och regeringens förslag avseende utlämnande på medium för automatiserad behandling till enskild. Utredningen har efter en genomgång av tulldatalagen och tulldataförordningen inte funnit behov av andra författningsändringar än dem som redovisats men anger att frågan kan behöva utredas på nytt med anledning av Informationshanteringsutredningens resultat. Som exempel nämns frågor om direktåtkomst.

Regeringen anser att utredningen haft fog för sin bedömning och vill tillägga följande. Lagstiftningen på unionsnivå är inte klar ännu. Delegerade akter och genomförandeakter som gäller uppgiftsutbyte ska antas och först därefter finns fullständiga regler på unionsnivå att förhålla sig till och analysera. Detta innebär i sig, vilket även *Datainspektionen* påpekar, att en fullständig analys inte kan göras förrän dessa finns på plats. Analysen i detta lagstiftningsärende är därför baserad på vad som bedöms som nödvändigt med det underlag som finns vid tidpunkten för lagstiftningsarbetets genomförande.

Såväl utredningen som Tullverket har hänvisat till Informationshanteringsutredningen. Utredningen har nu lämnat sitt betänkande, Myndighetsdatalag (SOU 2015:39), vilket för närvarande är ute på remiss och är således ännu inte föremål för lagstiftning. Tullverket har vidare i sitt remissyttrande angett att det genomför en genomlysning av frågor om direktåtkomst m.m. Tullverket har med anledning av detta i juli 2015 hemställt om kompletterande ändringar i bl.a. tullagen,

tulldatalagen och tulldataförordningen (Framställan om ändring i tullagen m.m., Finansdepartementets dnr Fi2015/03657/S3).

Vad som sägs ovan innebär att ytterligare ändringar kan bli aktuella, men att detta inte kan tas om hand i detta lagstiftningsärende.

Regeringen vill vidare framhålla följande. Precis som den tullkodex som tillämpas nu, utgör unionstullkodexen kärnan i tullagstiftningen och styr en stor del av Tullverkets verksamhet. Det är fråga om unionslagstiftning, men även på unionsnivå är dataskydd ett prioriterat område. En utgångspunkt bör därför vara att de regler som EU skapar tar hänsyn till andra regler på unionsnivå såsom dataskyddsregler. Vidare, på samma sätt som den nationella tullagstiftningen är anpassad till den unionsrättsliga, är den nationella dataskyddsregleringen anpassad till den unionsrättsliga. En generell utgångspunkt får således vara att proportionerlig hänsyn är tagen till dataskydds- och integritetsfrågor, när regler om uppgiftsutbyte fastställs.

Vidare bör nämnas att det uppgiftsutbyte som är aktuellt till stor del handlar om typiskt sett ej direkt integritetskänsliga uppgifter. När det gäller uppgifter i tulldatabasen har ca 99 procent av alla uppgifter av Tullverket bedömts avse näringsidkare, varav 97 procent juridiska personer och ca två procent enskilda näringsidkare (se prop. 2004/05:164 s. 100). Det gäller således i mycket begränsad omfattning uppgifter om enskilda personer. Uppgifterna i tulldatabasen rör sådan behandling som krävs för att uppfylla tullagstiftningen, se uppräkningsen av uppgifter i avsnitt 8.1.2 (2 kap. 3 § tulldatalagen).

Datainspektionen anser att betydelsen av en annan bestämmelse i unionstullkodexen, artikel 13, behöver behandlas närmare. I bestämmelsen föreskrivs följande. Tullmyndigheter och ekonomiska aktörer får ha ett utbyte av uppgifter som inte särskilt föreskrivs i tullagstiftningen, särskilt om det sker inom ramen för ömsesidigt samarbete för att identifiera och motverka risk. Ett sådant utbyte får ske enligt ett skriftligt avtal och får innebära rätt för tullmyndigheterna att få tillträde till de ekonomiska aktörernas datorsystem (13.1). Alla uppgifter som en part tillhandahåller den andra parten inom ramen för det samarbete som avses i punkt 1 ska vara konfidentiella, såvida parterna inte överenskommit något annat (13.2).

Som framgår av artikelns lydelse handlar detta om ett frivilligt uppgiftsutbyte. Informellt eller frivilligt informationsutbyte är ingen nyhet och kan ske på många olika grunder och tekniska sätt. Det finns internationella överenskommelser som innehåller bestämmelser om såväl obligatoriskt som spontant uppgiftsutbyte, se också avsnitt 8.2.1 om ändamålsbestämmelserna i tulldatalagen som ger utrymme för behandling av uppgifter för fullgörande av bindande internationella åtaganden. Dessa bestämmelser innefattar inte heller någon skyldighet att lämna ut uppgifter, men möjliggör såväl utlämnande som insamling, jfr propositionen Dataskydd vid europeiskt polissamarbete och straffrättsligt samarbete (prop. 2012/13:73 s. 81). Regeringen bedömer att artikel 13 inte medför något behov av ändrad lagstiftning.

Swedac anger att det skulle kunna övervägas om marknadskontrollmyndigheterna skulle ha direktåtkomst till tulldatabasen. Sådana frågor har inte behandlats av utredningen och

regeringen har inte för avsikt att föreslå några sådana ändringar i detta lagstiftningsärende.

Sammantaget bedömer regeringen att det för närvarande inte finns skäl att föreslå några andra ändringar i tulldatalagen.

8.2.4 Bestämmelser om sekretess ändras inte

Regeringens bedömning: Varken unionstullkodexen eller den i tulldatalagen föreslagna ändringen medför för närvarande ändringar av gällande bestämmelser om sekretess.

Utredningens bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Riksdagens ombudsmän* anser det vara av stor vikt att sekretessfrågorna lyfts i det fortsatta arbetet. *Datainspektionen* anser att utredningens redogörelse är mycket knapphändig och att många viktiga frågor lämnas obesvarade, t.ex. avseende vad som gäller i fråga om överföring av sekretess mellan olika myndigheter när uppgifter utbyts på annat sätt än genom direktåtkomst, vilka sekretessbrytande regler utöver de sekretessbrytande reglerna om samtycke i 12 kap. OSL som aktualiseras, hur tystnadsplikt säkerställs för uppgifter om enskilda som hanteras av privata aktörer inom ramen för det informationsutbyte som unionstullkodexen aktualiserar och vad som gäller då uppgifter överförs till andra länder.

Skälen för regeringens bedömning: Som nämns ovan är unionstullkodexen kärnan i tullagstiftningen och den ersätter i princip den nuvarande tullkodexen. Redan idag sker uppgiftsutbyte mellan tullmyndigheter och mellan tullmyndigheter och olika aktörer som ett naturligt led i tullförfarandet, t.ex. lämnandet av deklarationer, anmälningar av varor etc. Unionstullkodexen handlar inte om att nya slag av uppgifter ska lämnas eller att helt nya aktörer ska få del av uppgifterna. Det får förutsättas att det uppgiftsutbyte som sker med stöd av dagens lagstiftning är förenlig med sekretesslagstiftningen, se även övervägandena i avsnitt 8.2.3. Utgångspunkten är därmed att det uppgiftsutbyte som för närvarande krävs med anledning av unionstullkodexen också är förenlig med sekretesslagstiftningen.

I avsnitt 8.2.2 lämnas förslag på ändring avseende kretsen som kan få uppgifter utlämnade på medium för automatiserad behandling. Utlämnande på detta sätt jämfört med på ett icke-elektroniskt sätt medför ingen skillnad i sekretesshänseende. I motsats till vad som gäller för direktåtkomst krävs inte att eventuell sekretess bryts i förväg för att möjliggöra utlämnandet, utan en sekretessprövning kan göras i varje enskilt fall. Regeringens förslag innebär således inte att bestämmelserna om sekretess påverkas.

Datainspektionen anser att sekretessfrågorna behandlas alltför knapphändigt och även *Riksdagens ombudsmän* anser det angeläget att sekretessfrågorna lyfts i det fortsatta arbetet. Regeringen har i avsnitt 8.1.3 redogjort för bestämmelser om sekretess och tystnadsplikt som kan bli aktuella. Då utgångspunkten är att det uppgiftsutbyte som för närvarande krävs med anledning av unionstullkodexen är förenligt med

sekretesslagstiftningen och då inte heller regeringens förslag innebär att bestämmelserna om sekretess påverkas, ser regeringen inte skäl att i detta lagstiftningsärende behandla sekretessfrågorna mer ingående.

Som nämns ovan är ännu inte samtliga akter som reglerar det kommande uppgiftsutbytet antagna. Det kan inte uteslutas att dessa kan innehålla bestämmelser som kan kräva att sekretessreglerna ses över på nytt. Sådana analyser låter sig dock inte göras i detta lagstiftningsärende utan kan göras först när akterna är på plats. Regeringen kan således få skäl att återkomma i frågan.

9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Den nya tullagen och den nya lagen om vissa tullbestämmelser ska träda i kraft den 1 maj 2016. Samtidigt upphävs tullagen (2000:1281) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

De föreslagna ändringarna i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen och lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet ska också träda i kraft den 1 maj 2016.

Den upphävda tullagen ska fortfarande gälla i fråga om

a) betalning, indrivning, återbetalning och eftergift av tull och annan skatt än tull som ska tas ut vid import avseende varor som har eller borde ha deklarerats för övergång till fri omsättning före ikraftträdandet,

b) ränta som hänför sig till tid före ikraftträdandet,

c) tullkontroller som inletts före ikraftträdandet, och

d) förseningsavgift i fråga om deklarationer som skulle ha lämnats före ikraftträdandet.

Bestämmelsen om dröjsmålstalan i den nya tullagen ska träda i kraft den 1 maj 2016. Några övergångsbestämmelser behövs inte.

Övergångsbestämmelser är inte nödvändiga i den nya lagen om vissa tullbestämmelser.

De föreslagna bestämmelserna om kontroll av försändelser förmedlade av kurirföretag i lagen om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen ska tillämpas på kontroller som inleds efter ikraftträdandet.

Utredningens förslag: Överensstämmer inte med regeringens förslag. Utredningens förslag till ny tullag innehåller inga övergångsbestämmelser.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker utredningens förslag eller har inget att invända mot förslaget. *Tullverket* anför att det möjligen skulle kunna finnas behov av övergångsbestämmelser beträffande tulltaxeringsbeslut. Något motsvarande behov finns inte beträffande tulltillägg, enligt Tullverkets bedömning. *Transport-*

industriförbundet anför att man finner skäl att ifrågasätta utredningens slutsats att några svenska övergångsbestämmelser inte är nödvändiga med tanke på de övergångsbestämmelser som nu på EU-nivå utarbetas för att kunna hantera den planerade stegvisa implementeringen av unionstullkodexen.

Skälen för regeringens förslag: Av artikel 287 i unionstullkodexen framgår att förordningen träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning (EUT). Förordningen publicerades i EUT den 10 oktober 2013 och trädde i kraft den 30 oktober det året.

Två tillämpningstidpunkter gäller enligt artikel 288 för förordningen. Merparten av artiklarna ska tillämpas från och med den 1 maj 2016. Detta gäller dock inte för de artiklar som ger EU-kommissionen befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter. Dessa artiklar ska tillämpas från och med den 30 oktober 2013.

I och med unionstullkodexen upphör enligt artikel 286 också vissa EU-förordningar att gälla. Det gäller

- den moderniserade tullkodexen (se avsnitt 4.2),
- rådets förordning (EEG) nr 3925/91 av den 19 december 1991 om avskaffande av de kontroller och formaliteter som gäller för handbagage och incheckat bagage som tillhör personer som reser med flyg inom gemenskapen, samt för bagage som tillhör personer som reser med fartyg inom gemenskapen,
- gemenskapstullkodexen (se avsnitt 4.2), och
- rådets förordning (EG) nr 1207/2001 av den 11 juni 2001 om förfaranden för att i enlighet med bestämmelserna om förmånshandel mellan Europeiska gemenskapen och vissa länder underlätta utfärdande eller upprättande i gemenskapen av ursprungsintyg och utfärdande av vissa tillstånd för ekonomiska aktörer att fungera som godkända exportörer.

De tre sistnämnda förordningarna ska upphöra att gälla från och med den 1 maj 2016. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till unionstullkodexen och ska läsas i enlighet med jämförelsetablerna i bilagan till den förordningen.

Den nya tullagen och den nya lagen om vissa tullbestämmelser bör träda i kraft när unionstullkodexen i huvudsak ska börja tillämpas, dvs. den 1 maj 2016. Samtidigt upphävs tullagen (2000:1281) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

De föreslagna ändringarna i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen (inregränslagen) och lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet bör träda i kraft vid samma tidpunkt.

Utredningen har gjort bedömningen att det inte är nödvändigt att ha några övergångsbestämmelser i den nya tullagen. Regeringen gör följande bedömning. I förslaget till ny tullag finns, liksom i den nuvarande tullagen, bestämmelser om betalning, indrivning, återbetalning och eftergift av tull och andra skatter, bestämmelser om ränta samt bestämmelser om administrativa sanktionsavgifter (tulltillägg och förseningsavgift) och straffbestämmelser (tullförseelse). Det finns också, liksom i den nuvarande tullagen, bestämmelser som ger Tullverket befogenheter att utföra olika former av tullkontroller och att besluta om

förelägganden. Vidare finns det i förslaget till ny tullag, liksom i den nuvarande tullagen, bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003.

Vid införandet av den nuvarande tullagen upphävdes tullagen (1994:1550) och lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. Den nuvarande tullagen innehåller dock övergångsbestämmelser som innebär att de upphävda lagarna fortfarande ska tillämpas i fråga om

1. varor som har eller borde ha deklarerats för övergång till fri omsättning före ikraftträdandet, och

2. ansökningar enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 3295/94 som inkommit till Tullverket före ikraftträdandet.

Motsvarigheten till artikel 3 i förordning (EG) nr 3295/94 finns numera närmast i artikel 5 i förordning (EU) nr 608/2013.

Syftet med den första punkten i övergångsbestämmelserna är att säkerställa att förbudet mot retroaktiv lagstiftning i 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen efterlevs. Enligt denna bestämmelse gäller som huvudregel att skatt eller statlig avgift inte får tas ut i vidare mån än som följer av föreskrifter som gällde när den omständighet inträffande som utlöste skatt- eller avgiftsskyldighet.

Som nämns ovan innehåller förslaget till ny tullag bestämmelser om betalning, indrivning, återbetalning och eftergift av tull och annan skatt än tull som tas ut för varor vid import. Det är svårt att se att dessa bestämmelser skulle medföra att skatt eller statlig avgift tas ut i vidare mån än som följer av motsvarande bestämmelser i den nuvarande tullagen. Samtidigt innebär den koppling som finns till bakomliggande bestämmelser i unionstullkodexen att detta inte helt kan uteslutas. Därför finns det behov av en övergångsbestämmelse. Av denna bör framgå att den upphävda lagen ska tillämpas i fråga om betalning, indrivning, återbetalning och eftergift av tull och annan skatt än tull som tas ut vid import som avser varor som har eller borde ha deklarerats för övergång till fri omsättning före ikraftträdandet.

Regeringen föreslår vissa ändringar i bestämmelserna om ränta. Dessa bestämmelser avser ränta som tas ut på andra skatter än tull som tas ut för varor vid import. Även när det gäller ränta bör en övergångsbestämmelse tas in. Denna bör ange att den upphävda lagen fortfarande gäller i fråga om ränta som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

Regeringen föreslår att bestämmelserna om kontroll av postförsändelser även ska omfatta motsvarande försändelser förmedlade via kurirföretag. Ändringen föreslås i både tullagen och inregränslagen. I övrigt överförs enligt regeringens förslag bestämmelserna om tullkontroller i princip utan ändring i sak från den nuvarande tullagen till den nya tullagen. De nya bestämmelserna om kontroll av försändelser förmedlade av kurirföretag i tullagen och inregränslagen bör bli tillämpliga på kontroller som inleds efter ikraftträdandet. Detsamma bör gälla beträffande övriga bestämmelser om tullkontroll i tullagen. Det innebär, att om tullkontroll har inletts före den 1 maj 2016 ska bestämmelserna i den nuvarande tullagen gälla för den fortsatta

handläggningen och eventuella beslut till följd av kontrollen, som t.ex. förelägganden.

I begreppet tullkontroll inbegrips såväl kontroller beträffande intrång i immateriella rättigheter som kontroller av kontanta medel. Någon särskild övergångsbestämmelse beträffande ansökningar enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 608/2013 behövs därför inte.

Bestämmelsen om tullförseelse i den nuvarande tullagen föreslås föras över utan ändring i sak till den nya tullagen. Det behövs inte någon övergångsbestämmelse i denna del. I fråga om straffansvar ska, förutom 2 kap. 10 § regeringsformen, de allmänna principer som kommer till uttryck i 5 § första och andra styckena lagen (1964:163) om införande av brottsbalken tillämpas.

Även bestämmelserna om tulltillägg föreslås föras över utan ändring i sak till den nya tullagen. Någon övergångsbestämmelse behövs därför inte.

När det gäller förseningsavgift föreslås en höjning. De nya bestämmelserna om förseningsavgift bör tillämpas beträffande deklarationer som ska lämnas efter ikraftträdandet. Därför behövs en övergångsbestämmelse som anger detta.

Förslaget till bestämmelse om dröjsmålstan i den nya tullagen bör träda i kraft samtidigt som de andra bestämmelserna i den lagen, dvs. den 1 maj 2016. När det gäller processrättslig lagstiftning är huvudregeln att nya regler blir omedelbart gällande. Det innebär att sådana regler ska tillämpas på varje processuell företeelse som inträffar efter det att regleringen har trätt i kraft. Det finns inte någon anledning att här frångå denna huvudregel. Några övergångsbestämmelser behövs därmed inte med anledning av bestämmelsen om dröjsmålstan i den nya tullagen. Några övergångsbestämmelser behövs inte heller beträffande övriga bestämmelser om överklagande i förslaget till ny tullag.

Övergångsbestämmelser bedöms inte vara inte nödvändiga till den nya lagen om vissa tullbestämmelser.

Den fråga som *Transportindustriförbundet* tar upp behandlas i avsnitt 6.4.

10 Konsekvenser

Regeringens bedömning: Lagförslagen bedöms inte innebära några kostnader för myndigheter eller företag. Däremot medför unionstullkodexen och övergången till en helt elektronisk tullhantering kostnader för främst Tullverket och företag som har verksamhet som anknyter till internationell handel. Förslaget om dröjsmålstan i den nya tullagen bedöms medföra vissa kostnadsökningar för de allmänna förvaltningsdomstolarna, men dessa kostnader bedöms rymmas inom Sveriges Domstolars anslag.

Förslagen bedöms inte ha några eller endast ha försumbara offentligfinansiella effekter.

Utredningens bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Kommerskollegium* anför att man delar utredningens bedömning avseende de kostnader som unionstullkodexen kommer att innebära. Man delar också bedömningen att den nationella lagstiftning som utredningen föreslår i sig inte kommer att öka företagens administrativa börda. Elektronisk tullhantering är en väl dokumenterad effektiv handelsprocedurförenkling. Men eftersom vi i Sverige under lång tid haft en hög grad av elektronisk hantering av tullärenden och den utveckling som unionstullkodexen kommer att kräva är förenad med stora kostnader initialt, menar *Kommerskollegium* att vinsterna inte kommer att synas på kort sikt. *Tillväxtverket* anför att man hade velat se en tydligare beskrivning av hur företagens belastning kan komma att se ut i och med behovet av systemutveckling och nya rutiner samt att kostnadsmissiga konsekvenser för berörda företag överlag borde utretts ytterligare. *Regelrådet* anför att man är väl medvetet om att kraven på konsekvensutredning vid regelgivning inte omfattar EU-lagstiftning som är direkt tillämplig i medlemsstaterna i de fall det inte finns ett legalt utrymme för nationella särbestämmelser eller undantag. *Regelrådet* konstaterar emellertid att det i betänkandet finns uppgifter om att unionstullkodexen föreskriver möjligheter till vissa undantag från tillämpningen om den elektroniska tullhanteringen. Rådet saknar ett utförligt resonemang i konsekvensutredningen om vilka möjligheter som i detta sammanhang eventuellt har övervägts av utredningen. Rådet finner det därmed inte klarlagt i vilken mån det eventuellt hade varit möjligt att få till stånd undantag, vilket till exempel sannolikt skulle kunna vara av betydelse för de små företagens konkurrensvillkor. *Regelrådet* finner med anledning av det anförda att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. *Regelrådet* anser att utredningens redovisning av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch är godtagbar. Rådet anser även att utredningens redovisning av förslagets kostnadsmissiga konsekvenser är godtagbar, och att några kostnader till följd av de föreslagna ändringarna i nationell lagstiftning inte har kunnat identifieras. *Regelrådet* konstaterar att den delen av förslaget som följer av EU:s förordning om unionstullkodexen, medför materiella kostnader för företagen för att dessa ska kunna möta kraven på elektronisk tullhantering. *Regelrådet* anser att det hade varit önskvärt om utredningen hade beräknat eller i vart fall uppskattat denna kostnad. *Regelrådet* anför också att det inte går att slå fast att övergången till ett elektroniskt förfarande medför minskade administrativa kostnader för företagen. Vidare anser *Regelrådet* att utredningens redovisning av behovet av informationsinsatser är bristfällig. *Bil Sweden* anför att det är väsentligt att de anpassningar av elektroniska system etc. som krävs hos myndigheter och företag sker på ett så smidigt och samordnat sett som möjligt för att minimera de initialkostnader som uppstår för en anpassning till den nya unionstullkodexen. *Livsmedelsföretagen* anför att det måste säkerställas att eventuella investeringar hos företagen går hand i hand med motsvarande investeringar i system och kompetens hos ansvariga myndigheter. Det finns ingen anledning för näringslivet att genomföra en kostnadsdrivande systemutveckling om inte denna är fullt

kompatibel med myndigheternas system. Det finns anledning för regeringen att noga ge akt på utvecklingen framöver, eftersom tekniska krav och en risk för bristande kompatibilitet mellan affärssystemen kan medföra direkta problem från myndigheternas sida gentemot företagen, alternativt leda till kostsamma investeringar för företagen utan motsvarande nytta. *Sveriges handelskamrar* anför att det är en förenklad bild av verkligheten som framförs i betänkandet när man anger att de kostnader som uppkommer för näringslivet enbart beror på reglerna i unionstullkodexen. *Sveriges handelskamrar* anser att införandet av en ny svensk tullagstiftning också kommer att medföra kostnader. Uppdatering av befintliga datasystem eller införandet av nya elektroniska system kommer att krävas för att uppfylla de nationella kraven. Därför borde någon form av uppskattning av förmodade kostnadsökningar för näringslivet ha presenterats av utredaren. I betänkandet anges att några särskilda informationsinsatser inte bedöms vara nödvändiga. Detta påstående ställer sig *Sveriges handelskamrar* frågande till, tvärtom anser man att omfattande information är nödvändig efter hand som delar av unionstullkodexen kan börja tillämpas.

Promemorians bedömning: Överensstämmer i huvudsak med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Justiekanslern* anför att promemorian inte innehåller någon analys av hur Tullverkets handläggningstider förhåller sig till de tidsramar som uppställs i förordningen och då inte heller om det kan förväntas att dröjsmålstalan kommer att bli vanligt förekommande eller endast användas i undantagsfall. Utan en sådan analys är det svårt att skaffa sig en bild av om rättsmedlet kommer att bli användbart och i vilken mån förslaget kommer att leda till att de allmänna förvaltningsdomstolarna tvingas handlägga en mängd ärenden som avslagits endast till följd av Tullverkets dröjsmål. De beslut från JO och JK som promemorian hänvisar till rör endast Tullverkets handläggningstider när det gäller myndighetens skyldighet att meddela obligatoriska omprövningsbeslut men tar inte upp Tullverkets handläggningstider i stort. *Domstolsverket* anför att bestämmelsen om dröjsmålstalan i den nya tullagen innebär att de allmänna förvaltningsdomstolarna tillförs en ny måltyp. I konsekvensanalysen görs bedömningen att förslaget medför en viss ökning av arbetsbelastningen för de allmänna förvaltningsdomstolarna. Utredningen gör bedömningen att ökningen inte blir större än att de ökade kostnaderna kan hanteras inom Sveriges Domstolars anslag. Domstolsverket vill emellertid framhålla att det årligen genomförs ett antal reformer inom olika områden som påverkar de allmänna förvaltningsdomstolarnas verksamhet. I den mån dessa reformer innebär en ökad måltillströmning utgör de en belastning på organisationen som sammantaget kan komma att kräva resurstillskott till Sveriges Domstolar.

Skälen för regeringens bedömning

En ny svensk tullagstiftning

Unionstullkodexen trädde i kraft den 30 oktober 2013. Den fastställer de allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde. Unionstullkodexen ska ersätta

gemenskapstullkodexen, som upphör att gälla vid den tidpunkt då unionstullkodexen blir tillämplig, dvs. den 1 maj 2016.

I samband med det svenska EU-inträdet infördes en ny tullag (1994:1550) som då kom att komplettera gemenskapstullkodexen inom Finansdepartementets ansvarsområde. 1994 års tullag har ersatts av den nu gällande tullagen (2000:1281). Tullagen innehåller bestämmelser inom Finansdepartementets ansvarsområde och trädde i kraft den 1 januari 2001. Vid EU-inträdet infördes också lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Denna författning kompletterar gemenskapstullkodexen inom Utrikesdepartementets ansvarsområde.

Med anledning av att unionstullkodexen kommer att ersätta gemenskapstullkodexen den 1 maj 2016 har det varit nödvändigt att på nytt se över den svenska tullagstiftningen, som kompletterar gemenskapstullkodexen. Det finns skäl att ersätta den nuvarande tullagen och lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. med nya lagar, som kompletterar unionstullkodexen.

Bland de nyheter som unionstullkodexen innehåller bör särskilt elektronisk kommunikation nämnas. I det s.k. e-tullbeslutet (se avsnitt 4.2) fastställdes principen om att all framtida tullhantering skulle vara elektronisk, eftersom det är av grundläggande betydelse för att underlätta handeln och samtidigt sörja för effektiva tullkontroller, vilket både minskar företagens kostnader och riskerna för samhället. I unionstullkodexen införs nu den rättsliga ram inom vilken e-tullbeslutet kan genomföras. Av kodexen framgår att alla utbyten av uppgifter mellan tullmyndigheterna samt mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna ska ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik, liksom lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen.

Övergången från pappershantering till elektroniskt informationsutbyte kommer att vara kostnadsdrivande för både företag och myndigheter då stora omställningar kommer att krävas och IT-system kommer att behöva byggas om under en period fram till 2020. Det är av vikt att påtala att dessa kostnader uppkommer med anledning av den nya unionstullkodexen och inte med anledning av förslagen till ny svensk tullagstiftning, som innehåller kompletterande bestämmelser till kodexen.

Regelrådet anför att utredningens redovisning av alternativa lösningar och effekter om ingen reglering kommer till stånd är bristfällig. Utredningen borde ha redovisat huruvida det har funnits ett legalt utrymme för nationella undantag samt redogjort för sina överväganden när det gäller behovet av dessa samt, avseende ändringarna i den nationella lagstiftningen, redogjort för alternativa lösningar och effekter av om ingen nationell reglering kommer till stånd.

Enligt regeringens bedömning hade det inte varit något alternativ att inte komplettera unionstullkodexen med nationella bestämmelser. Syftet med unionstullkodexen är visserligen att så uttömmande som möjligt fastställa de regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i eller ut ur EU:s tullområde men det ligger i sakens natur att det behövs en viss flexibilitet, även om denna flexibilitet kommer att vara mindre än den är enligt den nuvarande tullkodexen. Det behöver finnas ett visst utrymme för nationella anpassningar och unionstullkodexen

lämnar också ett sådant utrymme. Dessutom innehåller unionstullkodexen bestämmelser som närmast har formen av ramlagstiftning. Detta gäller bestämmelserna om sanktioner, överklaganden och kontroll av varor. Det är bestämmelser som behöver kompletteras med nationella bestämmelser i lag. När det gäller frågan om nationella undantag från tillämpningen av bestämmelserna om den elektroniska tullhanteringen kan regeringen konstatera att det inte finns något utrymme för medlemsstaterna att på egen hand besluta om undantag. Däremot får kommissionen enligt artikel 6.4 i unionstullkodexen i undantagsfall anta beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik. Enligt vad regeringen erfar har det så här långt inte identifierats något behov av att begära något sådant undantag för Sverige.

Offentligfinansiella effekter

I avsnitt 6.2.10 föreslår regeringen att förseningsavgiften höjs från 400 kronor respektive 800 kronor till 500 kronor respektive 1 000 kronor. Förseningsavgiften har legat still sedan 2001, den föreslagna höjningen på 25 procent motsvarar inflationsutvecklingen fram till idag. Förseningsavgifterna har för åren 2012–2014 varit i genomsnitt 1,25 miljoner kronor per år. En höjning på 25 procent skulle kunna innebära en offentligfinansiell förstärkning på lite drygt 300 000 kronor per år. Eftersom utgångspunkten är att tulldeklarationer ska lämnas i tid, får det ses som en osäker förstärkning, i praktiken närmast försumbar. Övriga lagförslag bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter. Sammantaget bedöms lagförslagen inte ha några eller endast ha försumbara offentligfinansiella effekter.

Konsekvenser för myndigheter

I samband med att EU-kommissionen presenterade sitt förslag till moderniserad tullkodex 2005 gjorde kommissionen en uppskattning av kostnaderna. Uppskattningen då var att det skulle krävas investeringar i ”lättillgängliga och driftskompatibla system för tullklarering” på mellan 40 och 50 miljoner euro per år för kommissionen och medlemsstaterna tillsammans under en period om åtta år. Vinsten skulle emellertid kunna bli 2 500 miljoner euro per år när systemet var fullt funktionsdugligt. När förslaget till unionstullkodex presenterades 2012 hade kommissionen inte gjort någon ny kalkyl utan hänvisade till beräkningarna för den moderniserade tullkodexen.

I Sverige kommer genomförandet av den nya unionstullkodexen att påverka verksamheterna för främst Tullverket och Kommerskollegium. De nya reglerna om elektronisk tullhantering och elektronisk kommunikation mellan myndigheter och andra aktörer kommer att innebära en omfattande systemutveckling för främst Tullverket under perioden fram till 2020. Tullverkets verksamhet är dock redan i dag präglad av automatiserad handläggning och automatiserade beslut till den enskilde. Totalt under 2014 hanterade Tullverket ca 6 miljoner tulldeklarationer och andelen elektroniska import- och exportärenden uppgick till 99,5 procent. De kostnader som uppstår med anledning av

den nya unionstullkodexen är snarare relaterade till ombyggnad av de befintliga IT-systemen än till utvecklingen av nya. Tullverket har uppskattat kostnaden för utvecklingen av de nödvändiga IT-systemen till 626 miljoner kronor fram till år 2020. I budgetpropositionen för 2014 (prop. 2013/14:1) tillfördes Tullverket tillfälliga medel t.o.m. 2017 för arbetet med införande av unionstullkodexen. Tullverkets anslag ökades engångsvis med 10 miljoner kronor enligt propositionen Höständringsbudget för 2013 (prop. 2013/14:2). Dessutom ökades myndighetens anslag tillfälligtvis med 16 miljoner kronor 2014, 16 miljoner kronor 2015, 34 miljoner kronor 2016 och 26 miljoner kronor 2017. Vidare ökades anslaget engångsvis med 75 miljoner kronor enligt propositionen Höständringsbudget för 2014 (prop. 2014/15:2). Tullverket har därmed kompenserats för ökade kostnader till följd av den nya unionstullkodexen.

Enligt tullagens bestämmelser ska Polismyndigheten och Kustbevakningen medverka i Tullverkets kontrollverksamhet. Enligt regeringens bedömning har de nya bestämmelserna inte någon inverkan på dessa myndigheter.

Konsekvenser för företagen

De nya reglerna kommer att beröra alla företag som har verksamhet som anknyter till internationell handel. Enligt uppgift från Tullverket bedriver 15 504 företag exportverksamhet och 18 710 företag bedriver importverksamhet. Utöver dessa import- och exportföretag berörs också andra som i sin näringsverksamhet är involverade i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen. Exempel på aktörer som faller under denna definition är gäldenär enligt tullagstiftningen, fraktförare, transportörer, lagerhavare, speditörer, leverantörer, rederier, hamnbolag och tillståndshavare.

Utredningen har gjort bedömningen att de kostnader som kommer att uppstå på grund av genomförandet av den nya unionstullkodexen inte härrör från de förslag som lämnas beträffande ändringar i den svenska tullagstiftningen, utan från unionstullkodexen och särskilt övergången från pappershantering till elektroniskt informationsutbyte. Regeringen delar denna bedömning. *Sveriges handelskamrar* lyfter fram att det kan antas uppkomma kostnader för kompetensutveckling med anledning av de förändrade rutinerna och systemen, samt att näringslivets kostnader för systemutveckling kan komma att öka. Regeringen instämmer i detta, men vill framhålla att dessa kostnader inte uppstår på grund av regeringens förslag till ändringar i den svenska tullagstiftningen, utan på grund av unionstullkodexen och genomförandet av e-tull.

Regelrådet framför att det hade varit önskvärt om utredningen beräknat eller åtminstone uppskattat företagens kostnader för att möta kraven på elektronisk tullbehandling. Även *Tillväxtverket* efterlyser en tydligare beskrivning av de kostnadsmässiga konsekvenserna för berörda företag. Regeringen vill i det här sammanhanget lyfta fram följande. Erfarenheterna av att införa system för elektronisk uppgiftslämning på tullområdet har visat att det är mycket komplext. Skiftet från pappersbaserad tullhantering till elektronisk tullhantering som ska ske i och med unionstullkodexen kommer att medföra kostnader för företagen.

I stor utsträckning är detta skifte redan genomfört i Sverige. Andelen elektroniska import- och exportärenden uppgick 2014 till 99,5 procent. Svenska företag, oberoende av storlek, agerar således redan i en miljö som i hög grad präglas av elektronisk tullhantering. Detta bör innebära att svenska företag har en förhållandevis god beredskap för genomförandet av e-tull. Å andra sidan kan detta, som *Kommerskollegium* påpekar, innebära att vinsterna med genomförandet av e-tull kommer att synas först på längre sikt. Som *Kommerskollegium* lyfter fram medför en övergång till elektronisk tullhantering en effektiv handelsprocedurförenkling, men de verkliga vinsterna uppstår först sedan förändringarna har genomförts fullt ut.

Då unionstullkodexen gäller för alla företag som är involverade i import- eller exportverksamhet kan enligt utredningen ingen särskild hänsyn tas till små företag. *Regelrådet* anser redovisningen av särskilda hänsyn till små företag är bristfällig, eftersom det saknas ett resonemang om behovet av att hitta lösningar för små företag, för att kompensera för de konkurrensnackdelar som bestämmelserna om den elektroniska tullhanteringen i unionstullkodexen sannolikt innebär. *Kommerskollegium* påtalar å sin sida att elektronisk tullhantering är en väl dokumenterad effektiv handelsprocedurförenkling. Regeringen gör följande bedömning. Som framgår ovan agerar svenska företag, oberoende av storlek, redan i en miljö som i hög grad präglas av elektronisk tullhantering. Detta vore inte möjligt om inte Tullverket tillhandahöll tekniska lösningar som passar företag av olika storlek och med olika behov. Det finns ingen anledning att tro detta kommer att förändras till det sämre p.g.a. EU:s nya tullagstiftning.

Bil Sweden och *Livsmedelsföretagen* lyfter fram behovet av samordning så att de anpassningar av elektroniska system som krävs hos myndigheter och företag sker på ett så smidigt sätt som möjligt. Näringslivets systemutveckling måste vara fullt kompatibel med myndigheternas system. Regeringen instämmer och utgår ifrån att Tullverket bereder dessa frågor med näringslivet inom ramen för de samrådsförfaranden som myndigheten upprättat för genomförandet av unionstullkodexen.

En bestämmelse om dröjsmålstalan

Om bestämmelsen i artikel 44.1 andra stycket i unionstullkodexen ska kunna tillämpas i Sverige från och med den 1 maj 2016 behöver bestämmelsen kompletteras med preciserande nationell lagstiftning. För att kunna ha en bestämmelse i tullagen på plats till det datumet har det bedömts lämpligt att som förebild använda den konstruktion som redan finns på finansmarknadsområdet.

Offentligfinansiella effekter

Förslaget bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter.

Konsekvenser för myndigheter och domstolar

Med bestämmelserna om dröjsmålstalan i unionstullkodexen och tullagen införs tydliga tidfrister för att Tullverkets handläggning av en ansökan

ska ske inom skäligen tid. Det har skapats ett tydligt korrektiv mot långsam handläggning av ärenden hos Tullverket. Enbart den omständigheten att det finns en risk för dröjsmålstalan i domstol torde utgöra ett incitament att organisera verksamheten för en snabb ärendehandläggning. Enligt regeringens bedömning torde Tullverket ha goda förutsättningar att leva upp till de nya bestämmelsernas krav. För den händelse åtgärder skulle visa sig nödvändiga för att Tullverket ska kunna iakttä handläggningstiderna ska eventuella merkostnader hanteras inom Tullverkets anslag.

Förslaget till bestämmelse om dröjsmålstalan i den nya tullagen innebär att de allmänna förvaltningsdomstolarna tillförs en ny måltyp, men regeringen förväntar sig inte att dröjsmålstalan kommer att bli vanligt förekommande i tullärenden. Förslaget bedöms medföra en viss ökning av arbetsbelastningen för de allmänna förvaltningsdomstolarna. Ökningen bedöms dock inte bli större än att de ökade kostnader som förslaget medför kan hanteras inom Sveriges Domstolars anslag.

Konsekvenser för företag

Med bestämmelserna om dröjsmålstalan i unionstullkodexen och tullagen skapas ett tydligt korrektiv mot långsam handläggning hos Tullverket. Enbart den omständigheten att det finns en risk för dröjsmålstalan i domstol torde utgöra ett incitament för en snabbare handläggning. Skulle domstolens förklaring om att ärendet onödigt uppehålls ändå inte resultera i ett reellt beslut, föreligger inom en månad ett fiktivt avslagsbeslut som kan överklagas av den sökande som därmed får sin rätt till sakprövning säkrad. Effekten av bestämmelserna torde bli kortare handläggningstider hos Tullverket och sannolikt lägre kostnader som en följd av det. Bestämmelserna torde därmed vara något som i grunden är i huvudsak positivt för företagen.

Övriga bedömningar

Några sociala och miljömässiga konsekvenser förutses inte. Den föreslagna regleringen bedöms överensstämma med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen och bedöms inte gå utöver dessa skyldigheter.

Utredningen har gjort bedömningen att några särskilda informationsinsatser med anledning av förslagen till ny svensk tullagstiftning inte är nödvändiga. *Regelrådet* anför att utredningens redovisning av behovet av speciella informationsinsatser är bristfällig. Utredningen borde ha redovisat sina överväganden angående bedömningen av behovet av informationsinsatser, med tanke på de omställningar som utvecklandet av nya rutiner och IT-system kommer att innebära för företagen. *Sveriges handelskamrar* ställer sig frågande till utredningens bedömning och anför att omfattande information är nödvändig efter hand som delar av unionstullkodexen börjar tillämpas. Regeringen instämmer i dessa synpunkter. Ett gott samarbete mellan Tullverket och näringslivet är av största vikt för att förändringsarbetet ska kunna genomföras på ett bra sätt. En viktig del i detta är informationsinsatser av Tullverket. Tullverket tillhandahåller allmän information om förändringarna med anledning av unionstullkodexen och

dess tillämpningsföreskrifter på sin webbplats (www.tullverket.se). Vidare har Tullverket inrättat ett särskilt samrådsförfarande i form av ett dialogforum för näringslivet.

11 Författningskommentar

11.1 Förslaget till tullag

I den nuvarande tullagen finns många upplysningsbestämmelser, dels sådana av upplysande karaktär som innehåller information om innehållet i gemenskapstullkodexen och dess tillämpningsföreskrifter samt andra författningar, dels upplysningsbestämmelser om verkställighetsföreskrifter. I förslaget till ny tullag har upplysningsbestämmelserna begränsats till ett minimum. I huvudsak har endast sådana upplysningsbestämmelser som innehåller information om annan nationell lagstiftning behållits. Upplysningsbestämmelserna om verkställighetsföreskrifter har tagits bort, eftersom dessa bestämmelser synes misstas för faktiska bemyndiganden.

I linje med principen att förfarandereglerna på skatte-, avgifts- och tullområdet ska vara så likformiga som möjligt, vilken kommit till uttryck i flera propositioner och betänkanden på skatte- och tullagstiftningens område, har skatteförfarandelagen (2011:1244) beaktats där så varit lämpligt.

Ändringar som endast innebär att hänvisningar till gemenskaps-tullkodexen i den nuvarande tullagen har ändrats till hänvisningar till unionstullkodexen i förslaget till ny tullag kommenteras inte särskilt.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 1 § och 2 § första och fjärde styckena, 4 kap. 23 §, 7 kap. 1 § första stycket och 7 a kap. 1 § i den nuvarande tullagen.

Hänvisningen till lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m. i 1 kap. 2 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen har inte fått någon motsvarighet i förslaget till ny tullag, eftersom lagen om tullfrihet m.m. inte innehåller några kompletterande bestämmelser till unionstullkodexen.

Paragrafen innehåller en bestämmelse som upplyser om att lagen innehåller bestämmelser som kompletterar de uppräknade EU-förordningarna. Eftersom det är fråga om en upplysningsbestämmelse anges endast EU-förordningarnas namn och inte vilken lydelse av dem som det hänvisas till (dynamisk hänvisning).

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 1 kap. 2 § tredje stycket i den nuvarande tullagen.

Paragrafen innehåller en bestämmelse som upplyser om att artikel 12.2 i direktiv 2000/59/EG genomförs genom lagen. Eftersom det är fråga om

en upplysningsbestämmelse anges endast direktivets namn och inte vilken lydelse av det som det hänvisas till (dynamisk hänvisning).

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 1 kap. 3 § i den nuvarande tullagen. För ytterligare information, se prop. 1999/2000:126 s. 138.

4 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 kap. 5 § i den nuvarande tullagen. I paragrafen framgår de begrepp som fortfarande anses vara nödvändiga att definiera på nationell nivå.

Begreppen ”tullagstiftning”, ”EU:s tullområde”, ”tredje land”, ”unionsvara” och ”icke-unionsvara” i 1 kap. 5 § i den nuvarande tullagen har ingen motsvarighet i förslaget till ny tullag, eftersom dessa begrepp definieras i unionstullkodexen och de förordningar som meddelas med stöd av kodexen.

Begreppen ”EU:s skatteområde”, ”tullförrättning”, ”tullklarering” och ”förtullning” har utgått ur tullagen då dessa begrepp inte längre fyller någon funktion i den lagen.

Begreppet ”fartyg” har också tagits bort, eftersom detta får anses vara ett allmänt vedertaget begrepp.

I *andra stycket* finns en upplysning om att uttryck som används i lagen har samma betydelse som i unionstullkodexen och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen. Eftersom det är fråga om en upplysningsbestämmelse anges endast förordningens namn och inte vilken lydelse av den som det hänvisas till (dynamisk hänvisning).

5 §

Paragrafen motsvarar i huvudsak 11 kap. 6 § i den nuvarande tullagen. Den kompletterar artikel 12.1 i unionstullkodexen och möjliggör det utbyte av uppgifter som avses i artikel 47.2 i kodexen. För att öka tydligheten har paragrafen genomgått viss redaktionell bearbetning. *Sista stycket* motsvarar 2 kap. 1 § sista meningen i den nuvarande tullagen. Se avsnitt 6.2.11.

6 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 6 a § i nuvarande tullagen. För mer information, se prop. 2013/14:16 s. 41 f. Paragrafen har bearbetats språkligt, någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar i sak 11 kap. 1 § i den nuvarande tullagen. För att öka tydligheten har paragrafen genomgått viss redaktionell bearbetning.

I paragrafen anges vilka uppgifter som får användas för statistiska ändamål. Statistiken över utrikeshandeln grundas på uppgifter som hämtas ur tulldeklarationerna. Att uppgifter om varor och transportmedel som har lämnats enligt bestämmelserna i unionstullkodexen får användas för statistiska ändamål är nödvändigt för att Sverige ska uppfylla sina skyldigheter enligt bl.a. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater och om upphävande av rådets

förordning (EG) nr 1172/95. Det är därför ändamålsenligt att hänvisningarna till unionstullkodexen är dynamiska, dvs. avser EU-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

8 §

Paragrafen motsvarar i sak 2 kap. 4 § i den nuvarande tullagen.

9 §

Paragrafen motsvarar i sak 2 kap. 5 § andra stycket i den nuvarande tullagen. Tillägget ”genom Europeiska kommissionen” följer av artikel 16.1 i unionstullkodexen. Begreppet ”juridisk person” har ändrats till ”förmedlare”, i linje med den ändring som gjordes i 2 kap. 4 § vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (det s.k. tjänstedirektivet), jfr prop. 2008/09:187 s. 73 f.

Bestämmelsen i 2 kap. 5 § första stycket i den nuvarande tullagen om när ett elektroniskt dokument ska anses vara inkommet har inte tagits in i förslaget till ny tullag eftersom det finns en bestämmelse om när en handling ska anses inkommen i 10 § förvaltningslagen (1986:223).

10 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 kap. 11 § och 4 kap. 18 § i den nuvarande tullagen.

Begreppet ”tillfälligt lager” har ändrats till ”anläggning för tillfällig lagring” som är det begrepp som används i unionstullkodexen och begreppet ”frilager” har tagits bort eftersom den lagringsformen inte finns i unionstullkodexen. Frasen ”för tullbehandling av varor” har ändrats till ”i enlighet med tullagstiftningen”, eftersom begreppet ”tullbehandling” inte används i unionstullkodexen.

11 och 12 §§

Paragraferna kompletterar artiklarna 18–21 i unionstullkodexen.

11 § motsvarar 5 kap. 8 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen. Se avsnitt 6.2.6.

12 § motsvarar i sak 1 kap. 6 § andra stycket i den nuvarande tullagen. Paragrafens lydelse följer av artikel 18.3 i unionstullkodexen som anger att medlemsstaterna får fastställa de villkor som gäller för att tullombud ska få tillhandahålla tjänster.

13 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 kap. 5 § första stycket i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 51.1 i unionstullkodexen. Femårsgränsen har behållits för att följa preskriptionstiden för brott av normalgraden enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, jfr prop. 1994/95:34 s 130.

Hänvisningen till artikel 15.1 i unionstullkodexen är utformad på så sätt att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

14 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 18 § i den nuvarande tullagen vad avser kostnaden för att anlita en särskild sakkunnig. Den kompletterar artikel 52.2 b i unionstullkodexen som anger att tullmyndigheterna får ta ut avgifter för analyser och expertutlåtanden. Paragrafen har genomgått vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

15 §

Paragrafen motsvarar i sak 11 kap. 3 och 4 §§ i den nuvarande tullagen. Den kompletterar artikel 52.1 i unionstullkodexen. Paragrafen har genomgått språkliga och redaktionella ändringar.

2 kap. Tullskuld, skatt och garantier

1 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 11 § i den nuvarande tullagen. Paragrafen har genomgått språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

2 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 11 a § i den nuvarande tullagen. Begreppet ”tulltaxeringsbeslutet” har i denna paragraf ersatts med frasen ”beslutet om fastställande av tull” som ligger närmare de begrepp som används i unionstullkodexen.

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 12 § i den nuvarande tullagen. Begreppet ”icke-gemenskapsvara” har ersatts med ”icke-unionsvara”.

4 §

Paragrafens *första* och *andra stycken* motsvarar i sak 5 kap. 9 § andra och tredje styckena i den nuvarande tullagen. Begreppet ”säkerhet” har ersatts med ”garanti” i enlighet med terminologin i unionstullkodexen. Paragrafens *tredje stycke* motsvarar 5 kap. 23 § andra stycket sista meningen i den nuvarande tullagen.

5 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 2 § i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 101.3 i unionstullkodexen som anger hur avrundning får ske och hur en medlemsstat som inte har euron som valuta får tillämpa bestämmelserna.

6 §

Paragrafen kompletterar artikel 103.2 i unionstullkodexen. *Första stycket* innebär att den tidsgräns för begränsning av tullskuld som framgår av artikel 103.1 ska förlängas till fem år när tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden. Hänvisningen till artikel 103.1 är utformad på så sätt att den avser unionstullkodexen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

Paragrafens *andra stycke* motsvarar 5 kap. 5 § andra stycket, utom tredje meningen, i den nuvarande tullagen.

Paragrafens *tredje stycke* motsvarar 5 kap. 5 § andra stycket tredje meningen i den nuvarande tullagen.

7 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 5 § tredje stycket i den nuvarande tullagen.

8 §

Paragrafens *första stycke* motsvarar i sak 5 kap. 7 § andra stycket i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 108 i unionstullkodexen. *Andra stycket* innehåller ett bemyndigande som gör det möjligt att meddela föreskrifter om annan tidsfrist för betalning än den som anges i första stycket, vid sammanföring av bokföringsposter enligt artikel 105.1 andra stycket i samma förordning.

Hänvisningarna till artiklarna 105.1, 108.1 och 110 i unionstullkodexen är utformade på så sätt att de avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

9–16 §§

Se avsnitt 6.2.7. Paragraferna motsvarar delvis 5 kap. 14–22 §§ i den nuvarande tullagen.

Bestämmelserna i 5 kap. 15 § första stycket 1 och 3 har utgått då dessa anses omfattas av de fall då Tullverket på nytt prövat ett beslut eller vid ett beslut av allmän förvaltningsdomstol.

Till grund för beräkning av kreditränta enligt artikel 112.2 i unionstullkodexen ligger Riksbankens reporänta. Dröjsmålsränta och ränta i de fall som avses i 10 § beräknas enligt bestämmelser i skatteförfarandelagen.

Hänvisningarna till artiklarna 112 och 114 i unionstullkodexen i 9 § samt hänvisningen till artikel 102.1 i 10 § andra stycket är utformade på så sätt att de avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

17 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 23 §, utom sista meningen i andra stycket, i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 113 i unionstullkodexen. Bestämmelsen i 5 kap. 23 § andra stycket sista meningen finns i 4 § tredje stycket i detta kapitel.

18 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 15 § andra stycket andra meningen och 6 kap. 18 § tredje stycket andra meningen i den nuvarande tullagen. Hänvisningen till artikel 189.1 i unionstullkodexen är utformad på så sätt att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

19 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 24 § i den nuvarande tullagen.

20 §

Paragrafen motsvarar delvis 5 kap. 13 § andra och tredje styckena i den nuvarande tullagen vad avser annan skatt än tull och omfattar de skattebeslut som nämns i 5 kap. 3 § andra stycket i den nuvarande tullagen. I fråga om tulltillägg och förseningsavgift gäller vad som sägs i 5 kap. 18 §. Se avsnitt 6.2.5.

Hänvisningarna till artiklar i unionstullkodexen är utformade på så sätt att de avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

3 kap. Införsel och utförsel av varor

1 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 4 § i den nuvarande tullagen.

I *första* stycket har ett tillägg gjorts för att transporter som sker med stöd av artikel 148.5 i unionstullkodexen inte ska omfattas av anmälningsskyldigheten. Hänvisningen till artikel 148.5 är utformad på så sätt att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

Andra stycket i den nuvarande bestämmelsen har tagits bort eftersom det som sägs där synes strida mot unionstullkodexens bestämmelser.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 4 § första och andra styckena i den nuvarande tullagen. Då paragrafen nu endast omfattar införsel finns ingen motsvarighet till punkten 3 i det nuvarande första stycket. Viss språklig och redaktionell bearbetning har också skett.

3 §

Paragrafen är baserad på 6 kap. 5 § första stycket 2 i den nuvarande tullagen. Den bestämmelsen är en upplysningsbestämmelse om verkställighetsföreskrifter. Här har bestämmelsen gjorts om till en uttrycklig regel, eftersom den skyldighet som avses i bestämmelsen bör regleras i lagen.

4 §

Paragrafen är baserad på 6 kap. 5 § första stycket 1 i den nuvarande tullagen. Den bestämmelsen är en upplysningsbestämmelse om verkställighetsföreskrifter avseende transportmedel för sjö-, flyg-, järnvägs- och vägtrafik. Här har bestämmelsen gjorts om till en uttrycklig regel, begränsad till transportmedel för sjö- och flygtrafik, eftersom den skyldighet som avses i bestämmelsen bör regleras i lagen. Paragrafen har utformats så att den kompletterar artikel 133.1 första stycket i unionstullkodexen. Det är därför ändamålsenligt att hänvisningen till unionstullkodexen är dynamisk, dvs. avser EU-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

5 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 8 § tredje stycket i den nuvarande tullagen. Uttrycket ”står under tullövervakning” har ändrats till ”omfattas

av tullövervakning” som är den formulering som används i unionstullkodexen.

6 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 8 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen. Vad som gäller vid lossning av varor framgår av artikel 140.1 i unionstullkodexen. Begreppet har därför tagits bort. Rekvizitet ”utövning av allmän tjänst” har ersatts av ”sin tjänsteutövning”, någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 kap. 7 § tredje stycket sista meningen och 8 § samt 4 kap. 9 § i den nuvarande tullagen. Begreppen ”icke-gemenskapsvara” och ”tillfälligt lager” har ersatts med ”icke-unionsvara” respektive ”anläggning för tillfällig lagring”. Av praktiska skäl används begreppet ”tullager” i stället för ”anläggning för lagring i tullager”, som är det begrepp som används i unionstullkodexen. I *andra stycket* har det förtydligats att deklaranten är ersättningsskyldig för Tullverkets förvaringskostnader.

8 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 26 § första och andra styckena i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 198 i unionstullkodexen. Bestämmelsen i *första stycket* rör formerna för försäljning. Det är därför ändamålsenligt att hänvisningen till unionstullkodexen är dynamisk, dvs. avser EU-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Den nuvarande paragrafens tredje stycke är inte längre nödvändigt då bestämmelserna om bortskaffande av varor har samlats på ett ställe i förslaget till ny tullag.

9 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 27 § i den nuvarande tullagen.

10 §

Paragrafen motsvarar i sak 4 kap. 19 § första stycket, 20 § och 21 § i den nuvarande tullagen. Hänvisningen i *första stycket* till artikel 198 i unionstullkodexen är utformad på så sätt att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

11 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 5 § andra stycket i den nuvarande tullagen. Sista meningen i den bestämmelsen är dock struken eftersom den är obsolet. Genom paragrafen genomförs artikel 12.2 i direktiv 2000/59/EG. Bestämmelsen innebär att avlämning från fartyg av fartygsgenererat avfall och lastrester ska betraktas som övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen. Det är därför ändamålsenligt att hänvisningen till unionstullkodexen är dynamisk, dvs. avser EU-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

12 §

Paragrafen motsvarar i sak 4 kap. 14 § i den nuvarande tullagen. Paragrafen är omskriven för att närmare följa artikel 243.1 i unionstullkodexen. Bestämmelsen i *första stycket* innebär att regeringen får fatta beslut om frizon enligt artikel 243.1 i unionstullkodexen. Det är därför ändamålsenligt att hänvisningen till unionstullkodexen är dynamisk, dvs. avser EU-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

13 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 4 § första stycket i den nuvarande tullagen. Då paragrafen nu endast omfattar utförsel finns ingen motsvarighet till punkten 2 i det nuvarande första stycket. Viss språklig och redaktionell bearbetning har också skett.

14 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 4 § tredje stycket i den nuvarande tullagen vad avser utförsel. En bestämmelse om införsel vore en upprepning av artikel 135.1 i unionstullkodexen, därför finns inte någon sådan bestämmelse i förslaget till ny tullag. Begreppet ”tullplats” har ersatts med ”tullkontor”.

15 §

Paragrafen är baserad på 6 kap. 5 § första stycket 2 i den nuvarande tullagen. Den bestämmelsen är en upplysningsbestämmelse om verkställighetsföreskrifter. Här har bestämmelsen gjorts om till en uttrycklig regel, eftersom den skyldighet som avses i bestämmelsen bör regleras i lagen.

16 §

Paragrafen är baserad på 6 kap. 5 § första stycket 1 i den nuvarande tullagen. Den bestämmelsen är en upplysningsbestämmelse om verkställighetsföreskrifter. Här har bestämmelsen gjorts om till en uttrycklig regel, eftersom den skyldighet som avses i bestämmelsen bör regleras i lagen.

17 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 8 § tredje stycket i den nuvarande tullagen. Uttrycket ”står under tullövervakning” har ändrats till ”omfattas av tullövervakning” som är den formulering som används i unionstullkodexen.

18 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 8 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 267.1 i unionstullkodexen. Rekvisetet ”utövning av allmän tjänst” har ersatts av ”sin tjänsteutövning”, någon ändring i sak är inte avsedd.

4 kap. Tullkontroll

Kapitlet motsvarar 6 kap. i den nuvarande tullagen. I syfte att få ett renodlat och sammanhängande kapitel med i huvudsak kontrollbestämmelser har bestämmelser som närmast avser tullövervakning, jfr art. 5.27 i unionstullkodexen, placerats i 3 kap. Vidare har bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel i 7 respektive 7 a kap. i den nuvarande tullagen inarbetats i kapitlet.

För att tydliggöra innehållet och underlätta orienteringen har kapitlet fått fler mellanrubriker än vad nuvarande 6 kap. har.

Vid utformningen av bestämmelserna om föreläggande, revision samt handlingar och uppgifter som ska undantas från kontroll har skatteförfarandelagen använts som förebild.

1 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 1 § i den nuvarande tullagen.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 2 § i den nuvarande tullagen men har getts en utformning som ligger närmare 10 § polislagen (1984:387) och 69 kap. 11 § skatteförfarandelagen.

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 20 § i den nuvarande tullagen. Meningen ”Vad som sägs i 1 § gäller även vid sådan medverkan.” har tagits bort, eftersom det som sägs där redan framgår av 1 §.

4 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 22 § i den nuvarande tullagen. Den har bearbetats språkligt och redaktionellt, någon ändring i sak är inte avsedd. Skyldigheten för berörda transportföretag att utan kostnad för Tullverket tillhandahålla lokaler och anordningar för verkets kontrollverksamhet är med andra ord oförändrad.

5 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 18 § i den nuvarande tullagen vad avser att anlita en särskild sakkunnig. Paragrafen har genomgått vissa språkliga och redaktionella ändringar.

6 och 7 §§

Paragraferna motsvarar i sak 6 kap. 23 § i den nuvarande tullagen. Den paragrafen har bearbetats språkligt och redaktionellt, någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 24 § i den nuvarande tullagen. *Tredje stycket* har bearbetat språkligt och föreslås få samma lydelse som motsvarande bestämmelse i polislagen, dvs. 26 § tredje stycket den lagen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

9 och 10 §§

Paragraferna motsvarar i sak 6 kap. 6 § i den nuvarande tullagen. Den paragrafen har bearbetats språkligt och redaktionellt, någon ändring i sak är inte avsedd.

11 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 7 § i den nuvarande tullagen.

12 §

Paragrafen motsvarar i sak 59 § i den nuvarande tullförordningen. Bestämmelsen har flyttats till förslaget till ny tullag eftersom bestämmelsen är av sådan karaktär att den passar bättre i lagen. Begreppet ”export- eller turistvagnsskylt” har ersatts med ”interimsskylt”, som är det begrepp som gäller enligt förordningen (2001:650) om vägtrafikregister. Paragrafen har dessutom genomgått vissa redaktionella ändringar.

13 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 14 § andra meningen i den nuvarande tullagen.

14 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 9 § i den nuvarande tullagen. I *andra stycket* har ”hamnar” lagts till då det torde vara ett förbiseende i den nuvarande tullagen att dessa inte nämns i sammanhanget.

15 §

Paragrafen motsvarar i sak 60 § i den nuvarande tullförordningen. Den bestämmelsen får anses vara av sådan ingripande karaktär att regeln bör placeras i lagen. Paragrafen har genomgått redaktionella ändringar i syfte att öka tydligheten. I 8 kap. 7 § luftfartsförordningen (2010:770) finns bestämmelser om hur en begäran att ett luftfartyg hindras att avgå eller uppmannas att landa ska hanteras.

16 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 10 § andra och fjärde styckena i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 46.1 i unionstullkodexen.

Hänvisningen till förordning (EU) nr 608/2013 i *första stycket* är utformad på så sätt att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

Hänvisningen till kroppsbesiktning i nuvarande 6 kap. 10 § fjärde stycket har tagits bort, då det inte är aktuellt att tillgripa ett så ingripande tvångsmedel vid de administrativa kontroller som förslaget till paragraf avser.

17 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 15 § första stycket i den nuvarande tullagen.

18 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 21 § första stycket i den nuvarande tullagen.

19 och 20 §§

Se avsnitt 7.

Paragraferna motsvarar i sak 6 kap. 11 § i den nuvarande tullagen men har ändrats på så sätt att det tydligt framgår att även sådana försändelser som förmedlas av så kallade kurirföretag omfattas då det kan förutsättas att även sådana försändelser kan innehålla förtroliga meddelanden.

För att undvika sammanblandning med sådan diplomatisk kurirförsändelse som avses i artikel 27 i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961 eller sådan konsulär post som avses i Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963 används lokutionen ”försändelse förmedlad av kurirföretag” i olika böjningsformer i 19–21 §§.

21 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 12 § i den nuvarande tullagen men har ändrats så att även försändelser förmedlade av kurirföretag omfattas. *Tredje stycket* har utformats med 10 § tredje stycket lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen som förebild. Se även avsnitt 7.

22 och 23 §§

Paragraferna motsvarar i sak 6 kap. 13 § i den nuvarande tullagen. Den paragrafen har bearbetats språkligt och redaktionellt. Begreppet ”postkontor” har ersatts med ”brevbärarkontor” i 22 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

24 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 25 § i den nuvarande tullagen. Den har utformats med 37 kap. 7 § skatteförfarandelagen som förebild. Frasen ”visa upp handling eller lämna över kopia av handling” har därför inte förts över till den nya tullagen. En befogenhet för Tullverket att förelägga någon att lämna uppgift får anses innefatta en befogenhet att låta föreläggandet i stället avse att visa upp en handling eller att lämna över en kopia av en handling. Paragrafen kompletterar artikel 15.1 i unionstullkodexen.

25 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 26 § i den nuvarande tullagen. Den har utformats med 37 kap. 9 § skatteförfarandelagen som förebild. Frasen ”visa upp handling eller lämna över kopia av handling” har därför inte förts över till den nya tullagen. En befogenhet för Tullverket att förelägga någon att lämna uppgift får anses innefatta en befogenhet att låta föreläggandet i stället avse att visa upp en handling eller att lämna över en kopia av en handling.

26 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 28 § i den nuvarande tullagen och kompletterar artiklarna 15.1 och 48 i unionstullkodexen. Paragrafen har fått en ny utformning för att närmare följa unionstullkodexen. Hänvisningarna till artiklarna 15.1 och 48 är utformade på så sätt att de avser unionstullkodexen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

27 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 29 § första–tredje styckena i den nuvarande tullagen. Den har utformats efter 41 kap. 4 § skatteförfarandelagen.

28 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 29 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen och har utformats efter 41 kap. 5 § skatteförfarandelagen.

29 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 30 § första och tredje styckena och har utformats med 41 kap. 6 § skatteförfarandelagen som förebild.

Andra stycket i den nuvarande paragrafen har flyttats till 31 § nedan för att närmare följa skatteförfarandelagens uppbyggnad.

30 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 31 § i den nuvarande tullagen. I *andra stycket* finns en upplysning om att revisorns befogenheter framgår av artikel 48 i unionstullkodexen. Eftersom det är fråga om en upplysningsbestämmelse anges inte vilken lydelse av artikeln som det hänvisas till (dynamisk hänvisning).

31 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 30 § andra stycket första och andra meningarna samt 6 kap. 32 § andra stycket i den nuvarande tullagen. Utformningen har sin förebild i 41 kap. 8 § skatteförfarandelagen.

32 §

Paragrafens *första stycke* motsvarar 6 kap. 32 § första stycket i den nuvarande tullagen. Paragrafens *andra stycke* motsvarar 6 kap. 30 § andra stycket tredje meningen. Paragrafen har utformats efter 41 kap. 9 och 11 §§ skatteförfarandelagen.

Paragrafens *första stycke* innehåller en upplysning om bestämmelserna i artikel 15.1 i unionstullkodexen. Eftersom det är fråga om en upplysningsbestämmelse anges inte vilken lydelse av artikeln som det hänvisas till (dynamisk hänvisning).

33 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 32 § tredje stycket första och andra meningarna samt 32 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen och har hämtat sin utformning från 41 kap. 10 § skatteförfarandelagen.

34 §

Paragrafen motsvarar 6 kap 33 § första stycket första meningen och 33 § tredje stycket i den nuvarande tullagen. Paragrafen har utformats i enlighet med 41 kap. 13 § skatteförfarandelagen.

35 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 33 § första stycket andra meningen och 33 § andra stycket i den nuvarande tullagen och har utformats efter 41 kap. 14 § skatteförfarandelagen.

36 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 34 § i den nuvarande tullagen och har sin förebild i 47 kap. 1–3 §§ i skatteförfarandelagen.

37 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 35 § första och andra styckena i den nuvarande tullagen. Någon motsvarighet till tredje stycket i den paragrafen har inte införts i den nya tullagen då det som sägs där följer av rättsliga grundprinciper, jfr prop. 2010/11:165 s. 924 sista stycket. Paragrafens utformning följer 47 kap. 4 § skatteförfarandelagen.

38 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 36 § andra stycket i den nuvarande tullagen och har utformats efter 47 kap. 5 § skatteförfarandelagen.

39 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 37 § i den nuvarande tullagen. *Första stycket* har utformats efter 47 kap 6 § skatteförfarandelagen. För mer information, se prop. 2010/11:165 s. 925.

40 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 38 § första stycket i den nuvarande tullagen och har utformats efter 47 kap. 7 § skatteförfarandelagen (se prop. 2010/11:165 s. 926). Bestämmelsen tar sikte på fall där granskningen av en handling har påbörjats innan den enskilde begär att den ska undantas.

Frasen ”eller del av handling” upprepas inte i den nya paragrafen eftersom bestämmelsen även gäller för ”uppgift”, vilket får anses täcka in beslut som avser bara en del av en handling. Inte heller andra meningen i 6 kap. 38 § första stycket upprepas, eftersom det fallet täcks av frasen ”har undantagits från kontroll”.

41 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 38 § andra stycket i den nuvarande tullagen. Motsvarande bestämmelser finns i 68 kap. 1 och 3 §§ skatteförfarandelagen.

42–47 §§

Paragraferna motsvarar 7 kap. 1 § andra stycket och 3–7 §§ i den nuvarande tullagen. Viss språklig bearbetning har gjorts av 43, 44 och 47 §§ för att öka tydligheten. Se avsnitt 6.2.8.

Motsvarigheten till nuvarande 7 kap. 2 § har inte tagits med i förslaget till ny tulllag, eftersom bestämmelser som avser de statliga myndigheternas organisation, arbetsuppgifter och inre verksamhetsformer ligger inom den s.k. restkompetensen.

För mer information om dessa bestämmelser, se prop. 2013/14:164.

I 42 § finns en upplysning om att uttryck som används i 43–47 §§ har samma betydelse som i förordning (EU) nr 608/2013. Eftersom det är fråga om en upplysningsbestämmelse anges endast EU-förordningens namn och inte vilken lydelse av den som det hänvisas till (dynamisk hänvisning).

Bestämmelserna i 43 och 44 §§ rör underrättelse om vissa beslut som fattas med stöd av förordning (EU) nr 608/2013. Det är därför ändamålsenligt att hänvisningarna till EU-förordningen är dynamiska, dvs. avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Bestämmelsen i 45 § rör ansvar för en eventuell skada på en vara vid en inspektion av varan med stöd av förordning (EU) nr 608/2013. Det är därför ändamålsenligt att hänvisningen till EU-förordningen är dynamisk, dvs. avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

48–51 §§

Paragraferna motsvarar 7 a kap. 2–5 §§ i den nuvarande tullagen. Se avsnitt 6.2.8.

Bestämmelsen i 48 § rör formerna för att lämna en anmälan enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005. Det är därför ändamålsenligt att hänvisningen till EU-förordningen är dynamisk, dvs. avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Hänvisningarna till artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 i 49 och 50 §§ och till artikel 4.2 i den förordningen i 51 § är utformade på så sätt att de avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

Bemyndigandet i nuvarande 7 a kap. 6 § har tagits bort eftersom det avser verkställighetsföreskrifter.

För mer information om dessa bestämmelser, se prop. 2006/07:68.

5 kap. Överträdelse och sanktioner

Se avsnitt 6.2.10.

1 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 1 § första stycket i den nuvarande tullagen. Andra stycket i den paragrafen har ingen motsvarighet i förslaget till ny tulllag eftersom det inte innehåller några bestämmelser om enhetstillstånd.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 10 kap. 1 § i den nuvarande tullagen. Paragrafen har genomgått vissa redaktionella justeringar, någon ändring i sak är dock inte avsedd. Begreppet ”tillfälligt lager” är ersatt med ”anläggning för tillfällig lagring” och ”icke-gemenskapsvara” har ersatts

med ”icke-unionsvara”. Begreppet ”frilager” har strukits då det inte längre förekommer i unionstullkodexen.

Hänvisningen till artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 i *första stycket* är utformad på så sätt att den avser artikeln i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

3 och 4 §§

Paragraferna motsvarar 10 kap. 2 och 3 §§ i den nuvarande tullagen.

5–7 §§

Paragraferna motsvarar i sak 8 kap. 2 § i den nuvarande tullagen.

Regeln om att tulltillägg ska utgå vid oriktig uppgift finns i 5 §.

I 6 § finns regeln om när en uppgift ska anses vara oriktig eller inte. 6 § motsvarar 8 kap. 2 § andra och tredje styckena i den nuvarande tullagen.

Tulltilläggets storlek regleras i 7 §. 7 § motsvarar 8 kap. 2 § fjärde och femte styckena i den nuvarande tullagen. För tydlighetens skull har en hänvisning till 5 § införts.

Paragraferna har utformats med skatteförfarandelagens regler om skattetillägg som vägledning. Utöver detta har en felhänvisning i nuvarande i 8 kap. 2 § femte stycket respektive 2 a § rättats till. Med ”omprövning” avses här att ytterligare tull påförs.

8 §

Paragrafen motsvarar i sak 8 kap. 2 a § i den nuvarande tullagen och är utformad med 57 kap. 1 § skatteförarandelagen som förebild. Begreppet ”skönstulltaxering” har ersatts med ”tull har fastställts på skälig grund”.

9 §

Paragrafen motsvarar i sak 8 kap. 3 § i den nuvarande tullagen och reglerar att tulltillägg ska tas ut på grund av uppkomsten av en tullskuld i enlighet med artikel 79 i unionstullkodexen. Hänvisningen till artikel 79 är utformad på så sätt att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

10 §

Paragrafen motsvarar i sak 8 kap. 4 § i den nuvarande tullagen. I paragrafen regleras när tulltillägg ska tas ut av den som förfogat över en vara som hänförts till tullförfarandet övergång till fri omsättning i strid mot en föreskriven förutsättning för återbetalning av tull samt storleken på tulltillägget.

11 och 12 §§

Paragraferna motsvarar i sak 8 kap. 5 och 6 §§ i den nuvarande tullagen. Begreppet ”frivilligt” har i 12 § ersatts med ”på eget initiativ” för att följa skatteförarandelagen, någon ändring i sak är inte avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar med vissa redaktionella ändringar 8 kap. 12 § i den nuvarande tullagen.

14 och 15 §§

Paragraferna motsvarar, med viss redaktionell ändring av 8 §, 8 kap. 7 och 8 §§ i den nuvarande tullagen.

16 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 9 § i den nuvarande tullagen. Paragrafen är omformulerad då begreppet ”lokalt klareringsförfarande” inte längre finns i unionstullkodexen. Det finns heller inte något skäl att begränsa bestämmelsen till ”övergång till fri omsättning” varför detta har utgått.

Förseningsavgiften föreslås höjas från 400 och 800 kronor till 500 respektive 1 000 kronor, vilket motsvarar inflationsutvecklingen sedan beloppen senast höjdes (2001) fram till i dag (2015).

17 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i den nuvarande tullagen. Den införs för att få bättre överensstämmelse med skatteförfarandelagen.

18 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap 3 § andra stycket i den nuvarande tullagen vad avser beslut om tulltillägg och förseningsavgift. De skattebeslut som tidigare nämdes i 5 kap. 3 § andra stycket omfattas nu av 2 kap. 20 § i den nya tullagen. Att beslut om tulltillägg och förseningsavgift ska omprövas om de har överklagats framgår av 6 kap. 7 §. Se avsnitt 6.2.5.

19 och 20 §§

Paragraferna motsvarar 8 kap. 10 och 11 §§ i den nuvarande tullagen. I 19 § har rekvisiten ”stått i samband med gäldenärens respektive deklarantens ålder, hans eller hans ombuds ålder” ersatts med ”berott på ålder”, någon ändring i sak är inte avsedd.

21 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 13 § första stycket i den nuvarande tullagen. Ingen motsvarighet till andra stycket i den paragrafen behövs då rätten att yttra sig framgår av artiklarna 22.6 och 29 i unionstullkodexen.

22 §

Paragrafen motsvarar i sak 8 kap. 15 § i den nuvarande tullagen. Paragrafen har dock genomgått vissa redaktionella ändringar. Vidare har hänvisningarna till artiklarna 110 och 114 i unionstullkodexen utformats på så sätt att de avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

6 kap. Överklagande

Se avsnitt 6.2.9.

1 §

Paragrafen motsvarar i sak 9 kap. 1 § i den nuvarande tullagen. Den är utformad med 67 kap. 3 § skatteförfarandelagen som förebild. Att

Tullverket utser ersättare för det allmänna ombudet framgår av 10 § andra stycket förordningen (2007:782) med instruktion för Tullverket.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 9 kap. 2 § i den nuvarande tullagen.

I paragrafens *första stycke* anges vilka beslut som får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Stycket innehåller hänvisningar till artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1889/2005 och artiklarna 5.3, 7.2, 9.1, 11.3, 12.1, 12.2, 12.5, 13 och 16 i förordning (EU) nr 608/2013. Eftersom innebörden av bestämmelsen är att beslut enligt de nämnda artiklarna får överklagas, är det lämpligt att hänvisningarna till artiklarna i EU-förordningarna är dynamiska, dvs. avser förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Att Tullverkets beslut om föreskrifter inte får överklagas framgår av 30 § myndighetsförordningen (2007:515). Därför har det nuvarande fjärde stycket inte någon motsvarighet i förslaget till ny tullag.

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 9 kap. 3 § i den nuvarande tullagen. I stället för ”tulltaxering i en fråga som kan antas ha betydelse för fastställande av tull” används nu begreppet ”beslut om tull”.

4 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 4 § första stycket i den nuvarande tullagen.

5 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 4 § andra och tredje styckena i den nuvarande tullagen.

6–11 §§

Paragraferna motsvarar 9 kap. 5–10 §§ i den nuvarande tullagen. Hänvisningen till artikel 45 i unionstullkodexen i 9 § är utformad på så sätt att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

12–15 §§

Paragraferna motsvarar 9 kap. 12–15 §§ i den nuvarande tullagen.

16–25 §§

Paragraferna motsvarar i sak 9 kap. 16–25 §§ i den nuvarande tullagen. 17 § har bearbetats redaktionellt, någon ändring i sak är inte avsedd. 18 § har utformats med 67 kap. 33 § skatteförfarandelagen som förebild.

I ärenden och mål där frågor om bevissäkring eller betalningssäkring prövas, se 24 eller 25 §, tillämpas de bestämmelser i skatteförfarandelagen som framgår av 7 kap. 8 § första stycket 2.

26 §

Paragrafen är ny. Den har utformats med 26 kap. 2 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) som förebilder, med beaktande av vad som redan framgår av unionstullkodexen.

Första stycket. Hänvisningen till artikel 22.2 i unionstullkodexen innebär att Tullverket, utan dröjsmål och senast inom 30 dagar från det att en ansökan om ett beslut mottagits, ska kontrollera om villkoren för godtagande av denna ansökan är uppfyllda. Om Tullverket fastställer att ansökan innehåller alla de uppgifter som krävs för att verket ska kunna fatta detta beslut, ska verket meddela sitt godtagande till den sökande inom den tidsperiod som anges ovan. Med ”den tidsfrist som avses i artikel 22.3” menas dels den tidsfrist inom vilken ett beslut ska fattas, dvs. utan dröjsmål och senast inom 120 dagar från den dag då ansökan har godtagits, om inget annat föreskrivs, dels den ytterligare tid som tullmyndigheterna bedömer vara nödvändig för att kunna fatta ett beslut, om de inte kan fatta ett beslut i tid. Om inget annat föreskrivs ska denna ytterligare tid uppgå till högst 30 dagar.

Eftersom innebörden av paragrafen är att enskild ska kunna föra en dröjsmålstalan, är det lämpligt att hänvisningarna i *första stycket* till artiklarna 22.2 och 22.3 i unionstullkodexen är dynamiska, dvs. avser EU-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Andra stycket. En dröjsmålstalan ska omfattas av systemet med prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätt.

Tredje stycket. Om domstolens förklaring om att ärendet onödigt uppehålls inte resulterar i ett reellt beslut, föreligger inom en månad ett fiktivt avslagsbeslut som kan överklagas av den sökande med stöd av 6 kap. 2 § första stycket 1.

7 kap. Särskilda bestämmelser

1 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 19 § första stycket i den nuvarande tullagen och 64 § första stycket första meningen i den nuvarande tullförordningen. Paragrafen kompletterar artikel 137 i unionstullkodexen.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 19 § andra stycket i den nuvarande tullagen och 64 § andra stycket första meningen i den nuvarande tullförordningen. Paragrafen kompletterar artikel 137 i unionstullkodexen.

3 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 12 § andra stycket i den nuvarande tullagen. Den har bearbetats språkligt. Någon ändring i sak är inte avsedd. Se avsnitt 6.2.3.

4 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 9 § i den nuvarande tullagen. För ytterligare information, se prop. 2013/14:164.

I paragrafens *första stycke* anges att delgivning får användas om Tullverket vid tillämpningen tullagstiftningen, förordning (EG) nr 1889/2005 eller förordning (EU) nr 608/2013 ska underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat. I *andra stycket* anges att delgivning bör användas bara om det behövs med hänsyn till

omständigheterna. Det är ändamålsenligt att hänvisningarna till EU-förordningarna är dynamiska, dvs. avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

5 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 4 § första och andra styckena i den nuvarande tullagen. Orden ”eller handling” har tagits bort eftersom begreppet ”uppgift” får anses omfatta också ”handling”.

Hänvisningen till artikel 15.1 i unionstullkodexen är utformad på så sätt att den avser artikeln i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 6.2.1.

6 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 4 § tredje stycket i den nuvarande tullagen.

7 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 5 § i den nuvarande tullagen.

8 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 8 § i den nuvarande tullagen.

11.2 Förslaget till lag om vissa tullbestämmelser

Eftersom bestämmelserna med hänvisningar till EU-förordningar är upplysningsbestämmelser anges endast förordningens namn och inte vilken lydelse av den som det hänvisas till (dynamisk hänvisning). Hänvisningarna är utformade så att de avser den vid varje tidpunkt gällande lydelsen av förordningen.

1 §

Paragrafen motsvarar 1 § lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Uppräknningen av ämnesområden i *första stycket* motsvarar de delar av unionstullkodexen som faller under Utrikesdepartementets ansvarsområde. I *tredje stycket* tydliggörs att kompletterande bestämmelser finns i tullagen (2016:000). När det gäller överklaganden av Tullverkets beslut enligt denna lag regleras detta i 6 kap. i förslaget till ny tullag.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 2 § lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

3 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Genom bestämmelsen upplyser lagstiftaren allmänheten och myndigheter om att regler om beslut om bindande besked finns i artiklarna 33–37 i unionstullkodexen.

4 §

I paragrafen anges att vissa bestämmelser i tullagen (2016:000) ska tillämpas då särskild sakkunnig anlitas vid handläggningen av bindande besked. Regeringens överväganden i denna del framgår av avsnitt 6.3.

5 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Genom bestämmelsen upplyser lagstiftaren allmänheten och myndigheter om att regler om varors klassificering, ursprung och tullvärde finns i artiklarna 56–76 i unionstullkodexen.

6 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 § lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. I paragrafen tydliggörs att bestämmelserna i förslaget till ny tullag om anlitan av sakkunnig samt om kontroll, revision och vite ska tillämpas om en uppgift i ett ursprungsbevis för förmånsbehandling eller i en ansökan om ett sådant ursprungsbevis behöver kontrolleras.

7 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Genom bestämmelsen upplyser lagstiftaren allmänheten och myndigheter om att regler om varors tullstatus finns i artiklarna 153–157 i unionstullkodexen.

8 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den motsvarar närmast 4 kap. 7 § första stycket i den nuvarande tullagen vad avser transitering.

I bestämmelsens *första stycke* upplyser lagstiftaren allmänheten och myndigheter om att regler om transitering, särskild användning och förädling av varor finns i artiklarna 226–228, 231–236 och 250–262 i unionstullkodexen. Vissa ytterligare bestämmelser om dessa förfaranden finns i artiklarna 210–225 i den förordningen. *Andra stycket* innehåller information om vissa transiteringsbestämmelser.

9 §

Paragrafen motsvarar 4 § lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, att meddela föreskrifter som hör samman med bestämmandet av tullvärde på vissa lättfördärliga varor.

11.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen

4 §

I *tredje stycket* ersätts det nationella begreppet ”tullplats”, som också har tagits bort ur förslaget till ny tulllag, med begreppet ”tullkontor”, som är det begrepp som används i unionstullkodexen.

8 §

Paragrafen delas in i två stycken. I *första stycket* läggs orden ”och motsvarande försändelser förmedlade av kurirföretag” till för att tydliggöra att även den typen av försändelser omfattas av reglerna om undersökning av försändelser enligt denna paragraf. Som en följd av denna ändring har orden ”vid ett kurirföretags första sorteringsterminal” lagts till i *andra stycket*.

För att undvika sammanblandning med sådan diplomatisk kurirförsändelse som avses i artikel 27 i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961 eller sådan konsulär post som avses i Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963 används lokutionen ”försändelser förmedlade av kurirföretag” i 8 och 9 §§.

9 §

I paragrafen ersätts som en följd av ändringen i 8 § ”brev och andra sådana försändelser” med ”postförsändelser och försändelser förmedlade av kurirföretag”.

11 §

I *första stycket* ersätts begreppet ”postkontor” med ”brevbärarkontor” som numera är det begrepp som används. Vidare har i *andra stycket* frasen ”skall meddelas att gälla viss angiven, kortare tid” ersatts med ”ska gälla en begränsad, kortare tid”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13 §

Förutom vissa mindre, språkliga ändringar i paragrafen, så ändras hänvisningen i *andra stycket* till 5 kap. 23 § i den nuvarande tullagen till motsvarande paragraf i förslaget till ny tulllag, dvs. 2 kap. 17 §.

17 §

I *första stycket* ersätts begreppet ”tillfälligt lager” med begreppet ”anläggning för tillfällig lagring”, som är det begrepp som används i unionstullkodexen. Samtidigt görs vissa mindre, språkliga ändringar.

18 §

Hänvisningarna till 6 kap. 25–38 §§ och 10 kap. 4 § i den nuvarande tullagen ändras till motsvarande paragrafer i förslaget till ny tulllag, dvs. 4 kap. 26–41 §§ och 7 kap. 5 §.

11.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

2 kap.

5 §

Bestämmelsen har fått ett nytt inledande led. Genom tillägget har möjligheterna till utlämnande på medium för automatiserad behandling till enskild utvidgats till att omfatta utlämnande som följer av tullagstiftningen enligt artikel 5.2 i unionstullkodexen. Enligt artikel 5.2 är tullagstiftning det regelverk som utgörs av allt följande: Kodexen och de bestämmelser för att komplettera eller genomföra den som antagits på unionsnivå eller nationell nivå (a), gemensamma tulltaxan (b), den lagstiftning som fastställer ett unionssystem för tullbefrielser (c) och internationella avtal som innehåller tullbestämmelser, i den mån de är tillämpliga i unionen (d). Om ett utlämnande till enskild följer av någon av dessa akter får utlämnande ske på medium för automatiserad behandling. Några föreskrifter av regeringen behövs därmed inte för dessa fall.

Hänvisningen till artikel 5.2 i unionstullkodexen är utformad på så sätt att den avser artikeln i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Se avsnitt 8.2.2.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 952/2013

av den 9 oktober 2013

om fastställande av en tullkodex för unionen

(omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 33, 114 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex) ⁽³⁾ behöver ändras på ett flertal punkter. Av tydlighetsskäl bör den förordningen omarbetas.

(2) Det är lämpligt att se till att förordning (EG) nr 450/2008 är förenlig med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 290 och 291. Det är även lämpligt att förordningen beaktar utvecklingen av unionsrätten och att anpassa vissa bestämmelser i förordningen så att de blir enklare att tillämpa.

(3) För att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar i denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(4) Kommissionen bör då den förbereder och utarbetar delegerade akter särskilt säkerställa öppna samråd med medlemsstaternas experter och näringslivet.

(5) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att närmare ange format och koder för de gemensamma uppgiftskraven för utbyte av uppgifter mellan tullmyndigheterna och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna och lagring av sådana uppgifter och förfaranderegler om det utbyte och den lagring av uppgifter som kan ske med andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik; för att anta beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik; för att närmare ange de tullmyndigheter som ansvarar för registrering av ekonomiska aktörer och av andra personer; för att närmare ange de tekniska arrangemangen för utveckling, underhåll och användning av elektroniska system; för att närmare ange förfaranderegler om beviljande och styrkande av rätten för ett tullombud att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat än den där han eller hon är etablerad, förfaranderegler om inlämnande och godkännande av en ansökan om beslut med avseende på tillämpningen av tulllagstiftningen och om antagande och övervakning av ett sådant beslut, förfaranderegler om upphävande, återkallelse och ändring av förmånliga beslut, förfaranderegler om utnyttjande av ett beslut som rör bindande besked sedan dess giltighet upphört eller

⁽¹⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 68.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 september 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 27 september 2013.

⁽³⁾ EUT L 145, 4.6.2008, s. 1.

det återkallats, förfaranderegler om anmälan till tullmyndigheterna om att antagande av sådana beslut tillfälligt upphör och om återkallelse av sådant tillfälligt upphörande; för att anta beslut om att begära att medlemsstaterna återkallar beslut som rör bindande besked; för att anta former för tillämpning av kriterierna för att bevilja status som godkänd ekonomisk aktör; för att anta åtgärder för att säkerställa enhetlig tillämpning av tullkontroller, inbegripet utbyte av riskinformation och riskanalys,

gemensamma riskkriterier och riskstandarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden; för att fastställa förteckningen över de hamnar och flygplatser där tullkontroller och -formaliteter ska tillämpas på handbagage och incheckat bagage; för att fastställa reglerna för valutaomräkning; för att anta åtgärder för enhetlig förvaltning av tullkvoter och tulltak och övervakning av varors övergång till fri omsättning eller export; för att anta åtgärder för fastställande av varors klassificering enligt tulltaxan; för att närmare ange förfaranderegler om bestämmelser för och kontroll av intyg om icke-förmånsberättigande ursprung, regler om förfaranden för att underlätta fastställande i unionen av förmånsberättigande ursprung för varor; beviljandet av ett tillfälligt undantag från reglerna om förmånsberättigande ursprung för varor som omfattas av förmånsåtgärder som antagits ensidigt av unionen; för att fastställa särskilda varors ursprung; för att närmare ange förfaranderegler om bestämning av varors tullvärde, för att närmare ange förfaranderegler om ställande av en garanti, bestämning av garantibeloppet och dess övervakning och frisläppande samt återkallelse och uppsägning av en borgensmans åtagande, för att närmare ange förfaranderegler för tillfälligt förbud mot användning av samlade garantier; för att anta åtgärder för säkerställande av ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna i samband med uppkomst av en tullskuld; för att närmare ange förfaranderegler om återbetalning och eftergift av ett import- eller exporttullbelopp och de uppgifter som ska lämnas till kommissionen; för att anta beslut om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullbelopp; för att närmare ange förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av en summarisk införseldeklaration; för att närmare ange tidsfristen inom vilken en riskanalys ska genomföras på grundval av den summariska införseldeklarationen; för att närmare ange förfaranderegler om anmälan av ett havsgående fartygs eller ett luftfartygs ankomst och om transport av varor till avsedd plats;

för att närmare ange förfaranderegler om anmälan av varor till tullen, förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av deklaration för tillfällig lagring och om befordran av varor i tillfällig lagring, förfaranderegler om tillhandahållande och kontroll av bevis på tullstatus för unionsvaror, förfaranderegler om bestämning av behöriga tullkontor och om ingivandet av tulldeklarationer i de fall då andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik används, förfaranderegler om ingivande av en standardiserad tulldeklaration och tillhandahållande

av styrkande handlingar, förfaranderegler om ingivande av en förenklad deklaration och en kompletterande deklaration, förfaranderegler om ingivande av en tulldeklaration före anmälan av varor till tullen, godkännande av tulldeklarationen och ändring av tulldeklarationen efter det att varorna frigjorts; för att anta åtgärder för fastställande av undernummer enligt tulltaxan för de varor som omfattas av den högsta import- eller exporttullsatsen i de fall varor som omfattas av olika undernummer ingår i en sändning; för att närmare ange förfaranderegler om centraliserad klarering och om undantag från kravet på att varorna ska anmälas i samband därmed, förfaranderegler om registrering i deklarantens bokföring, förfaranderegler om de tullformaliteter och tullkontroller som ska genomföras av tillståndshavaren inom ramen för egen bedömning; för att anta åtgärder för kontroll av att uppgifterna i en deklaration är riktiga, undersökning och provtagning av varor och resultat av kontrollerna,

förfaranderegler om bortskaffande av varor, förfaranderegler om tillhandahållande av uppgifter av vilka det framgår att villkoren för befrielse från importtullar för återinförda varor är uppfyllda och om tillhandahållande av bevisning som styrker att villkoren för befrielse från importtullar för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet är uppfyllda, förfaranderegler om undersökning av de ekonomiska villkoren inom ramen för särskilda förfaranden, förfaranderegler om avslutande av särskilda förfaranden, förfaranderegler om överföring av rättigheter och skyldigheter och förflyttning av varor inom ramen för särskilda förfaranden, förfaranderegler om användning av likvärdiga varor inom ramen för särskilda förfaranden, förfaranderegler om tillämpning av bestämmelserna i internationella transiteringsinstrument i unionens tullområde, förfaranderegler om hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering och om ändamålet med detta förfarande, om den förenklade tillämpningen av det förfarandet och om tullövervakningen av varor som passerar genom ett land eller ett territorium utanför unionens tullområde inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering, förfaranderegler om hänförande av varor till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner; för att fastställa den tidsfrist inom vilken riskanalys ska genomföras på grundval av deklarationer före avgång; för att närmare ange förfaranderegler om utförsel av varor,

förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av den summariska utförseldeklarationen, förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av anmälan om återexport; för att anta ett arbetsprogram som stöder utvecklingen av relaterade elektroniska system och reglerar fastställandet av övergångsperioder; för att anta beslut om att ge medlemsstaterna tillåtelse att testa förenklingar av tillämpningen av tullagstiftning, särskilt när dessa förenklingar är relaterade till informationsteknologi (it). Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning

(EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

(6) Med tanke på det samarbete som behövs mellan medlemsstaterna och kommissionen för att utveckla, underhålla och använda de elektroniska system som krävs för att genomföra unionens tullkodex (nedan kallad *kodeksen*), bör kommissionen inte anta arbetsprogrammet som stöder denna utveckling och reglerar fastställandet av övergångsperioder om inget yttrande avges av kommittén som granskar utkastet till genomförandeakt.

(7) Det rådgivande förfarandet bör användas på följande områden: beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik, med tanke på att dessa beslut inte berör samtliga medlemsstater; beslut om att begära att medlemsstaterna upphäver beslut som rör bindande besked, med tanke på att dessa beslut enbart berör en medlemsstat och syftar till efterlevnad av tullagstiftningen; beslut om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullbelopp, med tanke på att dessa beslut direkt berör den person som ansökt om återbetalningen eller eftergiften.

(8) I vederbörligen motiverade fall som motiveras av tvingande skäl till skyndsamhet bör kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter på följande områden: åtgärder för att säkerställa enhetlig tillämpning av tullkontroller, inbegripet utbyte av riskinformation och riskanalys, gemensamma riskkriterier och riskstandarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden; fastställande av varors klassificering enligt tulltaxan; bestämning av särskilda varors ursprung; åtgärder för tillfälligt förbud mot användning av samlade garantier.

(9) Unionen bygger på en tullunion. Gällande tullagstiftning bör samlas i en tullkodex för unionen, vilket ligger i både de ekonomiska aktörernas och unionens tullmyndigheters intresse. Med utgångspunkt i den inre marknadens principer bör denna kodex innehålla de allmänna regler och förfaranden som behövs för att säkerställa genomförandet av på unionsnivå införda tulltaxebestämmelser och andra bestämmelser inom ramen för gemensam politik som har anknytning till handeln med varor mellan unionen och länder och territorier utanför unionens tullområde, varvid behoven hos denna gemensamma politik bör beaktas. Tullagstiftningen bör bli bättre anpassad till bestämmelserna om uppbärandet av importavgifter, utan att de gällande skattereglernas räckvidd ändras.

(10) I syfte att säkerställa effektiv administrativ förenkling bör vederbörlig hänsyn tas till de ekonomiska aktörernas synpunkter vid ytterligare modernisering av tullagstiftningen.

(11) I enlighet med kommissionens meddelande av den 9 augusti 2004 med titeln *Skydd av gemenskapens ekonomiska intressen – Bedrägeribekämpning – Handlingsplan 2004–2005* är det lämpligt att den rättsliga ramen för skyddet av unionens ekonomiska intressen anpassas.

(12) Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾ hade som syfte att integrera tullförfaranden som hade tillämpats separat i var och en av medlemsstaterna under 1980-talet. Sedan den infördes har den förordningen upprepade gånger ändrats avsevärt, i syfte att ta itu med särskilda problem som skyddet av god tro eller beaktandet av säkerhetskrav. Ytterligare ändringar av den förordningen infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005 ⁽³⁾ - och därefter inkluderade i förordning (EG) nr 450/2008 - till följd av viktiga lagstiftningsändringar under de senaste åren, både på unionsnivå och på internationell nivå, exempelvis med anledning av att fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen har upphört att gälla, att 2003, 2005 och 2011 års anslutningsakter trädde i kraft och att ändringsprotokollet till internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden (nedan kallad *den reviderade Kyotokonventionen*), till vilken unionen anslutit sig, vilket godkändes genom rådets beslut 2003/231/EG av den 17 mars 2003 ⁽⁴⁾, har ändrats.

(13) Det är lämpligt att i kodeksen införa en rättslig ram för tillämpningen av vissa bestämmelser i tullagstiftningen på handeln med unionsvaror mellan de delar av tullområdet på vilka bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽⁵⁾ eller rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt ⁽⁶⁾ tillämpas och de delar av tullområdet där de bestämmelserna inte tillämpas, eller på handeln mellan de delar av tullområdet där de bestämmelserna inte tillämpas. Med tanke på att de berörda varorna är unionsvaror och på den skattemässiga arten av de åtgärder som det gäller i denna handel inom unionen är det motiverat att införa lämpliga förenklingar av de tullformaliteter som ska tillämpas på dessa varor.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 117, 4.5.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT L 86, 3.4.2003, s. 21.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 9, 14.1.2009, s. 12.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (14) För att beakta de särskilda skattereglerna i vissa delar av unionens tullområde bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller de tullformalityter och tullkontroller som ska tillämpas på handeln med unionsvaror mellan dessa delar och de övriga delarna av unionens tullområde.
- (15) För att underlätta legitim handel och bekämpa bedrägeri krävs det enkla, snabba och standardiserade förfaranden och arbetsmetoder. I linje med kommissionens meddelande av den 24 juli 2003 med titeln En enkel och papperslös miljö för tullen och handeln är det följaktligen lämpligt att förenkla tullagstiftningen, vilket möjliggör användning av moderna verktyg och tekniker, samt att ytterligare främja en enhetlig tillämpning av tullagstiftningen och modernare tillvägagångssätt vid tullkontrollen, vilket bidrar till att skapa en grundval för effektiva och enkla klareringsförfaranden. Tullförfaranden bör slås samman eller anpassas till varandra, och antalet förfaranden bör minskas så att bara de ekonomiskt berättigade förfarandena kvarstår, i syfte att öka näringslivets konkurrenskraft.
- (16) Genom fullbordandet av den inre marknaden, minskningen av hindren för internationell handel och internationella investeringar och det ökade behovet av säkerhet och skydd vid unionens yttre gränser har tullmyndigheterna fått en ny roll och blivit en viktig del inom leveranskedjan och, genom sin roll när det gäller att övervaka och hantera internationell handel, en faktor som starkt kan påverka länders och företags konkurrenskraft. Tullagstiftningen bör därför återspegla den nya ekonomiska verkligheten och tullmyndigheternas nya roll och arbetsuppgifter.
- (17) Användningen av informations- och kommunikationsteknik enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln⁽¹⁾ är av grundläggande betydelse för att underlätta handeln och samtidigt sörja för effektiva tullkontroller, vilket både minskar företagens kostnader och riskerna för samhället. Det är därför nödvändigt att i kodexen införa den rättsliga ram inom vilken det beslutet kan genomföras, särskilt den rättsliga principen att alla tull- och handelstransaktioner hanteras elektroniskt och att systemen för informations- och kommunikationsteknik på tullområdet erbjuder de ekonomiska aktörerna samma möjligheter i varje medlemsstat.
- (18) För att skapa en papperslös miljö för tullen och handeln bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller gemensamma uppgiftskrav för utbyte och lagring av uppgifter med användning av elektronisk databehandlingsteknik, fall där andra metoder kan användas för det ändamålet samt registrering av personer. Andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik skulle särskilt kunna användas under en övergångsfas när de nödvändiga elektroniska systemen ännu inte är i drift, men inte längre än till den 31 december 2020. När det gäller centraliserad klarering skulle sådana övergångsmetoder tills de nödvändiga elektroniska systemen är operativa innebära att man behåller det förfarande som för närvarande kallas *enhetstillstånd för förenklade förfaranden*.
- (19) Användning av informations- och kommunikationsteknik bör åtföljas av harmoniserade och standardiserade tullkontroller från medlemsstaternas sida för att säkerställa en likvärdig nivå av tullkontroll i hela unionen som inte ger upphov till beteenden vid unionens olika infarts- och utförselställen som motverkar konkurrensen.
- (20) I syfte att underlätta företagsamhet och samtidigt sörja för att varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde kontrolleras tillräckligt är det önskvärt att, med beaktande av relevanta bestämmelser om uppgiftsskydd, de uppgifter som lämnas av ekonomiska aktörer utbyts mellan tullmyndigheterna och med andra organ som är involverade i denna kontroll. Dessa kontroller bör harmoniseras så att de ekonomiska aktörerna bara behöver lämna uppgifterna en gång och så att varorna kontrolleras av dessa myndigheter vid samma tidpunkt och på samma plats.
- (21) I syfte att underlätta affärsverksamhet bör varje person fortfarande ha rätt att utse ett ombud för sina kontakter med tullmyndigheterna. Det bör emellertid inte längre vara möjligt för en medlemsstat att genom egen lagstiftning förbehålla sig denna rätt att utse ombud. Dessutom bör ett tullombud som uppfyller kriterierna för att beviljas ställning som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklningar ha rätt att tillhandahålla sina tjänster i en annan medlemsstat än den medlemsstat där denne är etablerad. Som allmän regel bör ett tullombud vara etablerat i unionens tullområde. Undantag från denna skyldighet bör göras om tullombudet agerar för sådana personers räkning som inte behöver vara etablerade i unionens tullområde, samt i andra motiverade fall.
- (22) Alla beslut som avser tillämpningen av tullagstiftning, inbegripet beslut som avser bindande besked, bör omfattas av samma regler. Alla sådana beslut bör vara giltiga i hela unionen och bör kunna upphävas, ändras (om inget annat föreskrivs) eller återkallas om de inte är förenliga med tullagstiftningen eller med tolkningen av sådan lagstiftning.

⁽¹⁾ EUT L 23, 26.1.2008, s. 21.

- (23) En effektivisering av tullförfarandena i en elektronisk miljö förutsätter att tullmyndigheterna från olika medlemsstater delar på ansvaret. Det är nödvändigt att säkerställa effektiva, avskräckande och proportionella sanktioner på lämplig nivå på hela den inre marknaden.
- (24) Pålitliga ekonomiska aktörer som efterlever bestämmelserna bör åtnjuta ställning som *godkänd ekonomisk aktör* under förutsättning att de har beviljats tillstånd för tullförenkling och/eller för säkerhet och skydd. Beroende på vilken typ av tillstånd som har beviljats bör godkända ekonomiska aktörer dra största möjliga nytta av en utbredd användning av tullförenklingar eller dra nytta av förmåner i fråga om säkerhet och skydd. De bör också behandlas på ett mer förmånligt sätt när det gäller tullkontroller, t.ex. genom färre fysiska och dokumentbaserade kontroller.
- (25) Pålitliga ekonomiska aktörer som efterlever bestämmelserna bör kunna dra nytta av internationellt erkännande av status som *godkänd ekonomisk aktör*.
- (26) För att säkra en jämn avvägning mellan å ena sidan tullmyndigheternas behov av att säkerställa en korrekt tillämpning av tullagstiftningen, å andra sidan de ekonomiska aktörernas rätt till rättvis behandling, bör tullmyndigheterna få omfattande kontrollbefogenheter och de ekonomiska aktörerna få rätt att överklaga.
- (27) I enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är det nödvändigt att föreskriva att alla personer har rätt att överklaga varje beslut som fattas av tullmyndigheterna och att varje person har rätt att bli hörd innan ett beslut fattas som skulle beröra honom eller henne negativt. Begränsningar av denna rätt kan dock vara motiverade, i synnerhet om typen eller omfattningen av hotet mot säkerheten och skyddet för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter så kräver.
- (28) För att minimera risken för unionen och dess medborgare och handelspartner bör en harmoniserad tillämpning av tullkontroller från medlemsstaternas sida baseras på en gemensam ram för riskhantering och på ett elektroniskt system för dess tillämpning. Inrättandet av en för alla medlemsstater gemensam ram för riskhantering bör inte hindra dem från att kontrollera varor genom slumpvisa kontroller.
- (29) För att säkerställa en konsekvent och likvärdig behandling av personer som berörs av tullformaliteter och tullkontroller, bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa andra fall i vilka tullombudet inte måste vara etablerat i unionens tullområde samt regler som rör beslut som fattas av tullmyndigheterna, inbegripet avseende bindande besked, godkända ekonomiska aktörer och förenklingar.
- (30) Det är nödvändigt att fastställa de faktorer på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder avseende varuhandel tillämpas. Det bör även införas mer detaljerade bestämmelser för utfärdandet av ursprungsintyg i unionen, när detta krävs för handeln.
- (31) För att komplettera de faktorer på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder tillämpas bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller regler om varors ursprung.
- (32) Det är önskvärt att sammanföra alla de fall där en tullskuld uppkommer vid import, utom när tullskulden uppkommit efter uppvisande av en tulldeklaration för övergång till fri omsättning eller tillfällig införsel med partiell tullbefrielse, så att man undviker svårigheter vid fastställandet av den rättsliga grunden för tullskuldens uppkomst. Samma bestämmelser bör gälla när en tullskuld uppkommer vid export.
- (33) Det bör anges regler om fastställande av den plats där en tullskuld anses uppkomma och den plats där import- eller exporttullar bör uppbäras.
- (34) Reglerna för särskilda förfaranden bör möjliggöra att en enhetsgaranti kan användas för alla kategorier av särskilda förfaranden och att denna garanti är samlad och täcker flera transaktioner.
- (35) En samlad garanti till ett nedsatt belopp, som inbegriper tullskulder och andra avgifter som kan ha uppkommit, eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti, bör godkännas på vissa villkor. En samlad garanti till ett nedsatt belopp för tullskulder och andra avgifter som har uppkommit bör vara likvärdigt med tillhandahållandet av en garanti för hela det import- eller exporttullbelopp som ska betalas, särskilt för frigörandet av de berörda varorna och för bokföringen.

- (36) För att bättre skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen bör en garanti täcka odeklarerade eller felaktigt deklarerade varor i en sändning eller deklaration för vilka den ställs. Av samma skäl bör borgensmannens åtagande också täcka beloppet av de import- eller exporttullar som förfaller till betalning efter det att kontroller efter frigörandet av varor har utförts.
- (37) För att skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen och förebygga bedrägerier bör det fastställas bestämmelser om gradvisa åtgärder när det gäller att tillämpa en samlad garanti. I sådana fall där det finns en ökad risk för bedrägerier bör det, med beaktande av de berörda ekonomiska aktörernas särskilda situation, vara möjligt att tillfälligt förbjuda användningen av en samlad garanti.
- (38) När en tullskuld uppkommer på grund av att tullagstiftningen inte efterlevts bör den berörda personens goda tro beaktas, och verkningarna av vårdslöshet från gäldenärens sida bör minimeras.
- (39) För att skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen och komplettera reglerna om tullskuld och garantier bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller fastställande av platsen för uppkomst av tullskuld, beräkning av import- och exporttullbelopp, garantier för dessa belopp och uppbörd, återbetalning, eftergift och upphörande av tullskuld.
- (40) Det är nödvändigt att fastställa principerna för hur man fastställer varors tullstatus som unionsvaror och de omständigheter under vilka denna status förloras, samt en grund för att avgöra när denna status kvarstår i de fall varor temporärt förs ut ur unionens tullområde.
- (41) För att säkerställa fri rörlighet för unionsvaror i unionens tullområde och tullbehandling av icke-unionsvaror som förs in i det området bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa varors tullstatus, hur unionsvaror förlorar sin tullstatus, hur varor som temporärt lämnar unionens tullområde behåller denna status och tullbefrielse för återinförda varor.
- (42) När en ekonomisk aktör i förväg har lämnat de uppgifter som krävs för riskbaserade kontroller av huruvida varor kan godtas bör ett snabbt frigörande av varorna vara huvudregeln. Skatterelaterade och handelspolitiska kontroller bör i första hand utföras av det tullkontor som är behörigt för den ekonomiska aktörens anläggningar.
- (43) Regler om tulldeklarationer och om att hänföra varor till ett tullförfarande bör moderniseras och effektiviseras och i synnerhet bör det föreskrivas att tulldeklarationer som regel upprättas elektroniskt och att det endast ska finnas en typ av förenklad deklaration och att det ska vara möjligt att inge en tulldeklaration i form av en registrering i deklaratens bokföring.
- (44) Eftersom det enligt den reviderade Kyotokonventionen är att föredra att tulldeklarationen inges, registreras och kontrolleras innan varorna ankommer och att den plats där deklarationen inges inte är den plats där varorna fysiskt befinner sig är det lämpligt att föreskriva en centraliserad klarering på den plats där den ekonomiska aktören är etablerad.
- (45) Det bör fastställas regler på unionsnivå om tullmyndigheternas förstöring eller bortskaffande på annat sätt av varor, eftersom detta avser frågor som hittills krävt nationell lagstiftning.
- (46) För att komplettera reglerna om hänförande av varor till ett tullförfarande och sörja för likvärdig behandling av de berörda personerna bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller regler som rör tulldeklarationer och frigörande av varor.
- (47) Det bör fastställas gemensamma och enkla regler för de särskilda förfarandena, kompletterade av en mindre regeluppsättning för varje kategori av särskilt förfarande, för att göra det enkelt för den ekonomiska aktören att välja rätt förfarande, undvika fel och minska antalet uppbörder och återbetalningar efter frigörandet av varorna.
- (48) Beviljandet av tillstånd till att flera särskilda förfaranden omfattas av en enhetsgaranti och ett enda övervakningstullkontor bör underlättas, och i dessa fall bör det finnas enkla regler om uppkomst av tullskuld. Grundprincipen bör vara att de varor som hänförs till ett särskilt förfarande, eller de produkter som tillverkas av dem, värderas vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer. Om det är ekonomiskt motiverat bör det emellertid också vara möjligt att varorna värderas vid den tidpunkt då de hänförs till ett särskilt förfarande. Samma principer bör gälla i fråga om vanliga former av hantering.

- (49) Med hänsyn till det ökade antalet säkerhetsrelaterade åtgärder bör uppläggning av varor i frizoner bli ett tullförfarande, och dessa varor bör omfattas av tullkontroller vid införseln och med avseende på bokföringen.
- (50) Eftersom det inte längre krävs en avsikt att återexportera, bör förfarandet för aktiv förädling (suspensionssystemet) slås samman med förfarandet för bearbetning under tullkontroll och förfarandet för aktiv förädling (restitutions-systemet) avskaffas. Detta enda förfarande för aktiv förädling bör även omfatta förstöring av varor, utom när förstöringen utförs av tullen eller under tullens övervakning.
- (51) För att komplettera reglerna om särskilda förfaranden och sörja för likvärdig behandling av de berörda personerna bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller regler som rör fall där varor är hänförliga till särskilda förfaranden, befördran, vanliga former av hantering av och likvärdighet för dessa varor samt avslutande av dessa förfaranden.
- (52) Säkerhetsrelaterade åtgärder som avser unionsvaror som förs ut ur unionens tullområde bör också gälla återexport av icke-unionsvaror. Samma regler bör gälla för alla typer av varor, med möjlighet till undantag vid behov, exempelvis i fråga om varor som endast transiteras genom unionens tullområde.
- (53) För att säkerställa tullövervakning av varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde och tillämpning av säkerhetsrelaterade åtgärder bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa regler om summariska införseldeklarationer och deklarationer före avgång.
- (54) För att undersöka ytterligare förenklingar när det gäller tullkontroll och handel, i synnerhet genom användningen av de allra nyaste verktygen och den nyaste tekniken, bör medlemsstaterna på vissa villkor och på ansökan bemyndigas att under en begränsad tid testa förenklingar i fråga om tillämpningen av tullagstiftningen. Den möjligheten bör inte få äventyra tillämpningen av tullagstiftningen, eller ge upphov till nya skyldigheter för ekonomiska aktörer, som endast får delta i dessa test på frivillig basis.
- (55) I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen som anges i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EUF-fördraget) är det nödvändigt och lämpligt, för att uppnå de grundläggande målen att skapa en välfungerande tullunion och genomföra den gemensamma handelspolitiken, att fastställa de allmänna regler och förfaranden som är tillämpliga på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde. I enlighet med artikel 5.4 första stycket i EU-fördraget denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (56) I syfte att förenkla och rationalisera tullagstiftningen och för att uppnå större klarhet har ett antal bestämmelser som finns i självständiga unionsrättsakter införts i kodexen. Rådets förordning (EEG) nr 3925/91 av den 19 december 1991 om avskaffande av de kontroller och formaliteter som gäller för handbagage och incheckat bagage som tillhör personer som reser med flyg inom gemenskapen, samt för bagage som tillhör personer som reser med fartyg inom gemenskapen ⁽¹⁾, förordning (EEG) nr 2913/92, rådets förordning (EG) nr 1207/2001 av den 11 juni 2001 om förfaranden för att i enlighet med bestämmelserna om förmånshandel mellan Europeiska gemenskapen och vissa länder underlätta utfärdande eller upprättande i gemenskapen av ursprungsintyg och utfärdande av vissa tillstånd för ekonomiska aktörer att fungera ⁽²⁾ och förordning (EG) nr 450/2008 bör därför upphöra att gälla.
- (57) Bestämmelserna i denna förordning om delegering av befogenheter och tilldelning av genomförandebefogenheter och bestämmelserna om avgifter och kostnader bör tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft. De övriga bestämmelserna bör tillämpas från och med den 1 juni 2016.
- (58) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av existerande eller kommande unionsbestämmelser om tillgång till handlingar som antagits i enlighet med artikel 15.3 i EUF-fördraget. Den påverkar inte heller nationella bestämmelser om tillgång till handlingar.
- (59) Kommissionen bör göra allt för att säkerställa att delegerade akter och genomförandakter enligt denna förordning ska träda i kraft i tillräckligt god tid före den dag då kodexen börjar tillämpas för att medlemsstaterna ska kunna genomföra den i tid.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ EGT L 374, 31.12.1991, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 165, 21.6.2001, s. 1.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

		Sida
AVDELNING I	ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	11
KAPITEL 1	<i>Tullagstiftningens tillämpningsområde, tullens uppgifter och definitioner</i> ...	11
KAPITEL 2	<i>Personers rättigheter och skyldigheter enligt tullagstiftningen</i>	15
Avsnitt 1	Tillhandahållande av information	15
Avsnitt 2	Ombud i tullfrågor	18
Avsnitt 3	Beslut med stöd av tullagstiftningen	19
Avsnitt 4	Godkänd ekonomisk aktör	24
Avsnitt 5	Sanktioner	25
Avsnitt 6	Överklaganden	26
Avsnitt 7	Kontroll av varor	26
Avsnitt 8	Bevarande av dokument och andra uppgifter, och avgifter och kostnader	28
KAPITEL 3	<i>Valutaomräkning och tidsfrister</i>	29
AVDELNING II	FAKTORER SOM SKA LÄGGAS TILL GRUND FÖR TILLÄMPNINGEN AV IMPORT- ELLER EXPORTTULLAR OCH ANDRA ÅTGÄRDER BETRÄFFANDE VARUHANDEL	29
KAPITEL 1	<i>Gemensamma tulltaxan och varors klassificering enligt tulltaxan</i>	29
KAPITEL 2	<i>Varors ursprung</i>	31
Avsnitt 1	Icke-förmånsberättigande ursprung	31
Avsnitt 2	Förmånsberättigande ursprung	31
Avsnitt 3	Fastställande av särskilda varors ursprung	32
KAPITEL 3	<i>Varors värde för tulländamål</i>	33
AVDELNING III	TULLSKULD OCH GARANTIER	35
KAPITEL 1	<i>Uppkomst av en tullskuld</i>	35
Avsnitt 1	Tullskuld vid import	35
Avsnitt 2	Tullskuld vid export	37
Avsnitt 3	Bestämmelser som gäller både tullskuld vid import och tullskuld vid export	38
KAPITEL 2	<i>Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld</i>	39
KAPITEL 3	<i>Uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp</i>	42

	Sida
Avsnitt 1	Fastställande av import- eller exporttullbelopp, underrättelse om tullskuld och bokföring
	42
Avsnitt 2	Betalning av import- eller exporttullbeloppet
	44
Avsnitt 3	Återbetalning och eftergift
	47
KAPITEL 4	Upphörande av tullskuld
	50
AVDELNING IV	INFÖRSEL AV VAROR I UNIONENS TULLOMRÅDE
	51
KAPITEL 1	Summarisk införseldeklaration
	51
KAPITEL 2	Varors ankomst
	53
Avsnitt 1	Införsel av varor i unionens tullområde
	53
Avsnitt 2	Anmälan, lossning och undersökning av varor
	54
Avsnitt 3	Tillfällig lagring av varor
	55
AVDELNING V	ALLMÄNNA REGLER OM TULLSTATUS, HÄNFÖRANDE AV VAROR TILL ETT TULLFÖRFARANDE, KONTROLL OCH BORTSKAFFANDE AV VAROR
	58
KAPITEL 1	Varors tullstatus
	58
KAPITEL 2	Hänförande av varor till ett tullförfarande
	59
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser
	59
Avsnitt 2	Standardtulldeklarationer
	60
Avsnitt 3	Förenklade tulldeklarationer
	60
Avsnitt 4	Bestämmelser som gäller alla tulldeklarationer
	61
Avsnitt 5	Andra förenklingar
	63
KAPITEL 3	Kontroll och frigörande av varor
	65
Avsnitt 1	Kontroll
	65
Avsnitt 2	Frigörande
	66
KAPITEL 4	Bortskaffande av varor
	66
AVDELNING VI	ÖVERGÅNG TILL FRI OMSÄTTNING OCH BEFRIELSE FRÅN IMPORTTULLAR
	68
KAPITEL 1	Övergång till fri omsättning
	68
KAPITEL 2	Befrielse från importtullar
	68
Avsnitt 1	Återinförda varor
	68
Avsnitt 2	Havsfiske och produkter som hämtats ur havet
	69

	Sida
AVDELNING VII	SÄRSKILDA FÖRFARANDEN
KAPITEL 1	<i>Allmänna bestämmelser</i>
KAPITEL 2	<i>Transitering</i>
Avsnitt 1	Extern och intern transitering
Avsnitt 2	Unionstransitering
KAPITEL 3	<i>Lagring</i>
Avsnitt 1	Gemensamma bestämmelser
Avsnitt 2	Tullagerförfarandet
Avsnitt 3	Frizoner
KAPITEL 4	<i>Särskild användning</i>
Avsnitt 1	Tillfällig införsel
Avsnitt 2	Slutanvändning
KAPITEL 5	<i>Förädling</i>
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser
Avsnitt 2	Aktiv förädling
Avsnitt 3	Passiv förädling
TITLE VIII	VAROR SOM FÖRS UT UR UNIONENS TULLOMRÅDE
KAPITEL 1	<i>Formaliteter inför utförsel av varor</i>
KAPITEL 2	<i>Formaliteter vid utförsel av varor</i>
KAPITEL 3	<i>Export och återexport</i>
KAPITEL 4	<i>Summarisk utförseldeklaration</i>
KAPITEL 5	<i>Anmälan om återexport</i>
KAPITEL 6	<i>Befrielse från exporttullar</i>
AVDELNING IX	ELEKTRONISKA SYSTEM, FÖRENKLINGAR, DELEGERING AV BEFOGENHETER, KOMMITTÉFÖRFARANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER
KAPITEL 1	<i>Utveckling av elektroniska system</i>
KAPITEL 2	<i>Förenklings av tillämpningen av tullagstiftning</i>
KAPITEL 3	<i>Delegering av befogenheter och kommittéförfarande</i>
KAPITEL 4	<i>Slutbestämmelser</i>
BILAGA	JÄMFÖRELSETABELL

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Tullagstiftningens tillämpningsområde, tullens uppgifter och definitioner

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning fastställs en tullkodex för unionen (nedan kallad *kodexen*) som fastställer de allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde.

Utan att det påverkar tillämpningen av internationell rätt, internationella konventioner eller unionslagstiftning på andra områden ska kodexen tillämpas enhetligt inom hela unionens tullområde.

2. Vissa av tullagstiftningens bestämmelser kan tillämpas utanför unionens tullområde inom ramen för lagstiftning på särskilda områden eller internationella konventioner.

3. Vissa av bestämmelserna i tullagstiftningen, inbegripet de förenklingar som föreskrivs i denna, ska tillämpas på handeln med unionsvaror mellan de delar av unionens tullområde på vilka bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG eller direktiv 2008/118/EG tillämpas och de delar av tullområdet där de bestämmelserna inte tillämpas, eller på handeln mellan de delar av unionens tullområde där de bestämmelserna inte tillämpas.

Artikel 2

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att specificera de bestämmelser i tullagstiftningen och förenklingen av denna som avser tulldeklarationer, de bevis på tullstatus och den användning av förfarandet för intern unionstransitering som inte påverkar en korrekt tillämpning av de skattemässiga åtgärder som berörs, som gäller för sådan handel med unionsvaror som avses i artikel 1.3. Dessa akter kan behandla särskilda omständigheter som gäller för handel med unionsvaror som berör enbart en medlemsstat.

Artikel 3

Tullmyndigheternas uppgifter

Tullmyndigheterna ska ha det primära ansvaret för att övervaka unionens internationella handel och därigenom bidra till rättvis och öppen handel, till genomförandet av de externa aspekterna av den inre marknaden, den gemensamma handelspolitiken och annan gemensam politik på unionsnivå som har betydelse för handeln och till säkerhet i hela leveranskedjan. Tullmyndigheterna ska inrätta åtgärder med särskilt följande syften:

a) Att skydda unionens och dess medlemsstaters ekonomiska intressen.

b) Att skydda unionen från illojal och olaglig handel samtidigt som legitim affärsverksamhet får stöd.

c) Att säkerställa unionens och dess invånares säkerhet och skydd, samt skyddet av miljön, vid behov i nära samarbete med andra myndigheter.

d) Att bevara en lämplig balans mellan tullkontroll och underlättande av laglig handel.

Artikel 4

Tullområde

1. Unionens tullområde ska omfatta följande territorier, inbegripet deras territorialvatten, inre vatten och luftrum:

— Konungariket Belgiens territorium.

— Republiken Bulgariens territorium.

— Republiken Tjeckiens territorium.

— Konungariket Danmarks territorium, utom Färöarna och Grönland.

— Förbundsrepubliken Tysklands territorium, utom ön Helgoland och området Büsingen (avtal av den 23 november 1964 mellan Tyskland och Schweiz).

— Republiken Estlands territorium.

— Irlands territorium.

— Republiken Greklands territorium.

— Konungariket Spaniens territorium, utom Ceuta och Melilla.

— Republiken Frankrikes territorium, utom de franska utomeuropeiska länder och territorier på vilka bestämmelserna i fjärde delen i EUF-fördraget ska tillämpas.

- Republiken Kroatens territorium.
- Republiken Italiens territorium, utom kommunerna Livigno och Campione d'Italia och de italienska delar av Luganosjön som är belägna mellan stranden och den politiska gränsen för området mellan Ponte Tresa och Porto Ceresio.
- Republiken Cyperns territorium, i enlighet med 2003 års anslutningsakt.
- Republiken Lettlands territorium.
- Republiken Litauens territorium.
- Storhertigdömet Luxemburgs territorium.
- Ungerns territorium.
- Maltas territorium.
- Konungariket Nederländernas territorium i Europa.
- Republiken Österrikes territorium.
- Republiken Polens territorium.
- Republiken Portugals territorium.
- Rumäniens territorium.
- Republiken Sloveniens territorium.
- Republiken Slovakiens territorium.
- Republiken Finlands territorium.
- Konungariket Sveriges territorium.
- Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands territorium inklusive Kanalöarna och Isle of Man.

2. Följande utanför medlemsstaternas territorier belägna territorier, inklusive deras territorialvatten, inre vatten och luftrum, ska med beaktande av de konventioner och fördrag som är tillämpliga på dem anses utgöra en del av unionens tullområde:

a) FRANKRIKE

Furstendömet Monacos territorium, som det definieras i den tullkonvention som undertecknades i Paris den 18 maj 1963 (Journal officiel de la République française (Frankrikes officiella tidning) av den 27 september 1963, s. 8679).

b) CYPERN

Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiris och Dhekelias territorium, som det definieras i fördraget om upprättandet av Republiken Cypern, undertecknat i Nicosia den 16 augusti 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmd. 1252).

Artikel 5

Definitioner

I denna kodex gäller följande definitioner:

1. *tullmyndigheter*: de tullförvaltningar i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av tullagstiftningen samt alla andra myndigheter som enligt nationell lagstiftning har befogenhet att tillämpa viss tullagstiftning.
2. *tullagstiftning*: det regelverk som utgörs av allt följande:
 - a) Kodexen och de bestämmelser för att komplettera eller genomföra den som antagits på unionsnivå eller nationell nivå.
 - b) Gemensamma tulltaxan.
 - c) Den lagstiftning som fastställer ett unionssystem för tullbefrielser.
 - d) Internationella avtal som innehåller tullbestämmelser, i den mån de är tillämpliga i unionen.

3. *tullkontroller*: särskilda åtgärder som vidtas av tullmyndigheterna för att säkerställa efterlevnad av tullagstiftningen och annan lagstiftning om införsel, utförsel, transitering, befordran, lagring och slutanvändning av varor som befordras mellan unionens tullområde och länder eller territorier som är belägna utanför det området, och om förekomst och befordran inom unionens tullområde av icke-unionsvaror och varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning.
4. *person*: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av personer som enligt unionslagstiftning eller nationell lagstiftning tillerkänns rättskapacitet utan att vara juridisk person.
5. *ekonomisk aktör*: en person som i sin näringsverksamhet är involverad i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen.
6. *tullombud*: varje person som av en annan person har utsetts att genomföra de åtgärder och formaliteter som enligt tullagstiftningen erfordras vid den senares kontakter med tullmyndigheter.
7. *risk*: sannolikheten för och effekterna av att det i samband med införsel, utförsel, transitering, befordran eller slutanvändning av varor som befordras mellan unionens tullområde och länder eller territorier som är belägna utanför det området eller i samband med förekomsten av icke-unionsvaror inom unionens tullområde inträffar en händelse som skulle
 - a) förhindra att unionsåtgärder eller nationella åtgärder tillämpas korrekt,
 - b) äventyra unionens och dess medlemsstaters ekonomiska intressen, eller
 - c) innebära ett hot mot säkerhet och skydd för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter.
8. *tullformaliteter*: all verksamhet som genomförs av en person och av tullmyndigheterna för att följa tullagstiftningen.
9. *summarisk införseldeklaration*: den handling genom vilken en person anger för tullmyndigheterna, i föreskriven form och på föreskrivet sätt och inom en särskild tidsfrist, att varor ska föras in i unionens tullområde.
10. *summarisk utförseldeklaration*: den handling genom vilken en person anger för tullmyndigheterna, i föreskriven form och på föreskrivet sätt och inom en särskild tidsfrist, att varor ska föras ut ur unionens tullområde.
11. *deklaration för tillfällig lagring*: den handling genom vilken en person anger, i föreskriven form och på föreskrivet sätt, att varor lagras tillfälligt.
12. *tulldeklaration*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att hänföra varor till ett visst tullförfarande, i tillämpliga fall med uppgift om vilka eventuella särskilda arrangemang som önskas.
13. *deklaration om återexport*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att föra icke-unionsvaror, med undantag för varor som omfattas av förfarandet för frizoner eller är i tillfällig lagring, ut ur unionens tullområde.
14. *anmälan om återexport*: den handling, genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att föra icke-unionsvaror som omfattas av förfarandet för frizoner eller är i tillfällig lagring ut ur unionens tullområde.
15. *deklarant*: den person som inger en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport i eget namn eller den person i vars namn en sådan deklaration eller en sådan anmälan inges.
16. *tullförfarande*: vart och ett av följande förfaranden till vilka varor får hänföras i enlighet med kodexen:
 - a) Övergång till fri omsättning.
 - b) Särskilda förfaranden.
 - c) Export.
17. *tillfällig lagring*: den situation där icke-unionsvaror tillfälligt lagras under tullövervakning under perioden från det att varornas ankomst har anmälts till tullen till dess att varorna har hänförs till ett tullförfarande eller återexport.

18. *tullskuld*: en persons skyldighet att erlägga den importtull eller den exporttull som gäller för särskilda varor enligt gällande tullagstiftning.
19. *gäldenär*: varje person som är skyldig att betala en tullskuld.
20. *importtullar*: tullar som ska betalas vid import av varor.
21. *exporttullar*: tullar som ska betalas vid export av varor.
22. *tullstatus*: varornas status som unionsvaror eller icke-unionsvaror.
23. *unionsvaror*: varor som tillhör någon av följande kategorier:
- a) Varor som i sin helhet har framställts i unionens tullområde och i vilka det inte införlivats varor som importerats från länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde.
 - b) Varor som förts in i unionens tullområde från länder eller territorier belägna utanför detta tullområde och som övergått till fri omsättning.
 - c) Varor som har framställts i unionens tullområde, antingen endast av varor som avses i led b eller av varor som avses i leden a och b.
24. *icke-unionsvaror*: andra varor än de som avses i led 23 eller varor som har förlorat sin tullstatus som unionsvaror.
25. *riskhantering*: systematisk riskidentifiering, även genom slumpvisa kontroller, och genomförande av alla åtgärder som krävs för att begränsa riskexponering.
26. *frigörande av varor*: den åtgärd genom vilken tullmyndigheterna gör varor tillgängliga för de ändamål som föreskrivs enligt det tullförfarande som de har hänförs till.
27. *tullövervakning*: varje allmän åtgärd som vidtas av tullmyndigheterna i syfte att sörja för att tullagstiftningen och, i förekommande fall, andra bestämmelser som gäller varor som omfattas av sådana åtgärder, iakttas.
28. *återbetalning*: återbetalning av ett import- eller exporttullbelopp som har betalats.
29. *eftergift*: befrielse från skyldigheten att betala ett import- eller exporttullbelopp som inte har betalats.
30. *förädlade produkter*: varor som har hänförs till ett förfarande för förädling och som har genomgått förädlingsprocesser.
31. *person etablerad i unionens tullområde*:
- a) Beträffande fysiska personer, varje person som har sin vanliga vistelseort i unionens tullområde.
 - b) Beträffande juridiska personer och sammanslutningar av personer, varje person som har sitt säte, sitt huvudkontor eller ett fast etableringsställe i unionens tullområde.
32. *fast etableringsställe*: en stadigvarande plats för affärsverksamhet där både nödvändiga personal- och tekniska resurser är permanent närvarande och genom vilket en persons tullrelaterade transaktioner helt eller delvis bedrivs.
33. *anmälan till tullen av varors ankomst*: en anmälan till tullmyndigheterna om att varor har ankommit till tullkontoret eller till någon annan plats som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna och om att varorna är tillgängliga för tullkontroller.
34. *innehavare av varor*: den person som äger varorna eller har en liknande förfoganderätt över dem eller har fysisk kontroll över dem.
35. *person som är ansvarig för förfarandet*:
- a) Den person som inger tulldeklarationen eller för vars räkning den deklarationen inges, eller
 - b) den person till vilken rättigheter och skyldigheter i fråga om ett tullförfarande har överförs.

36. *handelspolitiska åtgärder*: icke-tariffära åtgärder som inom ramen för den gemensamma handelspolitiken har införts i form av unionsbestämmelser för internationell handel med varor.

37. *förädlingsprocesser*: var och en av följande processer:

- a) Behandling av varor, inbegripet uppsättning eller montering av varorna eller anpassning av varorna till andra varor.
- b) Förädling av varor.
- c) Förstöring av varor.
- d) Reparation av varor, inklusive återställande och justering av varor.
- e) Användning av varor som inte ingår i de förädlade produkterna men som möjliggör eller underlättar produktionen av dessa produkter, även om de helt eller delvis förbrukas i processen (produktionstillbehör).

38. *avkastningsgrad*: den kvantitet eller procentsats förädlade produkter som erhålls vid förädling av en bestämd kvantitet varor som hänförs till ett förfarande för förädling.

39. *beslut*: varje åtgärd av tullmyndigheterna i fråga om tullagstiftningen för att ta ställning i ett visst fall, och då denna åtgärd har rättslig verkan för den eller de berörda personerna.

40. *fraktförare*:

- a) i samband med införsel, den person som för in varorna eller som tar på sig ansvaret för varornas transport in i unionens tullområde. Emellertid gäller följande:
 - i) Vid kombinerad transport avses med fraktförare den person som sköter det transportmedel, som när det förts in i gemenskapens tullområde, går av sig självt som ett aktivt transportmedel.
 - ii) Vid sjötrafik eller lufttrafik inom ramen för ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang avses med

fraktförare den person som ingår ett avtal och utfärdar ett konossement eller en flygfraktsedel för att föra varorna in i unionens tullområde.

b) i samband med utförsel, den person som för ut varorna eller som tar på sig ansvaret för varornas transport ut ur unionens tullområde. Emellertid gäller följande:

- i) Vid kombinerad transport, där det aktiva transportmedel som lämnar unionens tullområde endast transporterar ett annat transportmedel, som efter det aktiva transportmedlets ankommer till dess destination, kommer att gå av sig självt som ett aktivt transportmedel, avses med fraktförare den person som kommer att sköta det transportmedel, som efter det att det har lämnat unionens tullområde och har anlänt till sin destination, kommer att gå av sig självt.
- ii) Vid sjötrafik eller lufttrafik inom ramen för ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang avses med fraktförare den person som har ingår ett avtal och utfärdar ett konossement eller en flygfraktsedel för att föra varorna ut ur unionens tullområde.

41. *inköpsprovision*: en avgift som en importör betalar till en agent för att denne företräder honom eller henne vid inköpet av varor som värderas.

KAPITEL 2

Personers rättigheter och skyldigheter enligt tullagstiftningen

Avsnitt 1

Tillhandahållande av information

Artikel 6

Metoder för utbyte och lagring av uppgifter och gemensamma uppgiftskrav

1. Alla utbyten av uppgifter såsom deklarationer, ansökningar eller beslut mellan tullmyndigheterna och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna och lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ska ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik.
2. Gemensamma uppgiftskrav ska upprättas för utbyte och lagring av uppgifter enligt punkt 1.
3. Andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik enligt punkt 1 får användas enligt följande:

a) På permanent basis när det motiveras av typen av varuflöden eller när elektronisk databehandlingsteknik inte är lämplig för de berörda tullformaliteter.

b) På tillfällig basis, vid ett tillfälligt fel i tullmyndigheternas eller de ekonomiska aktörernas datorsystem.

4. Genom undantag från punkt 1 får kommissionen i undantagsfall anta beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik.

Ett sådant beslut om undantag ska motiveras av den särskilda situationen i den medlemsstat som begär det och undantaget ska beviljas för en specifik tidsperiod. Undantaget ska ses över regelbundet och får förlängas för ytterligare särskilda tidsperioder genom en ny ansökan från den medlemsstat som det är riktat till. Det ska återkallas om det inte längre är motiverat.

Undantaget ska inte påverka vare sig utbytet av uppgifter mellan den medlemsstat som det är riktat till och andra medlemsstater eller utbytet och lagringen av information i andra medlemsstater inom ramen för tillämpningen av tullagstiftningen.

Artikel 7

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) de gemensamma uppgiftskrav som avses i artikel 6.2, med beaktande av behovet att fullgöra de tullformaliteter som fastställts i tullagstiftningen och beskaffenheten hos och syftet med det utbyte och den lagring av uppgifter som avses i artikel 6.1,

b) de särskilda fall i vilka andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik får användas i enlighet med artikel 6.3,

c) vilken typ av uppgifter och detaljer som ska finnas i den bokföring som avses i artiklarna 148.4 och 214.1.

Artikel 8

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska genom genomförandekter specificera

a) format och koder för de gemensamma uppgiftskrav som avses i artikel 6.2, när så krävs,

b) förfaranderegler om det utbyte och den lagring av uppgifter som kan göras med andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik enligt artikel 6.3.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionens ska anta de beslut om undantag som avses i artikel 6.4 genom genomförandekter.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 285.2.

Artikel 9

Registrering

1. De ekonomiska aktörer som är etablerade i unionens tullområde ska registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för de platser där de är etablerade.

2. I särskilda fall ska ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för den plats där de först inger en deklaration eller ansöker om ett beslut.

3. Andra personer än ekonomiska aktörer ska inte vara skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna, om inget annat föreskrivs.

Om de personer som avses i första stycket ska vara skyldiga registrera sig ska följande gälla:

a) Om de är etablerade i unionens tullområde ska de registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för de platser där de är etablerade.

- b) Om de inte är etablerade i unionens tullområde ska de registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för de platser där de först inlämnar en deklaration eller ansöker om ett beslut.

4. I särskilda fall ska tullmyndigheterna ogiltigförklara registreringen.

Artikel 10

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall som avses i artikel 9.2, när ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde är skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna,
- b) de fall som avses i artikel 9.3 första stycket, när andra personer än ekonomiska aktörer är skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna,
- c) de fall som avses i artikel 9.4, när tullmyndigheterna ogiltigförklarar en registrering.

Artikel 11

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera de tullmyndigheter som ansvarar för registrering enligt artikel 9.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 12

Meddelande av uppgifter och dataskydd

1. Alla uppgifter som tullmyndigheterna erhåller vid utövandet av sin verksamhet och som är av konfidentiell natur eller tillhandahålls på konfidentiell grund ska omfattas av kravet på tystnadsplikt. De får inte röjas av de behöriga myndigheterna utan uttryckligt tillstånd av den person eller myndighet som tillhandahållit dem, utom i de fall som föreskrivs i artikel 47.2.

Sådana uppgifter får dock röjas utan tillstånd om tullmyndigheterna är skyldiga eller bemyndigade att göra detta enligt gällande bestämmelser, särskilt beträffande uppgiftsskydd, eller i samband med rättsliga förfaranden.

2. Konfidentiella uppgifter som avses i punkt 1 får meddelas tullmyndigheterna och andra behöriga myndigheter i länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde när det gäller tullsamarbete med dessa länder eller territorier inom ramen för ett internationellt avtal eller unionslagstiftning på området för den gemensamma handelspolitiken.

3. Om uppgifter röjs eller meddelas enligt punkterna 1 och 2 ska det ske så att en lämplig nivå på uppgiftsskyddet säkerställs i full överensstämmelse med gällande bestämmelser om uppgiftsskydd.

Artikel 13

Utbyte av ytterligare uppgifter mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer

1. Tullmyndigheter och ekonomiska aktörer får ha ett utbyte av uppgifter som inte särskilt föreskrivs i tullagstiftningen, särskilt om det sker inom ramen för ömsesidigt samarbete för att identifiera och motverka risk. Ett sådant utbyte får ske enligt ett skriftligt avtal och får inbegripa rätt för tullmyndigheterna att få tillträde till de ekonomiska aktörernas datorsystem.

2. Alla uppgifter som en part tillhandahåller den andra parten inom ramen för det samarbete som avses i punkt 1 ska vara konfidentiella, såvida parterna inte överenskommit något annat.

Artikel 14

Uppgifter från tullmyndigheterna

1. Varje person får begära uppgifter av tullmyndigheterna om tillämpningen av tullagstiftningen. En sådan begäran får avslås om den inte gäller en verksamhet som avser internationell varuhandel och som är faktiskt förestående.

2. Tullmyndigheterna ska ha en regelbunden dialog med ekonomiska aktörer och andra myndigheter som är involverade i internationell varuhandel. De ska främja öppenhet genom att göra tullagstiftningen och allmänna förvaltningsbeslut och ansökningshandlingar fritt tillgängliga, där så är möjligt kostnadsfritt, och via internet.

Artikel 15

Uppgifter till tullmyndigheterna

1. Varje person som direkt eller indirekt är involverad i fullgörandet av tullformaliteter eller i tullkontroller ska, på tullmyndigheternas begäran och inom föreskriven tid, tillhandahålla dessa myndigheter alla nödvändiga dokument och uppgifter i lämplig form, och ge dem all nödvändig hjälp för att fullgöra dessa formaliteter eller kontroller.

2. En person som inger en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport till tullmyndigheterna, eller en ansökan om ett tillstånd eller något annat beslut, ska ansvara för allt följande:

- a) Att de uppgifter som lämnas i deklarationen, i anmälan eller i ansökan är riktiga och fullständiga.
- b) Att de dokument som lämnas till stöd för deklarationen, anmälan eller ansökan är äkta, riktiga och fullständiga.
- c) I tillämpliga fall, att alla skyldigheter när det gäller hänförande av de berörda varorna till det berörda tullförfarandet eller genomförande av de godkända transaktionerna är fullgjorda.

Första stycket ska också gälla tillhandahållande av alla de uppgifter i all annan form som krävs av eller lämnas till tullmyndigheterna.

Om deklarationen eller anmälan inges, ansökan lämnas eller uppgifter tillhandahålls av ett tullombud för den berörda personen, som avses i artikel 18, ska även det tullombudet iaktta de skyldigheter som anges i första stycket i den här punkten.

Artikel 16

Elektroniska system

1. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen för att utveckla, underhålla och använda elektroniska system för utbyte av uppgifter mellan olika tullmyndigheter och med kommissionen och för lagring av sådan information i enlighet med kodexen.
2. Medlemsstater som har beviljats undantag enligt artikel 6.4 behöver inom räckvidden för detta undantag inte utveckla, underhålla och använda de elektroniska system som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 17

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera de tekniska arrangemangen för utveckling, underhåll och användning av de elektroniska system som avses i artikel 16.1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Ombud i tullfrågor

Artikel 18

Tullombud

1. Varje person får utse ett tullombud.

Detta ombudskap får vara direkt, varvid tullombudet ska agera i en annan persons namn och för dennes räkning, eller indirekt, varvid tullombudet ska agera i eget namn men för en annan persons räkning.

2. Ett tullombud ska vara etablerat i unionens tullområde.

Om inget annat föreskrivs ska denna skyldighet frångås när tullombudet agerar för sådana personers räkning som inte behöver vara etablerade i unionens tullområde.

3. Medlemsstaterna får i enlighet med unionslagstiftningen fastställa de villkor på vilka ett tullombud får tillhandahålla tjänster i den medlemsstat där denne är etablerad. Utan att det påverkar den berörda medlemsstatens tillämpning av mindre stränga kriterier ska emellertid ett tullombud som uppfyller kriterierna i artikel 39 a–d ha rätt att tillhandahålla sådana tjänster i en annan medlemsstat än den där denne är etablerad.

4. Medlemsstaterna får tillämpa villkoren fastställda i enlighet med punkt 3 första meningen på tullombud som inte är etablerade i unionens tullområde.

Artikel 19

Fullmakt

1. Vid sina kontakter med tullmyndigheterna ska tullombud uppge att de agerar för huvudmannens räkning och ange om ombudskapet i tullfrågor är direkt eller indirekt.

Personer som inte uppger att de agerar som tullombud eller som uppger att de agerar som tullombud utan att ha fullmakt att göra detta, ska anses agera i eget namn och för egen räkning.

2. Tullmyndigheterna får kräva att personer som uppger att de agerar som tullombud styrker att de har fullmakt från den person som de företräder.

I särskilda fall ska tullmyndigheterna inte begära ett sådant styrkande.

3. Tullmyndigheterna ska inte begära att en person som agerar som tullombud och regelbundet genomför åtgärder och formaliteter varje gång styrker att denne har fullmakt, förutsatt att den personen kan styrka detta på tullmyndigheternas begäran.

Artikel 20

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall där det undantag som avses i artikel 18.2 andra stycket inte ska tillämpas,
- b) de fall där tullmyndigheterna inte behöver begära ett sådant styrkande av fullmakt som avses i artikel 19.2 första stycket.

Artikel 21

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler om beviljande och styrkande av den rätt som avses i artikel 18.3.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

Beslut med stöd av tullagstiftningen

Artikel 22

Beslut som fattas på ansökan

1. En person som ansöker om ett beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen ska tillhandahålla alla uppgifter som de behöriga tullmyndigheterna behöver för att kunna fatta det beslutet.

Även flera personer får gemensamt ansöka om och omfattas av ett beslut, i enlighet med villkoren i tullagstiftningen.

Om inget annat föreskrivs ska den behöriga tullmyndigheten vara myndigheten för den plats där den sökandes huvudsakliga bokföring för tulländamål förs eller är tillgänglig och där åtminstone en del av den verksamhet som omfattas av beslutet avses bedrivas.

2. Tullmyndigheterna ska, utan dröjsmål och senast inom 30 dagar från det att ansökan om ett beslut mottagits, kontrollera om villkoren för godtagande av denna ansökan är uppfyllda.

Om tullmyndigheterna fastställer att ansökan innehåller alla de uppgifter som krävs för att de ska kunna fatta detta beslut, ska de meddela sitt godtagande till den sökande inom den tidsperiod som anges i första stycket.

3. Den behöriga tullmyndigheten ska fatta ett beslut enligt punkt 1, och ska meddela den sökande utan dröjsmål och senast inom 120 dagar från den dag då ansökan har godtagits, om inget annat föreskrivs.

Om tullmyndigheterna inte kan iaktta tidsfristen för att fatta ett beslut, ska de underrätta den sökande om detta innan tiden gått ut, ange skälen till detta överskridande och ange den ytterligare tid som de bedömer nödvändig för att kunna fatta ett beslut. Om inget annat föreskrivs ska denna ytterligare tid uppgå till högst 30 dagar.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i det andra stycket får tullmyndigheterna förlänga tidsfristen för att fatta ett beslut, enligt tullagstiftningen, om sökanden begär en förlängning för att genomföra anpassningar i syfte att säkerställa att villkoren och kriterierna uppfylls. Dessa anpassningar och den ytterligare tid som är nödvändig för att genomföra dem ska meddelas till tullmyndigheten, som ska besluta om förlängningen.

4. Om inget annat föreskrivs i beslutet eller tullagstiftningen, ska beslutet börja gälla från och med den dag då den sökande mottar det eller ska anses ha mottagit det. Utom i de fall som avses i artikel 45.2 ska fattade beslut kunna verkställas av tullmyndigheterna från och med den dagen.

5. Om inget annat föreskrivs i tullagstiftningen ska beslutet vara giltigt utan tidsbegränsning.

6. Innan tullmyndigheterna fattar ett beslut som skulle vara negativt för den sökande, ska de meddela på vilka grunder de avser att basera sitt beslut till den sökande, som ska ges möjlighet att framföra sin ståndpunkt inom en föreskriven tid från och med den dag då denne mottar meddelandet eller ska anses ha mottagit det. När den tiden löpt ut ska den sökande i lämplig form meddela beslutet.

Första stycket ska inte tillämpas i något av följande fall:

- a) I fråga om ett beslut som avses i artikel 33.1.
- b) I fall av vägran att tillämpa en tullkvot om den fastställda tullkvotvolymen uppnås enligt artikel 56.4 första stycket.
- c) Om typen eller omfattningen av hotet mot säkerhet och skydd för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter så kräver.
- d) Om beslutet syftar till att säkerställa genomförandet av ett annat beslut där första stycket har tillämpats, utan att det påverkar tillämpningen av den berörda medlemsstatens lagstiftning.
- e) Om det skulle inverka menligt på utredningar som inletts i syfte att bekämpa bedrägeri.
- f) I andra särskilda fall.

7. Ett beslut som är negativt för den sökande ska innehålla en beskrivning av de grunder på vilka det baseras och ska innehålla en hänvisning till rätten att överklaga enligt artikel 44.

Artikel 23

Hantering av beslut som fattats på ansökan

1. Innehavaren av beslutet ska fullgöra de skyldigheter som följer av det beslutet.

2. Innehavaren av beslutet ska utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om alla händelser som inträffat efter det att beslutet fattats och som kan inverka på beslutets upprätthållande eller innehåll.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser på andra områden som anger de fall där beslut är ogiltiga eller förlorar sin giltighet, får de tullmyndigheter som fattat ett beslut när som helst upphäva, ändra eller återkalla beslutet om det inte är förenligt med tullagstiftningen.

4. I särskilda fall ska tullmyndigheterna

- a) ompröva ett beslut,
- b) tillfälligt dra in ett beslut som inte ska upphävas, återkallas eller ändras.

5. Tullmyndigheterna ska övervaka de villkor och kriterier som innehavaren av ett beslut ska fullgöra. De ska också övervaka att de skyldigheter som följer av beslutet fullgörs. Om innehavaren av beslutet har varit etablerad i mindre än tre år ska tullmyndigheterna noggrant övervaka det under det första året efter det att beslutet fattats.

Artikel 24

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) undantag från artikel 22.1 tredje stycket,
- b) villkor för godtagande av en ansökan enligt artikel 22.2,
- c) tidsfristen för att fatta ett särskilt beslut, inbegripet en eventuell förlängning av denna tidsfrist, i enlighet med artikel 22.3,
- d) de fall, enligt artikel 22.4, där beslutet börjar gälla en annan dag än den då den sökande mottar det eller anses ha mottagit det,
- e) de fall, enligt artikel 22.5, där beslutet inte är giltigt under obegränsad tid,
- f) den period som avses i artikel 22.6 första stycket,
- g) de särskilda fall som avses i artikel 22.6 andra stycket f där den sökande inte får möjlighet att framföra sin ståndpunkt,

- h) fall och regler för omprövning och tillfällig indragning av beslut enligt artikel 23.4.

Artikel 25

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler

- a) för inlämnande och godtagande av ansökan om ett beslut, enligt artikel 22.1 och 22.2,
- b) för fattande av beslut enligt artikel 22, i förekommande fall inbegripet samråd med de berörda medlemsstaterna,
- c) för övervakning av ett beslut i enlighet med artikel 23.5.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 26

Besluts giltighet i hela unionen

Utom i de fall där ett beslut har verkan endast i en eller flera medlemsstater ska beslut som rör tillämpningen av tullagstiftning vara giltiga överallt i unionens tullområde.

Artikel 27

Upphävande av förmånliga beslut

1. Tullmyndigheterna ska upphäva ett beslut som är till fördel för innehavaren av beslutet, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Beslutet fattades på grundval av felaktiga eller ofullständiga uppgifter.
- b) Innehavaren av beslutet visste eller borde rimligen ha vetat att uppgifterna var felaktiga eller ofullständiga.
- c) Beslutet skulle ha varit annorlunda om uppgifterna hade varit korrekta och fullständiga.

2. Innehavaren av beslutet ska underrättas om att det upphävs.

3. Upphävandet ska börja gälla från och med den dag då det ursprungliga beslutet började gälla, om inget annat föreskrivs i beslutet i enlighet med tullagstiftningen.

Artikel 28

Återkallelse och ändring av förmånliga beslut

1. Ett förmånligt beslut ska återkallas eller ändras i andra fall än de som avses i artikel 27

a) om ett eller flera av villkoren för att fatta beslutet inte var uppfyllda eller inte längre uppfylls, eller

b) på ansökan av innehavaren av beslutet.

2. Om inget annat föreskrivs får ett förmånligt beslut som riktas till flera personer återkallas endast i fråga om en person som inte fullgör en skyldighet som gäller inom ramen för beslutet.

3. Innehavaren av beslutet ska underrättas om dess återkallelse eller ändring.

4. Artikel 22.4 ska gälla vid återkallelse eller ändring av ett beslut.

Emellertid får tullmyndigheterna i undantagsfall och om berättigade intressen för innehavaren av beslutet så kräver skjuta upp den dag då återkallelsen eller ändringen börjar gälla upp till ett år. Det datumet ska anges i beslutet om återkallelse eller ändring.

Artikel 29

Beslut som fattas utan föregående ansökan

Utom när en tullmyndighet agerar som en rättslig myndighet ska artiklarna 22.4, 22.5, 22.6, 22.7, 23.3, 26, 27 och 28 också gälla beslut som tullmyndigheterna fattar utan en föregående ansökan från den berörda personen.

Artikel 30

Begränsningar som är tillämpliga på beslut om varor som hänförs till ett tullförfarande eller som lagras tillfälligt

Utom när den berörda personen begär det ska en återkallelse eller ändring eller tillfällig indragning av ett förmånligt beslut inte gälla för varor som vid den tidpunkt då återkallelsen, ändringen eller den tillfälliga indragningen börjar gälla redan är hänfödda till och fortfarande omfattas av ett tullförfarande eller lagras tillfälligt genom tillämpning av det återkallade, ändrade eller tillfälligt indragna beslutet.

Artikel 31

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall som avses i artikel 28.2 där ett förmånligt beslut som vänder sig till flera personer får återkallas också när det gäller andra personer än den som inte fullgör en skyldighet som föreskrivits enligt det beslutet,
- b) de undantagsfall i vilka tullmyndigheterna får skjuta upp den dag då återkallelsen eller ändringen börjar gälla i enlighet med artikel 28.4 andra stycket.

Artikel 32

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för att upphäva, återkalla eller ändra förmånliga beslut.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 33

Beslut som avser bindande besked

1. Tullmyndigheterna ska på grundval av en ansökan fatta beslut som rör bindande klassificeringsbesked eller beslut som rör bindande ursprungsbesked.

En sådan ansökan ska inte godtas i någon av följande situationer:

- a) Om ansökan upprättas eller redan har upprättats vid samma eller ett annat tullkontor av innehavaren av ett beslut avseende samma varor eller för denna persons räkning och, när det gäller ett beslut om bindande ursprungsbesked, enligt samma omständigheter som avgör visst ursprung.
- b) Om ansökan inte hänför sig till något avsett utnyttjande av beslutet om bindande klassificeringsbesked eller beslutet om bindande ursprungsbesked eller avsedd användning av ett tullförfarande.

2. Beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked ska vara bindande endast i fråga om en varas klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av en varas ursprung

a) för tullmyndigheterna gentemot innehavaren av beslutet endast i fråga om varor för vilka tullformalitetserna fullgörs efter den dag då beslutet får verkan,

b) för innehavaren av beslutet gentemot tullmyndigheterna med verkan först från och med den dag då denne mottar eller anses ha mottagit underrättelse om beslutet.

3. Beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked ska vara giltiga i tre år från och med den dag då beslutet börjar gälla.

4. När det gäller en ansökan om ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked i samband med ett visst tullförfarande ska innehavaren av beslutet kunna styrka följande:

a) När det gäller ett beslut om bindande klassificeringsbesked, att de deklarerade varorna i alla avseenden motsvarar de varor som beskrivs i beslutet.

b) När det gäller ett beslut om bindande ursprungsbesked, att de berörda varorna och de omständigheter som avgör visst ursprung i alla avseenden motsvarar de varor och omständigheter som beskrivs i beslutet.

Artikel 34

Hantering av beslut som rör bindande besked

1. Ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 33.3 löper ut om det inte längre är förenligt med lagstiftningen på grund av något av följande:

a) antagandet av en ändring av de nomenklaturer som avses i artikel 56.2 a och b,

b) antagandet av åtgärder enligt artikel 57.4,

med verkan från och med den dag då ändringen eller åtgärderna börjar tillämpas.

2. Ett beslut om bindande ursprungsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 33.3 löper ut i något av följande fall:

a) Om en förordning antas eller ett avtal ingås av unionen och börjar tillämpas i unionen och beslutet om bindande ursprungsbesked inte längre överensstämmer med den lagstiftning som därmed fastställs, med verkan från och med den dag då förordningen eller avtalet börjar tillämpas.

- b) Om det inte längre är förenligt med det avtal om ursprungsregler som utarbetats inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) eller med de förklarande anmärkningar eller yttranden om ursprung som antagits för tolkningen av detta avtal, med verkan från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked ska inte upphöra att gälla med retroaktiv verkan.
4. Med undantag från artikel 23.3 och artikel 27 ska beslut om bindande klassificeringsbesked och om bindande ursprungsbesked upphävas om de grundas på felaktiga eller ofullständiga uppgifter från de sökande.
5. Beslut om bindande klassificeringsbesked och om bindande ursprungsbesked ska återkallas i enlighet med artikel 23.3 och artikel 28. Sådana beslut ska dock inte återkallas på ansökan av innehavaren av beslutet.
6. Beslut om bindande klassificeringsbesked och om bindande ursprungsbesked får inte ändras.
7. Tullmyndigheterna ska återkalla beslut om bindande klassificeringsbesked
- a) när de inte längre är förenliga med tolkningen av någon av de nomenklaturer som avses i artikel 56.2 a och b till följd av något av följande:
- i) Sådana förklarande anmärkningar som avses i artikel 9.1 a andra strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾ med verkan från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- ii) En dom från Europeiska unionens domstol, med verkan från och med den dag då domslutet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- iii) Klassificeringsbeslut, klassificeringsuttalanden eller ändringar i de förklarande anmärkningarna till nomenklaturen till systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering som antagits av den organisation som inrättats genom konventionen om inrättandet av ett tull-samarbetsråd, undertecknad i Bryssel den 15 december 1950, med verkan från och med den dag då kommissionens meddelande offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.
- b) i andra särskilda fall.
8. Beslut om bindande ursprungsbesked ska återkallas
- a) när de inte längre är förenliga med en dom från Europeiska unionens domstol, med verkan från och med den dag då domslutet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller
- b) i andra särskilda fall.
9. Om punkt 1 b eller punkterna 2, 7 eller 8 tillämpas, får ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked fortfarande användas i samband med bindande kontrakt som baserades på det beslutet och som ingicks innan det upphörde att gälla eller återkallades. Den förlängda användningen ska inte tillämpas när ett beslut om bindande ursprungsbesked fattas för varor som ska exporteras.
- Den förlängda användning som avses i första stycket ska inte överstiga sex månader från och med den dag då beslutet om bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked upphör att gälla eller återkallas. Genom en sådan åtgärd som avses i artikel 57.4 eller artikel 67 kan dock denna förlängda användning uteslutas eller en kortare tidsperiod föreskrivas. Om det gäller produkter för vilka en import- eller exportlicens inlämnas när tullformaliteter genomförs, ska tiden på sex månader ersättas med licensens giltighetstid.
- För att den förlängda användningen av ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked ska kunna utnyttjas ska innehavaren av detta beslut inge en ansökan till den tullmyndighet som fattade beslutet inom 30 dagar från och med den dag då beslutet upphör att gälla eller återkallas, med angivande av de kvantiteter för vilka en förlängd användningsperiod begärs och den medlemsstat eller de medlemsstater i vilka varorna kommer att klareras under den förlängda användningsperioden. Denna tullmyndighet ska fatta beslut om förlängd användning och utan dröjsmål underrätta innehavaren, och senast inom 30 dagar från den dag då den mottar alla de uppgifter som krävs för att den ska kunna fatta detta beslut.
10. Kommissionen ska underrätta tullmyndigheterna när
- a) fattande av beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked i fråga om varor där en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av varors ursprung inte är säkerställd tillfälligt ska upphöra, eller
- b) ett tillfälligt upphörande enligt led a dras tillbaka.
11. I syfte att säkerställa en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av varors ursprung får kommissionen anta beslut där medlemsstaterna uppmanas att återkalla beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked.

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

*Artikel 35***Beslut som rör bindande besked avseende andra faktorer**

I särskilda fall ska tullmyndigheterna på grundval av en ansökan fatta beslut som gäller bindande besked när det gäller andra faktorer som avses i avdelning II, på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder avseende handel med varor tillämpas.

*Artikel 36***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de särskilda fall enligt artikel 34.7 b och 34.8 b i vilka beslut om bindande klassificeringsbesked och bindande ursprungsbesked ska återkallas,
- b) de fall enligt artikel 35 i vilka beslut som rör bindande besked fattas när det gäller andra faktorer på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder avseende handel med varor tillämpas.

*Artikel 37***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

1. Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta förfaranderegler för
 - a) användning av ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked efter det att giltigheten har upphört eller det har återkallats, i enlighet med artikel 34.9,
 - b) kommissionens underrättelser till tullmyndigheterna i enlighet med artikel 34.10 a och b,
 - c) användning av beslut som avses i artikel 35 och som fastställts i enlighet med artikel 36 b efter det att giltigheten upphört,
 - d) tillfälligt upphörande av beslut som avses i artikel 35 och som fastställts i enlighet med artikel 36 b och underrättelser om det tillfälliga upphörandet eller återkallelsen av uppskjutandet till tullmyndigheterna.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta de beslut genom vilka medlemsstaterna uppmanas att återkalla

- a) beslut som avses i artikel 34.11, eller
- b) beslut som avses i artikel 35 och som fastställts i enlighet med artikel 36 b.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 285.2.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

*Avsnitt 4***Godkänd ekonomisk aktör***Artikel 38***Ansökan och tillstånd**

1. En ekonomisk aktör som är etablerad i unionens tullområde och uppfyller kriterierna i artikel 39 får ansöka om status som godkänd ekonomisk aktör.

Tullmyndigheterna ska, vid behov efter samråd med andra behöriga myndigheter, bevilja denna status, som ska vara föremål för övervakning.

2. Status som godkänd ekonomisk aktör ska beviljas genom följande typer av tillstånd:

- a) Tillstånd som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar, vilket ska göra det möjligt för innehavaren att åtnjuta vissa förenklingar i enlighet med tullagstiftningen.
- b) Tillstånd som godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd, vilket ska ge innehavaren rätt till lättnader i fråga om säkerhet och skydd.

3. Båda typerna av tillstånd enligt punkt 2 kan innehas samtidigt.

4. Status som godkänd ekonomisk aktör ska, om inte annat följer av artiklarna 39, 40 och 41, erkännas av tullmyndigheterna i alla medlemsstater.

5. På grundval av erkännandet av status som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar och under förutsättning att kraven för en särskild form av förenkling enligt tullagstiftningen har uppfyllts ska tullmyndigheterna låta aktören omfattas av denna förenkling. Tullmyndigheterna ska inte granska de kriterier på nytt som redan har granskats när status som godkänd ekonomisk aktör beviljades.

6. Den godkända ekonomiska aktör som avses i punkt 2 ska i enlighet med den typ av tillstånd som har beviljats behandlas på ett mer förmånligt sätt än andra ekonomiska aktörer när det gäller tullkontroller, inbegripet färre fysiska och dokumentbaserade kontroller.

7. Tullmyndigheterna ska bevilja förmåner som följer av status som godkänd ekonomisk aktör till personer som är etablerade i länder eller territorier utanför unionens tullområde som uppfyller villkor och fullgör skyldigheter som har fastställts genom relevant lagstiftning i dessa länder eller territorier, under förutsättning att dessa villkor och skyldigheter erkänns av unionen som likvärdiga med dem som ålagts godkända ekonomiska aktörer som är etablerade i unionens tullområde. Ett sådant beviljande av förmåner ska vara baserat på ömsesidighetsprincipen om inte annat beslutats av unionen, och ska stödjas genom ett internationellt avtal eller unionslagstiftning på området för den gemensamma handelspolitiken.

Artikel 39

Beviljande av status

Kriterierna för att bevilja status som "godkänd ekonomisk aktör" ska innefatta följande:

- a) Frånvaro av alla former av allvarliga överträdelse eller upprepade överträdelse av tullagstiftningen och skattereglerna, inbegripet att den sökande inte får vara dömd för allvarliga brott som rör hans eller hennes ekonomiska verksamhet.
- b) Den sökandes uppvisande av en hög grad av kontroll över dennes transaktioner och av varuflödet, genom ett system för affärsbokföring och, vid behov, bokföring av transporter, som möjliggör lämpliga tullkontroller.
- c) Ekonomisk solvens, som ska anses ha bevisats om den sökande har en god ekonomisk ställning som innebär att denne kan fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn tagen till den aktuella affärsverksamhetens särdrag.
- d) När det gäller det tillstånd som avses i artikel 38.2 a, praktiska normer i fråga om kunskaper eller yrkeskvalifikationer som direkt avser den verksamhet som utförs.

- e) När det gäller det tillstånd som avses i artikel 38.2 b, lämpliga säkerhets- och skyddsnormer, som ska anses vara uppfyllda om den sökande visar att denne har vidtagit lämpliga åtgärder för att garantera den internationella leveranskedjans säkerhet och skydd, bland annat när det gäller fysisk integritet och åtkomstkontroller samt logistiska processer för och hantering av särskilda typer av varor, personal och identifiering av dennes affärspartner.

Artikel 40

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de förenklingar som avses i artikel 38.2 a,
- b) de lättnader som avses i artikel 38.2 b,
- c) den mer förmånliga behandling som avses i artikel 38.6.

Artikel 41

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter anta metoder för tillämpningen av de kriterier som avses i artikel 39.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 5

Sanktioner

Artikel 42

Tillämpning av sanktioner

1. Varje medlemsstat ska fastställa sanktioner för överträdelser av tullagstiftningen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Om administrativa sanktioner tillämpas får de bland annat ha en eller båda av följande former:
 - a) En penningavgift som tas ut av tullmyndigheterna, inbegripet, vid behov, en betalning som gäller i stället för en straffrättslig påföljd.

- b) Återkallelse, tillfällig indragning eller ändring av ett tillstånd som innehas av den berörda personen.

3. Medlemsstaterna ska inom 180 dagar från tillämpningsdagen för denna artikel, som fastställs i enlighet med artikel 288.2, till kommissionen anmäla de nationella bestämmelser som är i kraft med stöd av punkt 1 i den här artikeln och ska utan dröjsmål anmäla alla senare ändringar av dessa bestämmelser.

Avsnitt 6

Överklaganden

Artikel 43

Beslut fattade av en rättslig myndighet

Artiklarna 44 och 45 ska inte tillämpas på överklaganden som inges i syfte att upphäva, återkalla eller ändra ett beslut rörande tillämpningen av tullagstiftningen som fattas av en rättslig myndighet eller av tullmyndigheter som agerar som rättsliga myndigheter.

Artikel 44

Rätt att överklaga

1. Varje person ska ha rätt att överklaga beslut som fattats av tullmyndigheterna när det gäller tillämpningen av tullagstiftningen om beslutet eller sanktionen berör personen direkt och personligen.

Varje person som hos tullmyndigheterna ansökt om ett beslut och inte fått ett beslut med anledning av ansökan inom den tidsfrist som avses i artikel 22.3 ska också ha rätt att överklaga.

2. Rätten att överklaga får utövas i åtminstone två instanser:

- a) I första instans, vid tullmyndigheterna eller en rättslig myndighet eller ett annat organ som utsetts för det ändamålet av medlemsstaterna.
- b) I andra instans, vid ett högre oberoende organ, som kan vara en rättslig myndighet eller ett likvärdigt specialiserat organ, enligt gällande bestämmelser i medlemsstaterna.

3. Överklagandet ska inges i den medlemsstat där beslutet har fattats eller där ansökan om beslutet har ingetts.

4. Medlemsstaterna ska se till att förfarandet för överklaganden gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller rätta till beslut som fattats av tullmyndigheterna.

Artikel 45

Uppskjutande av genomförandet

1. Ett överklagande får inte medföra att genomförandet av det ifrågasatta beslutet skjuts upp.

2. Tullmyndigheterna ska dock helt eller delvis skjuta upp genomförandet av ett sådant beslut, om de har goda skäl att anta att det ifrågasatta beslutet är oförenligt med tullagstiftningen eller om det är fara att den person som har överklagat kan vållas irreparabel skada.

3. I de fall som avses i punkt 2, om det ifrågasatta beslutet innebär att import- eller exporttullar ska betalas, ska uppskjutandet av genomförandet av beslutet förutsätta att det ställs en garanti, såvida det inte på grundval av en dokumenterad bedömning fastställs att en sådan garanti sannolikt skulle åsamka gäldenären allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

Avsnitt 7

Kontroll av varor

Artikel 46

Riskhantering och tullkontroller

1. Tullmyndigheterna får genomföra alla tullkontroller som de anser nödvändiga.

Tullkontrollerna kan särskilt bestå i att undersöka varor, utföra provtagning, kontrollera att de uppgifter som lämnas i en deklaration eller en anmälan är riktiga och fullständiga, kontrollera att dokument finns och är äkta, riktiga och giltiga, granska ekonomiska aktörers räkenskaper och annan bokföring eller undersöka transportmedel, bagage och andra varor som personer för med sig eller bär på sig samt utföra officiella undersökningar och andra liknande handlingar.

2. Andra tullkontroller än slumpvisa kontroller ska främst baseras på riskanalys som görs med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik i syfte att, på grundval av kriterier som utarbetats på nationell nivå, unionsnivå och, i förekommande fall, internationell nivå, identifiera och bedöma risker och utarbeta nödvändiga motåtgärder.

3. Tullkontroller ska utföras inom en gemensam ram för riskhantering som grundar sig på utbyte av riskinformation och riskanalysresultat mellan tullförvaltningar och genom vilken det fastställs gemensamma riskkriterier och standarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden.

Kontroller som grundar sig på sådan information och sådana kriterier ska utföras utan att det påverkar andra kontroller som utförs i enlighet med punkt 1 eller med andra gällande bestämmelser.

4. Tullmyndigheterna ska bedriva en riskhantering som innebär att de skiljer mellan de olika risknivåer som är förknippade med varor som är föremål för tullkontroller eller tullövervakning samt för att fastställa om varorna ska underkastas särskilda tullkontroller, och i så fall var.

Riskhanteringen ska innefatta aktiviteter som insamling av uppgifter och information, riskanalys och riskbedömning, föreskrifter om och vidtagande av åtgärder samt regelbunden övervakning och översyn av denna process och dess resultat, baserat på internationella och nationella källor och strategier, källor i unionen och unionsstrategier.

5. Tullmyndigheterna ska utbyta riskinformation och resultat av riskanalys när

- a) en tullmyndighet bedömer att riskerna är betydande samt kräver en tullkontroll och det av kontrollresultaten framgår att en händelse som utlöser riskerna har inträffat, eller
- b) det av kontrollresultaten inte framgår att en händelse som utlöser riskerna har inträffat, men den berörda tullmyndigheten bedömer att hotet utgör en hög risk någon annanstans i unionen.

6. Vid fastställandet av gemensamma riskkriterier och standarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden enligt punkt 3 ska allt följande beaktas:

- a) Proportion till risken.
- b) Hur angelägna de nödvändiga kontrollerna är.
- c) Den troliga inverkan på handelsflödet, enskilda medlemsstater och resurser för kontroll.

7. De gemensamma riskkriterier och standarder som avses i punkt 3 ska innefatta allt följande:

- a) En beskrivning av riskerna.
- b) De riskfaktorer eller riskindikatorer som ska användas för att välja ut vilka varor eller ekonomiska aktörer som ska genomgå tullkontroll.
- c) Den typ av tullkontroll som tullmyndigheterna ska utföra.

d) Perioden för tillämpning av de tullkontroller som avses i led c.

8. Prioriterade kontrollområden ska täcka särskilda tullförfaranden, varutyper, transportrutter, transportsätt eller ekonomiska aktörer som är föremål för mer omfattande riskanalys och tullkontroller under en viss period, utan att detta påverkar andra kontroller som normalt utförs av tullmyndigheterna.

Artikel 47

Samarbete mellan myndigheter

1. Om andra kontroller än tullkontroller ska genomföras av andra behöriga myndigheter än tullmyndigheterna i fråga om samma varor, ska tullmyndigheterna i nära samarbete med dessa andra myndigheter, anstränga sig för att få dessa kontroller utförda om möjligt vid samma tidpunkt och på samma plats som tullkontrollerna ("one-stop-shop"), varvid tullmyndigheterna ska ha den samordnande rollen för att uppnå detta.

2. Inom ramen för de kontroller som avses i detta avsnitt och om det är nödvändigt för att minimera risker och bekämpa bedrägerier, får tullmyndigheterna och andra behöriga myndigheter med varandra och med kommissionen utbyta uppgifter som mottas om införsel, utförsel, transitering, befordran, lagring och slutanvändning, inbegripet posttrafik, som befordras mellan unionens tullområde och länder eller territorier utanför unionens tullområde, om förekomst och befordran inom unionens tullområde av icke-unionsvaror och varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning samt om resultaten av eventuella kontroller. Tullmyndigheterna och kommissionen får också utbyta sådana uppgifter med varandra i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av tullagstiftningen.

Artikel 48

Kontroll efter frigörande

För tullkontrolländamål får tullmyndigheterna kontrollera att de uppgifter som lämnas i en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport är riktiga och fullständiga, kontrollera att styrkande handlingar finns och är äkta, riktiga och giltiga och får granska deklaratens räkenskaper och annan bokföring som avser transaktionerna för varorna eller de tidigare eller efterföljande kommersiella transaktioner som berör varorna efter att ha frigjort dessa varor. Tullmyndigheterna får också undersöka dessa varor och/eller ta prover av varorna om det fortfarande är möjligt för dem att göra detta.

Dessa kontroller får genomföras på plats hos innehavaren av varorna eller innehavarens företrädare eller hos varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i dessa transaktioner eller hos varje annan person som innehar dessa dokument och uppgifter i kommersiellt syfte.

Artikel 49

Flygningar och sjöförbindelser inom unionen

1. Tullkontroller eller tullformaliteter ska utföras för handbagage och lastrumsbagage som tillhör personer som antingen reser med flyg inom unionen eller reser med fartyg inom unionen, endast då tullagstiftningen föreskriver sådana kontroller eller formaliteter.

2. Punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av någondera av följande:

- a) Säkerhets- och skyddskontroller.
- b) Kontroller med anledning av förbud eller restriktioner.

Artikel 50

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska i form av genomförandeakter anta åtgärder för att säkerställa en enhetlig tillämpning av tullkontroller, inklusive utbyte av resultaten av riskinformation och riskanalys, gemensamma riskkriterier och standarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden som avses i artikel 46.3.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet att snabbt uppdatera den gemensamma ramen för riskhantering och anpassa utbytet av riskinformation och riskanalys, gemensamma riskkriterier och riskstandarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden till riskutvecklingen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa vid vilka hamnar och flygplatser tullkontroller och tullformaliteter ska tillämpas på följande i enlighet med artikel 49:

- a) Handbagage och lastrumsbagage som tillhör personer som
 - i) reser med flyg som kommer från en flygplats utanför unionen och som efter en mellanlandning på en flygplats i unionen fortsätter till en annan flygplats i unionen,

- ii) reser med flyg som mellanlandar på en flygplats i unionen innan de fortsätter till en flygplats utanför unionen,

- iii) använder en sjöfartsservice som tillhandahålls av samma fartyg och som innehåller flera etapper med avresa, uppehåll eller slutdestination i hamnar utanför unionen,

- iv) är ombord på en fritidsbåt eller ett turist- eller affärsflygplan.

b) Handbagage och lastrumsbagage som

- i) anländer till en flygplats i unionen ombord på ett flygplan som kommer från en flygplats utanför unionen och på denna flygplats flyttas över till ett annat flygplan som flyger vidare inom unionen,

- ii) lastas vid en flygplats i unionen på ett flygplan som flyger inom unionen för transferering vid en annan flygplats inom unionen till ett flygplan vars destination är en flygplats utanför unionen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 8

Bevarande av dokument och andra uppgifter, och avgifter och kostnader

Artikel 51

Bevarande av dokument och andra uppgifter

1. Den berörda personen ska för tullkontrolländamål bevara de dokument och uppgifter som avses i artikel 15.1 under minst tre år, med alla medel som är tillgängliga för och godkända av tullmyndigheterna.

För varor som övergår till fri omsättning under andra omständigheter än dem som avses i tredje stycket eller varor som deklarerats för export ska tiden löpa från utgången av det år under vilket tulldeklarationen för övergång till fri omsättning eller exportdeklarationen godtas.

För varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål ska tiden löpa från utgången av det år under vilket varorna upphör att vara föremål för tullövervakning.

För varor som hänförs till ett annat tullförfarande eller för varor i tillfällig lagring ska tiden löpa från utgången av det år under vilket tullförfarandet i fråga har avslutats eller den tillfälliga lagringen har upphört.

2. Om en tullkontroll beträffande en tullskuld visar att bokföringsposten i fråga måste rättas och om den berörda personen har underrättats om detta, ska dokumenten och uppgifterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 103.4, bevaras tre år efter utgången av den tid som fastställs i punkt 1 i den här artikeln.

Om ett överklagande har inletts eller om ett domstolsförfarande har inletts, ska dokumenten och uppgifterna bevaras under den tid som föreskrivs i punkt 1 eller tills överklagandeförfarandet eller domstolsförfarandet har slutförts, beroende på vilket som infaller senare.

Artikel 52

Avgifter och kostnader

1. Tullmyndigheterna får inte ta ut avgifter för tullkontroller eller annan tillämpning av tullagstiftningen som äger rum under de behöriga tullkontorens officiella öppettider.

2. Tullmyndigheterna får ta ut avgifter eller ersättning för särskilda tjänster, särskilt följande:

- a) Tullpersonals närvaro, på begäran, under annan tid än officiell kontorstid eller på annan plats än i tullens lokaler.
- b) Analyser eller expertutlåtanden avseende varor samt postavgifter för att återlämna varor till en sökande, särskilt när det är fråga om beslut som fattas enligt artikel 33 eller tillhandahållande av uppgifter enligt artikel 14.1.
- c) Undersökning eller provtagning av varor för kontrolländamål eller förstöring av varor, om andra kostnader än kostnader för att ta tullpersonal i anspråk uppstår.
- d) Exceptionella kontrollåtgärder som är nödvändiga till följd av varornas beskaffenhet eller en potentiell risk.

KAPITEL 3

Valutaomräkning och tidsfrister

Artikel 53

Valutaomräkning

1. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra och/eller göra tillgänglig på internet den växelkurs som ska tillämpas när en valutaomräkning krävs i ett av följande två fall:

- a) Faktorer som används för att fastställa varors tullvärde uttrycks i en annan valuta än den som används i den medlemsstat där tullvärdet fastställs.

- b) Ett motvärde i nationell valuta till euro behövs i syfte att fastställa varors klassificering enligt tulltaxan och beloppet av import- och exporttull inklusive värdetrösklar enligt Gemensamma tulltaxan.

2. För valutaomräkning som krävs av andra orsaker än de som avses i punkt 1 ska det inom ramen för tillämpning av tullagstiftningen användas ett motvärde i nationell valuta till euro som ska fastställas minst en gång per år.

Artikel 54

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa regler om valutaomräkning för de ändamål som avses i artikel 53.1 och 53.2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 55

Tider, dagar och tidsfrister

1. Om en tid, dag eller tidsfrist är fastställd i tullagstiftningen, får denna tid inte förlängas eller förkortas och denna dag eller tidsfrist får inte skjutas upp eller tidigareläggas, om inte annat anges.

2. De regler som är tillämpliga på tider, dagar eller tidsfrister enligt rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister⁽¹⁾, ska tillämpas utom när det finns andra bestämmelser om detta i tullagstiftningen.

AVDELNING II

FAKTORER SOM SKA LÄGGAS TILL GRUND FÖR TILLÄMPNINGEN AV IMPORT- ELLER EXPORTTULLAR OCH ANDRA ÅTGÄRDER BETRÄFFANDE VARUHANDEL

KAPITEL 1

Gemensamma tulltaxan och varors klassificering enligt tulltaxan

Artikel 56

Gemensamma tulltaxan och övervakning

1. Import- och exporttullar som ska betalas ska grunda sig på Gemensamma tulltaxan.

Andra åtgärder som föreskrivs i unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln ska i förekommande fall tillämpas enligt varornas klassificering enligt tulltaxan.

⁽¹⁾ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

2. Gemensamma tulltaxan ska omfatta allt följande:

- a) Kombinerade nomenklaturen för varor enligt förordning (EEG) nr 2658/87.
- b) Varje annan nomenklatur som helt eller delvis bygger på Kombinerade nomenklaturen eller som lägger ytterligare underuppdelningar till denna och som har upprättats genom unionsbestämmelser på särskilda områden med tanke på tillämpningen av tulltaxeåtgärder som rör varuhandeln.
- c) Avtalsenliga eller normala autonoma tullar som ska tillämpas på varor som omfattas av Kombinerade nomenklaturen.
- d) Bestämmelser om förmånstull som anges i avtal som unionen har ingått med vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier.
- e) Bestämmelser om förmånstull som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller beträffande grupper av sådana länder eller territorier.
- f) Autonoma åtgärder som för vissa varor föreskriver en nedläggning av tull eller tullfrihet.
- g) Gynnsam tullbehandling som fastställts för vissa varor på grund av deras beskaffenhet eller slutanvändning inom ramen för de åtgärder som avses i leden c–f eller h.
- h) Andra tulltaxebestämmelser som anges i jordbrukslagstiftning, handelslagstiftning eller annan unionslagstiftning.

3. Om de berörda varorna uppfyller villkoren i bestämmelserna enligt punkt 2 d–g, ska bestämmelserna i de leden på ansökan av deklaranterna gälla i stället för de som avses i punkt 2 c. En ansökan om detta får inges i efterhand, under förutsättning att tillämpliga tidsfrister och villkor enligt den berörda bestämmelsen eller kodexen efterlevs.

4. Om en tillämpning av de bestämmelser som avses i punkt 2 d–g eller befrielse från de bestämmelser som avses i punkt 2 h är begränsad till en viss import- eller exportvolym, ska, i fråga om tullkvoter, tillämpningen eller befrielsen upphöra så snart som den fastställda import- eller exportvolymen uppnås.

I fråga om tulltak ska tillämpningen upphöra genom en unionsrättsakt.

5. Övergång till fri omsättning eller export av sådana varor som omfattas av åtgärder enligt punkterna 1 och 2 får bli föremål för övervakning.

Artikel 57

Varors klassificering enligt tulltaxan

1. Vid tillämpning av Gemensamma tulltaxan ska klassificering enligt tulltaxan av varor innebära att man fastställer enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen dessa varor ska klassificeras.

2. Vid tillämpning av icke-tariffära åtgärder ska klassificering enligt tulltaxan av varor innebära att man fastställer enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen, eller av varje annan nomenklatur som har upprättats genom unionsbestämmelser och som helt eller delvis grundar sig på Kombinerade nomenklaturen eller lägger ytterligare underuppdelningar till denna, dessa varor ska klassificeras.

3. Det undernummer eller den ytterligare underuppdelning som fastställs enligt punkterna 1 och 2 ska användas för tillämpningen av åtgärder som är knutna till det undernumret.

4. Kommissionen får anta åtgärder för att fastställa varors klassificering enligt tulltaxan i enlighet med punkterna 1 och 2.

Artikel 58

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta åtgärder för enhetlig förvaltning av de tullkvoter och tulltak som avses i artikel 56.4 och för förvaltning av den övervakning av varors övergång till fri omsättning eller export som avses i artikel 56.5.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta de åtgärder som avses i artikel 57.4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

KAPITEL 2

Varors ursprung

Avsnitt 1

Icke-förmånsberättigande ursprung

Artikel 59

Räckvidd

I artiklarna 60 och 61 fastställs regler för att bestämma icke-förmånsberättigande ursprung för varor vid tillämpning av följande:

- a) Gemensamma tulltaxan, med undantag av de åtgärder som avses i artikel 56.2 d och e.
- b) Andra åtgärder än tulltaxeåtgärder, som fastställs genom unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln.
- c) Andra unionsåtgärder som rör varors ursprung.

Artikel 60

Förvärv av ursprung

1. Varor som är helt framställda i ett enda land eller territorium ska anses ha sitt ursprung i det landet eller territoriet.
2. Varor vars tillverkning sker inom mer än ett land eller territorium ska anses ha sitt ursprung i det land eller territorium där de genomgick den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen.

Artikel 61

Ursprungsbevis

1. Om ursprung har angivits i tulldeklarationen i enlighet med tullagstiftningen, får tullmyndigheterna begära att deklaran-ten styrker varornas ursprung.
2. Om bevisning för varors ursprung uppvisas i enlighet med tullagstiftningen eller annan unionslagstiftning på särskilda områden, får tullmyndigheterna i fall av rimliga tvivel begära ytterligare bevisning som är nödvändig för att säkerställa att ursprungsbeteckningen överensstämmer med reglerna i tillämplig unionslagstiftning.
3. När detta krävs för handeln får ett dokument som styrker ursprung utfärdas i unionen i enlighet med gällande ursprungsregler i destinationslandet eller destinationsterritoriet eller med någon annan metod för fastställande av det land där varorna i sin helhet framställdes eller genomgick den sista väsentliga bearbetningen.

Artikel 62

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de regler enligt vilka varor, för vilka fastställandet av deras icke-förmånsberättigade ursprung krävs för tillämpningen av de unionsåtgärder som avses i artikel 59, anses vara helt framställda i ett enda land eller territorium eller anses ha genomgått den sista väsentliga, ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen i ett land eller territorium, i enlighet med artikel 60.

Artikel 63

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av det ursprungsbevis som avses i artikel 61.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Förmånsberättigande ursprung

Artikel 64

Förmånsberättigande ursprung för varor

1. För att varor ska kunna omfattas av de åtgärder som avses i artikel 56.2 d eller e eller av icke-tariffära förmånsåtgärder ska de uppfylla de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i punkterna 2–5 i den här artikeln.

2. För varor som omfattas av förmånsåtgärder enligt avtal som unionen har ingått med vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier ska regler om förmånsberättigande ursprung fastställas i dessa avtal.

3. För varor som omfattas av förmånsåtgärder som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller beträffande grupper av sådana länder eller territorier, andra än de varor som avses i punkt 5, ska kommissionen anta regler om förmånsberättigande ursprung.

Dessa regler ska bygga antingen på kriteriet att varorna har framställts i sin helhet eller på kriteriet att varorna härrör från tillräcklig bearbetning eller behandling.

4. För varor som omfattas av förmånsåtgärder för handel mellan unionens tullområde och Ceuta och Melilla och som anges i protokoll nr 2 till 1985 års anslutningsakt, ska regler om förmånsberättigande ursprung antas i enlighet med artikel 9 i det protokollet.

5. För varor som omfattas av förmånsåtgärder i enlighet med förmånsordningar för utomeuropeiska länder och territorier som är associerade med unionen ska regler om förmånsberättigande ursprung antas i enlighet med artikel 203 i EUF-fördraget.

6. Kommissionen får på eget initiativ eller på begäran av ett land eller territorium som omfattas av en förmånsordning, för vissa varor, bevilja det landet eller territoriet ett tillfälligt undantag från de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i punkt 3.

Det tillfälliga undantaget ska motiveras av något av följande skäl:

- a) Interna eller externa faktorer gör att det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen tillfälligt inte är i stånd att följa reglerna om förmånsberättigande ursprung.
- b) Det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen behöver tid för att förbereda sig för att följa dessa regler.

En begäran om undantag ska lämnas skriftligen till kommissionen av det berörda land eller territorium som omfattas av förmånsordningen. Begäran ska ange skälen, enligt andra stycket, till att undantag begärs anges, och den ska innehålla lämpliga styrkande handlingar.

Det tillfälliga undantaget ska inte ha längre varaktighet än effekterna av de interna eller externa faktorer som gett upphov till det eller den tid som det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen behöver för att kunna efterleva reglerna.

När ett undantag beviljas ska det berörda land eller territorium som omfattas av förmånsordningen uppfylla alla krav i fråga om vilka uppgifter som ska lämnas till kommissionen beträffande användning av undantaget och förvaltning av de kvantiteter som omfattas av undantaget.

Artikel 65

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i artikel 64.3.

Artikel 66

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter anta

- a) regler om förfaranden, som avses i artikel 64.1, för att underlätta fastställande i unionen av förmånsberättigande ursprung för varor,
- b) åtgärder som beviljar ett land eller territorium som omfattas av en förmånsordning ett tillfälligt undantag som avses i artikel 64.6.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

Fastställande av särskilda varors ursprung

Artikel 67

Åtgärder som vidtas av kommissionen

Kommissionen får anta åtgärder för att fastställa särskilda varors ursprung i enlighet med de ursprungsregler som är tillämpliga på dessa varor.

Artikel 68

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter anta de åtgärder som avses i artikel 67. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av reglerna om ursprung, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

KAPITEL 3

Varors värde för tulländamål

Artikel 69

Tillämpningsområde

Varors tullvärde ska för tillämpningen av Gemensamma tulltaxan och icke-tariffära åtgärder som fastställs i unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln fastställas i enlighet med artiklarna 70 och 74.

Artikel 70

Fastställande av tullvärde grundat på transaktionsvärde

1. Grundvalen för varors tullvärde ska vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för varorna när de säljs för export till unionens tullområde, vid behov justerat.

2. Det pris som faktiskt betalats eller ska betalas ska utgöras av hela den betalning som gjorts eller ska göras av köparen till säljaren eller av köparen till en tredje part till förmån för säljaren för de importerade varorna och inkluderar alla betalningar som gjorts eller ska göras som ett villkor för försäljningen av den importerade varan.

3. Transaktionsvärdet ska tillämpas under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Att köparen fritt får förfoga över eller använda varorna utan andra inskränkningar än någon av följande inskränkningar:

- i) Restriktioner som införs eller krävs enligt lag eller av de offentliga myndigheterna i unionen.
- ii) Begränsningar av det geografiska område inom vilket varorna får återförsäljas.
- iii) Restriktioner som inte avsevärt påverkar varornas tullvärde.

b) Att försäljningen eller priset inte är beroende av något villkor eller någon ersättning som inte kan åsättas ett bestämt värde med avseende på de varor som ska värderas.

c) Att förtjänsten från en av köparen vidtagen efterföljande återförsäljning, förfogande eller användning av varorna inte till någon del direkt eller indirekt tillfaller säljaren, om inte en lämplig justering kan göras.

d) Att köparen och säljaren inte är varandra närstående eller att förhållandet dem emellan inte påverkar priset.

Artikel 71

Delar av transaktionsvärdet

1. Vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 70 ska följande läggas till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för de importerade varorna:

a) Följande kostnader, i den utsträckning de utgör kostnader som köparen svarar för men som inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för varan:

i) Provisioner och mäklararvoden, med undantag för inköpsprovisioner.

ii) Kostnaden för förpackningar som för tulländamål behandlas gemensamt med varorna i fråga.

iii) Emballeringskostnader, inklusive kostnader för arbete och material.

b) Värdet av följande varor och tjänster, fördelat på vederbörligt sätt, om de tillhandahållits direkt eller indirekt av köparen utan kostnad eller till nedsatt pris för användning i samband med framställning och försäljning för export av de importerade varorna, i den utsträckning detta värde inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas:

i) Material, komponenter, delar och liknande artiklar som ingår i de importerade varorna.

ii) Verktyg, matriser, formar och liknande artiklar som använts vid framställningen av de importerade varorna.

iii) Material som förbrukats vid framställningen av de importerade varorna.

- iv) Konstruktionsarbete, utvecklingsarbete, konstnärligt arbete, formgivningsarbete, ritningar och skisser som utförts utanför unionen och är nödvändiga för framställningen av de importerade varorna.
 - c) Royaltyer och licensavgifter som avser de varor som ska värderas och som köparen ska betala, antingen direkt eller indirekt, som ett villkor för försäljning av de varor som ska värderas, i den utsträckning dessa royaltyer och avgifter inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
 - d) Värdet av den del av förtjänsten av varje efterföljande återförsäljning, förfogande eller användning av importerade varor som direkt eller indirekt tillfaller säljaren.
 - e) Följande kostnader fram till den plats där varorna har förts in i unionens tullområde:
 - i) Kostnaderna för transport och försäkring av de importerade varorna.
 - ii) Lastning och hantering som hänför sig till transporten av de importerade varorna.
2. Tillägg till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas enligt punkt 1 ska endast göras på grundval av objektiva och mätbara uppgifter.
3. Vid fastställande av tullvärdet ska inga andra tillägg än sådana som föreskrivits i den här artikeln göras till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
- c) Räntekostnader enligt en överenskommelse om finansiering som ingåtts av köparen och som gäller köpet av de importerade varorna, oavsett om finansieringen tillhandahålls av säljaren eller av någon annan person, under förutsättning att överenskommelsen om finansiering har träffats skriftligen och att köparen om så krävs kan visa att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Sådana varor säljs verkligen till det pris som uppges som det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
 - ii) Den räntesats som begärts överstiger inte den nivå som är vanlig för sådana transaktioner i det land där och vid den tidpunkt då finansieringen tillhandahölls.
 - d) Kostnader för rätten att reproducera de importerade varorna i unionen.
 - e) Inköpsprovisioner.
 - f) Importtullar eller andra avgifter som ska betalas i unionen på grund av importen eller försäljningen av varorna.
 - g) Utan hinder av vad som sägs i artikel 71.1 c, betalningar som gjorts av köparen för rätten att distribuera eller återförsälja de importerade varorna, såvida dessa betalningar inte är ett villkor för försäljningen av varorna för export till unionen.

Artikel 73

Förenkling

Tullmyndigheterna får på ansökan godkänna att följande belopp fastställs på grundval av särskilda kriterier, om dessa belopp inte kan mätas den dag då tulldeklarationen godtas:

- a) Belopp som ska inbegripas i tullvärdet enligt artikel 70.2.
- b) Belopp som avses i artiklarna 71 och 72.

Artikel 74

Metoder som ska användas i andra hand för fastställande av tullvärde

1. Om varors tullvärde inte kan fastställas enligt artikel 70, ska det fastställas genom att punkt 2 a–d genomgås i ordningsföljd fram till och med det första led enligt vilket tullvärdet kan fastställas.

Artikel 72

Delar som inte ska inbegripas i tullvärdet

Vid fastställande av tullvärdet enligt artikel 70 ska inget av följande inbegripas:

- a) Kostnader för transport av de importerade varorna efter det att de förts in till unionens tullområde.
- b) Kostnader för arbete med konstruktion, uppförande, sammansättning, underhåll eller tekniskt bistånd som utförts efter att de importerade varorna förts in till unionens tullområde, såsom industrianläggningar, maskiner eller utrustning.

Punkt 2 c och d får, på begäran av deklaranter, tillämpas i omvänd ordning.

2. Det tullvärde som fastställs enligt punkt 1 ska motsvara följande:

- a) Transaktionsvärdet av identiska varor som sålts för export till unionens tullområde och exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas.
- b) Transaktionsvärdet av liknande varor som sålts för export till unionens tullområde och exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas.
- c) Ett värde som grundas på det pris per enhet till vilket de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs inom unionens tullområde i den största sammanlagda kvantiteten till personer som inte är säljarna närstående.
- d) Det beräknade värde som består av summan av
 - i) kostnaden för eller värdet av material och tillverkning eller annan bearbetning som ägt rum vid framställningen av de importerade varorna,
 - ii) ett belopp för vinst och allmänna omkostnader som är lika med det som vanligen återfinns vid försäljning av varor av samma klass eller slag som de varor som ska värderas och som tillverkats i exportlandet för export till unionen,
 - iii) kostnaden för eller värdet på de poster som avses i artikel 71.1 e.

3. Om tullvärdet inte kan fastställas enligt punkt 1, ska det fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter i unionens tullområde genom användning av rimliga metoder som är förenliga med principerna och de allmänna bestämmelserna i samtliga följande texter:

- a) Avtalet om tillämpning av artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet.
- b) Artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet.
- c) Detta kapitel.

Artikel 75

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 73.

Artikel 76

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för

- a) fastställande av tullvärdet i enlighet med artiklarna 70.1, 70.2, 71 och 72 inklusive regler om justering av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas,
- b) tillämpningen av de villkor som avses i artikel 70.3,
- c) fastställande av det tullvärde som avses i artikel 74.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING III

TULLSKULD OCH GARANTIER

KAPITEL 1

Uppkomst av en tullskuld

Avsnitt 1

Tullskuld vid import

Artikel 77

Övergång till fri omsättning och tillfällig införsel

1. En tullskuld vid import ska uppkomma genom att icke-unionsvaror som omfattas av importtullar hänförs till något av följande tullförfaranden:

- a) Övergång till fri omsättning, inbegripet bestämmelserna om slutanvändning.
- b) Tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar.

2. Tullskulden ska uppkomma vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

3. Deklaranten ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska också den person för vars räkning tulldeklarationen görs vara gäldenär.

Om en tulldeklaration för ett av de förfaranden som anges i punkt 1 upprättas på grundval av uppgifter som leder till att importtullar helt eller delvis inte tas ut, ska den person som har lämnat de för deklarationen nödvändiga uppgifterna och som visste eller som rimligen borde ha vetat att dessa uppgifter var felaktiga också vara gäldenär.

Artikel 78

Särskilda bestämmelser för icke-ursprungsvaror

1. Om ett förbud mot restitution av importtull eller tullfrihet vid import gäller för icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkningen av produkter för vilka ett ursprungsintyg utfärdats eller upprättats inom ramen för en förmånsordning mellan unionen och vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier, ska en tullskuld vid import uppkomma för dessa icke-ursprungsvaror, genom godtagande av en deklaration om återexport för de berörda produkterna.

2. När en tullskuld uppkommer enligt punkt 1, ska beloppet av den importtull som motsvarar denna skuld fastställas på samma villkor som när en tullskuld uppkommer till följd av ett godtagande samma dag av en tulldeklaration för övergång till fri omsättning av icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkning av de berörda produkterna vilken inges i syfte att slutföra ett förfarande för aktiv förädling.

3. Artikel 77.2 och 77.3 ska gälla. I fråga om sådana icke-unionensvaror som avses i artikel 270 ska emellertid den person som inger deklarationen om återexport vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska den person för vars räkning deklarationen inges också vara gäldenär.

Artikel 79

Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad

1. För varor som omfattas av importtull ska en tullskuld vid import uppkomma genom bristande efterlevnad av något av följande:

a) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionensvaror i unionens tullområde, undandragande från tullövervakning eller befördran, förädling, tillfällig lagring, tillfällig införsel eller bortskaffande av sådana varor inom det området.

b) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör slutanvändning inom unionens tullområde.

c) Ett villkor som rör hänförande av icke-unionensvaror till ett tullförfarande eller beviljande av tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas slutanvändning.

2. Tullskulden ska anses uppkomma vid någon av följande tidpunkter:

a) Den tidpunkt då den skyldighet som, genom att den inte uppfylls, ger upphov till tullskulden inte uppfylls eller inte längre är uppfylld.

b) Den tidpunkt då en tulldeklaration godtas genom vilken varorna hänförs till ett tullförfarande, om det i efterhand fastställs att ett av villkoren för hänförande av varorna till det förfarandet eller för beviljande av tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas användning för slutändamål i själva verket inte var uppfyllt.

3. I de fall som avses i punkt 1 a och b ska någon av följande personer vara gäldenär:

a) Varje person som var skyldig att fullgöra de berörda skyldigheterna.

b) Varje person som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att en skyldighet enligt tullagstiftningen inte var fullgjord och som agerat för den persons räkning som var skyldig att fullgöra skyldigheten eller som medverkat i den handling som ledde till att skyldigheten inte fullgjordes.

c) Varje person som förvärvat eller tagit hand om varorna i fråga och som vid förvärvet eller mottagandet av varorna var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att en skyldighet enligt tullagstiftningen inte var fullgjord.

4. I de fall som avses i punkt 1 c ska gäldenären vara den person som är skyldig att uppfylla villkoren för att hänföra varorna till ett tullförfarande, eller tulldeklarationen för de varor som hänförts till det tullförfarandet eller för att tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas användning för slutändamål ska beviljas.

Om en tulldeklaration för något av de tullförfaranden som avses i punkt 1 c upprättas och sådana uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen beträffande villkoren för att hänföra varor till det tullförfarandet lämnas till tullmyndigheterna och detta leder till att importtullar helt eller delvis inte tas ut, ska också den person som lämnade de uppgifter som krävdes för att upprätta tulldeklarationen och som visste eller rimligen borde ha vetat att dessa uppgifter var felaktiga vara gäldenär.

Artikel 80

Avdrag för redan betalt importtullbelopp

1. Om en tullskuld uppkommit i enlighet med artikel 79.1 för varor som övergått till fri omsättning till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål, ska det importtullbelopp som betalades när varorna övergick till fri omsättning dras av från det importtullbelopp som motsvarar tullskulden.

Första stycket ska gälla om en tullskuld uppkommit för skrot och avfall från förstöring av sådana varor.

2. Om en tullskuld uppkommit i enlighet med artikel 79.1 för varor som hänförs till ett förfarande för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar, ska det importtullbelopp som betalats inom ramen för den partiella befrielsen dras av från den importtull som motsvarar tullskulden.

Avsnitt 2

Tullskuld vid export

Artikel 81

Export och passiv förädling

1. En tullskuld vid export ska uppkomma genom att exporttullpliktiga varor hänförs till förfaranden som avser export eller passiv förädling.

2. Tullskulden ska uppkomma vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

3. Deklaranten ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska också den person för vars räkning tulldeklarationen görs vara gäldenär.

Om en tulldeklaration upprättas på grundval av uppgifter som leder till att exporttullar helt eller delvis inte tas ut, ska också

den person som har lämnat de för deklarationen nödvändiga uppgifterna vara gäldenär, om den personen visste eller rimligen borde ha vetat att dessa uppgifter var felaktiga.

Artikel 82

Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad

1. För varor som är exporttullpliktiga ska en tullskuld vid export uppkomma genom bristande efterlevnad av något av följande:

a) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör utförsel av varor.

b) De villkor enligt vilka varorna tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.

2. Tullskulden ska anses uppkomma vid någon av följande tidpunkter:

a) Den tidpunkt då varorna faktiskt förs ut ur unionens tullområde utan någon tulldeklaration.

b) Den tidpunkt då varorna når en annan destination än den för vilken de tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.

c) Om tullmyndigheterna inte kan fastställa den tidpunkt som avses i led b, den tidpunkt då tidsfristen för att uppvisa bevisning för att villkoren för sådan befrielse är uppfyllda löper ut.

3. I de fall som avses i punkt 1 a ska någon av följande personer vara gäldenär:

a) Varje person som var skyldig att fullgöra den berörda skyldigheten.

b) Varje person som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att skyldigheten i fråga inte var fullgjord och som agerat för den persons räkning som var skyldig att fullgöra skyldigheten.

- c) Varje person som medverkade i den handling som ledde till att en skyldighet inte fullgjordes och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att en tulldeklaration inte hade ingetts men borde ha ingetts.

4. I de fall som avses i punkt 1 b ska gäldenären vara den person som är skyldig att fullgöra de villkor enligt vilka varorna tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.

Avsnitt 3

Bestämmelser som gäller både tullskuld vid import och tullskuld vid export

Artikel 83

Förbud och restriktioner

1. En tullskuld vid import eller export ska uppkomma även om den gäller varor som är föremål för någon form av förbud eller restriktioner vid import eller export.

2. Emellertid ska ingen tullskuld uppkomma vid något av följande:

- a) Olaglig införsel i unionens tullområde av falsk valuta.
- b) Införsel i unionens tullområde av annan narkotika och andra psykotropa ämnen än den narkotika och de psykotropa ämnen som noggrant övervakas av de behöriga myndigheterna i syfte att användas för medicinska och vetenskapliga ändamål.

3. Vid tillämpning av sanktioner för tullöverträdelser ska en tullskuld dock anses ha uppkommit om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt en medlemsstats lagstiftning utgör grund för att fastställa sanktioner.

Artikel 84

Flera gäldenärer

Om flera personer är gäldenärer för det import- eller exporttullbelopp som motsvarar en och samma tullskuld ska de solidriskiskt ansvara för betalningen av det beloppet.

Artikel 85

Allmänna regler för beräkning av import- eller exporttullbelopp

1. Beloppet av import- eller exporttull ska fastställas på grundval av de regler för beräkning av tull som var tillämpliga på de berörda varorna vid den tidpunkt då tullskulden för dem uppkom.

2. Om det inte är möjligt att exakt fastställa den tidpunkt då tullskulden uppkom, ska denna tidpunkt anses vara den tidpunkt då tullmyndigheterna drar slutsatsen att varorna befinner sig i en situation som gör att en tullskuld har uppkommit.

Om de uppgifter som är tillgängliga för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden uppkom före den tidpunkt då de drog denna slutsats, ska emellertid tullskulden anses ha uppkommit vid den tidigaste tidpunkt då en sådan situation kan konstateras ha förelegat.

Artikel 86

Särskilda regler för beräkning av importtullbelopp

1. Om kostnader för lagring eller vanliga former av hantering har uppstått i unionens tullområde för varor som hänförs till ett tullförfarande eller i tillfällig lagring, ska dessa kostnader eller ökningen av varornas värde inte beaktas vid beräkningen av beloppet av importtull om deklaranter lämnar tillfredsställande bevisning för dessa kostnader.

Vid beräkningen av importtullbeloppet ska emellertid hänsyn tas till tullvärde, kvantitet, beskaffenhet och ursprung för de icke-unionsvaror som använts i verksamheten.

2. Om klassificeringen enligt tulltaxan av varor som hänförs till ett tullförfarande ändras som ett resultat av vanliga former av hantering inom unionens tullområde, ska på begäran av deklaranter den ursprungliga klassificeringen enligt tulltaxan av de varor som hänförs till förfarandet tillämpas.

3. Om en tullskuld uppkommer för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för aktiv förädling, ska det importtullbelopp som motsvarar denna skuld på begäran av deklaranter fastställas på grundval av klassificeringen enligt tulltaxan av, tullvärdet för, kvantiteten av, beskaffenheten hos och ursprunget för de varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling när tulldeklarationen för dessa varor godtog.

4. För att undvika kringgående av de tulltaxebestämmelser som avses i artikel 56.2 h ska importtullbeloppet i särskilda fall fastställas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln utan att deklaranter begär det.

5. Om en tullskuld uppkommer för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för passiv förädling eller ersättningsprodukter enligt artikel 261.1, ska importtullbeloppet beräknas på grundval av kostnaden för förädlingsverksamheten utanför unionens tullområde.

6. Om det i tullagstiftning föreskrivs gynnsam tullbehandling för varor, befrielse från import- eller exporttullar eller fullständig eller partiell tullfrihet vid import eller export, i enlighet med artikel 56.2 d–g, 203, 204, 205, 208 eller 259–262 i den här förordningen eller enligt rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskaps-system för tullbefrielse⁽¹⁾, ska denna gynnsamma tullbehandling, befrielse eller tullfrihet också tillämpas när en tullskuld uppkommer enligt artikel 79 eller 82 i den här förordningen, förutsatt att den underlåtenhet som medförde att tullskulden uppkom inte var uppsåtlig.

Artikel 87

Plats för uppkomst av tullskuld

1. En tullskuld ska anses uppkomma på den plats där den tulldeklaration eller deklaration om återexport som avses i artiklarna 77, 78 och 81 inges.

I alla andra fall ska platsen för uppkomst av tullskuld vara den plats där de omständigheter uppstår som förorsakar skulden.

Om det inte är möjligt att fastställa den platsen, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där tullmyndigheterna drar slutsatsen att varorna befinner sig i en situation som gör att en tullskuld har uppkommit.

2. Om varorna har hänförs till ett tullförfarande som inte har avslutats eller varit i tillfällig lagring som inte har avslutats på korrekt sätt, och om platsen för uppkomst av tullskuld inte kan fastställas inom en särskild tidsfrist genom tillämpning av punkt 1 andra eller tredje stycket, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där varorna hänfördes till det berörda förfarandet eller infördes i unionens tullområde enligt det förfarandet eller var i tillfällig lagring.

3. Om de uppgifter som är tillgängliga för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden kan ha uppkommit på flera platser, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där den först uppkom.

4. Om en tullmyndighet fastställer att en tullskuld har uppkommit enligt artikel 79 eller 82 i en annan medlemsstat och det import- eller exporttullbelopp som motsvarar denna skuld är lägre än 10 000 EUR, ska tullskulden anses ha uppkommit i den medlemsstat där fastställandet gjordes.

Artikel 88

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

⁽¹⁾ EUT L 324, 10.12.2009, s. 23.

a) regler för beräkning av de import- eller exporttullbelopp som ska tillämpas på varor för vilka en tullskuld uppkommer i samband med ett särskilt förfarande, som kompletterar de regler som anges i artiklarna 85 och 86,

b) de fall som avses i artikel 86.4

c) den tidsfrist som avses i artikel 87.2.

KAPITEL 2

Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld

Artikel 89

Allmänna bestämmelser

1. Detta kapitel ska gälla garantier för både tullskulder som har uppkommit och tullskulder som kan uppkomma, om inget annat föreskrivs.

2. När tullmyndigheterna kräver att en garanti ställs för en potentiell eller befintlig tullskuld, ska denna garanti täcka import- eller exporttullbeloppet och de andra avgifter som ska betalas i samband med import eller export av varor när:

a) Garantin används för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering, eller

b) Garantin kan användas i mer än en medlemsstat.

En garanti som inte kan användas utanför den medlemsstat där den krävs ska vara giltig endast i den medlemsstaten och ska täcka minst import- eller exporttullbeloppet.

3. När tullmyndigheterna kräver att en garanti ställs ska den krävas av gäldenären eller den person som kan komma att bli gäldenär. De får även medge att garantin ställs av en annan person än den person från vilken den avkrävs.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 97 ska tullmyndigheterna kräva endast en garanti för bestämda varor eller en bestämd deklaration.

En garanti som ställs för en bestämd deklaration ska gälla för det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter för alla de varor som omfattas av eller frigörs på grundval av den deklarationen, oavsett om deklarationen är korrekt eller inte.

Om garantin inte har frigjorts får den, inom det säkrade beloppet, också användas för betalning av import- eller exporttullbelopp och andra avgifter som ska betalas efter en kontroll efter frigörandet av dessa varor.

5. På ansökan av den person som avses i punkt 3 i den här artikeln får tullmyndigheterna i enlighet med artikel 95.1, 95.2 och 95.3 ge tillstånd till att en samlad garanti ställs för att täcka det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld för två eller flera transaktioner, deklarationer eller tullförfaranden.

6. Tullmyndigheterna ska övervaka garantin.

7. Garanti ska inte krävas av stater, regionala och lokala myndigheter eller andra offentligt rättsliga organ i fråga om verksamheter som de bedriver i egenskap av offentliga myndigheter.

8. Garanti ska inte krävas i någon av följande situationer:

a) När varor transporteras på Rhen och på Rhens vattenvägar samt på Donau och på Donaus vattenvägar.

b) När varor transporteras via fasta transportinstallationer.

c) I särskilda fall där varor hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.

d) Varor som hänförs till förfarandet för unionstransitering för vilka de förenklingar som avses i artikel 233.4 e används och som transporteras sjövägen eller med flyg mellan hamnar eller mellan flygplatser i unionen.

9. Tullmyndigheterna får frågå kravet på garanti när det import- eller exporttullbelopp för vilket garanti skall ställas inte överstiger det statistiska tröskelvärde för deklarationer som fastställts i enlighet med artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater ⁽¹⁾.

Artikel 90

Obligatorisk garanti

1. Om det är obligatoriskt att ställa en garanti, ska tullmyndigheterna fastställa garantibeloppet till en nivå som motsvarar det exakta import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och övriga avgifter, om detta belopp med säkerhet kan fastställas vid den tidpunkt då garantin krävs.

Om det inte är möjligt att fastställa det exakta beloppet, ska garantin fastställas till det högsta belopp som tullmyndigheterna uppskattar att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och övriga avgifter uppgår till eller kan komma att uppgå till.

2. Om en samlad garanti ställs för det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulder och övriga avgifter vars belopp varierar i storlek över tiden, ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 95, garantibeloppet fastställas till en sådan nivå att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulderna och övriga avgifter alltid är täckt.

Artikel 91

Valfri garanti

Om det är valfritt att ställa en garanti, ska tullmyndigheterna ändå kräva att en garanti ställs när de är osäkra på huruvida det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld och övriga avgifter kommer att betalas inom föreskriven tid. Dessa myndigheter ska då fastställa garantibeloppet till en nivå som inte överstiger den nivå som avses i artikel 78.

Artikel 92

Ställande av en garanti

1. En garanti får ställas på något av följande sätt:

a) I form av en kontant deposition eller något annat betalningsmedel som av tullmyndigheterna erkänns som likvärdigt med en kontant deposition, som görs i euro eller i valutan för den medlemsstat där garantin krävs.

b) I form av ett åtagande från en borgensman.

c) I någon annan form som ger likvärdig säkerhet för att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter kommer att betalas.

2. En garanti i form av en kontant deposition eller något annat likvärdigt betalningsmedel ska ställas enligt gällande bestämmelser i den medlemsstat där garantin krävs.

Om en garanti ställs i form av en kontant deposition eller något annat likvärdigt betalningsmedel, ska tullmyndigheterna inte betala ränta för denna deposition.

⁽¹⁾ EUT L 152, 16.6.2009, s. 23

*Artikel 93***Val av garanti**

Den person som ska ställa en garanti får fritt välja mellan de former av garantier som fastställs i artikel 92.1.

Tullmyndigheterna får dock vägra att godta den valda formen av garanti, om den inte är förenlig med ett korrekt genomförande av det berörda tullförfarandet.

Tullmyndigheterna får kräva att den valda formen av garanti ska bibehållas under en bestämd tid.

*Artikel 94***Borgensman**

1. Borgensmannen enligt artikel 92.1 b ska vara en tredje person som är etablerad i unionens tullområde. Borgensmannen ska godkännas av de tullmyndigheter som kräver en garanti, såvida borgensmannen inte utgörs av ett kreditinstitut, finansiellt institut eller försäkringsföretag med ackreditering i unionen i enlighet med gällande unionsbestämmelser.

2. Borgensmannen ska skriftligen åta sig att betala det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskuldbeloppet och de övriga avgifter för vilka en garanti ställs.

3. Tullmyndigheterna får vägra att godkänna den föreslagna borgensmannen eller formen av garanti, om det inte förefaller säkert att borgensmannen eller garantin inom den föreskrivna tiden kan säkerställa betalning av det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och övriga avgifter.

*Artikel 95***Samlad garanti**

1. Det tillstånd som avses i artikel 89.5 ska endast beviljas personer som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De är etablerade i unionens tullområde,
- b) de uppfyller de kriterier som anges i artikel 39 a,
- c) de använder sig regelbundet av de berörda tullförfarandena eller driver anläggningar för tillfällig lagring eller uppfyller de kriterier som anges i artikel 39 d.

2. I de fall där en samlad garanti ska ställas för tullskulder och övriga avgifter som kan uppkomma, får en ekonomisk aktör använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller beviljas undantag från skyldigheten att ställa en garanti, förutsatt att aktören uppfyller de villkor som anges i artikel 39 b och c.

3. Om en samlad garanti ska ställas för tullskulder och andra avgifter som har uppkommit ska en godkänd ekonomisk aktör för tullförenkling på ansökan få tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp.

4. Den samlade garantin till ett nedsatt belopp som avses i punkt 3 ska vara likvärdig med ställandet av en garanti.

*Artikel 96***Tillfälliga förbud mot användningen av samlade garantier**

1. Inom ramen för särskilda förfaranden eller tillfällig lagring får kommissionen besluta att tillfälligt förbjuda användningen av något av följande:

- a) En samlad garanti för ett nedsatt belopp eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti enligt artikel 95.2.
- b) En samlad garanti enligt artikel 95 för varor som har fastställts vara föremål för bedrägeri i stor omfattning.

2. Om punkt 1 a eller b i den här artikeln tillämpas får användning av en samlad garanti för ett nedsatt belopp eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti eller användning av en samlad garanti enligt artikel 95 tillåtas om den berörda personen uppfyller något av följande villkor:

- a) Denna person kan visa att det inte uppkommit någon tullskuld med avseende på de berörda varorna inom ramen för de transaktioner som den personen har inlett under de två år som föregått det beslut som avses i punkt 1.
- b) Den berörda personen kan, om tullskulder har uppkommit under de två år som föregått det beslut som avses i punkt 1., visa att dessa skulder till fullo betalats av gäldenären eller gäldenärerna eller borgensmannen inom den föreskrivna tidsfristen.

För att få tillstånd att använda en samlad garanti vars användning tillfälligt förbjudits ska den berörda personen även uppfylla de kriterier som fastställs i artikel 39 b och c.

*Artikel 97***Ytterligare garanti eller ersättningsgaranti**

Om tullmyndigheterna fastställer att den ställda garantin inte säkerställer eller inte längre klart eller i tillräcklig omfattning säkerställer betalning inom föreskriven tid av det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter, ska de kräva att någon av de personer som avses i artikel 89.3 efter eget val antingen ställer en ytterligare garanti eller ersätter den ursprungliga garantin med en ny garanti.

*Artikel 98***Frisläppande av garantin**

1. Tullmyndigheterna ska omedelbart frisläppa garantin, när tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter har upphört eller inte längre kan uppkomma.

2. När tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter delvis har upphört eller endast kan uppkomma i fråga om en del av det belopp för vilket en garanti har ställts, ska en motsvarande del av garantin frisläppas på begäran av den berörda personen, såvida inte det berörda beloppet gör en sådan åtgärd oberättigad.

*Artikel 99***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de särskilda fall, som avses i artikel 89.8 c, där en garanti inte krävs för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel c,
- b) formen av den garanti som avses i artikel 92.1 c och reglerna avseende den borgensman som avses i artikel 94,
- c) villkoren för beviljande av ett tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller en befrielse från skyldigheten att ställa en garanti enligt artikel 95.2,
- d) tidsfrister för frisläppandet av en garanti.

*Artikel 100***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler

a) för fastställande av garantins belopp, inbegripet det nedsatta belopp som avses i artikel 95.2 och 95.3,

b) när det gäller ställandet och övervakningen av den garanti som avses i artikel 89, den återkallelse och uppsägning av en borgensmans åtagande som avses i artikel 94 och det frisläppande av garantin som avses i artikel 98,

c) när det gäller de tillfälliga förbud som avses i artikel 96.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de åtgärder som avses i artikel 96.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet av att snabbt stärka skyddet av unionens och dess medlemsstaters ekonomiska intressen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

*KAPITEL 3***Uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp***Avsnitt 1***Fastställande av import- eller exporttullbelopp, underrättelse om tullskuld och bokföring***Artikel 101***Fastställande av import- eller exporttullbelopp**

1. Det import- eller exporttullbelopp som ska betalas ska fastställas av de tullmyndigheter som är behöriga för den plats där tullskulden har uppkommit eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel 87, så snart som de har nödvändiga uppgifter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 48 får tullmyndigheterna godta det av deklaranten fastställda import- eller exporttullbelopp som ska betalas.

3. Om import- eller exporttullbeloppet som ska betalas inte är ett heltal får beloppet avrundas.

Om det belopp som avses i första stycket uttrycks i euro får avrundningen inte vara större än en avrundning uppåt eller nedåt till närmaste heltal.

En medlemsstat som inte har euron som valuta får antingen i tillämpliga delar tillämpa bestämmelserna i andra stycket eller avvika från det stycket, förutsatt att de regler som är tillämpliga på avrundning inte har större ekonomiska konsekvenser än de regler som anges i andra stycket.

Artikel 102

Underrättelse om tullskuld

1. Gälldenären ska underrättas om tullskulden på det sätt som anges på den plats där tullskulden har uppkommit eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel 87.

Den underrättelse som avses i första stycket ska inte lämnas i något av följande fall:

- a) När en provisorisk handelspolitisk åtgärd i form av en import- eller exporttull har införts i avvaktan på ett slutgiltigt fastställande av tullbeloppet.
- b) När import- eller exporttullbeloppet överstiger det som fastställts på grundval av ett beslut i enlighet med artikel 33.
- c) När det ursprungliga beslutet att inte underrätta gälldenären om tullskulden eller att underrätta gälldenären om ett lägre import- eller exporttullbelopp än det import- eller exporttullbelopp som ska betalas fattades på grundval av allmänna bestämmelser som senare förklarats ogiltiga genom domstolsbeslut.
- d) När tullmyndigheterna enligt tullagstiftningen är befriade från kravet på att underrätta gälldenären om tullskulden.

2. När det import- eller exporttullbelopp som ska betalas är lika med det belopp som har tagits upp i tulldeklarationen ska tullmyndigheternas frigörande av varorna anses likvärdigt med underrättelse till gälldenären om tullskulden.

3. I de fall där punkt 2 inte är tillämplig ska gälldenären underrättas om tullskulden av tullmyndigheterna när de är i stånd att fastställa det import- eller exporttullbelopp som ska betalas och fatta ett beslut om detta.

Om underrättelsen om tullskuld skulle inverka menligt på en brottsutredning får tullmyndigheterna dock skjuta upp denna underrättelse till dess att den inte längre inverkar menligt på brottsutredningen.

4. Om garanti har ställts får den tullskuld som motsvarar hela import- eller exporttullbeloppet för alla varor som frigörs till en och samma person under en tid som har fastställts av tullmyndigheterna meddelas vid slutet av den tiden. Den tid som fastställs av tullmyndigheterna får inte överstiga 31 dagar.

Artikel 103

Begränsning av tullskuld

1. Gälldenären ska inte underrättas om någon tullskuld efter en utgången av en period om tre år efter den dag då tullskulden uppkom.

2. När tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, ska den treårsperiod som avses i punkt 1 förlängas till minst fem år och högst tio år i enlighet med nationell lagstiftning.

3. De perioder som avses i punkterna 1 och 2 ska tillfälligt upphöra att löpa om

- a) ett överklagande inges i enlighet med artikel 44; ett sådant tillfälligt upphörande ska tillämpas från och med den dag då överklagandet inges och ska gälla så länge som överklagandeförfarandet varar, eller
- b) tullmyndigheterna, i enlighet med artikel 22.6, har meddelat gälldenären på vilka grunder de avser att underrätta tullskulden; ett sådant tillfälligt upphörande ska tillämpas, från och med dagen för detta meddelande till och med slutet av den period inom vilken gälldenären givits möjlighet att framföra sin ståndpunkt.

4. Om en tullskuld återinförs i enlighet med artikel 116.7 ska de perioder som avses i punkterna 1 och 2 anses ha tillfälligt upphört att löpa från och med den dag då ansökan om återbetalning eller eftergift lämnats in i enlighet med artikel 121 och fram till och med den dag då beslutet om återbetalning eller eftergift fattas.

Artikel 104

Bokföring

1. De tullmyndigheter som avses i artikel 101 ska, i enlighet med den nationella lagstiftningen, i sin bokföring införa de import- eller exporttullbelopp som ska betalas enligt vad som fastställs i enlighet med den artikeln.

Första stycket ska inte gälla sådana fall som avses i artikel 102.1 andra stycket.

2. Tullmyndigheterna behöver inte bokföra sådana import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld som gäldenären i enlighet med artikel 103 inte längre kan underrättas om.

3. Medlemsstaterna ska fastställa de praktiska förfarandena för bokföring av import- eller exporttullbeloppen. Dessa förfaranden får vara olika beroende på tullmyndigheternas förvisning om huruvida beloppen kommer att betalas eller inte med hänsyn till omständigheterna då tullskulden uppkom.

Artikel 105

Tidpunkt för bokföring

1. Om en tullskuld uppkommer till följd av att en tulldeklaration av varor för ett annat tullförfarande än tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar godtas eller till följd av någon annan åtgärd med samma rättsliga verkan, ska tullmyndigheterna bokföra det import- eller exporttullbelopp som ska betalas inom fjorton dagar efter det att varorna frigjorts.

Om en garanti har ställts får dock hela import- eller exporttullbeloppet för alla varor som frigörs till en och samma person under en tid som fastställs av tullmyndigheterna och som inte får överstiga 31 dagar tas upp som en enda bokföringspost vid slutet av perioden. Sådan bokföring ska ske inom fjorton dagar efter periodens utgång.

2. Om varor får frigöras på vissa villkor som reglerar antingen fastställande eller uttag av det import- eller exporttullbelopp som ska betalas, ska bokföringen äga rum inom fjorton dagar efter den dag då det import- eller exporttullbelopp som ska betalas eller skyldigheten att betala denna tull fastställs.

Om tullskulden avser en provisorisk handelspolitisk åtgärd i form av en tull ska dock det import- eller exporttullbelopp som ska betalas bokföras inom två månader efter den dag då den förordning genom vilken den slutgiltiga handelspolitiska åtgärden fastställs offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Om en tullskuld uppkommer under omständigheter som inte omfattas av punkt 1 ska det import- eller exporttullbelopp som ska betalas bokföras inom fjorton dagar från och med den dag då tullmyndigheterna är i stånd att fastställa import- eller exporttullbeloppet i fråga och fatta ett beslut.

4. Punkt 3 ska gälla i fråga om det import- eller exporttullbelopp som ska uppbäras eller som återstår att uppbära om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas inte har bokförts i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 eller har fastställts och bokförts till ett lägre belopp än det som ska betalas.

5. De tidsfrister för bokföring som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska inte gälla vid oförutsebara omständigheter eller i fall av force majeure.

6. Bokföringen får skjutas upp i det fall som avses i artikel 102.3 andra stycket, tills underrättelsen om tullskuld inte längre inverkar menligt på en brottsutredning.

Artikel 106

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall enligt artikel 102.1 d där tullmyndigheterna är befriade från kravet på att underrätta gäldenärer om en tullskuld,

Artikel 107

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter anta åtgärder för att säkerställa ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna när en tullskuld uppkommer.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Betalning av import- eller exporttullbeloppet

Artikel 108

Allmänna tidsfrister för betalning och tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning

1. Import- eller exporttullbelopp motsvarande en tullskuld som gäldenären underrättats om i enlighet med artikel 102 ska betalas av denne inom den tid som föreskrivs av tullmyndigheterna.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.2 ska tidsfristen inte överskrida tio dagar från och med det att gäldenären underrättats om tullskulden. Vid sammanföring av flera bokföringsposter enligt artikel 105.1 andra stycket ska tidsfristen fastställas så, att gäldenären inte erhåller längre tidsfrist för betalningen än om denne hade beviljats anstånd med betalningen enligt artikel 110.

Tullmyndigheterna får förlänga tidsfristen på ansökan av gäldenären, om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas har fastställts vid en kontroll efter frigörande enligt artikel 48. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 112.1 ska sådana förlängningar inte överskrida den tid som gäldenären behöver för att vidta lämpliga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter.

2. Om gäldenären är berättigad till någon av de betalningslättnader som fastställs i artiklarna 110–112, ska betalning ske inom den tidsfrist eller de tidsfrister som bestämts för dessa betalningslättnader.

3. Tidsfristen för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld ska tillfälligt upphöra att löpa i något av i följande fall:

- a) När en ansökan om eftergift av tull görs enligt artikel 121.
- b) När varor ska förverkas, förstöras eller överlåtas till staten.
- c) När tullskulden har uppkommit i enlighet med artikel 79 och det finns flera gäldenärer.

Artikel 109

Betalning

1. Betalning ska ske kontant eller på något annat sätt med liknande betalningseffekt, inbegripet genom justering av ett kreditsaldo i enlighet med nationell lagstiftning.

2. Betalning får göras av en tredje person i gäldenärens ställe.

3. Gäldenären får i vilket fall som helst betala hela eller delar av import- eller exporttullbeloppet utan att invänta utgången av den betalningstidsfrist denne har beviljats.

Artikel 110

Anstånd med betalning

Tullmyndigheterna ska på ansökan av den berörda personen och förutsatt att en garanti ställts, bevilja anstånd med betalningen av tull på något av följande sätt:

- a) Separat för varje import- eller exporttullbelopp som bokförts i enlighet med artikel 105.1 första stycket eller artikel 105.4.
- b) Gemensamt för alla import- eller exporttullbelopp som bokförts i enlighet med artikel 105.1 första stycket under en period som fastställts av tullmyndigheterna och som inte överstiger 31 dagar.
- c) Gemensamt för alla import- eller exporttullbelopp som tagits upp som en enda bokföringspost i enlighet med artikel 105.1 andra stycket.

Artikel 111

Tider för vilka anstånd med betalning beviljas

1. Den tid för vilken anstånd med betalning beviljas enligt artikel 110 ska vara 30 dagar.

2. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 110 a ska tiden börja löpa dagen efter den dag då gäldenären underrättades om tullskulden.

3. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 110 b ska tiden börja löpa dagen efter den dag då perioden för de sammanförda bokföringsposterna löper ut. Tiden ska minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i perioden för de sammanförda bokföringsposterna.

4. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 110 c ska tiden börja löpa dagen efter utgången av den period som fastställts för frigörande av de berörda varorna. Tiden ska minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i perioden i fråga.

5. Om antalet dagar i de perioder som avses i punkterna 3 och 4 utgör ett ojämnt antal, ska det antal dagar som ska dras av från perioden om 30 dagar enligt dessa punkter motsvara hälften av det närmast lägre jämna antalet.

6. Om de perioder som avses i punkterna 3 och 4 utgör veckor, får medlemsstaterna föreskriva att det import- eller exporttullbelopp för vilket anstånd med betalning beviljas ska betalas senast på fredagen den fjärde veckan efter veckan i fråga.

Om dessa perioder utgör månader, får medlemsstaterna föreskriva att det import- eller exporttullbelopp för vilket anstånd med betalning beviljas ska betalas senast den sextonde dagen i månaden efter månaden i fråga.

Artikel 112

Andra betalningslättnader

1. Tullmyndigheterna får bevilja gäldenären andra betalningslättnader än anstånd med betalning, på villkor att en garanti ställs.

2. Om lättnader beviljas i enlighet med punkt 1, ska kreditränta debiteras för import- eller exporttullbeloppet.

För en medlemsstat som har euro som valuta ska krediträntesatsen motsvara den räntesats som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som Europeiska centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen, med tillägg av en procentenhet.

För en medlemsstat som inte har euron som valuta ska krediträntesatsen motsvara den ränta som den nationella centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den berörda månaden, med tillägg av en procentenhet eller, för en medlemsstat som inte har tillgång till den nationella centralbankens räntesats, den mest likvärdiga räntesats som tillämpades på den första dagen i den berörda månaden på medlemsstatens penningmarknad, med tillägg av en procentenhet.

3. Tullmyndigheterna får frågå kravet på en garanti eller en debitering av kreditränta, om det på grundval av en dokumenterad bedömning av gäldenärens situation fastställs att detta skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

4. Tullmyndigheterna ska avstå från att debitera kreditränta om beloppet för varje uppbörd är mindre än 10 EUR.

Artikel 113

Åtgärder för att driva in betalning

Om import- eller exporttullbeloppet inte har betalats inom föreskriven tid, ska tullmyndigheterna säkerställa betalning av det

beloppet med alla medel som står till buds enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 114

Dröjsmålsränta

1. Dröjsmålsränta ska debiteras för import- eller exporttullbeloppet från och med den dag då den föreskrivna perioden löper ut till och med dagen för betalning.

För en medlemsstat som har euro som valuta ska dröjsmålsräntesatsen motsvara den räntesats som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som Europeiska centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen, med tillägg av två procentenheter.

För en medlemsstat som inte har euron som valuta ska dröjsmålsräntesatsen motsvara den ränta som den nationella centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den berörda månaden, med tillägg av två procentenheter eller, för en medlemsstat som inte har tillgång till den nationella centralbankens räntesats, den mest likvärdiga räntesats som tillämpades på den första dagen i den berörda månaden på medlemsstatens penningmarknad, med tillägg av två procentenheter.

2. Om tullskulden uppkommit på grundval av artikel 79 eller 82, eller om underrättelsen om en tullskuld är en följd av en kontroll efter frigörande, ska dröjsmålsränta debiteras utöver import- eller exporttullbeloppet från och med den dag då tullskulden uppkommit till och med dagen för underrättelsen.

Dröjsmålsräntesatsen ska fastställas i enlighet med punkt 1.

3. Tullmyndigheterna får frågå kravet på att debitera dröjsmålsränta om det på grundval av en dokumenterad bedömning av gäldenärens situation fastställs att en sådan debitering skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

4. Tullmyndigheterna ska avstå från att debitera dröjsmålsränta om beloppet för varje uppbörd är mindre än 10 EUR.

Artikel 115

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 284 för att fastställa regler om tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning av ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld enligt artikel 108.3 och perioden för det tillfälliga upphörandet.

Avsnitt 3

Återbetalning och eftergift

Artikel 116

Allmänna bestämmelser

1. Om inte annat följer av detta avsnitt ska import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges av något av följande skäl:

- a) Import- eller exporttull har tagits ut med ett för stort belopp.
- b) Varorna är defekta eller uppfyller inte villkoren i avtalet.
- c) De berörda myndigheterna har begått ett fel.
- d) Av rättviseskäl.

I de fall import- eller exporttullbelopp har betalats och den berörda tulldeklarationen förklarats ogiltig i enlighet med artikel 150, ska detta belopp återbetalas.

2. Tullmyndigheterna ska återbetala eller efterge det import- eller exporttullbelopp som avses i punkt 1 om det är 10 EUR eller mer, utom när den person som berörs begär återbetalning eller eftergift av ett lägre belopp.

3. Om tullmyndigheterna anser att återbetalning eller eftergift bör beviljas på grundval av artikel 119 eller 120 ska den berörda medlemsstaten vidarebefordra ärendet till kommissionen för beslut i något av följande fall:

- a) Om tullmyndigheterna anser att de särskilda omständigheterna följer av att kommissionen har försummat att fullgöra sina skyldigheter.
- b) Om tullmyndigheterna anser att kommissionen har begått ett misstag i den mening som avses i artikel 119.
- c) Om omständigheterna i det berörda fallet har samband med resultatet av en unionsutredning som genomförts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av

tull- och jordbrukslagstiftningen⁽¹⁾ eller genomförts på grundval av annan unionslagstiftning eller avtal som ingåtts av unionen med vissa länder eller grupper av länder där det ingår bestämmelser om genomförande av sådana unionsutredningar.

- d) Om det belopp som den berörda personen är skyldig att betala och som kan hänföras till en eller flera import- eller exporttransaktioner motsvarar eller överstiger 500 000 EUR till följd av ett misstag eller särskilda omständigheter.

Trots vad som sägs i första stycket, ska ärenden dock inte vidarebefordras i någon av följande situationer:

- a) Om kommissionen redan har antagit ett beslut i ett fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter.
- b) Om kommissionen redan har förelagts ett fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter.

4. Med förbehåll för regler om vem som är behörig att fatta ett beslut ska tullmyndigheterna, när de själva inom de tidsramar som avses i artikel 121.1 upptäcker att ett import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges enligt artikel 117, 119 eller 120, på eget initiativ återbetala eller efterge tullar.

5. Någon återbetalning eller eftergift får inte beviljas när den situation som ledde till underrättelsen om tullskulden är ett resultat av bedrägligt beteende från gäldenärens sida.

6. Vid återbetalning behöver de berörda tullmyndigheterna inte betala ränta.

Ränta ska dock betalas om ett beslut att bevilja återbetalning inte genomförs inom tre månader från den dag då beslutet fattades, såvida inte underlåtenheten att iaktta tidsfristen låg utanför tullmyndigheternas kontroll.

I sådana fall ska ränta betalas från och med den dag då tremånadersperioden löper ut till och med dagen för återbetalning. Räntesatsen ska fastställas i enlighet med artikel 112.

7. Om tullmyndigheterna felaktigt har beviljat återbetalning eller eftergift ska skyldigheten att betala den ursprungliga tullskulden återinföras i den mån uppbörden av den inte är förbjuden av tidsmässiga skäl enligt artikel 103.

⁽¹⁾ EGT L 82, 22.3.1997, s. 1.

I sådana fall ska ränta som betalats enligt punkt 5 andra stycket återbetalas.

Artikel 117

Import- eller exporttullar som har tagits ut med ett för stort belopp

1. Import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges i den mån det belopp som motsvarar den tullskuld som ursprungligen meddelades överstiger det belopp som skulle betalats eller om gäldenären har underrättats om tullskulden i strid med artikel 102.1 c eller d.

2. Om ansökan om återbetalning eller eftergift grundar sig på att det vid den tidpunkt då deklarationen för övergång till fri omsättning godtogs kunde tillämpas en nedsatt importtullsats eller en nolltullsats för varorna enligt en tullkvot, ett tulltak eller andra gynnsamma tulltaxeåtgärder, ska återbetalning eller eftergift beviljas förutsatt att något av följande villkor är uppfyllda då ansökan tillsammans med de nödvändiga handlingarna inges:

- a) Om, i fråga om en tullkvot, denna inte har uttömts.
- b) Om, i övriga fall, den normala tullsatsen inte har återinförts.

Artikel 118

Defekta varor eller varor som inte uppfyller villkoren i avtalet

1. Importtullbelopp ska återbetalas eller efterges om underrättelsen om tullskulden avser varor som avisats av importören därför att de vid tidpunkten för frigörandet var defekta eller inte uppfyllde villkoren i det avtal som låg till grund för importen.

Defekta varor ska anses innefatta varor som skadats innan de frigjordes.

2. Trots vad som sägs i punkt 3 ska återbetalning eller eftergift beviljas förutsatt att varorna inte har använts, utom i fråga om en inledande användning som kan ha varit nödvändig för att fastställa att de var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet och under förutsättning att de förs ut ur unionens tullområde.

3. Återbetalning eller eftergift ska inte beviljas när

- a) varorna, innan de övergått till fri omsättning, hänförs till ett särskilt förfarande för testning, såvida det inte fastställs att

det faktum att varorna var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet normalt sett inte kunde ha upptäckts vid dessa tester,

- b) defekter hos varorna har beaktats vid fastställande av villkoren i avtalet, särskilt när det gäller priset, innan varorna har hänförs till ett tullförfarande som innebär att en tullskuld uppkommer, eller

- c) varorna säljs av den sökande efter det att det har konstaterats att de är defekta eller att de inte uppfyller villkoren i avtalet.

4. I stället för att varorna förs ut ur unionens tullområde och på ansökan av den berörda personen ska tullmyndigheterna tillåta att dessa hänförs till ett förfarande för aktiv förädling, inbegripet förstöring, eller ett förfarande för extern transitering, tullagerförfarandet eller ett förfarande för frizoner.

Artikel 119

Fel från de behöriga myndigheternas sida

1. I andra fall än dem som nämns i artikel 116.1 andra stycket, och i artiklarna 117, 118 och 120, ska ett import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges, om det belopp som svarar mot den tullskuld som ursprungligen meddelades till följd av ett fel från de behöriga myndigheternas sida är lägre än det belopp som ska betalas, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Gäldenären kunde inte rimligen ha upptäckt felet.
- b) Gäldenären agerade i god tro.

2. Om de villkor som fastställs i artikel 117.2 inte är uppfyllda, ska återbetalning eller eftergift beviljas, om den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen inte kunde tillämpas till följd av ett fel från tullmyndigheternas sida, och tulldeklarationen för övergång till fri omsättning innehöll alla de uppgifter och åtföljdes av alla de handlingar som krävdes för tillämpning av den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen.

3. Om varor erhåller förmånsbehandling på grundval av ett system för administrativt samarbete som inbegriper myndigheter i ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde, ska ett intyg som utfärdats av dessa myndigheter, om det skulle visa sig vara felaktigt, betraktas som ett fel som inte rimligen kunde ha upptäckts på det sätt som avses i punkt 1 a.

Ett utfärdande av ett felaktigt intyg ska emellertid inte betraktas som ett fel när det grundar sig på felaktiga uppgifter från exportören, utom när det är uppenbart att de utfärdande myndigheterna var eller borde ha varit medvetna om att varorna inte uppfyllde villkoren för förmånsbehandling.

Gäldenären ska anses vara i god tro om denne kan visa att denne under den period då den berörda kommersiella verksamheten pågick iakttog noggrannhet när det gäller att försäkra sig om att samtliga villkor för förmånsbehandling var uppfyllda.

Gäldenären kan dock inte åberopa god tro när kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* har offentliggjort ett tillkännagivande om att det finns välgrundade tvivel om huruvida det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen tillämpar den korrekt.

Artikel 120

Rättviseskäl

1. I andra fall än sådana som avses i artikel 116.1 andra stycket och i artiklarna 117, 118 och 119 ska import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges av rättviseskäl när en tullskuld uppkommit under särskilda omständigheter, vid vilka varken uppsåt eller uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas gäldenären.

2. Särskilda omständigheter enligt punkt 1 ska anses föreligga om det framgår av omständigheterna i fallet att gäldenären befinner sig i en exceptionell situation jämfört med andra aktörer som bedriver samma verksamhet, och att denne inte skulle ha lidit skada av att import- eller exporttullbeloppet togs ut, om dessa omständigheter inte hade förelagat.

Artikel 121

Förfarande för återbetalning och eftergift

1. Ansökan om återbetalning eller eftergift i enlighet med artikel 116 ska inges till tullmyndigheterna inom följande tidsfrister:

- a) När det rör sig om import- eller exporttullbelopp som tagits ut till ett för stort belopp, fel av den behöriga myndigheten eller rättviseskäl, inom tre år från dagen för underrättelse om tullskulden.
- b) När det rör sig om defekta varor eller varor som inte uppfyller villkoren i avtalet, inom ett år från dagen för underrättelse om tullskulden.

- c) När en tulldeklaration förklarats ogiltig, inom den period som anges i de regler som gäller ogiltigförklarande.

De tidsfrister som anges i första stycket a och b ska förlängas om bevisning lämnas av den sökande för att denne hindrats från att lämna en ansökan inom den föreskrivna tiden till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

2. Om tullmyndigheterna inte kan bevilja återbetalning eller eftergift av ett import- eller exporttullbelopp på grundval av de skäl som anförts, ska de pröva en ansökan om återbetalning eller eftergift i sak mot bakgrund av de andra skäl för återbetalning eller eftergift som avses i artikel 116.

3. Om ett överklagande inges enligt artikel 44 avseende en underrättelse om tullskuld, ska den period som avses i punkt 1 första stycket tills vidare tillfälligt upphöra att löpa från och med den dag då överklagandet inges och så länge som överklagandeförfarandet varar.

4. Om en tullmyndighet beviljar återbetalning eller eftergift i enlighet med artiklarna 119 och 120 ska den berörda medlemsstaten informera kommissionen om detta.

Artikel 122

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa regler som den ska efterleva när den fattar ett beslut som avses i artikel 116.3 och i synnerhet om följande:

- a) Villkor för godtagande av ärendet.
- b) Tidsfrist för att fatta beslut och tillfälligt upphörande av denna tidsfrist.
- c) Meddelandet om den grundval som kommissionen avser att basera sitt beslut på innan den fattar ett beslut som skulle vara negativt för den person det berör.
- d) Underrättelse om beslutet.
- e) Följderna av underlåtenhet att fatta beslut eller att meddela ett sådant beslut.

Artikel 123

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

- a) återbetalning och eftergift enligt artikel 116,
- b) att informera kommissionen i enlighet med artikel 121.4 och vilka uppgifter som ska lämnas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de beslut som avses i artikel 116.3.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 285.2.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

KAPITEL 4

Upphörande av tullskuld

Artikel 124

Upphörande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser om de fall när ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld inte uppbärs på grund av att gäldenärens insolvens har fastställts på rättslig väg, ska en tullskuld vid import eller export upphöra på något av följande sätt:

- a) När gäldenären inte längre kan underrättas om tullskulden i enlighet med artikel 103.
- b) Genom betalning av import- eller exporttullbeloppet.
- c) Om inte annat sägs i punkt 5, genom att import- eller exporttullbeloppet efterges.
- d) Om, i fråga om varor som deklarerats för ett tullförfarande som medför skyldighet att betala import- eller exporttullar, tulldeklarationen förklaras ogiltig.

e) Om varor som omfattas av import- eller exporttullar förverkas eller beslagtogs och samtidigt eller därefter förverkas.

f) Om varor som omfattas av import- eller exporttullar förstörs under tullövervakning eller överläts till staten.

g) Om det faktum att varor försvinner eller skyldigheter enligt tullagstiftningen inte fullgörs beror på att dessa varor fullständigt förstörts eller gått helt förlorade som en följd av deras faktiska beskaffenhet, oförutsebara omständigheter eller force majeure, eller till följd av instruktioner från tullmyndigheterna. Vid tillämpningen av detta led ska varor anses som helt förlorade när de har gjorts oanvändbara för var och en.

h) Om tullskulden uppkommit enligt artikel 79 eller 82 och följande villkor är uppfyllda:

i) Den underlåtenhet som medförde att en tullskuld uppkom hade ingen avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av det berörda tullförfarandet och utgjorde inte ett försök till bedrägeri.

ii) Alla formaliteter som krävs för att varornas situation ska uppfylla gällande krav fullgörs därefter.

i) Om varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål har exporterats med tullmyndigheternas tillstånd.

j) Om tullskulden uppkommit enligt artikel 78 och de formaliteter som fullgjorts för att erhålla förmånlig tullbehandling enligt den artikeln ogiltigförklaras.

k) Om, med förbehåll för vad som sägs i punkt 6, tullskulden uppkommit enligt artikel 79 och för tullmyndigheterna tillfredsställande bevisning lämnas för att varorna inte har använts eller förbrukats och har förts ut ur unionens tullområde.

2. I de fall som avses i punkt 1 e ska tullskulden emellertid, vid tillämpning av sanktioner för tullöverträdelser, inte anses ha upphört om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt en medlemsstats lagstiftning utgör grund för att fastställa sanktioner.

3. Om tullskulden i enlighet med punkt 1 g upphör för varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål, ska allt skrot eller avfall från förstöringen av dem anses vara icke-unionsvaror.

4. Den gällande lagstiftningen om schablonsatser när varor gått helt förlorade på grund av deras beskaffenhet ska tillämpas, om den berörda personen inte kan visa att den verkliga förlusten överstiger den som beräknats genom tillämpning av schablonsatsen för varorna i fråga.

5. Om flera personer ansvarar för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och eftergift beviljas, ska tullskulden upphöra bara för den eller de personer som beviljats eftergiften.

6. I de fall som avses i punkt 1 k ska tullskulden inte upphöra för den eller de personer som har försökt agera bedrägligt.

7. Om tullskulden uppkommit enligt artikel 79, ska den upphöra för sådana personer vars beteende inte varit bedrägligt och som bidragit till kampen mot bedrägeri.

Artikel 125

Tillämpning av sanktioner

När tullskulden upphör på grundval av artikel 124.1 h ska medlemsstaterna inte hindras från att tillämpa sanktioner till följd av att tullagstiftningen inte efterlevts.

Artikel 126

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa en förteckning över sådan underlåtenhet som inte har någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av det berörda tullförfarandet, och för att komplettera artikel 124.1 h i.

AVDELNING IV

INFÖRSEL AV VAROR I UNIONENS TULLOMRÅDE

KAPITEL 1

Summarisk införseldeklaration

Artikel 127

Ingivande av en summarisk införseldeklaration

1. Varor som förs in i unionens tullområde ska omfattas av en summarisk införseldeklaration.

2. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska frångås i följande fall:

a) I fråga om de transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialvatten eller luftrum utan att göra uppehåll.

b) I andra fall, när det motiveras av typen av varor eller varuförlöden eller föreskrivs i internationella avtal.

3. En summarisk införseldeklaration ska inges av den ansvariga personen till tullkontoret för första införsel inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs in i unionens tullområde.

Tullmyndigheterna får medge att den summariska införseldeklarationen inges till ett annat tullkontor under förutsättning att det sistnämnda omedelbart överför de nödvändiga uppgifterna till tullkontoret för första införsel eller gör dem elektroniskt tillgängliga för det.

4. Den summariska införseldeklarationen ska inges av fraktföraren.

Trots fraktförarens skyldigheter får den summariska införseldeklarationen i stället inges av någon av följande personer:

a) Importören, varumottagaren eller en annan person i vars namn eller för vars räkning fraktföraren agerar.

b) Varje person som kan anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till införseltullkontoret.

5. Den summariska införseldeklarationen ska innehålla de upplysningar som krävs för riskanalys av säkerhets- och skyddsskäl.

6. I särskilda fall där alla de upplysningar som avses i punkt 5 inte kan erhållas från de personer som avses i punkt 4, får andra personer som har dessa upplysningar och vederbörliga rättigheter att tillhandahålla dem anmodas att lämna dessa upplysningar.

7. Tullmyndigheterna får godta att system för kommersiella uppgifter, hamnuppgifter eller transportuppgifter används för ingivande av en summarisk införseldeklaration förutsatt att sådana system innehåller de upplysningar som krävs för en sådan deklaration och att upplysningarna är tillgängliga inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs in i unionens tullområde.

8. Tullmyndigheterna får godta ingivande av en anmälan och tillgång till de upplysningar som ska anges i en summarisk införseldeklaration i den ekonomiska aktörens datorsystem i stället för ingivande av en summarisk införseldeklaration.

Artikel 128

Risikanalys

Det tullkontor som avses i artikel 127.3 ska säkerställa att det, främst i säkerhets- och skyddssyfte, inom en särskild tidsfrist utförs en riskanalys på grundval av den summariska införseldeklaration som avses i artikel 127.1 eller de upplysningar som avses i artikel 127.8 och vidta de åtgärder som krävs med anledning av riskanalysresultaten.

Artikel 129

Ändring och ogiltigförklaring av den summariska införseldeklarationen

1. Deklaranten kan på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i en summarisk införseldeklaration efter det att den har ingetts.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

- a) Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav den summariska införseldeklarationen om att de avser att undersöka varorna.
- b) Tullmyndigheterna har fastställt att uppgifterna i den summariska införseldeklarationen är felaktiga.
- c) Varornas ankomst har redan anmälts till tullen.

2. Om varor för vilka en summarisk införseldeklaration har ingetts inte har förts in i unionens tullområde ska tullmyndigheterna ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklarenten, eller
- b) inom 200 dagar efter ingivandet av deklarationen.

Artikel 130

Deklarationer som ingetts i stället för en summarisk införseldeklaration

1. Det tullkontor som avses i artikel 127.3 får frånga kravet på att det ska inges en summarisk införseldeklaration i fråga om varor för vilka en tulldeklaration ingetts före utgången av tidsfristen för ingivande av den summariska införseldeklarationen. I det fallet ska tulldeklarationen innehålla åtminstone de uppgifter som krävs för en summarisk införseldeklaration. Till dess att tulldeklarationen godtas i enlighet med artikel 172 ska den betraktas som en summarisk införseldeklaration.

2. Det tullkontor som avses i artikel 127.3 får frånga kravet på att det ska inges en summarisk införseldeklaration i fråga om varor för vilka en deklaration för tillfällig lagring inges före utgången av tidsfristen för ingivande av den summariska införseldeklarationen. En sådan deklaration ska innehålla åtminstone de uppgifter som krävs för en summarisk införseldeklaration. Till dess att de deklarerade varornas ankomst anmälts till tullen i enlighet med artikel 139 ska deklarationen för tillfällig lagring betraktas som en summarisk införseldeklaration.

Artikel 131

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall där kravet på att det ska inges en summarisk införseldeklaration frångås enligt artikel 127.2 c,
- b) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 127.3 och 127.7 inom vilken den summariska införseldeklarationen ska inges innan varorna förs in i unionens tullområde med beaktande av typen av varor eller varuflöden,
- c) de fall som avses i artikel 127.6 och de andra personer som kan komma att avkrävas uppgifter om den summariska införseldeklarationen i dessa fall.

Artikel 132

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera

- a) förfaranderegler för ingivande av den summariska införseldeklaration som avses i artikel 127,

- b) förfaranderegler för och lämnande av uppgifter avseende en summarisk införseldeklaration av de andra personer som avses i artikel 127.6,
- c) den tidsfrist inom vilken en riskanalys ska utföras och nödvändiga åtgärder vidtas, i enlighet med artikel 128,
- d) förfaranderegler för ändring av en summarisk införseldeklaration, i enlighet med artikel 129.1,
- e) förfaranderegler för ogiltigförklaring av en summarisk införseldeklaration i enlighet med artikel 129.2, med beaktande av att hanteringen av införseln av varor sker korrekt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 2

Varors ankomst

Avsnitt 1

Införsel av varor i unionens tullområde

Artikel 133

Anmälan av ett havsgående fartygs eller ett luftfartygs ankomst

1. Operatören av ett havsgående fartyg eller ett luftfartyg som förs in i unionens tullområde ska anmäla ankomsten till tullkontoret för den första införseln när transportmedlet ankommer.

När tullmyndigheterna har tillgång till uppgifter om ett havsgående fartygs eller ett luftfartygs ankomst får de frågå kravet på den anmälan som avses i första stycket.

2. Tullmyndigheterna får godta att hamn- eller flygplats-system eller andra tillgängliga informationskällor används för anmälan av transportmedels ankomst.

Artikel 134

Tullövervakning

1. Varor som förs in i unionens tullområde ska, från och med tidpunkten för införseln, omfattas av tullövervakning och får underkastas tullkontroller. I tillämpliga fall ska de bli föremål för förbud och restriktioner som bl.a. grundas på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller behovet att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara

växter, att skydda miljön, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde och att skydda industriell eller kommersiell äganderätt, inbegripet kontroller avseende narkotikaprekursorer, varumärkesförfälskade varor och kontanter samt genomförandet av åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurser och handelspolitiska åtgärder.

Varorna ska kvarstå under tullövervakning under den tid som krävs för att fastställa deras tullstatus och får inte undandras sådan övervakning utan tullmyndigheternas tillstånd.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 254 får unionsvaror inte omfattas av tullövervakning sedan deras tullstatus fastställts.

Icke-unionsvaror ska kvarstå under tullövervakning till dess att deras tullstatus ändras eller de förs ut ur unionens tullområde eller förstörs.

2. Innehavaren av varor som befinner sig under tullövervakning får, med tullmyndigheternas tillstånd, när som helst undersöka varorna eller ta prover, särskilt i syfte att fastställa varornas klassificering enligt tulltaxan, deras tullvärde eller tullstatus.

Artikel 135

Transport till avsedd plats

1. Den person som för in varor i unionens tullområde ska utan dröjsmål transportera dem via den rutt som tullmyndigheterna angivit och enligt deras anvisningar, till det tullkontor som utsetts av tullmyndigheterna eller till någon annan plats som de anvisat eller godkänt, eller till en frizon.

2. Varor som förs in i en frizon ska föras in i den frizonen direkt, antingen sjövägen eller med flyg eller, om det sker landvägen, utan att passera genom någon annan del av unionens tullområde, om frizonen gränsar till landgränsen mellan en medlemsstat och ett tredjeland.

3. Den som tar på sig ansvaret för att transportera varor efter det att de förts in i unionens tullområde ska bli ansvarig för att skyldigheterna enligt punkterna 1 och 2 efterlevs.

4. Varor som, även om de fortfarande befinner sig utanför unionens tullområde, får underkastas tullkontroller av en medlemsstats tullmyndighet till följd av ett avtal med det berörda landet eller territoriet utanför unionens tullområde ska behandlas på samma sätt som varor som förts in i unionens tullområde.

5. Punkterna 1 och 2 får inte hindra tillämpningen av särskilda regler om varor som transporteras inom gränsområden eller i rörledningar och kablar liksom trafik av försumbar ekonomisk betydelse, t.ex. brev, vykort och trycksaker och deras elektroniska motsvarigheter i andra medier eller varor som medförs av resande, förutsatt att möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll därigenom inte äventyras.

6. Punkt 1 ska inte gälla de transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialvatten eller luftrum utan att göra uppehåll.

Artikel 136

Luft- och sjöfartsförbindelser inom unionen

Artiklarna 127–130, 133, 135.1, 137, 139–141 och 144–149 ska inte gälla icke-unionsvaror och varor som avses i artikel 155 som tillfälligt lämnar unionens tullområde under transport mellan två platser inom det området sjövägen eller med flyg, förutsatt att transporten äger rum via en direkt rutt utan något uppehåll utanför unionens tullområde.

Artikel 137

Transport under särskilda omständigheter

1. Om skyldigheten enligt artikel 135.1 på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure inte kan fullgöras, ska den person som har denna skyldighet eller varje annan person som agerar för dennes räkning utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om detta. Om de oförutsebara omständigheterna eller force majeure inte leder till att varorna går helt förlorade, ska tullmyndigheterna även underrättas om exakt var de finns.

2. Om ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av artikel 135.6 på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure tvingas göra ett tillfälligt uppehåll i en hamn i eller tillfälligt tvingas landa i unionens tullområde och skyldigheten enligt artikel 135.1 inte kan fullgöras, ska den person som fört fartyget eller luftfartyget in i unionens tullområde eller varje annan person som agerar för dennes räkning utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om detta.

3. Tullmyndigheterna ska besluta vilka åtgärder som ska vidtas för att möjliggöra tullövervakning av de varor som avses i punkt 1, eller av fartyg eller luftfartyg samt de varor som dessa transporterar under de omständigheter som anges i punkt 2, och för att vid behov se till att de i ett senare skede transporteras till ett tullkontor eller någon annan plats som har anvisats eller godkänts av myndigheterna.

Artikel 138

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

a) anmälan av ankomst enligt artikel 133,

b) transport av varor enligt artikel 135.5,

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Anmälan, lossning och undersökning av varor

Artikel 139

Anmälan till tullen av varors ankomst

1. Införsel av varor till unionens tullområde ska omedelbart vid ankomst anmälas till tullen vid det anvisade tullkontoret eller till någon annan plats som tullmyndigheterna anvisat eller godkänt eller till en frizon av någon av följande personer:

a) Den person som för in varorna i unionens tullområde.

b) Den person i vars namn eller för vars räkning den person som för in varorna i unionens tullområde agerar.

c) Den person som tar på sig ansvaret för att transportera varorna efter det att de förts in i unionens tullområde.

2. Varor som förs in i unionens tullområde sjövägen eller med flyg och som för transporten förblir på samma transportmedel ska endast anmälas till tullen vid den hamn eller flygplats i unionen där de lossas eller omlastas. Varor som förs in i unionens tullområde och som lossas från och lastas på samma transportmedel under färd för att andra varor ska kunna lossas eller lastas ska emellertid inte anmälas till tullen vid den hamnen eller flygplatsen.

3. Trots skyldigheterna för den person som avses i punkt 1 får i stället någon av följande personer anmäla varornas ankomst till tullen:

a) Varje person som omedelbart hänför varorna till ett tullförfarande.

- b) Innehavaren av ett tillstånd till drift av lagringsanläggningar eller varje person som bedriver verksamhet i en frizon.

4. Den person som anmäler varornas ankomst ska hänvisa till den summariska införseldeklaration eller, i de fall som avses i artikel 130, tulldeklaration eller deklaration för tillfällig lagring som har ingetts för varorna, utom i de fall undantag medges från skyldigheten att inge en summarisk införseldeklaration.

5. I de fall sådana icke-unionsvaror vars ankomst anmäls till tullen inte täcks av en summarisk införseldeklaration, och utom i de fall undantag medges från skyldigheten att inge en sådan, ska en av de personer som avses i artikel 127.4, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 127.6, omedelbart inge en sådan deklaration eller ska istället inge en tulldeklaration eller en deklaration för tillfällig lagring.

6. Punkt 1 får inte hindra tillämpningen av särskilda regler om varor som transporteras inom gränsområden eller i rörledningar och kablar liksom trafik av försumbar ekonomisk betydelse, t.ex. brev, vykort och trycksaker samt elektroniska motsvarigheter till dessa lagrade på andra medier eller varor som medförs av resande, förutsatt att möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll därigenom inte äventyras.

7. Varor vars ankomst anmälts till tullen får inte utan tullmyndigheternas medgivande föras bort från den plats där de har anmälts.

Artikel 140

Lossning och undersökning av varor

1. Varor får lossas eller omlastas från det transportmedel på vilket de transporteras endast med tullmyndigheternas tillstånd och på platser som anvisats eller godkänts av dessa myndigheter.

Ett sådant tillstånd ska emellertid inte krävas i händelse av en så överhängande fara att det är nödvändigt att omedelbart lossa alla eller en del av varorna. I så fall ska tullmyndigheterna omedelbart underrättas om detta.

2. Tullmyndigheterna får när som helst kräva att varor lossas och packas upp i syfte att undersöka eller ta prover av dem eller undersöka det transportmedel på vilket de transporteras.

Artikel 141

Varor som befordras under transit

1. Artiklarna 135.2–135.6, 139, 140 och 144–149 ska inte tillämpas när varor som redan omfattas av ett förfarande för transitering förs in i unionens tullområde.

2. Artiklarna 140 och 144–149 ska tillämpas på icke-unionsvaror som befordras enligt ett transiteringsförfarande, efter det att sådana varors ankomst har anmälts vid destinations-tullkontoret i unionens tullområde i enlighet med reglerna om förfarandet för transitering.

Artikel 142

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för godkännande av de platser som avses i artikel 139.1.

Artikel 143

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för anmälan till tullen av varors ankomst i enlighet med artikel 139.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

Tillfällig lagring av varor

Artikel 144

Varor i tillfällig lagring

Icke-unionsvaror ska hänföras till tillfällig lagring vid den tidpunkt varorna anmäls till tullen.

Artikel 145

Deklaration för tillfällig lagring

1. Icke-unionsvaror som har anmälts till tullen ska omfattas av en deklaration för tillfällig lagring som innehåller alla uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om tillfällig lagring.

2. Handlingar med anknytning till varor i tillfällig lagring ska lämnas till tullmyndigheterna när det föreskrivs i unionslagstiftningen eller när det krävs för tullkontroller.

3. Deklarationen för tillfällig lagring ska inges av någon av de personer som avses i artikel 139.1 eller 139.2 senast vid den tidpunkt då varornas ankomst anmäls till tullen.

4. Deklarationen för tillfällig lagring ska utom i de fall undantag medges från skyldigheten att inge en summarisk införseldeklaration innehålla en hänvisning till eventuella summariska införseldeklarationer som ingetts för varor som anmälts till tullen utom i de fall dessa redan varit föremål för tillfällig lagring eller hänförs till ett tullförfarande och inte lämnat unionens tullområde.

5. Tullmyndigheterna får godta att deklarationen för tillfällig lagring även sker på något av följande sätt:

- a) En hänvisning till en summarisk införseldeklaration som ingetts för varorna i fråga, kompletterad av uppgifterna i en deklaration för tillfällig lagring.
- b) Ett manifest eller annat transportdokument, om det innehåller uppgifterna i en deklaration för tillfällig lagring inbegripet en hänvisning till eventuella summariska införseldeklarationer för varorna i fråga.

6. Tullmyndigheterna får godta att system för affärs-, hamn- eller transportinformation används för ingivande av en deklaration för tillfällig lagring om de innehåller de nödvändiga uppgifterna för en sådan deklaration och dessa uppgifter är tillgängliga i enlighet med punkt 3.

7. Artiklarna 188–193 ska tillämpas på deklarationen för tillfällig lagring.

8. Deklarationen för tillfällig lagring får också användas med avseende på

- a) anmälan av ankomst enligt artikel 133, eller
- b) anmälan av varorna till tullen enligt artikel 139, förutsatt att villkoren i dessa bestämmelser är uppfyllda.

9. Det krävs ingen deklaration för tillfällig lagring om varornas tullstatus som unionsvaror senast vid den tidpunkt då deras ankomst anmäls till tullen, fastställs i enlighet med artiklarna 153–156.

10. Tullmyndigheterna ska behålla eller ha tillgång till deklarationen för tillfällig lagring, i syfte att kontrollera att de varor deklarationen avser senare hänförs till ett tullförfarande eller återexporteras i enlighet med artikel 149.

11. I de fall där icke-unionsvaror som befordras inom ramen för ett förfarande för transitering anmäls vid destinationstullkontoret på unionens tullområde ska vid tillämpningen av punkterna 1–10 uppgifterna avseende den berörda transiteringen anses vara en deklaration för tillfällig lagring, förutsatt att de uppfyller kraven för detta ändamål. Innehavaren av varorna får dock inge en deklaration för tillfällig lagring efter det att transiteringsförfarandet har slutförts.

Artikel 146

Ändring och ogiltigförklaring av en deklaration för tillfällig lagring

1. Deklaranten ska på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i en deklaration för tillfällig lagring efter det att den har ingetts. Ändringen får dock inte göra deklarationen tillämplig på andra varor än dem som den omfattade från början.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

- a) Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav deklarationen om att de avser att undersöka varorna.
- b) Tullmyndigheterna har fastställt att uppgifterna i deklarationen är felaktiga.

2. Om varor för vilka en deklaration för tillfällig lagring har ingetts inte anmäls till tullen ska tullmyndigheterna ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklarenten, eller
- b) inom 30 dagar efter ingivandet av deklarationen.

Artikel 147

Villkoren och skyldigheterna som hör samman med tillfällig lagring

1. Varor i tillfällig lagring ska endast förvaras i anläggningar för tillfällig lagring enligt artikel 148 eller, i de fall detta är berättigat, på andra platser som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 134.2 ska varor i tillfällig lagring endast utsättas för sådana former av hantering som är ämnade att säkerställa att de bevaras i ett oförändrat skick utan att deras utseende eller tekniska egenskaper förändras.

3. Innehavaren av det tillstånd som avses i artikel 148 eller den person som lagrar varorna i de fall där varor lagras på andra platser som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna ska ansvara för allt följande:

- a) Att sörja för att varor i tillfällig lagring inte undandras tullens övervakning.
- b) Att fullgöra de skyldigheter som hör samman med lagringen av varorna i tillfällig lagring.

4. Om varor av vilket skäl som helst inte längre kan kvarhållas i tillfällig lagring, ska tullmyndigheterna utan dröjsmål vidta alla åtgärder som krävs för att varornas status ska uppfylla kraven i artiklarna 197, 198 och 199.

Artikel 148

Drifttillstånd för anläggningar för tillfällig lagring

1. Det ska krävas ett tillstånd från tullmyndigheterna för drift av anläggningar för tillfällig lagring. Ett sådant tillstånd ska inte krävas om det är tullmyndigheten själv som driver den tillfälliga lagringsanläggningen.

Villkoren för att driften av anläggningen för tillfällig lagring ska vara tillåten ska framgå av tillståndet.

2. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska endast beviljas personer som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De är etablerade i unionens tullområde.
- b) De lämnar nödvändiga garantier för ett korrekt genomförande av verksamheten, en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ska anses uppfylla detta villkor förutsatt att driften av anläggningar för tillfällig lagring beaktas i det tillstånd som avses i artikel 38.2 a.
- c) De lämnar en garanti i enlighet med artikel 89.

När en samlad garanti ges ska efterlevnaden av de skyldigheter som är knutna till garantin övervakas genom vederbörlig granskning.

3. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska endast beviljas när tullmyndigheterna kan utöva tullövervakning utan att behöva använda administrativa arrangemang som inte står i proportion till de ekonomiska behoven i fråga.

4. Innehavaren av tillståndet ska hålla lämplig bokföring i en form som godkänns av tullmyndigheterna.

Bokföringen ska innehålla den information och de uppgifter som gör det möjligt för tullmyndigheterna att övervaka driften av anläggningar för tillfällig lagring, i synnerhet när det gäller att identifiera de varor som lagras, deras tullstatus och befordran av dessa varor.

En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ska anses uppfylla den skyldighet som avses i första och andra styckena om dennes bokföring är ändamålsenlig för den tillfälliga lagringen.

5. Tullmyndigheterna får enligt följande bemyndiga tillståndshavaren att befordra varor i tillfällig lagring mellan olika anläggningar för tillfällig lagring förutsatt att sådan befordran inte ökar risken för bedrägeri:

- a) En sådan befordran sker på en tullmyndighets ansvar,
- b) en sådan befordran täcks av endast ett tillstånd som utfärdats till en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar, eller
- c) i andra fall av befordran.

6. När det finns ett ekonomiskt behov och tullövervakningen inte kommer att påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta lagring av unionsvaror i en anläggning för tillfällig lagring. Dessa varor ska inte betraktas som "varor i tillfällig lagring".

Artikel 149

Upphörande av tillfällig lagring

Icke-unionsvaror i tillfällig lagring ska hänföras till ett tullförfarande eller återexporteras inom 90 dagar.

Artikel 150

Val av tullförfarande

Om inget annat föreskrivs ska deklaranter fritt få välja till vilket tullförfarande varorna ska hänföras, enligt villkoren för det förfarandet, oberoende av varornas beskaffenhet, mängd, ursprungsland, avsändningsland eller destinationsland.

Artikel 151

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) villkoren för godkännande av de platser som avses i artikel 147.1,
- b) villkoren för beviljande av tillstånd för drift av anläggningar för tillfällig lagring enligt artikel 148,
- c) fall av befordran som avses i artikel 148.5 c.

Artikel 152

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av en deklaration för tillfällig lagring enligt artikel 145,
- b) ändring av en deklaration för tillfällig lagring enligt artikel 146.1,
- c) ogiltigförklaring av en deklaration för tillfällig lagring enligt artikel 146.2,
- d) befordran av varor i tillfällig lagring enligt artikel 148.5.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING V

ALLMÄNNA REGLER OM TULLSTATUS, HÄNFÖRANDE AV VAROR TILL ETT TULLFÖRFARANDE, KONTROLL, FRIGÖRANDE OCH BORTSKAFFANDE AV VAROR

KAPITEL 1

Varors tullstatus

Artikel 153

Antagande om varors tullstatus som unionsvaror

1. Alla varor som befinner sig i unionens tullområde ska antas ha tullstatus som unionsvaror, såvida det inte fastställs att de inte har tullstatus som unionsvaror.
2. I särskilda fall då antagandet enligt punkt 1 inte gäller, måste varors tullstatus som unionsvaror bevisas.
3. I särskilda fall ska varor som i sin helhet har framställts i unionens tullområde inte ha tullstatus som unionsvaror om de har framställts av varor i tillfällig lagring eller som hänförts till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring, förfarandet för tillfällig införsel eller förfarandet för aktiv förädling.

Artikel 154

Förlust av varors tullstatus som unionsvaror

Unionsvaror ska bli icke-unionsvaror i följande fall:

- a) När de förs ut ur unionens tullområde, i den mån reglerna om intern transitering inte är tillämpliga.
- b) När de har hänförts till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring eller förfarandet för aktiv förädling, i den mån det är tillåtet enligt tullagstiftningen.
- c) När de har hänförts till ett förfarande för användning för slutändamål och därefter antingen överläts till staten eller förstörs och endast återstår som avfall.
- d) När deklarationen för övergång till fri omsättning förklaras ogiltig efter frigörandet av varorna.

Artikel 155

Unionsvaror som tillfälligt lämnar unionens tullområde

1. I de fall som avses i artikel 227.2 b–f ska varor behålla sin tullstatus som unionsvaror bara om denna status kan fastställas enligt vissa villkor och på det sätt som föreskrivs i tullagstiftningen.

2. I särskilda fall får unionsvaror, utan att omfattas av ett tullförfarande, befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde och tillfälligt lämna detta område utan att deras tullstatus ändras.

Artikel 156

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall där det antagande som anges i artikel 153.1 inte är tillämpligt,
- b) villkor för att bevilja lätnader vid styrkande av varors tullstatus som unionsvaror,
- c) de fall där de varor som avses i artikel 153.3 inte har tullstatus som unionsvaror,
- d) de fall där tullstatusen för de varor som avses i artikel 155.2 inte ändras.

Artikel 157

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av bevis för varors tullstatus som unionsvaror.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 2

Hänförande av varor till ett tullförfarande

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 158

Tulldeklaration av varor och tullövervakning av unionsvaror

1. Alla varor som ska hänföras till ett tullförfarande, utom förfarandet för frizoner, ska omfattas av en tulldeklaration som är anpassad till förfarandet i fråga.

2. I särskilda fall, förutom dem som avses i artikel 6.2 får en tulldeklaration inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

3. Unionsvaror som deklarerats för export, intern unionstransitering eller passiv förädling ska omfattas av tullövervakning från och med den tidpunkt då den deklaration som avses i punkt 1 godtas till och med den tidpunkt då de förs ut ur unionens tullområde eller överläts till staten eller förstörs eller tulldeklarationen förklaras ogiltig.

Artikel 159

Behöriga tullkontor

1. Utom när annat föreskrivs i unionslagstiftningen ska medlemsstaterna fastställa belägenheten och behörigheten för de olika tullkontor som är belägna på deras territorium.

2. Medlemsstaterna ska sörja för att officiella öppettider fastställs för dessa kontor och att öppettiderna är rimliga och ändamålsenliga med beaktande av typen av varuflöden, varornas beskaffenhet och det tullförfarande som de hänförs till, så att det internationella varuflödet varken hindras eller snedvrids.

3. Om inte annat anges ska det tullkontor som är behörigt för att hänföra varor till ett tullförfarande vara det ansvariga tullkontoret på den ort där varorna anmäls till tullen.

Artikel 160

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall då en tulldeklaration får inges på annat sätt än med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik i enlighet med artikel 158.2.

Artikel 161

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för

- a) bestämningen av de tullkontor som är behöriga utöver det som avses i artikel 159.3, inbegripet tullkontor för införsel och tullkontor för utförsel,
- b) ingivande av tulldeklaration i de fall som avses i artikel 158.2.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Standardtulldeklarationer

Artikel 162

Innehållet i standardtulldeklarationer

Standardtulldeklarationer ska innehålla alla de uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerar.

Artikel 163

Styrkande handlingar

1. De styrkande handlingar som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerar ska innehas av deklaranterna och ställas till förfogande för tullmyndigheterna vid den tidpunkt då tulldeklarationen inges.

2. Styrkande handlingar ska lämnas till tullmyndigheterna när det föreskrivs i unionslagstiftningen eller när det krävs för tullkontroller.

3. I särskilda fall får ekonomiska aktörer upprätta styrkande handlingar under förutsättning att tullmyndigheterna har beviljat dem tillstånd att göra detta.

Artikel 164

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa regler för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 163.3.

Artikel 165

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandebefogenheter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av standardiserade tulldeklarationer enligt artikel 162,
- b) tillhandahållande av de styrkande handlingar som avses i artikel 163.1.

Dessa genomförandebefogenheter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

förenklade tulldeklarationer

Artikel 166

Förenklad deklaration

1. Tullmyndigheterna får godta att en person har varor hänföra till ett tullförfarande på grundval av en förenklad deklaration, i vilken vissa av de uppgifter som avses i artikel 162 eller de styrkande handlingar som avses i artikel 163 får utelämnas.

2. Regelbunden användning av en förenklad deklaration som avses i punkt 1 förutsätter ett tillstånd från tullmyndigheterna.

Artikel 167

Kompletterande deklaration

1. När det gäller en förenklad deklaration enligt artikel 166 eller en registrering i deklarentens bokföring enligt artikel 182 ska deklarenten inte en kompletterande deklaration som innehåller de uppgifter som krävs för det berörda tullförfarandet vid det behöriga tullkontoret inom en särskild tidsfrist.

När det gäller en förenklad deklaration enligt artikel 166 ska de styrkande handlingar som krävs innehas av deklarenten och vara tillgängliga för tullmyndigheterna inom en särskild tidsfrist.

Den kompletterande deklarationen får vara av allmän, periodisk eller sammanfattande art.

2. I följande fall ska skyldigheten att inge en kompletterande deklaration frångås:

a) Då varor har hänförts till tullagerförfarandet.

b) I andra särskilda fall.

3. Tullmyndigheterna får frångå kravet på en kompletterande deklaration när följande villkor tillämpas:

a) Den förenklade deklarationen avser varor vars värde och kvantitet faller under den statistiska tröskeln.

b) Den förenklade deklarationen innehåller redan all information som behövs för det berörda tullförfarandet.

c) Den förenklade deklarationen inges inte som en registrering i deklarantens bokföring.

4. Den förenklade deklaration som avses i artikel 166 eller den registrering i deklarantens bokföring som avses i artikel 182 och den kompletterande deklarationen ska anses utgöra en enda, odelbar handling som börjar gälla den dag då den förenklade deklarationen godtas i enlighet med artikel 172 respektive den dag då varorna registreras i deklarantens bokföring.

5. Den plats där den kompletterande deklarationen ska inges ska för tillämpningen av artikel 87 anses vara den plats där tulldeklarationen har ingetts.

Artikel 168

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 166.2,

b) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 167.1 första stycket inom vilken en kompletterande deklaration ska inges,

c) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 167.1 andra stycket inom vilken styrkande handlingar ska innehas av deklaranten,

d) de särskilda fall där skyldigheten att inge en kompletterande deklaration ska frångås i enlighet med artikel 167.2 b.

Artikel 169

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för ingivande av

a) den förenklade deklaration som avses i artikel 166,

b) den kompletterande deklaration som avses i artikel 167.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 4

Bestämmelser som gäller alla tulldeklarationer

Artikel 170

Ingivande av tulldeklaration

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 167.1 får en tulldeklaration inges av varje person som kan lämna alla de uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerar. Denna person ska även vara i stånd att anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till tullen.

Om det faktum att en tulldeklaration godtas innebär att en bestämd person får särskilda skyldigheter, ska den deklarationen emellertid inges av denna person eller av dennes representant.

2. Deklaranten ska vara etablerad i unionens tullområde.

3. Genom undantag från punkten 2, behöver inte följande deklaranter vara etablerade i unionens tullområde:

a) Personer som inge en tulldeklaration för transitering eller tillfällig införsel.

b) Personer som vid enstaka tillfällen inge en tulldeklaration, inbegripet för användning för slutändamål eller aktiv förädling, under förutsättning att tullmyndigheterna anser det vara berättigat.

c) Personer som är etablerade i ett land vars territorium angränsar till unionens tullområde och som anmäler varor som tulldeklarationen avser vid ett tullkontor vid gränsen till detta land under förutsättning att landet där personerna är etablerade beviljar motsvarande förmån för personer som är etablerade i unionens tullområde.

4. Tulldeklarationer ska vara autentiserade.

Artikel 171

Ingivande av en tulldeklaration innan varornas ankomst anmäls

En tulldeklaration får inges innan varornas ankomst väntas anmälas till tullen. Om varorna inte anmäls inom 30 dagar efter ingivandet av tulldeklarationen ska den anses inte ha ingetts.

Artikel 172

Godtagande av en tulldeklaration

1. Tulldeklarationer som uppfyller villkoren i detta kapitel ska omedelbart godtas av tullmyndigheterna, förutsatt att de varor som de avser har anmälts till tullen.

2. Den dag då tullmyndigheterna godtar tulldeklarationen ska, om inget annat föreskrivs, vara den dag som används för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats och för alla andra import- eller exportformaliteter.

Artikel 173

Ändring av en tulldeklaration

1. Deklaranten ska på ansökan tillåtas att ändra en eller flera av uppgifterna i tulldeklarationen efter det att den godtagits av tullen. Ändringen får dock inte göra tulldeklarationen tillämplig på andra varor än dem som den omfattade från början.

2. En ändring får inte tillåtas om den är föremål för en ansökan efter det att något av följande inträffat:

- a) Tullmyndigheterna har underrättat deklaramenten om att de avser att undersöka varorna.
 - b) Tullmyndigheterna har fastställt att uppgifterna i tulldeklarationen är felaktiga.
 - c) Tullmyndigheterna har frigjort varorna.
3. Om en ansökan inges av deklaramenten inom tre år från och med tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen får ändring av tulldeklarationen tillåtas efter det att varorna frigjorts så att deklaramenten ska kunna fullgöra sina skyldigheter som hör samman med hänförande av varorna till det berörda tullförfarandet.

Artikel 174

Ogiltigförklarande av en tulldeklaration

1. Tullmyndigheterna ska på ansökan av deklaramenten ogiltigförklara en redan godtagen tulldeklaration i något av följande fall:

- a) När de är förvissade om att varorna omedelbart kommer att hänföras till ett annat tullförfarande.
- b) När de är förvissade om att ett hänförande av varorna till det tullförfarande för vilket de deklarerats på grund av särskilda omständigheter inte längre är berättigat.

Om tullmyndigheterna har underrättat deklaramenten om att de avser att undersöka varorna, ska emellertid en ansökan om ogiltigförklaring av tulldeklarationen inte bifallas förrän undersökningen ägt rum.

2. Tulldeklarationen får inte ogiltigförklaras efter det att varorna frigjorts, om inget annat föreskrivs.

Artikel 175

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall där en tulldeklaration får ogiltigförklaras efter det att varorna frigjorts i enlighet med artikel 174.2.

Artikel 176

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av en tulldeklaration enligt artikel 171,
- b) godtagande av en tulldeklaration enligt artikel 172, inbegripet tillämpning av dessa regler i de fall som avses i artikel 179,
- c) ändring av en tulldeklaration efter det att varorna frigjorts i enlighet med artikel 173.3.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 5

andra förenklingar

Artikel 177

Förenkling av upprättandet av tulldeklARATIONER för sådana varor som omfattas av olika undernummer i tulltaxan

1. I de fall en sändning utgörs av varor som omfattas av olika undernummer enligt tulltaxan och behandlingen av var och en av dessa varor i enlighet med dess undernummer enligt tulltaxan vid upprättandet av tulldeklarationen skulle medföra en arbetsbörda och omkostnad som inte står i proportion till de import- eller exporttullar som kan tas ut, får tullmyndigheterna på ansökan av deklaranten tillåta att import- eller exporttullar tillämpas på hela sändningen på grundval av undernummer enligt tulltaxan för de varor som är föremål för den högsta import- eller exporttullen.

2. Tullmyndigheterna ska vägra att tillämpa förenklingen som avses i punkt 1 med avseende på varor som är föremål för förbud eller restriktioner eller punktskatter i de fall en korrekt klassificering är nödvändig för åtgärdens tillämpning.

Artikel 178

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta åtgärder för fastställande av undernummer enligt tulltaxan vid tillämpning av artikel 177.1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 179

Centraliserad klarering

1. Tullmyndigheterna får på ansökan tillåta en person att till det ansvariga tullkontoret på den ort där den personen är etablerad inge en tulldeklaration för varor som anmälts vid ett annat tullkontor.

Undantag från det krav på tillstånd som avses i första stycket får medges när tulldeklarationen inges och varorna anmäls till tullkontor som omfattas av en tullmyndighets ansvar.

2. Den som ansöker om ett tillstånd enligt punkt 1 ska vara en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar.

3. Det tullkontor där tulldeklarationen ingetts ska

- a) övervaka hänförandet av varor till det berörda tullförfarandet,
- b) genomföra de tullkontroller för att kontrollera tulldeklarationen som avses i artikel 188 a och b,
- c) i berättigade fall, begära att det tullkontor till vilket varornas ankomst har anmälts genomför de tullkontroller för att kontrollera tulldeklarationen som avses i artikel 188 c och d, och
- d) vidta tullformaliteter för att uppbära det import- eller exporttullbelopp som svarar mot eventuella tullskulder.

4. Det tullkontor där tulldeklarationen ingetts och det tullkontor till vilket varornas ankomst har anmälts ska utbyta information som är nödvändig för att kontrollera tulldeklarationen och för att frigöra varorna.

5. Det tullkontor till vilket varornas ankomst anmäls ska, utan att detta påverkar dess egna kontroller som avser varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde, utföra de tullkontroller som avses i punkt 3 c och överlämna resultaten av dessa kontroller till det tullkontor där tulldeklarationen inges.

6. Det tullkontor där tulldeklarationen inges ska frigöra varorna i enlighet med artiklarna 194 och 195 och därvid beakta

- a) resultaten av dess egna kontroller för kontrollen av tulldeklarationen,
- b) resultaten av de kontroller som genomförs av det tullkontor till vilket varornas ankomst har anmälts för kontroll av tulldeklarationen och de kontroller som avser varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde.

Artikel 180

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 179.1 första stycket.

*Artikel 181***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för

- a) centraliserad klarering, inklusive relevanta tullformaliteter och kontroller enligt artikel 179,
- b) undantag från kravet på att varornas ankomst ska anmälas till tullen enligt artikel 182.3 mot bakgrund av centraliserad klarering.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

*Artikel 182***Registrering i deklaratens bokföring**

1. Tullmyndigheterna får efter en ansökan ge tillstånd till att en person inger en tulldeklaration, inbegripet en förenklad deklaration, i form av en registrering i deklaratens bokföring, om uppgifterna i deklarationen är tillgängliga för tullmyndigheterna i deklaratens elektroniska system vid den tidpunkt då tulldeklarationen inges i form av en registrering i deklaratens bokföring.

2. Tulldeklarationen ska anses ha godtagits vid den tidpunkt då varorna registreras i bokföringen.

3. Efter en ansökan får tullmyndigheterna fråga kravet på att varornas ankomst ska anmälas till tullen. I detta fall ska varorna anses ha frigjorts vid tidpunkten för registrering i deklaratens bokföring.

Undantaget får beviljas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Deklaranten är en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar.
- b) Det kan anses motiverat mot bakgrund av varornas och varuflödenas beskaffenhet och den omständigheten att varorna är kända av tullmyndigheten.
- c) Övervakningstullkontoret har tillgång till alla de uppgifter det anser nödvändiga för att, om behov uppstår, kunna utöva sin rätt att undersöka varorna.

d) Varorna är vid tidpunkten för registrering i bokföringen inte längre föremål för förbud eller restriktioner, om inget annat föreskrivs i tillståndet.

Övervakningstullkontoret får emellertid i särskilda situationer begära att varornas ankomst anmäls.

4. De förutsättningar som gäller för att frigörande av varorna ska medges ska anges i tillståndet.

*Artikel 183***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 182.1.

*Artikel 184***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för registrering av uppgifter i deklaratens bokföring enligt artikel 182, inklusive relevanta tullformaliteter och kontroller.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

*Artikel 185***Egenbedömning**

1. Efter en ansökan får tullmyndigheterna tillåta en ekonomisk aktör att utföra vissa tullformaliteter som egentligen skulle utföras av tullmyndigheterna, i syfte att fastställa vilket import- och exporttullbelopp som ska betalas, och att utföra vissa kontroller under tullövervakning.

2. Den som ansöker om ett tillstånd enligt punkt 1 ska vara en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar.

*Artikel 186***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 185.1,
- b) de tullformaliteter och kontroller som ska utföras av tillståndshavaren i enlighet med artikel 185.1.

Artikel 187

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för de tullformaliteter och kontroller som ska utföras av tillståndshavaren i enlighet med artikel 185.1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 3

Kontroll och frigörande av varor

Avsnitt 1

Kontroll

Artikel 188

Kontroll av en tulldeklaration

I syfte att kontrollera riktigheten av uppgifterna i en godtagen tulldeklaration får tullmyndigheterna

- a) granska deklarationen och de styrkande handlingarna,
- b) begära att deklaramenten lämnar andra handlingar,
- c) undersöka varorna,
- d) ta prover för analys eller för fördjupad undersökning av varorna.

Artikel 189

Undersökning och provtagning av varor

1. Transport av varor till de platser där de ska undersökas och där prover ska tas samt all hantering som är nödvändig för denna undersökning eller provtagning ska utföras av deklaramenten eller på dennes ansvar. De kostnader som uppstår ska bäras av deklaramenten.

2. Deklaramenten ska ha rätt att vara närvarande eller företräddas när varorna undersöks och när prover tas. Om tullmyndigheterna har rimliga skäl härför, får de kräva att deklaramenten eller ett ombud för denne är närvarande när varorna undersöks eller prover tas eller att deklaramenten ger tullmyndigheterna den hjälp som behövs för att underlätta undersökningen eller provtagningen.

3. Under förutsättning att prover tas i enlighet med gällande bestämmelser ska tullmyndigheterna inte vara skyldiga att betala ersättning som en följd av provtagningen, men de ska bära kostnaderna för analys eller undersökning av proverna.

Artikel 190

Partiell undersökning och provtagning av varor

1. Om endast en del av de varor som omfattas av en tulldeklaration undersöks eller blir föremål för provtagning, ska resultatet av denna partiella undersökning eller av analysen eller undersökningen av proverna anses gälla alla de varor som omfattas av samma deklaration.

Deklaramenten får dock begära en ytterligare undersökning eller provtagning av varorna om denne anser att resultatet av den partiella undersökningen eller av analysen eller undersökningen av proverna inte är giltigt för resten av de deklarerade varorna. Denna begäran ska beviljas, förutsatt att varorna inte har frigjorts eller, om de har frigjorts, att deklaramenten visar att de inte har ändrats på något sätt.

2. Om en tulldeklaration omfattar varor som klassificeras enligt två eller fler kategorier i tulltaxan, ska uppgifterna för varor som klassificeras enligt var och en av kategorierna i tulltaxan vid tillämpningen av punkt 1 anses utgöra en separat deklaration.

Artikel 191

Resultat av kontrollen

1. De resultat som erhållits vid en kontroll av en tulldeklaration ska användas vid tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande till vilket varorna hänförs.

2. Om en tulldeklaration inte kontrolleras, ska bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på grundval av de uppgifter som lämnats i den deklarationen.

3. Resultatet av tullmyndigheternas kontroll ska ha samma bevisvärde i hela unionens tullområde.

Artikel 192

Identifieringsåtgärder

1. Om identifiering krävs för att sörja för att de bestämmelser som gäller för det tullförfarande för vilket varorna deklarerats följs, ska tullmyndigheterna eller, i tillämpliga fall, ekonomiska aktörer som bemyndigats för detta ändamål av tullmyndigheterna, vidta de åtgärder som krävs för att identifiera varorna.

Dessa identifieringsåtgärder ska ha samma rättsverkan i hela unionens tullområde.

2. Identifieringsmärken som fästs på varorna, förpackningen eller transportmedlen får avlägsnas eller förstöras endast av tullmyndigheterna eller, med tillstånd från tullmyndigheterna, av ekonomiska aktörer, såvida det inte är nödvändigt att avlägsna eller förstöra dem för att skydda varorna eller transportmedlen till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

Artikel 193

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera åtgärder om kontroll av tulldeklARATIONER, undersökning och provtagning av varor och resultat av kontroller.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Frigörande

Artikel 194

Frigörande av varorna

1. Om villkoren för att hänföra varorna till förfarandet i fråga är uppfyllda och förutsatt att eventuella restriktioner har tillämpats och att varorna inte är föremål för några förbud, ska tullmyndigheterna frigöra varorna så snart uppgifterna i tulldeklARATIONEN har kontrollerats eller godtagits utan kontroll.

Första stycket ska även gälla om kontroll enligt artikel 188 inte kan slutföras inom rimlig tid och varorna inte längre behöver vara tillgängliga för kontrolländamål.

2. Alla varor som omfattas av samma deklARATION ska frigöras på samma gång.

Om en tulldeklARATION omfattar varor som klassificeras enligt två eller fler varuposter, ska uppgifterna för varor som klassificeras enligt var och en av varuposterna vid tillämpningen av första stycket anses utgöra en separat tulldeklARATION.

Artikel 195

Frigörande under förutsättning att det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld har betalats eller att en garanti ställts

1. Om hänförandet av varorna till ett tullförfarande innebär att en tullskuld uppkommer får varorna endast frigöras om det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden har betalats eller en garanti ställts för detta.

Utan att det påverkar tillämpningen av tredje stycket, ska första stycket dock inte tillämpas på förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar.

Om tullmyndigheterna, enligt bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats, kräver att en garanti ställs, ska dessa varor inte frigöras för det avsedda tullförfarandet förrän en sådan garanti ställts.

2. I särskilda fall ska frigörande av varorna inte förutsätta att en garanti ställts för varor som är föremål för en begäran om uttag från en tullkvot.

3. När den förenkling som avses i artiklarna 166, 182 och 185 tillämpas och en samlad garanti ställs, ska varornas frigörande inte förutsätta att tullmyndigheterna utövar tillsyn över garantin.

Artikel 196

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall som avses i artikel 195.2.

KAPITEL 4

Bortskaffande av varor

Artikel 197

Förstöring av varor

Om tullmyndigheterna har rimliga skäl härför, får de kräva att varor vars ankomst anmälts till tullen förstörs, och de ska i så fall underrätta innehavaren av varorna. Kostnaderna för att förstöra varorna ska bäras av innehavaren av varorna.

Artikel 198

Åtgärder som ska vidtas av tullmyndigheterna

1. Tullmyndigheterna ska vidta alla de åtgärder som krävs, inbegripet förverkande och försäljning eller förstöring, för att bortskaffa varor i följande fall:

a) Om en skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror i unionens tullområde inte är fullgjord, eller varorna har undanhållits tullövervakningen.

b) Om varorna inte kan frigöras av något av följande skäl:

i) Det har inte varit möjligt, av skäl som kan tillskrivas deklaranter, att genomföra eller fortsätta en undersökning av varorna inom den tid som föreskrivs av tullmyndigheterna.

ii) De dokument som ska lämnas innan varorna kan hänföras till eller frigöras för det begärda tullförfarandet har inte lämnats.

iii) En betalning som skulle ha gjorts eller en garanti som skulle ha ställts för import- eller exporttullar har inte gjorts eller ställts inom föreskriven tid.

iv) Varorna är föremål för förbud eller restriktioner.

c) Om varorna inte förts bort inom rimlig tid efter det att de har frigjorts.

d) Om det efter frigörandet konstateras att varorna inte uppfyller villkoren för frigörandet.

e) Om varorna överlåtits till staten i enlighet med artikel 199.

2. Icke-unionsvaror som har överlåtits till staten, tagits i beslag eller förverkats ska anses ha hänförts till förfarandet för lagring i tullager. Varorna ska registreras i bokföringen hos den som driver tullagret alternativt hos tullmyndigheterna om det är där varorna förvaras.

När varor som ska förstöras, överlåtas till staten, tas i beslag eller förverkas redan omfattas av en tulldeklaration ska de registrerade uppgifterna innefatta en hänvisning till tulldeklarationen. Tullmyndigheterna ska ogiltigförklara den tulldeklarationen.

3. Kostnaden för de åtgärder som avses i punkt 1 ska bäras av

a) varje person som var skyldig att fullgöra de berörda skyldigheterna eller som undanhöll varorna från tullövervakningen i det fall som avses i punkt 1 a,

b) deklaranter i de fall som avses i punkt 1 b och c,

c) den person som är skyldig att uppfylla villkoren för frigörande av varor i det fall som avses i punkt 1 d,

d) den person som överlåter varorna till staten i det fall som avses i punkt 1 e.

Artikel 199

Överlåtelse till staten

Icke-unionsvaror och varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning får, med förhandstillstånd från tullmyndigheterna, överlåtas till staten av den person som är ansvarig för förfarandet eller, i tillämpliga fall, innehavaren av varorna.

Artikel 200

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

a) förstöring av varor enligt artikel 197,

b) försäljning av varor enligt artikel 198.1,

c) överlåtelse av varor till staten enligt artikel 199.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING VI

ÖVERGÅNG TILL FRI OMSÄTTNING OCH BEFRIELSE FRÅN IMPORTTULLAR

KAPITEL 1

Övergång till fri omsättning

Artikel 201

Tillämpningsområde och verkan

1. Icke-unionsvaror, avsedda att släppas ut på unionens marknad eller avsedda för privat användning eller konsumtion inom unionens tullområde, ska hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning.

2. En övergång till fri omsättning ska medföra följande åtgärder:

- a) Att tillämpliga importtullar tas ut.
- b) Att, i förekommande fall, andra avgifter tas ut i enlighet med tillämpliga gällande bestämmelser för uttag av dessa avgifter.
- c) Att handelspolitiska åtgärder och förbud och restriktioner tillämpas, i den mån de inte ska tillämpas i ett tidigare skede.
- d) Att de övriga formaliteter som införts för import av varorna fullgörs.

3. Övergång till fri omsättning ska ge icke-unionsvaror tullstatus som unionsvaror.

Artikel 202

Handelspolitiska åtgärder

1. Om förädlade produkter som framställts genom aktiv förädling övergår till fri omsättning och beräkningen av importtullen sker enligt artikel 86.3 gäller de handelspolitiska åtgärder som tillämpas på övergång till fri omsättning av varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling.

2. Punkt 1 ska inte gälla avfall och skrot.

3. Om förädlade produkter som framställts genom aktiv förädling övergår till fri omsättning och beräkningen av importtullen sker enligt artikel 85.1 ska de handelspolitiska åtgärder som gäller för dessa varor endast tillämpas i de fall varorna som är föremål för aktiv förädling omfattas av sådana åtgärder.

4. Om det i unionslagstiftningen föreskrivs handelspolitiska åtgärder vid övergång till fri omsättning ska dessa åtgärder inte tillämpas på de förädlingsprodukter som övergår till fri omsättning efter passiv förädling om:

- a) förädlingsprodukterna behåller sitt ursprung i den mening som avses i artikel 60,
- b) den passiva förädlingen innefattar reparation, inbegripet det standardutbytessystem som avses i artikel 261, eller
- c) den passiva förädlingen följer på ytterligare bearbetning i enlighet med artikel 258.

KAPITEL 2

Befrielse från importtullar

Avsnitt 1

Återinförda varor

Artikel 203

Tillämpningsområde och verkan

1. Icke-unionsvaror som efter att ursprungligen ha exporterats som unionsvaror från unionens tullområde återinförs till detta område inom tre år och deklarerats för övergång till fri omsättning ska på ansökan av den berörda personen beviljas befrielse från importtullar.

Första stycket ska tillämpas även om de återinförda varorna endast utgör en del av de varor som tidigare exporterades från unionens tullområde.

2. Den treårsperiod som avses i punkt 1 får förlängas för att ta hänsyn till särskilda omständigheter.

3. Om de återinförda varorna före exporten från unionens tullområde hade övergått till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras slutanvändning, ska befrielse från tull enligt punkt 1 beviljas endast om de ska övergå till fri omsättning för samma slutanvändning.

Om den slutanvändning för vilken varorna i fråga ska övergå till fri omsättning inte längre är densamma, ska det importtullbelopp som ska betalas minskas med det belopp som tagits ut för varorna när de först övergick till fri omsättning. Om det senare beloppet överstiger det som påförs när de återinförda varorna övergår till fri omsättning, ska ingen återbetalning beviljas.

4. Om unionsvaror har förlorat sin tullstatus som unionsvaror i enlighet med artikel 154 och därefter övergår till fri omsättning, ska punkterna 1, 2 och 3 gälla.

5. Befrielse från importtullar ska beviljas endast om varor återinförs i samma skick som de var i när de exporterades.

6. Befrielse från importtullar ska styrkas av uppgifter av vilka det framgår att villkoren för befrielsen är uppfyllda.

Artikel 204

Varor som omfattats av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken

Befrielse från importtullar enligt artikel 203 ska inte beviljas för varor som omfattats av sådana åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken som inbegriper att de exporteras från unionens tullområde, om inte annat föreskrivs i särskilda fall.

Artikel 205

Varor som tidigare hänförts till ett förfarande för aktiv förädling

1. Artikel 203 ska gälla för förädlade produkter som ursprungligen återexporterades från unionens tullområde efter ett förfarande för aktiv förädling.

2. På deklarantens ansökan och om deklaranten lämnar de nödvändiga uppgifterna, ska det importtullbelopp som ska betalas för de varor som omfattas av punkt 1 fastställas i enlighet med artikel 86.3. Dagen för godtagande av deklarationen om återexport ska anses vara den dag då varorna övergår till fri omsättning.

3. Befrielse från importtullar enligt artikel 203 får inte beviljas för förädlade produkter som exporterats i enlighet med artikel 223.2 c, såvida det inte garanteras att varorna till ingen del kommer att hänföras till förfarandet för aktiv förädling.

Artikel 206

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) de fall där varor anses ha återinförts i samma skick som de var i när de exporterades,

b) de särskilda fall som avses i artikel 204.

Artikel 207

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för tillhandahållande av uppgifter enligt artikel 203.6.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Havsfiske och produkter som hämtats ur havet

Artikel 208

Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 60.1 ska följande produkter befrias från importtullar när de övergår till fri omsättning:

a) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur territorialhavet för ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde av fartyg som enbart är registrerade eller anmälda för registrering i en medlemsstat och för den medlemsstatens flagg.

b) Produkter som framställts av de produkter som avses i led a ombord på fabriksfartyg som uppfyller de villkor som avses i led a.

2. Befrielsen från importtullar enligt punkt 1 ska styrkas av bevisning för att de villkor som anges i denna punkt är uppfyllda.

Artikel 209

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för tillhandahållande av den bevisning som avses i artikel 208.2.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING VII

SÄRSKILDA FÖRFARANDEN

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 210

Tillämpningsområde

Varor får hänföras till någon av följande kategorier av särskilda förfaranden:

- a) Transitering, som ska omfatta extern och intern transitering.
- b) Lagring, som ska omfatta lagring i tullager och frizoner.
- c) Särskild användning, som ska omfatta tillfällig införsel och slutanvändning.
- d) Förädling, som ska omfatta aktiv och passiv förädling.

Artikel 211

Tillstånd

1. Ett tillstånd från tullmyndigheterna krävs i följande fall:

- a) Användning av förfarandet för aktiv och passiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning.
- b) Drift av anläggningar för lagring i tullager, utom i de fall då driftsledaren för lagringsanläggningen är tullmyndigheten själv.

De villkor på vilka användningen av ett eller flera av de förfaranden som avses i första stycket, eller driften av anläggningar för lagring, tillåts ska anges i tillståndet.

2. Tullmyndigheterna ska bevilja tillstånd med retroaktiv verkan i de fall samtliga följande förutsättningar är uppfyllda:

- a) Det finns ett styrkt ekonomiskt behov.
- b) Ansökan har inte samband med försök att handla bedrägligt.

c) Sökanden har med stöd av bokföring eller registrerade uppgifter visat att

i) samtliga av de villkor som uppställs i förfarandet har uppfyllts,

ii) importvarorna, i de fall detta är lämpligt, kan identifieras för den aktuella perioden,

iii) sådana uppgifter eller bokföringen möjliggör en kontroll av förfarandet.

d) Alla formaliteter som är nödvändiga för att reglera varornas status kan iaktas, inbegripet att tulldeklarationen vid behov ogiltigförklaras.

e) Inget tillstånd med retroaktiv verkan har beviljats sökanden inom tre år från den tidpunkt då ansökan godkändes.

f) Det krävs inte någon prövning av ekonomiska villkoren utom i de fall en ansökan avser förnyelse av tillstånd för samma slags verksamhet och varor.

g) Ansökan avser inte drift av anläggningar för tullagring av varor.

h) Om en ansökan avser förnyelse av ett tillstånd för samma slags verksamhet och varor ska ansökan lämnas in inom tre år från den dag det ursprungliga tillståndet upphörde att gälla.

Tullmyndigheterna får bevilja ett tillstånd retroaktivt också om de varor som hänförs till ett tullförfarande inte längre var tillgängliga vid den tidpunkt då ansökan om ett sådant tillstånd godtogs.

3. Om inget annat föreskrivs, får ett tillstånd enligt punkt 1 endast beviljas personer som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De är etablerade i unionens tullområde.
- b) De lämnar nödvändiga garantier för ett korrekt genomförande av verksamheten; en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklningar ska anses uppfylla detta villkor i den mån den verksamhet som avser det särskilda förfarandet i fråga beaktas i det tillstånd som avses i artikel 38.2 a.

c) När en tullskuld eller andra avgifter kan behöva betalas för varor som hänförs till ett särskilt förfarande, ställer de en garanti i enlighet med artikel 89.

d) I fråga om förfarandet för tillfällig införsel eller aktiv förädling, använder de varorna eller låter använda dem eller utför de förädlingsprocesser beträffande varorna eller låter utföra sådana förädlingsprocesser.

4. Om inget annat föreskrivs och utöver vad som sägs i punkt 3, får ett tillstånd enligt punkt 1 beviljas endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Tullmyndigheterna kan utöva tullövervakning utan att behöva använda administrativa arrangemang som inte står i proportion till de ekonomiska behoven i fråga.

b) Väsentliga intressen för tillverkare i unionen inte skulle påverkas negativt genom ett tillstånd till förädlingsförfarandet (ekonomiska villkor).

5. Väsentliga intressen för tillverkare i unionen ska inte anses vara negativt påverkade enligt punkt 4 b, såvida det inte föreligger bevisning för motsatsen eller de ekonomiska villkoren anses vara uppfyllda.

6. Om det föreligger bevisning för att väsentliga intressen för tillverkare i unionen sannolikt kommer att påverkas negativt, ska en undersökning av de ekonomiska villkoren göras på unionsnivå.

Artikel 212

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) villkoren för beviljande av tillstånd till de förfaranden som avses i artikel 211.1,

b) undantag från de villkor som avses i artikel 211.3 och 211.4,

c) de fall där de ekonomiska villkoren anses vara uppfyllda enligt artikel 211.5.

Artikel 213

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för prövning av de ekonomiska villkor som avses i artikel 211.6.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 214

Bokföring

1. Utom i fråga om förfarandet för transitering, eller om annat föreskrivs, ska tillståndshavaren, den person som är ansvarig för förfarandet och samtliga personer som bedriver en verksamhet som innefattar lagring, behandling eller förädling av varor, eller försäljning eller inköp av varor i frizoner, hålla lämplig bokföring i en form som godkänns av tullmyndigheterna.

Bokföringen ska innehålla den information och de uppgifter som gör det möjligt för tullmyndigheterna att övervaka det berörda förfarandet, i synnerhet när det gäller att identifiera de varor som hänförs till förfarandet, deras tullstatus och befordran av dessa varor.

2. En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ska anses uppfylla skyldigheten enligt punkt 1 om dennes bokföring är ändamålsenlig för det berörda särskilda förfarandet.

Artikel 215

Avslutande av ett särskilt förfarande

1. I andra fall än vid förfarandet för transitering och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 254 ska ett särskilt förfarande avslutas när de varor som hänförs till förfarandet, eller de förädlade produkterna, hänförs till ett påföljande tullförfarande, har förts ut ur unionens tullområde, eller har förstörts utan att något avfall återstår, eller överläts till staten i enlighet med artikel 199.

2. Tullmyndigheterna ska avsluta förfarandet för transitering när de kan fastställa att förfarandet har slutförts på ett korrekt sätt, på grundval av en jämförelse mellan de uppgifter som är tillgängliga vid avgångstullkontoret och de som är tillgängliga vid destinationstullkontoret.

3. Tullmyndigheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att reglera situationen för de varor för vilka ett förfarande inte har avslutats enligt de villkor som föreskrivs.

4. Förfarandet ska avslutas inom en viss tidsfrist, om inget annat föreskrivs.

Artikel 216

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa den tidsfrist som avses i artikel 215.4.

Artikel 217

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för avslutande av ett särskilt förfarande i enlighet med artikel 216.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 218

Överföring av rättigheter och skyldigheter

Rättigheterna och skyldigheterna för den person som är ansvarig för förfarandet när varor har hänförs till ett särskilt förfarande, dock ej förfarandet för transitering, får helt eller delvis överföras till en annan person som uppfyller villkoren för det berörda förfarandet.

Artikel 219

Befordran av varor

I särskilda fall får varor som har hänförs till ett annat särskilt förfarande än för transitering eller lagts upp i en frizon befordras mellan olika platser i unionens tullområde.

Artikel 220

Vanliga former av hantering

Varor som har hänförs till tullagerförfarandet eller ett förfarande för förädling eller lagts upp i en frizon får genomgå sådana vanliga former av hantering som är avsedda att bevara dem, förbättra deras utseende eller marknadsmässiga kvalitet eller förbereda dem för distribution eller återförsäljning.

Artikel 221

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att

a) fastställa i vilka fall och på vilka villkor befordran av varor som hänförs till ett särskilt förfarande annat än transitering eller som lagts upp i en frizon enligt artikel 219 får ske,

b) fastställa vanliga former av hantering för varor som hänförs till tullagerförfarandet eller ett förfarande för förädling eller som lagts upp i en frizon enligt artikel 220.

Artikel 222

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

a) överföring av rättigheterna och skyldigheterna för den person som är ansvarig för förfarandet när det gäller varor som har hänförs till ett särskilt förfarande annat än transitering i enlighet med artikel 218,

b) befordran av varor som hänförs till ett särskilt förfarande annat än transitering eller som lagts upp i en frizon enligt artikel 219.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 223

Likvärdiga varor

1. Med likvärdiga varor avses unionsvaror som lagras, används eller förädlas i stället för varor som hänförs till ett särskilt förfarande.

Inom ramen för förfarandet för passiv förädling avses med likvärdiga varor icke-unionsvaror som förädlas i stället för unionsvaror som hänförs till ett förfarande för passiv förädling.

Om inget annat föreskrivs ska likvärdiga varor omfattas av samma åttasiffriga KN-nummer och ha samma handelskvalitet och tekniska egenskaper som de varor de ersätter.

2. Tullmyndigheterna ska på ansökan ge tillstånd till följande, förutsatt att ett korrekt genomförande av förfarandet, särskilt vad beträffar tullövervakning, säkerställs:

a) Användning av likvärdiga varor inom ramen för tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner, slutanvändning eller förädling.

b) Användning av likvärdiga varor inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel, i särskilda fall.

c) I fråga om förfarandet för aktiv förädling, export av sådana förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor före importen av de varor de ersätter.

d) I fråga om förfarandet för passiv förädling, import av sådana förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor före exporten av de varor de ersätter.

En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ska anses uppfylla villkoret att ett korrekt genomförande av förfarandet är säkerställt, i den mån den verksamhet som avser användning av likvärdiga varor för förfarandet i fråga beaktas i det tillstånd som avses i artikel 38.2 a.

3. Användning av likvärdiga varor får inte tillåtas i något av följande fall:

a) Om endast vanliga former av hantering enligt definitionen i artikel 220 genomförs inom ramen för förfarandet för aktiv förädling.

b) Om ett förbud mot restitution av importtull eller tullfrihet vid import gäller för icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkningen av förädlade produkter inom ramen för förfarandet för aktiv förädling för vilka ett ursprungsintyg utfärdats eller upprättats inom ramen för en förmånsordning mellan unionen och vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier.

c) Om det skulle medföra oberättigade fördelar i fråga om importtull eller när det föreskrivs i unionslagstiftning.

4. I det fall som avses i punkt 2 c och om de förädlade produkterna skulle omfattas av exporttullar om de inte exporterades inom ramen för förfarandet för aktiv förädling, ska tillståndshavaren ställa en garanti för att säkerställa betalning av exporttullarna för det fall att icke-unionsvarorna inte skulle importeras inom den period som avses i artikel 257.3.

Artikel 224

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) undantag från artikel 223.1 tredje stycket,

b) de villkor på vilka likvärdiga varor används enligt artikel 223.2,

c) de särskilda fall där likvärdiga varor används inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel enligt artikel 223.2 b,

d) de fall där användning av likvärdiga varor inte tillåts i enlighet med artikel 223.3 c.

Artikel 225

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för den användning av likvärdiga varor som tillåts i enlighet med artikel 223.2.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 2

Transitering

Avsnitt 1

Extern och intern transitering

Artikel 226

Extern transitering

1. Inom ramen för förfarandet för extern transitering får icke-unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde utan att omfattas av något av följande:

a) Importtullar.

b) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.

c) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. I särskilda fall ska unionsvaror hänföras till förfarandet för extern transitering.

3. Befordran enligt punkt 1 ska äga rum på något av följande sätt:

- a) Enligt förfarandet för extern unionstransitering.
- b) I enlighet med TIR-konventionen under förutsättning att befordran
 - i) har påbörjats eller ska avslutas utanför unionens tullområde,
 - ii) genomförs mellan två platser i unionens tullområde och går genom ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde.
- c) I enlighet med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen om en transiteringsbefordran äger rum.
- d) Med varorna upptagna i Rhenmanifestet (artikel 9 i den reviderade konventionen om sjöfarten på Rhen).
- e) Med varorna upptagna i formulär 302 enligt avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, undertecknat i London den 19 juni 1951.
- f) Genom postsystemet i enlighet med bestämmelser som antagits av Världspostföreningen, när varorna medförs av personer som har rättigheter och skyldigheter enligt sådana bestämmelser eller av personer som agerar för sådana personers räkning.

Artikel 227

Intern transitering

1. Inom ramen för förfarandet för intern transitering får, på de villkor som anges i punkt 2, unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde och passera genom ett land eller territorium utanför det tullområdet utan att varornas tullstatus förändras.
2. Befordran enligt punkt 1 ska äga rum på något av följande sätt:
 - a) Enligt förfarandet för intern unionstransitering om sådan möjlighet finns i internationell överenskommelse.
 - b) I enlighet med TIR-konventionen.
 - c) I enlighet med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen om en transiteringsbefordran äger rum.
 - d) Med varorna upptagna i Rhenmanifestet (artikel 9 i den reviderade konventionen om sjöfarten på Rhen).

- e) Med varorna upptagna i formulär 302 enligt avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, undertecknat i London den 19 juni 1951.
- f) Genom postsystemet i enlighet med bestämmelser som antagits av Världspostföreningen, när varorna medförs av personer som har rättigheter och skyldigheter enligt sådana bestämmelser eller av personer som agerar för sådana personers räkning.

Artikel 228

Ett enda territorium för transiteringsändamål

När varor befordras från en plats inom unionens tullområde till en annan i enlighet med TIR-konventionen, i enlighet med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen, med varorna upptagna i formulär 302 eller genom postsystemet, ska unionens tullområde för sådan transport anses utgöra ett enda territorium.

Artikel 229

Uteslutande av personer från TIR-transiteringar

1. När en medlemsstats tullmyndigheter beslutar att utesluta en person från TIR-transiteringar enligt artikel 38 i TIR-konventionen ska det beslutet tillämpas i unionens hela tullområde och TIR-carneter som ingetts av den personen ska inte godtas av något tullkontor.
2. En medlemsstat ska underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om sitt beslut enligt punkt 1 jämte uppgift om dag från vilken beslutet tillämpas.

Artikel 230

Godkänd mottagare för TIR-ändamål

Tullmyndigheterna får efter en ansökan ge tillstånd till att en person, nedan kallad *godkänd mottagare*, på en godkänd plats tar emot varor som befordrats i enlighet med TIR-konventionen, så att förfarandet slutförs i enlighet med artikel 1 d i TIR-konventionen.

Artikel 231

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de särskilda fall där unionsvaror ska hänföras till förfarandet för extern transitering enligt artikel 226.2,

- b) villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 230.

Artikel 232

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för tillämpning i unionens tullområde av artiklarna 226.3 b–f och 227.2 b–f med beaktande av unionens behov.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Unionstransitering

Artikel 233

Skyldigheter för den person som är ansvarig för förfarandet för unionstransitering och skyldigheter för fraktföraren och mottagaren av varor som befordras enligt förfarandet för unionstransitering

1. Den person som är ansvarig för förfarandet för unionstransitering ska ansvara för allt följande:

- a) Att ankomsten av varorna i oförändrat skick anmäls och de nödvändiga upplysningarna lämnas till destinationstullkontoret inom föreskriven tid och i enlighet med de åtgärder som tullmyndigheterna vidtagit för att sörja för att varorna identifieras.

- b) Att tullbestämmelserna om förfarandet efterlevs.

- c) Att, om inget annat föreskrivs i tullagstiftningen, en garanti ställs för att i enlighet med andra gällande tillämpliga bestämmelser säkerställa betalning av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulder eller andra avgifter som kan behöva erläggas för varorna.

2. Skyldigheten för den person som är ansvarig för förfarandet ska vara fullgjord och transiteringsförfarandet ska slutföras när de varor som hänförs till förfarandet och de nödvändiga upplysningarna är tillgängliga på destinationstullkontoret i enlighet med tullagstiftningen.

3. En fraktförare eller varumottagare som tar emot varor i vetskap om att de befordras enligt förfarandet för unionstransitering ska också vara ansvarig för att ankomsten av varorna i oförändrat skick anmäls till destinationstullkontoret inom föreskriven tid och i enlighet med de åtgärder som tullmyndigheterna vidtagit för att sörja för att varorna identifieras.

4. På ansökan får tullmyndigheterna tillåta var och en av följande förenklingar vid hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering eller vid slutförande av det förfarandet:

- a) Status som godkänd avsändare, som ger tillståndshavaren befogenhet att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering utan att varornas ankomst anmäls till tullen.

- b) Status som godkänd mottagare, som ger tillståndshavaren befogenhet att på en godkänd plats ta emot varor som befordrats enligt förfarandet för unionstransitering, för att slutföra förfarandet enligt artikel 233.2.

- c) Användning av förseglingar av en särskild typ, när försegling krävs för att säkerställa identifieringen av de varor som hänförs till förfarandet för unionstransitering.

- d) Användning av en tulldeklaration med minskade uppgiftskrav för att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering.

- e) Användning av ett elektroniskt transportdokument som tulldeklaration för att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering, förutsatt att dokumentet innehåller de upplysningar som krävs för en sådan deklaration och att upplysningarna är tillgängliga för tullmyndigheterna vid avgång och ankomst, så att varorna kan övervakas av tullen och förfarandet avslutas.

Artikel 234

Varor som passerar genom ett territorium som tillhör ett land eller territorium beläget utanför unionens tullområde inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering

1. Förfarandet för extern unionstransitering ska tillämpas på varor som passerar genom ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde om något av följande villkor uppfylls:

- a) Bestämmelser om tillämpning av förfarandet anges i ett internationellt avtal.

- b) Transport genom det landet eller territoriet genomförs med varorna upptagna i ett enda transportdokument, som upprättats i unionens tullområde.

2. I det fall som avses i punkt 1 b ska förfarandet för extern unionstransitering tillfälligt upphöra när varorna befinner sig utanför unionens tullområde.

*Artikel 235***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av de tillstånd som avses i artikel 233.4.

*Artikel 236***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för

- a) hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering och slutförande av det förfarandet,
- b) genomförande av de förenklningar som avses i artikel 233.4,
- c) tullövervakning av varor som passerar genom ett territorium som tillhör ett land eller territorium beläget utanför unionens tullområde inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering enligt artikel 234.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

*KAPITEL 3***Lagring***Avsnitt 1***Gemensamma bestämmelser***Artikel 237***Tillämpningsområde**

1. Enligt ett förfarande för lagring får icke-unionsvaror lagras i unionens tullområde utan att omfattas av något av följande:

- a) Importtullar.
- b) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.
- c) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. Unionsvaror får hänföras till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner i enlighet med unionslagstiftning på

särskilda områden eller för att kunna omfattas av ett beslut om återbetalning eller eftergift av importtullar.

3. När det finns ett ekonomiskt behov och tullövervakningen inte kommer att påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta lagring av unionsvaror i en anläggning för lagring i tullager. Dessa varor ska inte anses vara hänförliga till tullagerförfarandet.

*Artikel 238***Varaktighet av ett förfarande för lagring**

1. Det får inte förekomma någon begränsning av den tid under vilken varor får kvarstå under ett förfarande för lagring.

2. I undantagsfall får tullmyndigheterna fastställa en tidsfrist för avslutande av ett förfarande för lagring, särskilt om slaget av varor eller deras beskaffenhet vid långtidslagring kan innebära ett hot mot människors eller djurs hälsa, mot växter eller miljön.

*Artikel 239***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för hänförande av unionsvaror till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner enligt artikel 237.2.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

*Avsnitt 2***Tullagerförfarandet***Artikel 240***Lagring i tullager**

1. Inom ramen för tullagerförfarandet får icke-unionsvaror lagras i lokaler eller på annan plats som har godkänts för det förfarandet av tullmyndigheterna och under tullövervakning (nedan kallade *tullager*).

2. Tullagren får vara tillgängliga för användning av vilken person som helst till lagring av varor i tullager (nedan kallat *allmänt tullager*), eller för lagring av varor av en innehavare av ett tillstånd till tullagerförfarandet (nedan kallat *privat tullager*).

3. Varor som hänförs till tullagerförfarandet får tillfälligt föras bort från tullagret. Ett sådant bortförande ska godkännas i förväg av tullmyndigheterna, utom i fall av force majeure.

Artikel 241

Förädling

1. Om ett ekonomiskt behov föreligger och tullövervakningen inte påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta förädling av varor enligt förfarandet för aktiv förädling eller för slutanvändning i ett tullager, med förbehåll för de villkor som gäller för dessa förfaranden.

2. De varor som avses i punkt 1 ska inte anses vara hänförliga till tullagerförfarandet.

Artikel 242

Ansvarsområden för tillståndshavaren eller den person som är ansvarig för förfarandet

1. Tillståndshavaren och den person som är ansvarig för förfarandet ska ansvara för följande:

a) Att sörja för att varor som omfattas av tullagerförfarandet inte undandras tullens övervakning.

b) Att de skyldigheter som hör samman med lagring av varor som omfattas av tullagerförfarandet fullgörs.

2. Med undantag från punkt 1 får det i ett tillstånd som avser ett allmänt tullager anges att de skyldigheter som avses i punkt 1 a eller b endast åligger den person som är ansvarig för förfarandet.

3. Den person som är ansvarig för förfarandet ska ansvara för att de skyldigheter som hör samman med hänförandet av varorna till tullagerförfarandet fullgörs.

Avsnitt 3

Frizoner

Artikel 243

Angivande av frizoner

1. Medlemsstaterna får utse delar av unionens tullområde till frizoner.

För varje frizon ska medlemsstaterna fastställa vilken yta som omfattas och var infarts- och utförselställena är belägna.

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen uppgifter om de frizoner som är i drift.

3. Frizoner ska vara inhägnade.

Frizonernas gränser samt deras infarts- och utförselställena ska vara föremål för tullövervakning.

4. Personer, varor och transportmedel som kommer in i eller lämnar en frizon får underkastas tullkontroller.

Artikel 244

Byggnader och verksamhet i frizoner

1. Uppförandet av byggnader i en frizon ska kräva förhandsgodkännande av tullmyndigheterna.

2. Om inte annat föreskrivs i tullagstiftningen ska varje typ av industriell eller kommersiell verksamhet eller tjänsteverksamhet vara tillåten i en frizon. Bedrivande av sådan verksamhet ska anmälas i förväg till tullmyndigheterna.

3. Tullmyndigheterna får, med hänsyn till de berörda varornas beskaffenhet, behovet av tullövervakning eller säkerhets- och skyddsbehov, införa förbud mot eller begränsningar av sådan verksamhet som avses i punkt 2.

4. Tullmyndigheterna får förbjuda personer som inte lämnar nödvändiga garantier för att de iakttar tullbestämmelserna att bedriva verksamhet i en frizon.

Artikel 245

Anmälan av varors ankomst och hänförande av dem till ett förfarande

1. Varor som förs in i en frizon ska anmälas till tullen och genomgå de föreskrivna tullformaliteter i något av följande fall:

a) När de förs in i en frizon direkt från en plats utanför unionens tullområde.

b) När de har varit hänförliga till ett tullförfarande som slutförs eller avslutas när de hänförs till ett förfarande för frizoner.

c) När de hänförs till ett förfarande för frizoner för att kunna omfattas av ett beslut om återbetalning eller eftergift av importtullar.

d) När sådana formaliteter föreskrivs i annan lagstiftning än tullagstiftningen.

2. Ankomsten av varor som förs in i en frizon under andra omständigheter än de som avses i punkt 1 ska inte anmälas till tullen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 246 ska varor som förs in i en frizon anses bli hänfödda till ett förfarande för frizoner

a) vid den tidpunkt då de förs in i en frizon, såvida de inte redan har hänförts till ett annat tullförfarande, eller

b) vid den tidpunkt då förfarandet för transitering slutförs, såvida varorna inte omedelbart hänförs till ett påföljande tullförfarande.

Artikel 246

Unionsvaror i frizoner

1. Unionsvaror får föras in i eller lagras, befordras, användas, förädlas eller förbrukas i en frizon. I sådana fall ska varorna inte anses omfattas av förfarandet för frizoner.

2. På ansökan av den berörda personen ska tullmyndigheterna fastställa att vart och ett av följande varor har tullstatus som unionsvaror:

a) Unionsvaror som förs in i en frizon.

b) Unionsvaror som har genomgått förädlingsprocesser i en frizon.

c) Varor som övergår till fri omsättning i en frizon.

Artikel 247

Icke-unionsvaror i frizoner

1. Icke-unionsvaror får under den tid som de kvarstår i en frizon övergå till fri omsättning eller hänföras till förfarandet för aktiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning på de villkor som föreskrivs för dessa förfaranden.

I sådana fall ska varorna inte anses omfattas av förfarandet för frizoner.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om leveranser eller proviantering och om förfarandet i fråga så föreskriver, ska punkt 1 inte förhindra användning eller

förbrukning av varor som vid övergång till fri omsättning eller vid tillfällig införsel inte skulle omfattas av importtullar eller åtgärder som föreskrivs enligt den gemensamma jordbrukspolitik eller handelspolitiken.

Om sådan användning eller förbrukning äger rum, ska någon tulldeklaration för övergång till fri omsättning eller förfarandet för tillfällig införsel inte krävas.

En sådan deklaration ska emellertid krävas om varorna omfattas av en tullkvot eller ett tulltak.

Artikel 248

Utförsel av varor ur en frizon

1. Utan att det påverkar tillämpningen av lagstiftningen på andra områden än tullområdet får varor som befinner sig i en frizon exporteras eller återexporteras från unionens tullområde eller föras in i en annan del av unionens tullområde.

2. Artiklarna 134–149 ska gälla varor som förs ut ur en frizon in i andra delar av unionens tullområde.

Artikel 249

Tullstatus

När varor förs ut ur en frizon till en annan del av unionens tullområde eller hänförs till ett tullförfarande ska de betraktas som icke-unionsvaror såvida inte deras tullstatus som unionsvaror har bevisats.

När det gäller tillämpningen av exporttullar och exportlicenser eller exportkontrollåtgärder inom ramen för den gemensamma jordbruks- eller handelspolitiken ska varorna emellertid anses vara unionsvaror, såvida det inte är fastställt att de inte har tullstatus som unionsvaror.

KAPITEL 4

Särskild användning

Avsnitt 1

Tillfällig införsel

Artikel 250

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel får icke-unionsvaror som är avsedda för återexport bli föremål för särskild användning i unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från importtullar, utan att varorna blir föremål för något av följande:

a) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.

b) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. Förfarandet för tillfällig införsel får endast användas om följande villkor är uppfyllda:

a) Varorna är inte avsedda att genomgå någon förändring, förutom normal värdeminskning till följd av att de används.

b) Det är möjligt att säkerställa att de varor som hänförs till förfarandet kan identifieras, utom när, med hänsyn till varornas beskaffenhet eller den användning som avses, frånvaron av identifieringsåtgärder inte riskerar att medföra att förfarandet missbrukas eller, i det fall som avses i artikel 223, när det kan kontrolleras att de villkor som fastställts för likvärdiga varor är uppfyllda.

c) Den person som är ansvarig för förfarandet är etablerad utanför unionens tullområde om inte annat föreskrivs.

d) Kraven för fullständig eller partiell tullbefrielse enligt tullagstiftningen är uppfyllda.

Artikel 251

Tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel

1. Tullmyndigheterna ska fastställa den tid inom vilken varor som hänförs till ett förfarande för tillfällig införsel måste återexporteras eller hänföras till ett påföljande tullförfarande. Denna tid ska vara så lång att ändamålet med den tillåtna användningen kan uppnås.

2. Den längsta tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel för samma ändamål och under ansvar av samma tillståndshavare ska, om inget annat föreskrivs, vara 24 månader, även när förfarandet avslutats genom att varorna hänförs till ett annat särskilt förfarande och därefter återigen hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.

3. Om, under exceptionella omständigheter, den tillåtna användningen inte kan uppnås inom den tid som avses i punkterna 1 och 2, får tullmyndigheterna bevilja en rimlig förlängning av den tiden, om tillståndshavaren lämnar en motiverad ansökan.

4. Den totala tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel får inte överstiga tio år, förutom vid oförutsedda händelser.

Artikel 252

Importtullbelopp vid tillfällig införsel med partiell befrielse från importtull

1. Det importtullbelopp som ska betalas för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtull ska uppgå till 3 % av det importtullbelopp som skulle ha betalats för varorna om de hade övergått till fri omsättning den dag då de hänfördes till förfarandet för tillfällig införsel.

Detta belopp ska betalas för varje månad eller del av månad under vilken varorna är hänfödda till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtull.

2. Det importtullbelopp som ska betalas får inte överstiga det belopp som skulle ha betalats om varorna hade övergått till fri omsättning den dag då de hänfördes till förfarandet för tillfällig införsel.

Artikel 253

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 243 för att fastställa

a) den särskilda användning som avses i artikel 250.1,

b) de krav som avses i artikel 250.2 d.

Avsnitt 2

Slutanvändning

Artikel 254

Förfarande för slutanvändning

1. Inom ramen för förfarandet för användning för särskilda ändamål får varor övergå till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras särskilda användning.

2. Om varorna är i en produktionsfas som ekonomiskt skulle medge enbart den föreskrivna slutanvändningen, får tullmyndigheterna i tillståndet fastställa villkoren för att varorna ska anses ha använts för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats.

3. Om varorna lämpar sig för upprepad användning och tullmyndigheterna anser det vara lämpligt för att undvika missbruk, ska tullövervakningen fortgå under en tid som inte överstiger två år från den dag då varorna för första gången användes för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats.

4. Tullövervakningen inom ramen för förfarandet för slutanvändning ska upphöra i något av följande fall:

- a) När varorna har använts för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats.
- b) När varorna har förts ut ur unionens tullområde, förstörts eller överlåtits till staten.
- c) När varorna har använts för andra ändamål än dem som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats och de tillämpliga importtullarna har betalats.

5. När en avkastningsgrad krävs ska artikel 255 gälla för förfarandet för slutanvändning.

6. Avfall och skrot från behandling eller förädling av varor enligt det föreskrivna särskilda ändamålet och naturligt svinn ska betraktas som varor som har hänförs till den föreskrivna slutanvändningen.

7. Avfall och skrot till följd av förstörelsen av varor som hänförs till förfarandet för slutanvändning ska anses ha hänförs till tullagerförfarandet.

KAPITEL 5

Förädling

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 255

Avkastningsgrad

Utom i de fall en avkastningsgrad har fastställts i unionslagstiftning på särskilda områden ska tullmyndigheterna fastställa antingen avkastningsgraden eller den genomsnittliga avkastningsgraden för förädlingsprocessen eller, vid behov, metoden för att fastställa avkastningsgraden.

Avkastningsgraden eller den genomsnittliga avkastningsgraden ska fastställas på grundval av de faktiska omständigheter under

vilka förädlingsprocesserna genomförs eller ska genomföras. Avkastningsgraden får i förekommande fall justeras i enlighet med artikel 28.

Avsnitt 2

Aktiv förädling

Artikel 256

Tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 223 får inom ramen för förfarandet för aktiv förädling icke-unionsvaror användas i unionens tullområde i en eller flera förädlingsprocesser utan att varorna omfattas av något av följande:

- a) Importtullar.
- b) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.
- c) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. Förfarandet för aktiv förädling får användas i andra fall än vid reparationer och förstörelse endast när de varor som hänförs till förfarandet kan identifieras i de förädlade produkterna, utom om de använts som produktionstillbehör.

I det fall som avses i artikel 223 får förfarandet användas när det kan kontrolleras att de villkor som fastställts för likvärdiga varor uppfylls.

3. Utöver punkterna 1 och 2 får förfarandet för aktiv förädling även användas för var och en av följande varor:

- a) Varor avsedda för att genomgå processer för att uppfylla de tekniska villkoren för deras övergång till fri omsättning.
- b) Varor som måste genomgå vanliga former av hantering i enlighet med artikel 220.

Artikel 257

Tid för avslutande av förfarandet

1. Tullmyndigheterna ska ange den tid inom vilken förfarandet för aktiv förädling ska avslutas i överensstämmelse med artikel 216.

Denna tid ska löpa från och med den dag då icke-unionsvarorna hänförs till förfarandet, och hänsyn ska tas till den tid som krävs för att genomföra förädlingsprocesserna och att avsluta förfarandet.

2. Tullmyndigheterna får bevilja en rimlig förlängning av den tid som avses i punkt 1, om tillståndshavaren lämnar in en motiverad ansökan om detta.

I tillståndet får det anges att en tid som börjar löpa under en månad eller ett kvartal eller halvår ska löpa ut den sista dagen i påföljande månad, kvartal eller halvår.

3. Vid export i förväg i enlighet med artikel 223.2 c ska det i tillståndet anges inom vilken tid icke-unionsvarorna ska deklarerar för förfarandet för aktiv förädling, med beaktande av den tid som krävs för anskaffning och transport till unionens tullområde.

Den tid som avses i första stycket ska anges i månader och får inte överstiga sex månader. Den ska löpa från dagen för godtagandet av exportdeklarationen för de förädlade produkter som framställts av motsvarande likvärdiga varor.

4. På tillståndshavarens begäran får den sexmånadersperiod som avses i punkt 3 förlängas även efter det att den har löpt ut, förutsatt att den totala perioden inte överstiger tolv månader.

Artikel 258

Temporär återexport för ytterligare förädling

På ansökan får tullmyndigheterna ge tillstånd till att några av eller alla de varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling, eller de förädlade produkterna, temporärt återexporteras för ytterligare förädling utanför unionens tullområde, i enlighet med villkoren för förfarandet för passiv förädling.

Avsnitt 3

Passiv förädling

Artikel 259

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för förfarandet för passiv förädling får unionsvaror temporärt exporteras från unionens tullområde för att genomgå förädlingsprocesser. De förädlade produkter som framställts av dessa varor får övergå till fri omsättning med fullständig eller partiell befrielse från importtullar på ansökan av tillståndshavaren eller en annan person som är

etablerad på unionens tullområde, förutsatt att den personen har fått tillståndshavarens samtycke och villkoren i tillståndet är uppfyllda.

2. Förfarandet för passiv förädling får inte tillåtas för någon av följande typer av unionsvaror:

a) Varor vars export medför att importtullar återbetalas eller efterges.

b) Varor som före export övergått till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras slutanvändning, så länge som slutanvändningen inte har fullbordats och såvida varorna inte måste repareras.

c) Varor vars export medför att exportbidrag beviljas.

d) Varor för vilka en finansiell förmån annan än det bidrag som avses i led c beviljas inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken när varorna exporteras.

3. Tullmyndigheterna ska ange den tid inom vilken de temporärt exporterade varorna ska återimporteras till unionens tullområde i form av förädlade produkter och övergå till fri omsättning, för att varorna ska kunna omfattas av fullständig eller partiell befrielse från importtullar. De får bevilja en rimlig förlängning av denna tid om tillståndshavaren lämnar in en motiverad ansökan om detta.

Artikel 260

Kostnadsfritt reparerade varor

1. Om det på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt fastställs att varor har reparerats kostnadsfritt, antingen på grund av en kontraktssenlig eller lagstadgad garantiförpliktelse eller på grund av ett fabriktions- eller materialfel, ska varorna beviljas fullständig befrielse från importtullar.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om fabriktions- eller materialfelet beaktades när varorna först övergick till fri omsättning.

Artikel 261

Standardutbytessystemet

1. Inom ramen för standardutbytessystemet får en importerad produkt (nedan kallad *ersättningsprodukt*) i enlighet med punkterna 2–5 ersätta en förädlad produkt.

2. Tullmyndigheterna ska på ansökan tillåta att standardutbytessystemet används om förädlingsprocessen består i reparation av andra defekta unionsvaror än dem som omfattas av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitikens eller av de särskilda arrangemang som är tillämpliga på vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter.

3. Ersättningsprodukter ska omfattas av samma åttasiffriga KN-nummer och ha samma handelskvalitet och tekniska egenskaper som de defekta varorna skulle ha haft efter att ha reparerats.

4. Om de defekta varorna har använts före exporten, ska ersättningsprodukterna också ha använts.

Tullmyndigheterna ska emellertid frågå kravet enligt första stycket om ersättningsprodukterna har levererats kostnadsfritt, antingen på grund av en kontraktssenlig eller lagstadgad garanti-förpliktelse eller på grund av ett materialfel eller ett fabrikationsfel.

5. De bestämmelser som skulle vara tillämpliga på de förädlade produkterna ska även gälla ersättningsprodukterna.

Artikel 262

Import i förväg av ersättningsprodukter

1. Tullmyndigheterna ska, enligt de villkor de fastställer och på ansökan av den berörda personen, tillåta att ersättningsprodukter importeras innan de defekta varorna exporteras.

Vid en sådan import i förväg av en ersättningsprodukt ska en garanti ställas för att täcka det importtullbelopp som kommer att vara tillämpligt om de defekta varorna inte exporteras i enlighet med punkt 2.

2. De defekta varorna ska exporteras inom två månader från den dag då tullmyndigheterna godtar deklarationen för ersättningsprodukternas övergång till fri omsättning.

3. Om, under exceptionella omständigheter, de defekta varorna inte kan exporteras inom den tid som avses i punkt 2, får tullmyndigheterna på en motiverad ansökan av tillståndshavaren bevilja en rimlig förlängning av fristen.

AVDELNING VIII

VAROR SOM FÖRS UT UR UNIONENS TULLOMRÅDE

KAPITEL 1

Formaliteter inför utförsel av varor

Artikel 263

Ingivande av deklaration före avgång

1. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska omfattas av en deklaration före avgång som ska inges till det behöriga tullkontoret inom en fastställd tidsfrist innan varorna förs ut ur unionens tullområde.

2. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska frångås i följande fall:

a) I fråga om de transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialvatten eller luftrum utan att göra uppehåll.

b) I andra särskilda fall när det motiveras av typen av varor eller varuflöden eller föreskrivs i internationella avtal.

3. Deklarationen före avgång ska utgöras av något av följande:

a) En tulldeklaration, om de varor som ska föras ut ur unionens tullområde är hänfödda till ett tullförfarande för vilket en sådan deklaration krävs.

b) En deklaration om återexport i enlighet med artikel 270.

c) En summarisk utförseldeklaration enligt artikel 271.

4. Deklarationen före avgång ska innehålla de uppgifter som krävs för riskanalys av säkerhets- och skyddsskäl.

Artikel 264

Riskanalys

Det tullkontor till vilket deklarationen före avgång enligt artikel 263 inges ska, främst i säkerhets- och skyddssyfte, se till att en riskanalys utförs inom en särskild tidsfrist på grundval av denna deklaration och ska vidta de åtgärder som krävs med anledning av riskanalysresultaten.

Artikel 265

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 263.1 inom vilken deklarationen före avgång ska inges innan varorna förs ut ur unionens tullområde med beaktande av typen av varuflöden,
- b) de särskilda fall där skyldigheten att inge en deklaration före avgång får frångås i enlighet med artikel 263.2 c.

Artikel 266

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera den tidsfrist som avses i artikel 264 inom vilken riskanalys ska utföras med beaktande av den tidsfrist som avses i artikel 263.1.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 2

Formaliteter vid utförsel av varor

Artikel 267

Tullövervakning och formaliteter vid utförsel

1. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska omfattas av tullövervakning och får underkastas tullkontroller. Vid behov får tullmyndigheterna fastställa vilken rutt som ska användas och vilken tidsfrist som ska iakttas när varorna ska föras ut ur unionens tullområde.

2. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska vid utförsel uppvisas för tullen av en av följande personer:

- a) Den person som för ut varorna ur unionens tullområde.
- b) Den person i vars namn eller för vars räkning den person som för ut varorna ur unionens tullområde agerar.
- c) Den person som tar på sig ansvaret för att transportera varorna innan de förs ut ur unionens tullområde.

3. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska i tillämpliga fall omfattas av följande:

a) Återbetalning eller eftergift av importtullar.

b) Betalning av exportbidrag.

c) Uttag av exporttullar.

d) De formaliteter som krävs enligt gällande bestämmelser när det gäller andra avgifter.

e) Tillämpning av förbud och restriktioner som grundas på bland annat hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller intresset av att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara växter, att skydda miljön, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde, att skydda industriell eller kommersiell äganderätt, bl.a. genom kontroller avseende narkotikaprekursorer, varor som innebär intrång i vissa immateriella rättigheter och kontanter, samt att genomföra åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurser och handelspolitiska åtgärder.

4. Tullmyndigheterna får frigöra varorna för utförsel på villkor att de kommer att föras ut ur unionens tullområde i samma skick som när

a) tulldeklarationen eller deklarationen om återexport godtogs, eller

b) den summariska utförseldeklarationen ingavs.

Artikel 268

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera de förfaranderegler för utförsel som avses i artikel 267.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 3

Export och återexport

Artikel 269

Export av unionsvaror

1. Unionsvaror som ska föras ut ur unionens tullområde ska hänföras till förfarandet för export.

2. Punkt 1 ska inte gälla följande unionsvaror:
- a) Varor som hänförs till förfarandet för passiv förädling.
 - b) Varor som förs ut ur unionens tullområde efter att ha hänförs till förfarandet för slutanvändning.
 - c) Mervärdesskattebefriade eller punktskattebefriade varor som levereras till luftfartyg eller fartyg, oavsett luftfartygets eller fartygets destination, och för vilka leveransbevis krävs.
 - d) Varor som hänförs till förfarandet för intern transitering.
 - e) Varor som tillfälligt befordras ut ur unionens tullområde i enlighet med artikel 155.
3. De formaliteter för en tulldeklaration om export som fastställs i tullagstiftningen ska tillämpas i de fall som avses i punkt 2 a, b och c.

Artikel 270

Återexport av icke-unionsvaror

1. Icke-unionsvaror som ska föras ut ur unionens tullområde ska bli föremål för en deklaration om återexport, som ska inges till det behöriga tullkontoret.
2. Artiklarna 158–195 ska gälla en deklaration om återexport.
3. Punkt 1 ska inte gälla följande varor:
 - a) Varor som hänförs till förfarandet för extern transitering och endast passerar genom unionens tullområde.
 - b) Varor som omlastas i, eller återexporteras direkt från, en frizon.
 - c) Varor i tillfällig lagring som återexporteras direkt från en anläggning för tillfällig lagring.

KAPITEL 4

Summarisk utförseldeklaration

Artikel 271

Ingivande av en summarisk utförseldeklaration

1. När varor ska föras ut ur unionens tullområde och en tulldeklaration eller en deklaration om återexport inte inges

som en deklaration före avgång, ska en summarisk utförseldeklaration inges till utförseltullkontoret.

Tullmyndigheterna får medge att den summariska utförseldeklarationen inges till ett annat tullkontor under förutsättning att det sistnämnda omedelbart överför de nödvändiga uppgifterna till utförseltullkontoret eller gör dem elektroniskt tillgängliga för det.

2. Den summariska utförseldeklarationen ska inges av fraktföraren.

Trots fraktförarens skyldigheter får den summariska utförseldeklarationen i stället inges av någon av följande personer:

- a) Exportören, avsändaren eller en annan person i vars namn eller för vars räkning fraktföraren agerar.
- b) Varje person som kan anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till utförseltullkontoret.

3. Tullmyndigheterna får godta att system för kommersiella uppgifter, hamnuppgifter eller transportuppgifter används för ingivande av en summarisk utförseldeklaration förutsatt att de innehåller de upplysningar som krävs för en sådan deklaration och att dessa upplysningar är tillgängliga inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs ut ur unionens tullområde.

4. Tullmyndigheterna får, i stället för ingivande av en summarisk utförseldeklaration, godta ingivande av en anmälan och tillgång till de upplysningar som ska anges i en summarisk utförseldeklaration i den ekonomiska aktörens datorsystem.

Artikel 272

Ändring och ogiltigförklaring av den summariska utförseldeklarationen

1. Deklaranten får på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i den summariska utförseldeklarationen efter det att den har ingetts.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

- a) Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav den summariska utförseldeklarationen om att de avser att undersöka varorna.

b) Tullmyndigheterna har fastställt att en eller flera uppgifter i den summariska utförseldeklarationen är felaktiga eller ofullständiga.

c) Tullmyndigheterna har redan gett tillstånd till att varorna frigörs för utförsel.

2. Om varor för vilka en summarisk utförseldeklaration har ingetts inte förs ut ur unionens tullområde ska tullmyndigheterna ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

a) På ansökan av deklaramenten.

b) Inom 150 dagar efter ingivandet av deklarationen.

Artikel 273

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för

a) ingivande av den summariska utförseldeklarationen som avses i artikel 271,

b) ändring av den summariska utförseldeklarationen enligt artikel 272.1 första stycket,

c) ogiltigförklaring av den summariska utförseldeklarationen enligt artikel 272.2.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 5

Anmälan om återexport

Artikel 274

Ingivande av en anmälan om återexport

1. När icke-unionsvaror enligt artikel 270.3 b och c förs ut ur unionens tullområde och skyldigheten att inge en summarisk utförseldeklaration för varorna frångås, ska en anmälan om återexport inges.

2. Anmälan om återexport ska inges till varornas utförseltullkontor av den person som ansvarar för att varorna uppvisas vid utförsel i enlighet med artikel 267.2.

3. Anmälan om återexport ska innehålla de upplysningar som krävs för att avsluta förfarandet för frizoner eller för att slutföra den tillfälliga lagringen.

Tullmyndigheterna får godta att system för kommersiella uppgifter, hamnuppgifter eller transportuppgifter används för ingivande av en anmälan om återexport förutsatt att de innehåller de upplysningar som krävs för en sådan anmälan och att dessa upplysningar är tillgängliga innan varorna förs ut ur unionens tullområde.

4. Tullmyndigheterna får, i stället för ingivande av en anmälan om återexport, godta ingivande av en anmälan och tillgång till de upplysningar som ska anges i en anmälan om återexport i den ekonomiska aktörens datorsystem.

Artikel 275

Ändring och ogiltigförklaring av en anmälan om återexport

1. Deklaramenten kan på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i en anmälan om återexport efter det att den har ingetts.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

a) Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav anmälan om återexport om att de avser att undersöka varorna.

b) Tullmyndigheterna har fastställt att en eller flera uppgifter i anmälan om återexport är felaktiga eller ofullständiga.

c) Tullmyndigheterna har redan gett tillstånd till att varorna frigörs för utförsel.

2. Om varor för vilka en anmälan om återexport har ingetts inte förs ut ur unionens tullområde ska tullmyndigheterna ogiltigförklara anmälan i något av följande fall:

a) På ansökan av deklaramenten.

b) Inom 150 dagar efter ingivandet av anmälan.

Artikel 276

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av den anmälan om återexport som avses i artikel 274,
- b) ändring av anmälan om återexport enligt artikel 275.1 första stycket,
- c) ogiltigförklaring av anmälan om återexport enligt artikel 275.2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 6

Befrielse från exporttullar

Artikel 277

Befrielse från exporttullar för temporärt exporterade unionsvaror

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 259 ska unionsvaror som exporteras temporärt från unionens tullområde omfattas av befrielse från exporttullar under förutsättning att de återimporteras.

AVDELNING IX

ELEKTRONISKA SYSTEM, FÖRENKLINGAR, DELEGERING AV BEFOGENHETER, KOMMITTÉFÖRFARANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Utveckling av elektroniska system

Artikel 278

Övergångsbestämmelser

Andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik enligt artikel 6.1 får användas på övergångsbasis, till och med den 31 december 2020, när de elektroniska system som krävs för tillämpningen av kodexens bestämmelser ännu inte är i funktion.

Artikel 279

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att specificera regler om utbyte och lagring av uppgifter i den situation som avses i artikel 278.

Artikel 280

Arbetsprogram

1. För att stödja utvecklingen av de elektroniska system som avses i artikel 278 och reglera fastställandet av övergångsperioder ska kommissionen senast den 1 maj 2014 utarbeta ett arbetsprogram för utveckling och införande av de elektroniska system som avses i artikel 16.1.

2. Det arbetsprogram som avses i punkt 1 ska ha följande prioriteringar:

- a) Ett harmoniserat informationsutbyte på grundval av internationellt godkända datamodeller och meddelandeformat.
- b) En omstrukturering av tullförfaranden och tullrelaterade förfaranden, för att öka deras ändamålsenlighet och effektivitet, för att främja deras enhetliga tillämpning och för att minska kostnaderna för efterlevnad.
- c) Tillgång för de ekonomiska aktörerna till ett stort urval av elektroniska tulltjänster som gör det möjligt för dem att interagera på ett och samma sätt med tullmyndigheterna i samtliga medlemsstater.

3. Det arbetsprogram som avses i punkt 1 ska uppdateras regelbundet.

Artikel 281

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta det arbetsprogram som avses i artikel 280.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta de genomförandeakter som avses i första stycket, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

KAPITEL 2

Förenklningar av tillämpningen av tullagstiftningen

Artikel 282

Tester

Kommissionen får på ansökan bemyndiga en eller flera medlemsstater att under en begränsad tid testa förenklningar av tillämpningen av tullagstiftning, särskilt när det rör sig om it-relaterade förenklningar. Testet ska inte påverka tillämpningen av tullagstiftning i de medlemsstater som inte deltar i testet och ska utvärderas regelbundet.

Artikel 283

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionens ska genom genomförandakter anta de beslut som avses i artikel 282.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 3

Delegering av befogenheter och kommittéförfarande

Artikel 284

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265 och 279, ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 30 oktober 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265 och 279 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265 eller 279 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort

invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 285

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträddas av tullkodexkommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 4 i den förordningen, tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

5. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 5 i den förordningen, tillämpas.

6. När kommitténs yttrande ska erhållas genom ett skriftligt förfarande och det hänvisas till denna punkt ska det förfarandet avslutas utan resultat först när, inom tidsfristen för avgivande av yttrandet, kommitténs ordförande beslutar det.

KAPITEL 4

Slutbestämmelser

Artikel 286

Upphävande och ändring av gällande lagstiftning

1. Förordning (EG) nr 450/2008 ska upphöra att gälla.

2. Förordning (EEG) nr 3925/91, förordning (EEG) nr 2913/92 och förordning (EG) nr 1207/2001 ska upphöra att gälla från och med den dag som avses i artikel 288.2.

3. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellerna i bilagan.

4. I artikel 3.1 sjätte strecksatsen i förordning (EEG) nr 2913/92 ska frasen "och Mayotte" strykas från och med den 1 januari 2014.

5. Artikel 9.1 a första strecksatsen i förordning (EEG) nr 2658/87 ska strykas från och med den dag som avses i artikel 288.2.

Artikel 287

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 9 oktober 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

Artikel 288

Tillämpning

1. Artiklarna 2, 7, 8, 10, 11, 17, 20, 21, 24, 25, 31, 32, 36, 37, 40, 41, 50, 52, 54, 58, 62, 63, 65, 66, 68, 75, 76, 88, 99, 100, 106, 107, 115, 122, 123, 126, 131, 132, 138, 142, 143, 151, 152, 156, 157, 160, 161, 164, 165, 168, 169, 175, 176, 178, 180, 181, 183, 184, 186, 187, 193, 196, 200, 206, 207, 209, 212, 213, 216, 217, 221, 222, 224, 225, 231, 232, 235, 236, 239, 253, 265, 266, 268, 273, 276, 279, 280, 281, 283, 284, 285 och 286 ska tillämpas från och med den 30 oktober 2013.

2. De artiklar som inte anges i punkt 1 ska tillämpas från och med den 1 juni 2016.

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 1.1 och 1.2	Artikel 1.1 och 1.2
Artikel 1.3 första stycket	Artikel 1.3
Artikel 1.3 andra stycket	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4.1–4.8	Artikel 5.1–5.8
Artikel 4.9	Artikel 5.9 och 5.10
Artikel 4.10	Artikel 5.12
Artikel 4.11 och 4.12	Artikel 5.15 och 5.16
Artikel 4.13–4.17	Artikel 5.18–5.22
Artikel 4.18 a första meningen	Artikel 5.23 a
Artikel 4.18 a andra meningen	Artikel 130.3
Artikel 4.18 b och c	Artikel 5.23 b och c
Artikel 4.19–4.26	Artikel 5.24–5.31
Artikel 4.27–4.32	Artikel 5.33–5.38
Artikel 4.33	—
Artikel 5.1 första stycket	Artikel 6.1
Artikel 5.1 andra och tredje styckena	Artiklarna 6.3 och 7 b
Artikel 5.2	Artiklarna 6.2, 7 a och 8.1 a
Artikel 6	Artikel 12
Artikel 7	Artikel 13
Artikel 8	Artikel 14
Artikel 9	Artikel 15
Artikel 10.1	Artiklarna 9 och 16.1
Artikel 10.2	Artiklarna 10, 11 och 17
Artikel 11.1 första och andra styckena	Artikel 18
Artikel 11.1 tredje stycket	Artikel 18.2 första stycket
Artikel 11.2	Artikel 18.3
Artikel 11.3 a	Artiklarna 18.2 andra stycket och 21
Artikel 11.3 b	Artikel 21
Artikel 11.3 c	—
Artikel 12.1	Artikel 19.1
Artikel 12.2 första stycket	Artikel 19.2 första stycket
Artikel 12.2 andra stycket	Artiklarna 19.2 andra stycket och 20 b

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 13.1	Artikel 38.1
Artikel 13.2	Artikel 38.2 och 38.3
Artikel 13.3	Artikel 38.4
Artikel 13.4	Artikel 38.5 första meningen
Artikel 13.5	—
Artikel 13.6	Artikel 23.2
Artikel 14	Artikel 39
Artikel 15.1 a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 15.1 b	Artiklarna 23.4 b och 24 h
Artikel 15.1 c	—
Artikel 15.1 d	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 15.1 e	Artikel 40 b
Artikel 15.1 f	Artikel 25 b
Artikel 15.1 g	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 24 c, 28, 31 b och 32
Artikel 15.1 h	—
Artikel 15.2	—
Artikel 16.1	Artikel 22.1 första och andra styckena
Artikel 16.2	Artikel 22.3 första och andra styckena
Artikel 16.3	Artikel 22.2
Artikel 16.4 första stycket	Artikel 22.6 första stycket första meningen
Artikel 16.4 andra stycket	Artiklarna 22.6 första stycket andra meningen och 22.7
Artikel 16.5 a	Artiklarna 22.6 andra stycket och 24 g
Artikel 16.5 b	Artikel 24 f
Artikel 16.6	Artikel 23.3
Artikel 16.7	Artikel 29
Artikel 17	Artikel 26
Artikel 18.1–18.3	Artikel 27
Artikel 18.4	Artikel 32
Artikel 19.1	Artikel 28.1 a
Artikel 19.2 och 19.3	Artikel 28.2 och 28.3
Artikel 19.4	Artikel 28.4 första stycket och andra stycket första meningen
Artikel 19.5	Artikel 31 a
Artikel 20.1–20.4	Artikel 33
Artikel 20.5	Artikel 34.4
Artikel 20.6 första stycket	Artikel 34.5 första meningen
Artikel 20.6 andra stycket	Artikel 34.6

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 20.7	Artiklarna 22, 23, 24, 25 och 32
Artikel 20.8 a	Artikel 34.1–34.3
Artikel 20.8 b	Artiklarna 34.9 och 37.1 a
Artikel 20.8 c	Artiklarna 34.11 och 37.2
Artikel 20.9	Artiklarna 35, 36 b och 37.1 c och d
Artikel 21	Artikel 42
Artikel 22	Artikel 43
Artikel 23	Artikel 44
Artikel 24.1 och 24.2	Artikel 45.1 och 45.2
Artikel 24.3 första stycket	Artikel 45.3
Artikel 24.3 andra stycket	—
Artikel 25.1	Artikel 46.1
Artikel 25.2 första stycket	Artikel 46.2
Artikel 25.2 andra och tredje styckena	Artikel 46.3
Artikel 25.3	Artiklarna 46.4–46.8 och 50.1
Artikel 26	Artikel 47
Artikel 27	Artikel 48
Artikel 28.1 och 28.2	Artikel 49
Artikel 28.3	Artikel 50.2
Artikel 29	Artikel 51
Artikel 30.1	Artikel 52
Artikel 30.2	—
Artikel 31.1	Artikel 53.1
Artikel 31.2	Artikel 53.3
Artikel 31.3	Artikel 54
Artikel 32	Artikel 55
Artikel 33.1–33.4	Artikel 56.1–56.4
Artikel 33.5	Artiklarna 56.5 och 58.1
Artikel 34	Artikel 57.1–57.3
Artikel 35	Artikel 59
Artikel 36	Artikel 60
Artikel 37	Artikel 61
Artikel 38	Artiklarna 62, 63, 67 och 68
Artikel 39.1 och 39.2	Artikel 64.1 och 64.2
Artikel 39.3	Artikel 64.3 första stycket
Artikel 39.4 och 39.5	Artikel 64.4 och 64.5

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 39.6	Artiklarna 64.3 andra stycket, 64.6 och 63–68
Artikel 40	Artikel 69
Artikel 41	Artikel 70
Artikel 42.1	Artikel 74.1
Artikel 42.2	Artikel 74.2 a–c och d inledande meningen
Artikel 42.3	Artikel 74.3
Artikel 43 a	Artiklarna 71, 72 och 76 a
Artikel 43 b	Artikel 74.2 d i–iii
Artikel 43 c	—
Artikel 43 d	Artiklarna 73, 75 och 76 b och c
Artikel 44	Artikel 77
Artikel 45	Artikel 78
Artikel 46	Artikel 79
Artikel 47	Artikel 80
Artikel 48	Artikel 81
Artikel 49	Artikel 82
Artikel 50	Artikel 83
Artikel 51	Artikel 84
Artikel 52	Artikel 85
Artikel 53.1–53.3	Artikel 86.1–86.3
Artikel 53.4	Artikel 86.6
Artikel 54 a och b	Artiklarna 86.5 och 88 a
Artikel 54 c	Artiklarna 86.4 och 88 b
Artikel 55.1	Artikel 87.1
Artikel 55.2 första stycket	Artikel 87.2
Artikel 55.2 andra stycket	Artikel 88 c
Artikel 55.3 och 55.4	Artikel 87.3 och 87.4
Artikel 56.1–56.5	Artikel 89.1–89.5
Artikel 56.6	Artikel 89.7
Artikel 56.7	Artikel 89.9
Artikel 56.8	Artikel 89.2 andra stycket
Artikel 56.9 första strecksatsen	Artikel 100.1 b
Artikel 56.9 andra strecksatsen	Artiklarna 89.8 och 99 a
Artikel 56.9 tredje strecksatsen	Artikel 89.2 andra stycket
Artikel 57.1 och 57.2	Artikel 90
Artikel 57.3	Artikel 100.1 a

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 58 första stycket	Artikel 91
Artikel 58 andra stycket	—
Artikel 59.1 första stycket	Artikel 100.1
Artikel 59.1 andra stycket	Artikel 99 b
Artikel 59.2	Artikel 92.2
Artikel 60	Artikel 93
Artikel 61	Artikel 94
Artikel 62.1 och 62.2	Artikel 95.1 och 95.2
Artikel 62.3	Artiklarna 22, 24 a–g, 25 a och b och 99 c
Artikel 63.1 och 63.2	—
Artikel 63.3 a	—
Artikel 63.3 b	Artiklarna 96.1 a, 96.2, 100.1 c och 100.2
Artikel 63.3 c	Artiklarna 96.1 b, 96.2, 100.1 c och 100.2
Artikel 64	Artikel 97
Artikel 65.1 och 65.2	Artikel 98
Artikel 65.3	Artiklarna 99 d och 100.1 b
Artikel 66	Artikel 101.1 och 101.2
Artikel 67.1 första och andra styckena	Artikel 102.1
Artikel 67.1 tredje stycket	Artikel 106
Artikel 67.2 och 67.3	Artikel 102.2 och 102.3 första stycket
Artikel 68.1 och 68.2	Artikel 103.1 och 103.2
Artikel 68.3	Artikel 103.3 a
Artikel 68.4	Artikel 103.4
Artikel 69	Artikel 104
Artikel 70	Artikel 105.1–105.5
Artikel 71	Artikel 105.6
Artikel 72.1 och 72.2	Artikel 108.1 och 108.2
Artikel 72.3	Artiklarna 108.3 och 115
Artikel 73	Artikel 109
Artikel 74	Artikel 110
Artikel 75	Artikel 111
Artikel 76	—
Artikel 77.1 första stycket	Artikel 112.1
Artikel 77.1 andra och tredje styckena	Artikel 112.2
Artikel 77.2	Artikel 112.3
Artikel 77.3	Artikel 112.4

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 78.1 första stycket	Artikel 113
Artikel 78.1 andra stycket	Artiklarna 99 d och 100.1 b
Artikel 78.2–78.4	Artikel 114.1–114.3
Artikel 78.5	Artikel 114.4
Artikel 79.1	Artikel 116.1
Artikel 79.2–79.5	Artikel 116.4–116.7
Artikel 80	Artikel 117.1
Artikel 81.1 och 81.2	Artikel 118.1 och 118.2
Artikel 81.3	Artikel 118.4
Artikel 82.1	Artikel 119.1
Artikel 82.2	Artikel 119.3
Artikel 83	Artikel 120.1
Artikel 84.1	Artikel 121.1
Artikel 84.2	Artikel 121.3
Artikel 85 första meningen	Artiklarna 116.2, 117.2, 118.3, 119.2, 120.2, 121.2 och 123.1
Artikel 85 andra meningen	Artiklarna 106.3, 122 och 123.2
Artikel 86.1 inledande meningen	Artikel 124.1 inledande meningen och led a
Artikel 86.1 a–c	Artikel 124.1 b–d
Artikel 86.1 d och e	Artikel 124.1 e
Artikel 86.1 f–k	Artikel 124.1 f–k
Artikel 86.2 och 86.3	Artikel 124.2 och 124.3
Artikel 86.4–86.6	Artikel 124.5–124.7
Artikel 86.7	Artikel 126
Artikel 87.1	Artikel 127.1 och 127.2 a
Artikel 87.2 första stycket	Artikel 127.3 första stycket
Artikel 87.2 andra stycket	Artikel 127.8
Artikel 87.3 första stycket a	Artiklarna 127.2 b och 131 a
Artikel 87.3 första stycket b och c	Artikel 131 b
Artikel 87.3 första stycket d	Artiklarna 127.3 och 161 a
Artikel 87.3 andra stycket	—
Artikel 88.1 första stycket första meningen	Artikel 6.1
Artikel 88.1 första stycket andra meningen	Artikel 127.7
Artikel 88.1 andra stycket	Artikel 6.2
Artikel 88.2	Artikel 127.4 första stycket
Artikel 88.3	Artikel 127.4 andra stycket och 127.6
Artikel 88.4 första stycket	Artikel 133.1 första stycket

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 88.4 andra och tredje styckena	Artiklarna 6.2 och 7 a
Artikel 89.1	Artikel 129.1
Artikel 89.2	—
Artikel 90	Artikel 130.1
Artikel 91	Artikel 134
Artikel 92.1 första stycket	Artikel 135.1
Artikel 92.1 andra stycket	Artikel 135.2
Artikel 92.1 tredje stycket	—
Artikel 92.2–92.5	Artikel 135.3–135.6
Artikel 93.1	Artikel 136
Artikel 93.2	—
Artikel 94	Artikel 137
Artikel 95.1	Artikel 139.1
Artikel 95.2 och 95.3	Artikel 139.3 och 139.4
Artikel 95.4	Artikel 139.6
Artikel 96.1 och 96.2	Artikel 140
Artikel 96.3	Artikel 139.7
Artikel 97.1	Artikel 149
Artikel 97.2	Artikel 150
Artikel 98.1	Artikel 144
Artikel 98.2	Artikel 139.5
Artikel 99	Artikel 141.1
Artikel 100	Artikel 141.2
Artikel 101.1	Artikel 153.1
Artikel 101.2 a	Artiklarna 153.2 och 156 a
Artikel 101.2 b	Artiklarna 156 b och 157
Artikel 101.2 c	Artiklarna 153.3 och 156 c
Artikel 102	Artikel 154
Artikel 103	Artiklarna 155.2 och 156 d
Artikel 104.1	Artikel 158.1
Artikel 104.2	Artikel 158.3
Artikel 105.1	Artikel 159.1 och 159.2
Artikel 105.2 a och b	Artiklarna 159.3 och 161 a
Artikel 105.2 c	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 25 c
Artikel 106.1 första stycket första meningen	Artikel 179.1 första stycket
Artikel 106.1 första stycket andra meningen	—
Artikel 106.2	Artikel 179.3 och 179.6

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 106.3	Artikel 179.5
Artikel 106.4 första stycket a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 106.4 första stycket b	Artiklarna 23.4 a och 24 h
Artikel 106.4 första stycket c	Artiklarna 179.1 andra stycket, 179.2 och 180
Artikel 106.4 första stycket d	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 106.4 första stycket e	Artikel 25 b
Artikel 106.4 första stycket f	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 28, 31 b och 32
Artikel 106.4 första stycket g och h	Artikel 181c
Artikel 106.4 andra stycket	—
Artikel 107.1 första meningen	Artikel 6.1
Artikel 107.1 andra meningen	Artikel 182.1
Artikel 107.2	Artikel 158.2
Artikel 107.3	Artiklarna 160, 161 b, 182.2–182.4, 183 och 184
Artikel 108.1 första stycket första meningen	Artikel 162
Artikel 108.1 första stycket andra och tredje meningarna	Artikel 170.4
Artikel 108.1 andra stycket	Artiklarna 6.2, 7 a och 8.1 a
Artikel 108.2	Artikel 163.1 och 163.2
Artikel 108.3 första stycket	Artikel 6.1
Artikel 108.3 andra stycket	—
Artikel 108.4	Artiklarna 163.3, 164 och 165 b
Artikel 109.1	Artikel 166.1
Artikel 109.2	Artiklarna 166.2 och 168 a
Artikel 109.3	Artiklarna 6.2, 7 a, 8.1 a och 165 a
Artikel 110.1 första stycket	Artikel 167.1 första stycket
Artikel 110.1 andra stycket	Artikel 167.1 tredje stycket
Artikel 110.1 tredje stycket	Artiklarna 167.2, 167.3 och 168 d
Artikel 110.2 och 110.3	Artikel 167.4 och 167.5
Artikel 111.1	Artikel 170.1
Artikel 111.2 första meningen	Artikel 170.2
Artikel 111.2 andra meningen	Artikel 170.3 a och b
Artikel 111.3	Artikel 170.3 c
Artikel 112.1 första stycket	Artikel 172.1
Artikel 112.1 andra stycket första meningen	Artikel 182.2
Artikel 112.1 andra stycket andra meningen	Artikel 182.3
Artikel 112.2	—
Artikel 112.3	Artikel 172.2

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 112.4	Artikel 176 b
Artikel 113.1 och 113.2	Artikel 173.1 och 173.2
Artikel 113.3	Artiklarna 173.3 och 176 c
Artikel 114.1	Artikel 174.1
Artikel 114.2 första stycket	Artikel 174.2
Artikel 114.2 andra stycket	Artikel 175
Artikel 115 första stycket	Artikel 177.1
Artikel 115 andra stycket	Artiklarna 177.2 och 178
Artikel 116.1	Artikel 185.1
Artikel 116.2 första stycket a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 116.2 första stycket b	Artiklarna 23.4 a, 23.5, 24 h och 25 c
Artikel 116.2 första stycket c och d	Artiklarna 185.2 och 186 a
Artikel 116.2 första stycket e	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 116.2 första stycket f	Artikel 25 b
Artikel 116.2 första stycket g	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 28, 31 b och 32
Artikel 116.2 första stycket h och i	Artiklarna 186 b och 187
Artikel 116.2 andra stycket	—
Artikel 117	Artikel 188
Artikel 118	Artikel 189
Artikel 119.1 och 119.2	Artikel 190
Artikel 119.3	Artikel 193
Artikel 120	Artikel 191
Artikel 121	Artikel 192
Artikel 122	Artikel 193
Artikel 123.1 och 123.2	Artikel 194
Artikel 123.3	Artikel 179.4
Artikel 124.1	Artikel 195.1
Artikel 124.2	Artiklarna 195.2, 195.3 och 196
Artikel 125	Artikel 197
Artikel 126.1	Artikel 198.1
Artikel 126.2	Artikel 198.2 första stycket första meningen
Artikel 127.1	Artikel 199
Artikel 127.2	Artikel 198.3 d
Artikel 128	Artiklarna 198.2 första stycket andra meningen och andra stycket, 198.3 a–c och 200
Artikel 129	Artikel 201
Artikel 130.1	Artikel 203.1 första stycket

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 130.2–130.5	Artikel 203.2–203.5
Artikel 131 a	—
Artikel 131 b	Artikel 204
Artikel 132	Artikel 205
Artikel 133	Artikel 208.1
Artikel 134	Artiklarna 202, 203.1 andra stycket, 203.6, 206, 207 och 209
Artikel 135	Artikel 210
Artikel 136.1	Artikel 211.1
Artikel 136.2 första stycket a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 136.2 första stycket b	Artiklarna 23.4 b och 24 h
Artikel 136.2 första stycket c	Artikel 212 a
Artikel 136.2 första stycket d	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 136.2 första stycket e	Artikel 25 b
Artikel 136.2 första stycket f	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 28, 31 b och 32
Artikel 136.2 första stycket g	—
Artikel 136.2 första stycket h	—
Artikel 136.2 andra stycket	—
Artikel 136.3 första stycket a	Artikel 211.3 första stycket a
Artikel 136.3 första stycket b	Artikel 211.3 första stycket b och c
Artikel 136.3 första stycket c	Artikel 211.3 första stycket d
Artikel 136.3 andra stycket	Artikel 212 b
Artikel 136.4 första stycket	Artikel 211.4
Artikel 136.4 andra stycket	Artikel 211.5
Artikel 136.4 tredje stycket	Artikel 211.6
Artikel 136.4 fjärde stycket a och b	Artikel 213
Artikel 136.4 fjärde stycket c	Artikel 212 c
Artikel 136.5	Artikel 23.2
Artikel 137.1	Artikel 214.1
Artikel 137.2	Artiklarna 214.2 och 7 c
Artikel 138	Artikel 215.1–215.3
Artikel 139	Artikel 218
Artikel 140.1	Artikel 219
Artikel 140.2	Artiklarna 221 a och 222 b
Artikel 141	Artikel 220
Artikel 142.1 första, andra och tredje styckena	Artikel 223.1
Artikel 142.1 fjärde stycket	Artikel 224 a

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 142.2 första stycket a	Artikel 232 första stycket a
Artikel 142.2 första stycket b och c	Artikel 223.2 första stycket c och d
Artikel 142.2 andra stycket	Artiklarna 223.2 första stycket b och 224 c
Artikel 142.3 första stycket	Artikel 223.3
Artikel 142.3 andra stycket	Artikel 224 d
Artikel 142.4	Artikel 223.4
Artikel 143	Artiklarna 211.2, 216, 217, 221 b, 222 b, 224 b, 225, 228, 229, 230, 231 b, 232, 233.4, 235, 236, 243.2, 251.4, 254.2, 254.3, 254.6, 254.7 och 257.4
Artikel 144.1	Artikel 266.1
Artikel 144.2	Artiklarna 226.2 och 231 a
Artikel 144.3	Artikel 226.3
Artikel 144.4	—
Artikel 145.1 och 145.2	Artikel 227
Artikel 145.3 första stycket	Artikel 155.1
Artikel 145.3 andra stycket	Artikel 157
Artikel 146	Artikel 233.1–233.3
Artikel 147	Artikel 234
Artikel 148.1	Artikel 237.1
Artikel 148.2 första stycket	Artikel 237.2
Artikel 148.2 andra stycket	Artiklarna 237.3 och 239
Artikel 149	Artikel 242
Artikel 150.1	Artikel 238.1
Artikel 150.2 a	—
Artikel 150.2 b	Artikel 238.2
Artikel 150.3	—
Artikel 151.1 första stycket	Artikel 144
Artikel 151.1 andra stycket	Artikel 145.3
Artikel 151.2	Artikel 145.5 och 145.11
Artikel 151.3	—
Artikel 151.4	Artikel 147.4
Artikel 151.5	Artiklarna 145.1, 145.2, 145.4, 145.6–145.10, 146, 147.3, 147.4, 148 och 151
Artikel 152	Artikel 147.1 och 147.2
Artikel 153	Artikel 240
Artikel 154.1 a	Artikel 237.3 första meningen
Artikel 154.1 b	Artikel 241.1
Artikel 154.2	Artiklarna 237.3 andra meningen och 241.2

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 155.1	Artikel 243.1
Artikel 155.2 och 155.3	Artikel 243.3 och 243.4
Artikel 156	Artikel 244
Artikel 157	Artikel 245
Artikel 158	Artikel 246
Artikel 159	Artikel 247
Artikel 160	Artikel 248
Artikel 161	Artikel 249
Artikel 162	Artikel 250
Artikel 163	Artikel 251.1–251.3
Artikel 164 första stycket	Artikel 253
Artikel 164 andra stycket	—
Artikel 165	Artikel 252
Artikel 166.1	Artikel 254.1
Artikel 166.2 och 166.3	Artikel 254.4 och 254.5
Artikel 167	Artikel 255
Artikel 168	Artikel 256
Artikel 169	Artikel 257.1–257.3
Artikel 170	Artikel 258
Artikel 171.1 och 171.2	Artikel 259.1 och 259.2
Artikel 171.3	Artikel 86.5
Artikel 171.4	Artikel 259.3
Artikel 172	Artikel 260
Artikel 173	Artikel 261
Artikel 174	Artikel 262
Artikel 175.1 första stycket	Artikel 263.1
Artikel 175.1 andra stycket	Artikel 263.2 a
Artikel 175.2 och 175.3	Artikel 263.3 och 263.4
Artikel 176.1 a och b	Artiklarna 263.2 b och 265 b
Artikel 176.1 c och d	Artikel 265 b
Artikel 176.1 e	Artikel 161 a
Artikel 176.2	—
Artikel 177.1 och 177.2	Artikel 267.1 och 267.3
Artikel 177.3	Artikel 267.2
Artikel 177.4	Artikel 267.2
Artikel 177.5	Artikel 268
Artikel 178.1	Artikel 269.1

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 178.2 a	Artikel 269.2 a och b
Artikel 178.2 b	Artikel 269.2 d och e
Artikel 178.3	Artikel 269.3
Artikel 179	Artikel 270
Artikel 180.1	Artikel 271.1 första stycket
Artikel 180.2 första meningen	Artikel 6.1
Artikel 180.2 andra meningen	Artikel 271.3
Artikel 180.3 första stycket	Artikel 6.2
Artikel 180.3 andra stycket	Artikel 271.4
Artikel 180.4	Artikel 271.2
Artikel 181 första och andra styckena	Artikel 272.1
Artikel 181 andra och tredje styckena	—
Artikel 182.1	Artikel 277
Artikel 182.2	—
Artikel 183.1	Artiklarna 16.1 och 17
Artikel 183.2 a och b	—
Artikel 183.2 c	Artiklarna 280 och 283
Artikel 184	Artikel 285
Artikel 185	—
Artikel 186	Artikel 286.2 och 286.3
Artikel 187	Artikel 287
Artikel 188.1	Artikel 288.1
Artikel 188.2	Artikel 288.2
Artikel 188.3	Artikel 288.1

RÄTTELSE**Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning)**

(Europeiska unionens officiella tidning L 269 av den 10 oktober 2013, s. 1)

Sidan 7, skäl 57, andra meningen

I stället för: "(...). De övriga bestämmelserna bör tillämpas från och med den 1 juni 2016."

ska det stå: "(...). De övriga bestämmelserna bör tillämpas från och med den 1 maj 2016."

Sidan 88, artikel 288.2

I stället för: "2. De artiklar som inte anges i punkt 1 ska tillämpas från och med den 1 juni 2016."

ska det stå: "2. De artiklar som inte anges i punkt 1 ska tillämpas från och med den 1 maj 2016".

Utredningens sammanfattning

Utredningens uppdrag har varit att anpassa den svenska tullag-stiftningen till den nya unionstullkodexen genom att lämna förslag till en ny svensk tullagstiftning. I uppdraget har ingått att lämna förslag till lagar som ersätter tullagen (2000:1281) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. och också att lämna förslag till förordningar som ersätter tullförordningen (2000:1306) och förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Därutöver har det i utredningens uppdrag ingått att bedöma behovet av särskilda regler i den nya tullagen om omprövning, att ta ställning till om tullagens regler för postförsändelser bör vidgas till att omfatta andra försändelser och att bedöma behovet av anslutande ändringar i vissa andra lagar och förordningar.

Utredningens metod har varit att granska bestämmelserna i den nuvarande tullagen i jämförelse med unionstullkodexen och de utkast till delegerade akter och genomförandeakter som EU-kommissionen presenterat. Det bör i detta sammanhang noteras att de sistnämnda akterna fortfarande är under förhandling och alltså inte utgör en stabil grund. Det kan inte uteslutas att ändringar i de förslag som utredningen nu presenterar kan komma att krävas med anledning av detta.

Utredningen har för att undvika dubbelreglering strävat efter att endast föra över de bestämmelser som har bedömts komplettera kodexen och fortfarande vara relevanta i förslagen till nya nationella regler.

En ny tullag och en ny tullförordning

Utredningen föreslår att det med anledning av unionstullkodexen införs en ny tullag för att ersätta den nuvarande tullagen och att en ny tullförordning införs med anledning av den nya tullagen. Den nya förordningen föreslås ersätta den nuvarande tullförordningen. Utredningen föreslår att bestämmelserna i den nuvarande tullagen om överklaganden och kontroll av varor införs i den nya tullagen.

Detsamma gäller för bestämmelserna om tullförseelse, tulltillägg och förseningsavgift. Dessa bestämmelser föreslås dock införas i den nya tullagen i ett gemensamt kapitel. Bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel behålls i den nya tullagen och den nya tullförordningen. Bestämmelserna om övervakning beträffande regler om produktsäkerhet behålls i den nya tullförordningen men under benämningen tullkontroll i samband med marknadskontroll.

Dagens bestämmelser om kontroll av postförsändelser föreslås fortsättningsvis även omfatta motsvarande försändelser förmedlade via kurirföretag. Ändringen bör avse tullagen och lagen om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

En ny lag och en ny förordning om vissa tullbestämmelser

Med anledning av unionstullkodexen föreslås en ny lag om vissa tullbestämmelser, för att ersätta lagen (1994:1548) om vissa

tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. En ny förordning om vissa tullbestämmelser föreslås också. Den nya förordningen ersätter förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

Ändringar i lagen och förordningen om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

Utredningen har haft i uppdrag att överväga vilka ändringar, mot bakgrund av bestämmelserna i unionstullkodexen, som kan behövas i lagen (2001:185) och förordningen (2001:646) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet samt att föreslå de författningsändringar som kan behövas. Utredningen föreslår att bestämmelsen i 2 kap. 5 § lagen om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet om utlämnande av uppgift till enskild anpassas till de förutsättningar som gäller enligt unionstullkodexen. I övrigt föreslås inga ändringar i lagen eller förordningen.

Anslutande ändringar i andra lagar och förordningar

Utredningen har identifierat ett antal lagar och förordningar där anslutande ändringar med anledning av de nya nationella reglerna är nödvändiga. På grund av tidsbrist har utredningen dock endast kunnat lämna vissa ändringsförslag.

Konsekvensbeskrivningar

I utredningens uppdrag har också ingått att analysera de konsekvenser som utredningens förslag kan komma att få för myndigheter och företag. Genomförandet av den nya unionstullkodexen kommer att påverka verksamheterna för främst Tullverket och Kommerskollegium och de nya reglerna om elektronisk tullhantering och elektronisk kommunikation mellan myndigheter och andra aktörer kommer att innebära en omfattande systemutveckling för främst Tullverket. De nya reglerna kommer att också att beröra alla företag som har verksamhet som anknyter till internationell handel. Utöver import- och exportföretagen berörs också andra som i sin näringsverksamhet är involverade i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen. Det kan antas att kostnader för kompetensutveckling med anledning av de förändrade rutinerna och systemen kan komma att uppstå. Det kan också antas att näringslivets kostnader för systemutveckling kan komma att öka. Utredningen kan dock konstatera att de kostnadsdrivande reglerna för såväl myndigheter som näringsliv härrör direkt från unions-tullkodexen snarare än från de förslag som presenteras av denna utredning. Utredningen har också haft att bedöma de offentlig-finansiella konsekvenserna av de författningsförslag som lämnas. Utredningen bedömer att några sådana konsekvenser av förslagen inte kommer att uppstå.

Ikraftträdande

Den nya tullagen och den nya lagen om vissa tullbestämmelser föreslås träda i kraft den 1 maj 2016. Detsamma gäller för den nya

Bilaga 3

tullförordningen och den nya förordningen om vissa tullbestämmelser. De föreslagna ändringarna i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m., lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen och lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet föreslås också träda i kraft den 1 maj 2016. Utredningen anser att några svenska övergångsbestämmelser inte är nödvändiga.

Förslag till tullag

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Tillämpningsområde och definitioner

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen¹ och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen,

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003², och

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen³.

Ytterligare kompletterande bestämmelser till förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen finns i lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.

2 § Genom denna lag genomförs

1. delar av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁴, och

2. delar av rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt⁵, samt

3. artikel 12.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester⁶.

3 § Vad som sägs i denna lag om tull gäller även annan skatt än tull som ska tas ut för varor vid import och som ska betalas till Tullverket, om inte något annat uttryckligen anges.

4 § I denna lag förstås med

det svenska tullområdet: svenskt territorium,

EU:s skatteområde: det område inom vilket unionens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga,

¹ EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

² EUT L 181, 29.6.2013, s. 15.

³ EUT L 309, 25.11.2005, s. 9.

⁴ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁵ EUT L 9, 14.1.2009, s. 12.

⁶ EGT L 332, 28.12.2000, s. 81.

tullförrättning: sådan klarering av fartyg och luftfartyg i kommersiell trafik direkt med tredjeland och av kommersiellt gods som verkställs av tulltjänsteman,

fordon: transportmedel som är inrättat för färd på marken och inte löper på skenor samt svävar när den framförs över marken.

I övrigt har uttryck som används i denna lag samma betydelse som i förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Tillhandahållande av information

5 § Bestämmelser om tillhandahållande av information finns i artiklarna 6–17 i förordning (EU) nr 952/2013.

Bestämmelser om Tullverkets behandling av uppgifter finns i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet.

6 § Tullverket ska på begäran tillhandahålla följande myndigheter uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor:

- Arbetsmiljöverket,
- Boverket,
- Elsäkerhetsverket,
- Havs- och vattenmyndigheten,
- Kemikalieinspektionen,
- Kommerskollegium,
- Konsumentverket,
- Kronofogdemyndigheten,
- Livsmedelsverket,
- Läkemedelsverket,
- Myndigheten för radio och tv,
- Myndigheten för samhällsskydd och beredskap,
- Naturvårdsverket,
- Post- och telestyrelsen,
- Skatteverket,
- Skogsstyrelsen,
- Statens energimyndighet,
- Statens jordbruksverk,
- Statistiska centralbyrån,
- Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll,
- Sveriges riksbank, och
- Transportstyrelsen.

Tullverket ska på begäran tillhandahålla Säkerhetspolisen uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör export av varor.

7 § Tullverket ska skriftligen underrätta Skatteverket, om

1. det finns anledning att anta att någon

a) på annat sätt än muntligen har lämnat eller kommer att lämna en oriktig uppgift till Skatteverket, eller

b) har underlåtit eller kommer att underlåta att lämna mervärdesskattedeklaration, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift till Skatteverket, och

2. det därigenom finns risk för att mervärdesskatt undandras, felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas.

Av underrättelsen ska det framgå vilka omständigheter som ligger till grund för antagandet.

8 § Följande uppgifter får användas för statistiska ändamål:

1. uppgifter som någon har lämnat om en vara enligt bestämmelser i förordning (EU) nr 952/2013, och

2. uppgifter som någon har lämnat om ett transportmedel enligt artikel 133 i förordning (EU) nr 952/2013 eller enligt 3 eller 6 kap.

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får överlämna åt annan att förmedla uppgifter i elektroniska dokument till och från Tullverket.

Den som i förmedlingsverksamhet som avses i första stycket tar del av sådana uppgifter får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden. I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

10 § Om uppgifter i ett elektroniskt dokument förmedlas genom en annan myndighet än Tullverket eller genom en juridisk person efter bemyndigande enligt 9 §, anses dokumentet ha kommit in till Tullverket när det togs emot och kan antas ha avskilts för verket hos förmedlaren.

11 § Den som i verksamhet vid anläggning för tillfällig lagring, tullager eller frizon tar befattning med tulldeklarationer och andra handlingar som lämnats för tullbehandling av varor får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden.

I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Ombud i tullfrågor

12 § Bestämmelser om ombud i tullfrågor (tullombud) finns i artiklarna 18–21 i förordning (EU) nr 952/2013.

13 § Om ett tullombud har tagit emot medel av en huvudman för betalning av tullräkningar, ska tullombudet hålla medlen skilda från andra tillgångar.

14 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får i enlighet med artikel 18.3 i förordning (EU) nr 952/2013 meddela föreskrifter om de villkor på vilka ett tullombud får tillhandahålla tjänster i Sverige.

Bevarande av uppgifter samt avgifter och kostnader

15 § Den som enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013 är skyldig att förse en tullmyndighet med handlingar, ska bevara dessa i

fem år eller den längre tid som för vissa uppgifter eller handlingar kan vara föreskriven i annan lag eller författning.

16 § Tullverket får anlita en särskild sakkunnig om det finns anledning att anta att en uppgift som har lämnats enligt tullagstiftningen är felaktig, för att få fram den information som behövs. Om uppgiften är felaktig, ska den som har lämnat uppgiften stå för kostnaden för den sakkunnige. Detta gäller inte, om den felaktiga uppgiften avser varans tull- eller skattepliktiga värde och det slutligen fastställda värdet inte överstiger det uppgivna värdet med mer än tio procent.

Tullverket får också anlita en särskild sakkunnig när en uppmaning att lämna en uppgift eller en handling om en vara inte har följts. Den som skulle ha lämnat uppgiften eller handlingen ska stå för kostnaden, om Tullverket inte beslutar något annat.

Om Tullverket haft en kostnad som enligt första eller andra stycket någon annan ska stå för, ska denne ersätta Tullverkets kostnad.

17 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. när en tullförrättning inte är avgiftsfri, och
2. tullförrättningsavgiftens storlek.

2 kap. Tullskuld, skatt och garantier

1 § Bestämmelser om uppkomst av tullskuld, garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld, uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp samt upphörande av tullskuld finns i artiklarna 77–126 i förordning (EU) nr 952/2013.

2 § Bestämmelser om skyldighet att med anledning av import eller införsel som avses i 3 kap. 2 § eller 4 kap. 11 § betala annan skatt än tull finns i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatt som avses i första stycket ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt ska ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, ska sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag som tullvärdet fastställdes.

3 § Mervärdesskatt som avses i 2 § första stycket ska inte tas ut enligt denna lag utan i enlighet med skatteförfarandelagen (2011:1244), om deklaranter eller, om deklaranter är ett ombud, den för vars räkning ombudet handlar

1. är registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull, och
2. agerar i egenskap av beskattningsbar person enligt mervärdesskattelagen vid importen eller införseln.

Det som sägs om beskattningsunderlag i 2 § gäller även i de fall som avses i första stycket.

Bilaga 4

4 § Om en icke-unionsvara eller dess värde förverkas, ska annan skatt än tull inte tas ut till den del varan eller dess värde förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om sådan påлага ska upphävas eller ändras sedan dom eller beslut som innefattar förverkande har vunnit laga kraft.

Betald tull ska beaktas vid förverkande av en varas värde och vid bestämmande av påföljd.

Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld

5 § Om det behövs för att säkerställa uppbörden får Tullverket i ett enskilt fall besluta att garanti ska ställas för annan skatt än tull som ska betalas till Tullverket.

Om garanti inte har ställts, utgör varan säkerhet för tullen och skatten så länge den står under Tullverkets övervakning och kontroll.

Om garanti har ställts eller om varan utgör säkerhet, får Tullverket ta ut beloppet ur garantin eller varan innan en fordran överlämnas för indrivning i enlighet med 20 §.

Uppbörd av import- eller exporttullbelopp

6 § Om det vid fastställande av import- eller exporttullbelopp enligt artikel 101 i förordning (EU) nr 952/2013 saknas nödvändiga uppgifter får beloppet uppskattas till vad som framstår som skäligt.

7 § Belopp som enligt tullagstiftningen ska betalas till eller utbetalas från Tullverket ska avrundas till närmaste lägre hela kron-tal.

8 § När tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, ska den treårsperiod som avses i artikel 103.1 i förordning (EU) nr 952/2013 förlängas till fem år.

Om gäldenären har åtalats för ett brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling får gäldenären underrättas om tullskulden efter utgången av den femårsperiod som avses i första stycket, för den vara som åtalet gäller. En sådan underrättelse får ske senast under kalenderåret efter det år då åtalet väcktes. Ingen underrättelse om tullskuld får ske efter utgången av en period om 10 år efter den dag då tullskulden uppkom.

Om en gäldenär har avlidit, får en underrättelse ske senast sex månader efter dödsfallet.

9 § Bestämmelserna i 8 § ska tillämpas också i fall då den som har företrätt en juridisk person har åtalats för ett brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, om brottet avser tull som den juridiska personen skulle ha betalat.

Betalning av import- eller exporttullbelopp

10 § Betalning av tullbelopp enligt artikel 108.1 i förordning (EU) nr 952/2013 ska göras till Tullverket inom 10 dagar, om inte anstånd med betalning enligt artikel 110 i den förordningen har beviljats.

11 § Underrättelse om tullskuld enligt artikel 102.1 i förordning (EU) nr 952/2013 får göras till den som lämnat tulldeklaration som direkt ombud för gäldenär, om ombudet gentemot Tullverket åtagit sig att fullgöra gäldenärens betalningsskyldighet.

Ränta

12 § Bestämmelserna om kreditränta i artikel 112 och om dröjsmålsränta i artikel 114 i förordning (EU) nr 952/2013 tillämpas även på andra skatter än tull som ska tas ut för varor vid import.

13 § Ränta tas ut på andra skatter än tull som ska betalas

1. enligt beslut vid omprövning av Tullverket eller enligt beslut av allmän förvaltningsdomstol, eller

2. i fall som avses i artikel 79 i förordning (EU) nr 952/2013, när andra skatter än tull undandragits genom förfarandet.

Om en underrättelse enligt artikel 102.1 i förordning (EU) nr 952/2013 har fördröjts till följd av att den som tagit hand om en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande inte lämnat kompletterande tulldeklaration inom föreskriven tid, tas ränta ut på andra skatter än tull som ska tas ut för varor vid import.

14 § Ränta enligt 12 eller 13 § tas inte ut på belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

15 § Vad som föreskrivs i tullagstiftningen om uppbörd, indrivning och återbetalning av tull tillämpas även i fråga om ränta som avses i 12–14 §§.

16 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta om befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala ränta på annan skatt än tull enligt 12 och 13 §§, om det finns synnerliga skäl.

17 § Ränta som avses i 13 § första stycket 1 ska beräknas från utgången av den första månaden efter den då varan deklarerades för övergång till fri omsättning till och med den månad då beloppet ska betalas. Ränta på skatt, som motsvarar tidigare återbetalt belopp, beräknas dock från utgången av den månad då beloppet återbetalades.

Ränta enligt 13 § andra stycket tas ut för den tid fördröjningen omfattar.

Räntesatsen för ränta enligt 13 § första stycket 1 ska vara den som anges i 65 kap. 4 § första stycket eller, om det är fråga om skönsbeskattning, den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

Räntesatsen för ränta enligt 13 § första stycket 2 och andra stycket ska vara den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförfarandelagen.

18 § På belopp som återbetalas i fall som anges i 24 § tillgodoförs ränta. Ränta tillgodoförs även på ränta enligt 12–14 §§ som återbetalas. Röntan tillgodoförs från utgången av den månad under vilken beloppet betalats till och med den månad då beloppet åter-betalas.

Räntesatsen ska vara den som anges i 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

19 § Om ett beslut som föränlett ränta enligt 12 eller 13 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha betalats eller skulle ha betalats med lägre belopp, ska en ny beräkning av röntan göras. För mycket betald ränta ska betalas tillbaka.

Ränta utgår inte på räntebelopp enligt 12 eller 13 § som ska betalas utöver tidigare betald ränta.

Om ett beslut som föränlett ränta enligt 18 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha tillgodoförts eller skulle ha tillgodoförts med lägre belopp, ska den som tillgodoräknats röntan betala tillbaka mellanskillnaden. Bestämmelserna i tullagstiftningen om återbetalning av tull ska då tillämpas.

Indrivning

20 § Om tull inte har betalats i rätt tid ska fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Regeringen får meddela föreskrifter om att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

21 § Det som sägs om indrivning av tull i 20 § ska gälla även för ersättning enligt 1 kap. 16 § tredje stycket.

22 § I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en gäldenär som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och på rätt sätt tillämpas 59 kap. 13, 15–21, 26 och 27 §§, 67 kap. 4 §, 68 kap. 1 § samt 70 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende tull enligt denna lag.

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske enligt 20 §.

23 § Bestämmelser om ränta, indrivning, avräkning och preskription som gäller i fråga om fordringar mot en gäldenär gäller även motsvarande fordringar mot ett tullombud enligt 11 §.

Återbetalning och eftergift

24 § Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013 ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 2 § prövas.

Omprövning av beslut om sådan skatt ska även i övrigt ske om det finns skäl för det.

Om annan skatt än tull, har betalats med högre belopp än som rätteligen ska betalas, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när annan skatt än tull rätteligen inte skulle ha betalats. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ den lagen återbetalas dock inte.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som ska betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också före-skrifter som begränsar rätten till återbetalning.

25 § Om det finns synnerliga skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer medge nedsättning av eller befrielse från annan skatt än tull.

3 kap. Införsel av varor till Europeiska unionens tullområde

1 § Bestämmelser om summarisk införseldeklaration, införsel av varor i unionens tullområde, anmälan, lossning och undersökning av varor samt tillfällig lagring av varor finns i artiklarna 127–152 i förordning (EU) nr 952/2013.

Införsel av varor och transportmedel

2 § Den som till Sverige för in eller låter föra in en vara från ett område som ligger inom Europeiska unionens tullområde, men utanför Europeiska unionens skatteområde ska anmäla detta till Tullverket.

En unionsvara som förs in från ett område enligt första stycket får förvaras i en anläggning för tillfällig lagring samt hänföras till tullförfarandet lagring i tullager eller frizon, aktiv förädling eller tillfällig införsel.

3 § Den som från en plats utanför det svenska tullområdet, men inom EU:s tullområde, till det svenska tullområdet för in eller låter föra in en icke-unionsvara, som inte är underkastad ett tullförfarande, är skyldig att anmäla införseln till Tullverket vid gränspasseringen.

Tullverket tar då ut tull för varan och övervakar att handels-politiska åtgärder vidtas och att andra villkor för övergång till fri omsättning följs. Vad som sägs i 1 kap. 3 § gäller inte vid tillämpningen av denna paragraf.

För kontroll av anmälningsskyldigheten har Tullverket rätt att utföra de kontroller som framgår av lagen (1996:701) om Tull-verkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

4 § Ett transportmedel omfattas av tullövervakning om

1. det ombord på transportmedlet finns varor som omfattas av tullövervakning, eller

2. transportmedlet kommer till det svenska tullområdet utan att medföra varor, till dess att en anmälan om transportmedlet enligt 6 § har behandlats av Tullverket.

5 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av tullövervakning ska på förhand meddela när transportmedlet beräknas komma till ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Föraren eller befälhavaren ska lämna uppgift om transportmedlet och dess last.

6 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller ett luftfartyg som förs in i det svenska tullområdet ska anmäla transportmedlets ankomst till Tullverket även i andra fall än det som avses i artikel 133.1 första stycket i förordning (EU) nr 952/2013.

7 § Tullverket får förbjuda en förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning

1. att göra något annat uppehåll under färden inom det svenska tullområdet än vad som föranleds av en myndighets åtgärd, och

2. att utan Tullverkets medgivande ankomma med transportmedlet.

8 § Tullverket får meddela förbud mot att beträda, lämna, lossa eller lasta ett transportmedel som omfattas av tullövervakning.

Ett förbud mot att beträda eller lämna ett transportmedel gäller inte för den som i utövning av allmän tjänst behöver få tillträde till transportmedlet.

Tillfällig lagring av varor

9 § Tullverket får tillfälligt ta hand om en icke-unionsvara, om det behövs för tullövervakningen. Varan får då läggas upp på en anläggning för tillfällig lagring.

Tullverket får bestämma att varan inte får tas ut från anläggningen för tillfällig lagring förrän kostnaderna har ersatts eller säkerhet har ställts för dem.

Innehavaren av en anläggning för tillfällig lagring är skyldig att ta emot icke-unionsvaror, om det kan göras utan avsevärda problem.

4 kap. Hänförande av varor till ett tullförfarande och bortskaffande av varor

1 § Bestämmelser om hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll och frigörande av varor samt bortskaffande av varor finns i artiklarna 158–200 i förordning (EU) nr 952/2013.

Hänförande av varor till ett tullförfarande

2 § En tulldeklaration får lämnas av någon som är anställd och kan anses ha en förtroendeställning hos deklaramenten eller, om tulldeklarationen lämnas genom ett ombud, hos ombudet.

3 § I fråga om varor som kommer in till det svenska tullområdet i postförsändelser ska ett postbefordringsföretag som regeringen bestämmer anses som deklarat och, i förekommande fall, gäldenär, om varorna inte deklarerats för övergång till fri omsättning eller hänförs till ett annat tullförfarande, överlåtelse eller förstöring av någon annan.

Har försändelsen kommit adressaten till handa, ska dock denne anses som deklarat och, i förekommande fall, gäldenär vid tillämpning av regler om omprövning.

Enhetstillstånd

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att utfärda enhetstillstånd att använda förenklat deklarationsförfarande eller lokalt klareringsförfarande för att hänföra varor som befinner sig i ett annat EU-land till en godkänd tullbehandling.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela föreskrifter om hanteringen av ärenden där varor fysiskt befinner sig i Sverige när de övergår till fri omsättning, exporteras eller återexporteras från Sverige med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EU-land.

5 § En vara får inte fysiskt sättas i fri omsättning i Sverige eller föras ut från landet med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EU-land, om det beträffande varan finns

1. ett i Sverige gällande villkor som inte är uppfyllt, eller
2. ett i Sverige gällande förbud mot införsel eller utförsel.

6 § Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse till ett annat EU-lands behöriga myndighet enligt artikel 266 eller 285a i förordningen (EEG) nr 2454/93, ska en underrättelse med motsvarande innehåll även lämnas till Tullverket om

1. varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning, export eller återexport med stöd av ett enhetstillstånd, och
2. varan befinner sig inom det svenska tullområdet när den ska övergå till fri omsättning eller föras ut till tredjeland.

Det är innehavaren av enhetstillståndet som är skyldig att lämna underrättelsen till Tullverket. Underrättelsen ska lämnas inom samma tidsfrist som gäller för underrättelsen enligt förordningen.

Tullverket får i enskilda fall medge undantag från skyldigheten att lämna underrättelse enligt första stycket.

7 § Tullverket har samma befogenheter att utföra kontroller avseende sådana varor som inom det svenska tullområdet är föremål för ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EU-land, som avseende sådana varor som är föremål för motsvarande förfarande med stöd av ett tillstånd utfärdat i Sverige.

Om en vara som omfattas av ett förfarande enligt första stycket är föremål för ett förbud eller ett villkor som innebär att varan inte får föras in till eller ut från landet, får Tullverket ta hand om varan om det behövs för att hindra att den hanteras i strid med sådant förbud eller villkor.

En vara som har tagits om hand får läggas upp på en anläggning för tillfällig lagring på bekostnad av den som för in eller för ut varan. Varan får inte tas ut från lagret så länge omhändertagandet består.

8 § Ett omhändertagande enligt 7 § andra stycket upphör om varan tas i beslag eller förverkas.

Tullverket får besluta att omhändertagandet ska upphöra om det inte längre finns grund för åtgärden. En gemenskapsvara ska i så fall återlämnas till den som avsåg att föra ut varan. Annan vara ska hänföras till en sådan godkänd tullbehandling för vilken inget hinder finns.

9 § Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse enligt artikel 266 eller 285a i förordningen (EEG) nr 2454/93 till Tullverket när ett förfarande med stöd av ett enhetsstillstånd tillämpas, och underrättelsen i enlighet med tillståndet ges in till den behöriga myndigheten i det andra EU-landet, ska underrättelsen anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

10 § Vid tillämpning inom ett annat EU-lands tullområde av ett förfarande med stöd av ett enhetsstillstånd som utfärdats i Sverige får Tullverket överlåta till tullmyndigheten i det andra landet att utföra kontrollåtgärder enligt tullagstiftningen för svensk räkning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om förfarandet vid överlåtelse av förvaltningsuppgifter enligt första stycket.

11 § Om en vara deklarerats för övergång till fri omsättning med stöd av ett enhetsstillstånd utfärdat i ett annat EU-land, och varan fysiskt befinner sig i Sverige när den övergår till fri omsättning, ska importen i skattehänseende anmälas till Tullverket genom en deklaration med skatteredovisning.

Tullverket får tillåta innehavaren av enhetsstillståndet att lämna in deklarationen med skatteredovisning till den myndighet i det andra landet som är behörig att ta emot tulldeklarationen. Deklarationen med skatteredovisning ska i sådant fall anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

Första och andra styckena gäller endast när skatt ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull i enlighet med bestämmelserna i 2 kap. 2 §.

12 § Den som har fått ett enhetsstillstånd av Tullverket är skyldig att förvara sådana handlingar, som avses i 1 kap. 15 § och som hänför sig till den verksamhet som tillståndet omfattar. Handlingarna ska förvaras i Sverige i ordnat skick samt på ett betryggande och överskådligt sätt. Om informationen förvaras i sådan form att den endast kan läsas med tekniskt hjälpmedel ska utrustning och system som behövs för att omedelbart skriva ut informationen i läsbar form finnas tillgängliga.

Bortskaffande av varor

13 § Med bortskaffande av varor avses

- förstöring av varor enligt artikel 197 i förordning (EU) nr 952/2013,
- försäljning av varor enligt artikel 198.1 i den förordningen, och
- överlåtelse till staten av varor enligt artikel 199 i den förordningen.

Ytterligare bestämmelser om förstöring av varor finns i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

14 § Om en vara som förvaras på en anläggning för tillfällig lagring eller ett tullager som innehas av Tullverket inte avhämtas inom rimlig tid, får den säljas.

15 § Om en vara ska säljas enligt artikel 198 i förordning (EU) nr 952/2013 får detta ske genom Tullverkets försorg på offentlig auktion (tullauktion) eller på annat sätt, om Tullverket finner det vara lämpligare. Detsamma gäller om Tullverket enligt 2 kap. 5 § tredje stycket ska ta ut ett belopp ur en vara som utgör säkerhet.

Vid försäljning av varor som är föremål för införselförbud eller införselvillkor tillämpas 4 § lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

16 § En tullauktion ska kungöras i god tid och på lämpligt sätt.

Innan en vara säljs på tullauktion eller på annat sätt, ska Tullverket i god tid skicka en underrättelse, om adressen är känd, till gäldenären eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd samt till annan som kan antas vara ägare eller ha särskild rätt till varan.

5 kap. Övergång till fri omsättning och lagring

1 § Bestämmelser om övergång till fri omsättning och befrielse från importtullar samt lagring finns i artiklarna 201–209 och 237–249 i förordning (EU) nr 952/2013.

Övergång till fri omsättning

2 § Avlämning från fartyg av fartygsgenererat avfall och lastrester som avses i direktivet 2000/59/EG ska betraktas som övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

Lagring

3 § En vara som omhändertagits av Tullverket enligt 3 kap. 9 § får läggas upp på tullager. I sådant fall tillämpas 3 kap. 9 § andra stycket.

Innehavaren av ett allmänt tullager är skyldig att ta emot icke-unionsvaror, om det kan göras utan avsevärda problem.

4 § Regeringen får besluta att en del av det svenska tullområdet ska vara en frizon enligt artikel 243.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska fastställa frizonens gränser och var dess infarts- och utfartsställen ska vara belägna.

6 kap. Varor som förs ut ur Europeiska unionens tullområde

Bilaga 4

1 § Bestämmelser om formaliteter inför eller vid utförsel av varor, export och återexport, summarisk utförseldeklaration, anmälan om återexport samt befrielse från exporttullar finns i artiklarna 263–277 i förordning (EU) nr 952/2013.

2 § Den som från Sverige för ut eller låter föra ut en vara till ett område som ligger inom EU:s tullområde, men utanför EU:s skatteområde ska anmäla detta till Tullverket.

En vara som ska föras ut till ett område enligt första stycket får hänföras till tullförfarandet export eller passiv förädling.

3 § Ett transportmedel omfattas av tullövervakning om

1. det ombord på transportmedlet finns varor som omfattas av tullövervakning, eller
2. transportmedlet ska avgå från det svenska tullområdet direkt till tredjeland utan att medföra varor, sedan en anmälan om detta har gjorts.

4 § Ett transportmedel som omfattas av tullövervakning ska avgå från

1. ett tullkontor, eller
2. en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Tullverket kan i vissa fall medge undantag från första stycket, om möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll inte äventyras.

5 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av tullövervakning ska på förhand meddela när transportmedlet beräknas avgå från ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Föraren eller befälhavaren ska lämna uppgift om transportmedlet och dess last.

6 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller ett luftfartyg som ska föras ut ur det svenska tullområdet ska anmäla transport-medlets avgång till Tullverket.

7 § Tullverket får förbjuda en förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning

1. att göra något annat uppehåll under färden inom det svenska tullområdet än vad som föranleds av en myndighets åtgärd, och
2. att utan Tullverkets medgivande avgå med transportmedlet.

8 § Tullverket får meddela förbud mot att beträda, lämna, lossa eller lasta ett transportmedel som omfattas av tullövervakning.

Ett förbud mot att beträda eller lämna ett transportmedel gäller inte för den som i utövning av allmän tjänst behöver få tillträde till transportmedlet.

7 kap. Kontroll av varor och transportmedel**Inledande bestämmelser**

1 § Ett beslut om en kontrollåtgärd enligt tullagstiftningen får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den enskilde.

2 § En tulltjänsteman får, i den mån andra medel är otillräckliga och det med hänsyn till omständigheterna är försvarligt, använda våld eller tvång för att genomföra en åtgärd som avses i 3 kap. 9 § samt 7, 8, 13, 15 och 18 §§ i detta kapitel.

Våld mot person får endast användas om tulltjänstemannen möts av motstånd och det med hänsyn till ändamålet med åtgärden är försvarligt.

3 § Polismyndigheten och Kustbevakningen ska medverka i Tullverkets kontrollverksamhet enligt denna lag. Då gäller det som sägs i 1 §.

För Polismyndigheten och Kustbevakningen samt polisman och kustbevakningstjänsteman som medverkar i Tullverkets kontrollverksamhet gäller också det som sägs i 3 kap. 7 och 8 §§ och 6 kap. 7 och 8 §§ samt 2, 7, 8, 10, 13, 15, 16 och 47–49 §§ i detta kapitel om Tullverket och tulltjänsteman.

4 § Ett transportföretag som befordrar passagerare från tredjeland ska utan kostnad för Tullverket ställa de lokaler och anordningar till verkets förfogande som enligt verkets bedömning behövs för

- kontroll av fordon samt bagage, handväskor och liknande som resande för med sig,
- handläggning av resandes tulldeklARATIONER,
- förhör och kroppsvisitation samt kroppsbesiktning av resande, och
- tullpersonalen under uppehåll i tjänstgöringen.

Tullkontroll av transportmedel

5 § Ett transportföretag som befordrar varor, passagerare eller fordon till eller från Sverige ska på begäran av Tullverket skyndsamt lämna de aktuella uppgifter om ankommande och avgående transporter som företaget har tillgång till.

I fråga om passagerare får Tullverket endast begära uppgifter om

- namn,
- resrutt,
- bagage,
- medpassagerare,
- betalningssätt, och
- bokningssätt.

Tullverket får begära uppgifter enligt första och andra styckena endast om uppgifterna kan antas ha betydelse för Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

6 § Ett transportföretag får lämna uppgifter enligt 5 § på så sätt att de görs läsbara för Tullverket genom terminalåtkomst.

Tullverket får ta del av uppgifter genom terminalåtkomst endast i den omfattning och under den tid som behövs för att kontrollera aktuella transporter. Uppgifter som hålls tillgängliga på detta sätt får inte ändras eller på annat sätt bearbetas eller lagras av Tullverket.

Uppgifter om enskilda personer som lämnats på annat sätt än genom terminalåtkomst ska omedelbart förstöras, om de visar sig sakna betydelse för utredning av eller lagföring för brott.

7 § Tullverket får preja ett fartyg inom det svenska tullområdet, om det behövs för att möjliggöra Tullverkets övervakning och kontroll av import eller export av varor.

Tullverket får föra ett fartyg till en plats inom det svenska tullområdet om

1. fartyget under färd mellan orter inom Europeiska unionens tullområde lämnar tullområdet och därigenom avviker från sin rätta kurs utan att nöd eller något annat tvingande skäl föreligger, och

2. befälhavaren inte följer en uppmaning att återvända till Europeiska unionens tullområde.

En sådan åtgärd får ske utan föregående uppmaning om

1. uppmaningen inte kan ges, eller

2. om det finns särskild anledning att anta att en uppmaning skulle förhindra eller avsevärt försvåra åtgärden.

En åtgärd enligt andra stycket får inte vidtas mot ett utländskt fartyg eller inom en annan stats vattenområde, om det inte medges enligt avtal med den andra staten.

8 § En förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning ska stanna på uppmaning av en tulltjänsteman.

Även en annan person än föraren eller befälhavaren ska stanna på tulltjänstemannens uppmaning. En sådan uppmaning får endast ges om det finns anledning att anta att personen är anmälnings-skyldig enligt tullagstiftningen.

9 § En uppmaning enligt 8 § första stycket till föraren av ett fordon får ges

1. när fordonet finns

– i trakterna vid Sveriges landgräns mot ett tredjeland,

– i trakterna vid Sveriges kuster,

– i närheten av eller inom en anläggning för tillfällig lagring, ett tullager eller en frizon, eller

– i närheten av eller inom en hamn, en flygplats eller ett annat område som har trafikförbindelser med ett tredjeland,

2. om tulltjänstemannen har anledning att anta att varor som står under tullövervakning transporteras med fordonet, eller

3. när fordonet är försett med interimsskyltar eller registreringsskyltar från ett tredjeland.

En uppmaning enligt 8 § andra stycket får riktas till en person som anträffas på en plats enligt första stycket 1.

10 § Tullverket får tillfälligt ta hand om registreringsbevis och liknande handlingar som avser ett transportmedel som omfattas av tullövervakning, om det behövs för att hindra transportmedlets avgång.

11 § Ett transportmedel som har kommit till det svenska tullområdet och tagits ut för kontroll enligt 15 § omfattas av tullövervakning till dess att kontrollen har avslutats.

Tullkontroll av varor

12 § Allmänna bestämmelser om tullkontroller finns i artikel 46.1, 46.2 och 46.3 i förordning (EU) nr 952/2013.

13 § Om det behövs för kontrollverksamheten och det inte medför något väsentligt hinder för trafiken, får Tullverket tillfälligt stänga av områden där transportmedel lossas eller lastas eller passagerare går ombord på eller lämnar transportmedel.

Första stycket gäller även för annat område i omedelbar närhet av ett transportmedel, liksom infarter till och utfarter från anläggningar för tillfällig lagring, hamnar och flygplatser.

14 § Om det är absolut nödvändigt för att tullkontroller ska kunna göras får Tullverket

1. uppehålla ett tåg på en järnvägsstation vid gräns mot ett tredjeland och på tågets slutstation inom Sverige, och

2. begära att ett luftfartyg hindras att avgå eller uppmanas att landa.

Bestämmelser om hur en begäran enligt första stycket 2 ska hanteras finns i 8 kap. 7 § luftfartsförordningen (2010:770).

15 § För kontroll av

- att deklarations- och uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen har fullgjorts riktigt och fullständigt, och

- att de dokument som lämnas till Tullverket är äkta, riktiga och fullständiga, eller

- att varor inte gör intrång i de rättigheter som skyddas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003

får Tullverket undersöka

1. transportmedel, containrar, lådor och andra utrymmen där varor kan förvaras,

2. anläggningar för tillfällig lagring och tullager samt områden i hamnar och på flygplatser och bangårdar där varor som står under tullövervakning förvaras och även lokaler inom sådana områden, och

3. bagage samt handväskor och liknande som förs med av en resande vid inresa till eller utresa från EU:s tullområde eller av en person som uppmanats att stanna enligt 8 § andra stycket.

Bestämmelser om kroppsvisitation finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

16 § Vid en kontroll enligt 15 § ska den person vars uppgifter ska kontrolleras eller för vars räkning varan förs in i eller ut ur EU:s tullområde ge den tulltjänsteman som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan, transportmedlet eller bagaget.

Personen ska också lämna tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

På tulltjänstemannens begäran ska föraren av eller befälhavaren på det transportmedel som ska undersökas närvara vid undersökningen om det är möjligt.

17 § Ett befodringsföretag ska

- göra en anmälan till Tullverket, om det i företagets verksamhet uppkommer en misstanke om att en försändelse innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och
- på begäran av Tullverket överlämna försändelsen till verket.

Befodringsföretaget ska också på annat sätt medverka i kontrollverksamhet enligt tullagstiftningen i fråga om varor som befodras med post, på järnväg eller med luftfartyg.

För det medverkande företaget gäller inte 2, 7, 8, 13, 15 och 16 §§.

Tullkontroll av post- och kurirförsändelser

18 § För en sådan kontroll som avses i 15 § får en tulltjänsteman undersöka post- och kurirförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser.

En försändelse får öppnas om den finns hos Tullverket, på ett utväxlingspostkontor eller vid ett kurirföretags första sorteringsterminal och det finns anledning att anta att försändelsen innehåller en vara för vilken deklarations- eller uppgiftsskyldigheten inte har fullgjorts.

19 § Beslut om att öppna en post- eller kurirförsändelse som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om försändelsen innehåller ett förtroligt meddelande ska detta omedelbart avslutas och skickas vidare till mottagaren.

20 § En post- eller kurirförsändelse som har öppnats med stöd av 18 och 19 §§ får inte undersökas närmare än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med undersökningen.

Protokoll ska föras över undersökningen. Av protokollet ska syftet med undersökningen framgå och vad som har kommit fram vid denna.

Har en försändelse öppnats ska adressaten och, om det är möjligt, avsändaren underrättas så snart som möjligt, om inte särskilda skäl talar emot det.

21 § En cheftjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket får besluta att en postförsändelse som väntas till visst brevbärarkontor och som kommer från tredjeland ska hållas kvar av postbefodringsföretaget när den kommer till brevbärarkontoret om

1. det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och

2. det är nödvändigt för att beslag ska kunna ske.

Ett beslut om kvarhållande ska gälla en begränsad, kortare tid. Beslutet får verkställas omedelbart, men ska snarast prövas av Tullverkets chef eller av verkets chefsjurist.

Postbefordringsföretaget är skyldigt att på begäran av Tullverket överlämna en försändelse som hållits kvar enligt första stycket.

Föreläggande

22 § Tullverket får förelägga den som är eller kan antas vara deklarations- eller uppgiftsskyldig enligt tullagstiftningen att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att deklarations- eller uppgiftsskyldigheten fullgjorts riktigt och fullständigt.

Första stycket gäller även den för vars räkning en vara importerats eller exporterats.

23 § Tullverket får förelägga den som bedriver verksamhet i vilken uppgift av betydelse för kontrollen av en annan persons deklarations- eller uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen kan hämtas ur handlingar som rör verksamheten, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan.

Revision

24 § För att göra sådana kontroller som avses i artikel 48 i förordning (EU) nr 952/2013 får Tullverket besluta om revision.

25 § Ett beslut om revision ska innehålla

1. uppgift om syftet med revisionen,

2. uppgift om möjligheten att undanta uppgifter och handlingar enligt 34 §, och

3. förordnande av den eller de tulltjänstemän som ska verkställa revisionen (revisor).

Av den uppgift som avses i första stycket 1 behöver det inte framgå vilken person eller rättshandling som kontrollen eller uppgifterna avser om

1. beslutet om revision gäller för granskning av någon annan än den som revideras, och

2. det finns särskilda skäl att inte nämna personen eller rättshandlingen.

26 § Innan en revision verkställs ska den som ska revideras under-rättas om beslutet om revision.

Underrättelsen får ske i samband med att revisionen verkställs om en inventering eller en liknande fysisk kontroll behöver göras och kontrollen skulle förlora sin betydelse om den som ska revideras underrättas i förväg.

27 § En revision ska genomföras i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten hos denne.

Om den reviderade inte samverkar finns bestämmelser om vite i 10 kap. 4 § och om bevissäkring i 45 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

28 § Vid en revision får revisorn granska räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten, om de inte ska undantas enligt 34 §.

I övrigt framgår revisorns befogenheter av artikel 48 i förordning (EU) nr 952/2013.

29 § En revision får genomföras hos den reviderade, om denne medger det. Revisionen ska genomföras hos den reviderade, om denne begär det och revisionen kan genomföras där utan betydande svårighet.

Om revisionen genomförs hos den reviderade ska denne, om det är möjligt, ställa en ändamålsenlig arbetsplats till revisorns förfogande.

30 § Att den reviderade ska tillhandahålla revisorn de handlingar och lämna de upplysningar samt i övrigt ge revisorn all den hjälp som behövs vid revisionen följer av artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Om handlingar ska granskas på någon annan plats än hos den reviderade, ska denne på begäran och mot kvitto överlämna handlingarna till revisorn.

31 § Den reviderade ska på begäran ge revisorn tillfälle att använda tekniska hjälpmedel för att granska en upptagning som kan uppfattas bara med sådana hjälpmedel. Detta gäller inte om

1. den reviderade tillhandahåller en kopia av upptagningen, och
2. kopian utan svårighet kan granskas med tekniska hjälpmedel som revisorn har tillgång till.

Den reviderade ska ge revisorn möjlighet att kontrollera att den kopia som avses i första stycket stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning av upptagning eller kontroll av kopia får bara de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas som behövs för att tillgodose syftet med revisionen. Granskningen eller kontrollen får göras via telenätet, om den reviderade medger det.

32 § En revision får inte pågå under längre tid än nödvändigt.

Tullverket ska snarast meddela den reviderade resultatet av revisionen i de delar som rör den reviderade.

33 § Tullverket ska lämna tillbaka räkenskapsmaterial och andra handlingar till den reviderade så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats.

Om den reviderade har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska Tullverket

1. överlämna handlingarna till konkursförvaltaren, och
2. underrätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Handlingar och uppgifter som ska undantas från kontroll

34 § På begäran av en enskild ska följande handlingar undantas från föreläggande eller revision:

1. en handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken, och

2. en handling som har ett betydande skyddsintresse, om det finns särskilda omständigheter som gör att handlingen inte bör komma till någon annans kännedom och skyddsintresset är större än handlingens betydelse för kontrollen.

Första stycket tillämpas även i fråga om föreläggande enligt 22 eller 23 § att lämna uppgifter.

35 § En begäran om undantag enligt 34 § ska ges in till förvaltningsrätten. Begäran ska vara skriftlig och ges in tillsammans med föreläggandet och den handling eller uppgift som begäran avser.

Om den som ska revideras begär att en handling ska undantas från revisionen, ska handlingen omedelbart förseglas och överlämnas till förvaltningsrätten, om Tullverket anser att den bör granskas.

36 § Om en uppgift i en upptagning ska undantas från granskning, får förvaltningsrätten besluta om sådana begränsningar i Tullverkets rätt att använda tekniska hjälpmedel som behövs för att uppgiften inte ska bli tillgänglig för verket.

37 § Om den enskilde begär det, ska förvaltningsrätten pröva om ett beslut om undantag kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

Anser den enskilde att en handling eller en uppgift inte omfattas av kontrollen, handläggs frågan om undantagande på det sätt som anges i 35 och 36 §§ samt i första stycket.

38 § Om en handling eller en uppgift har undantagits från kontroll, får Tullverket inte återge eller åberopa innehållet i handlingen eller uppgiften.

39 § Ett beslut i fråga om undantagande av en handling eller en uppgift gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter

40 § Uttryck som används i 41–45 §§ har den innebörd som anges i förordning (EU) nr 608/2013.

41 § Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om sitt beslut enligt artikel 11.3, 13 eller 16 i förordning (EU) nr 608/2013. En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. fått kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 11.3 eller 16 i den förordningen, eller

2. tagit emot en sådan begäran som avses i artikel 13 i den förordningen.

42 § Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om följande beslut som verket fattar enligt förordning (EU) nr 608/2013:

1. beslut att avslå eller avvisa en begäran enligt artikel 12.1 om förlängning, eller

2. beslut enligt artikel 12.5 att återkalla eller ändra ett beslut om förlängning.

En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. tagit emot en sådan begäran som avses i artikel 12.1, eller

2. fått kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 12.5.

43 § Uppkommer en skada på en vara vid en sådan inspektion som avses i artikel 19.1 i förordning (EU) nr 608/2013, ansvarar den som inspekterar varan för skadan.

44 § Frågor om en vara gör intrång i en immateriell rättighet och hur en sådan vara ska hanteras prövas av en domstol enligt vad som gäller för den immateriella rättigheten i fråga.

Domstolen får meddela ett interimistiskt beslut om att ett uppskov med att frigöra eller hålla kvar en vara ska upphöra.

Tullverket ska verkställa lagakraftvunna domar och beslut från domstolen om frigörande, ändring eller förstöring av varor vars frigörande skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket.

45 § När det finns en lagakraftvunnen dom eller ett beslut om förstöring av eller annan åtgärd med varor vars frigörande har skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket, har innehavaren av ett beslut rätt till ersättning för sina kostnader i samband med Tullverkets ingripande mot varorna.

Ersättningsskyldig enligt första stycket är den som domstolens beslut har gått emot. Kan ersättningskravet riktas mot flera personer, har dessa ett solidariskt ansvar att ersätta innehavaren av beslutet.

Tullkontroll av kontanta medel

46 § En anmälan enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 ska lämnas skriftligt eller elektroniskt.

47 § För kontroll av att anmälningsplikten enligt förordning (EG) nr 1889/2005 har fullgjorts får Tullverket undersöka transport-medel och bagage, såsom resväskor och portföljer, samt handväskor och liknande som medförs av en resande vid inresa till eller utresa från EU:s tullområde.

48 § Om det finns anledning att anta att en person inte har fullgjort sin anmälningsplikt enligt förordning (EG) nr 1889/2005, får kroppsvisitation i syfte att eftersöka kontanta medel utföras på honom eller henne.

Vid kroppsvisitationen ska bestämmelserna i 29 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling tillämpas.

49 § Om anmälningsplikten enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 inte har fullgjorts, får Tullverket kvarhålla kontanta medel i

enlighet med artikel 4.2 i den förordningen om det behövs för att genomföra en kontroll.

8 kap. Överträdelse och sanktioner

1 § Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel gäller det som sägs om gäldenär även den som är skyldig att betala skatt enligt 2 kap. 2 §.

Det som sägs om tulldeklaration gäller även sådan deklaration med skatteredovisning som avses i 4 kap. 11 §.

Tullförseelse

2 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot

1. föreskrift i tullagstiftningen, eller
2. anmälningsplikten i artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 jämförd med 7 kap. 46 § döms för tullförseelse till böter.

Första stycket gäller också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot beslut som Tullverket meddelat med stöd av tullagstiftningen

1. om skyldighet att föra anteckningar och lämna uppgifter om varor som förvaras i en anläggning för tillfällig lagring, tullager eller frizon som är föremål för förenklingar vid tillämpning av ett tullförfarande,

2. om skyldighet i övrigt att lämna uppgift eller handling till Tullverket, eller

3. om användningen eller förbrukningen av en icke-unionsvara.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar.

3 § Ansvar för tullförseelse inträder inte, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken, lagen (2000:1225) om straff för smuggling, lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall eller lagen (2003:148) om straff för terrorist-brott.

4 § Allmänt åtal för tullförseelse får väckas endast efter medgivande av Tullverket.

Tulltillägg

5 § Tulltillägg ska tas ut av den som är gäldenär och skyldig att inge tulldeklaration skriftligen eller med elektronisk databehandlingsteknik och som på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för fastställande av tull.

Detsamma gäller, om gäldenären har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser

1. omprövning, återbetalning, eftergift eller ett överklagande, och
2. uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

6 § En uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att

1. en lämnad uppgift är felaktig, eller
2. en uppgift som ska lämnas till ledning för beslut om tull har utelämnats.

En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, eller
2. den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

7 § Tulltillägget enligt 5 § är tjugo procent av den tull som inte skulle ha tagits ut, om den oriktiga uppgiften godtagits.

Avgiftsberäkning enligt första stycket sker efter tio procent när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

8 § Tulltillägg ska tas ut av gäldenären i de fall då

1. tull har fastställts på skälig grund på grund av utebliven tulldeklaration och sådan inte har kommit in trots att ett föreläggande sänts ut till gäldenären, eller

2. då avvikelse från deklarationen har skett när tull har fastställts på skälig grund.

Tulltillägget är tjugo procent av den tull som fastställts enligt första stycket och som tas ut av gäldenären utöver den tull som annars skulle ha tagits ut av denne. Till den del tulltaxeringen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från gäldenären tas tulltillägg ut enligt 7 §.

9 § Tulltillägg ska, även i andra fall än dem som avses i 5 och 8 §§, tas ut om tull ska tas ut på grund av uppkomsten av en tullskuld i enlighet med artikel 79 i förordning (EU) nr 952/2013.

Första stycket gäller endast om gäldenären rätteligen skulle ha lämnat en skriftlig eller med elektronisk databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration till ledning för beslut om tull.

Tulltillägget enligt första stycket är tjugo procent av den tull som tas ut.

10 § Tulltillägg ska tas ut av den som förfogat över vara som hänförts till tullförfarandet övergång till fri omsättning i strid mot en föreskriven förutsättning för återbetalning eller eftergift av tull.

Tulltillägget är då tjugo procent av den tullförmån som gäldenären gått miste om.

11 § Vid tillämpning av 5 och 8 §§ ansvarar gäldenären för handlingar och underlåtenhet av hans ombud. Tulldeklaration eller annat dokument som lämnas för en gäldenär som är juridisk person ska anses ha lämnats av gäldenären, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda gäldenären.

12 § Tulltillägg ska inte tas ut

1. om gäldenären på eget initiativ har rättat den oriktiga uppgiften eller anmält förhållande som avses i 9 §, eller

2. om det tullbelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller passiviteten är obetydligt.

13 § Tulltillägg ska inte tas ut om en icke-unionsvara eller dess värde förverkas. Om endast en del av varan eller dess värde har förverkats gäller förbudet att ta ut tulltillägg endast för den delen av varan eller

värdet som förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om tulltillägg ska upphävas eller ändras efter det att dom eller beslut som innefattar förverkande har vunnit laga kraft.

14 § Tulltillägg tillfaller staten.

15 § Om betalningsskyldighet för tull inte längre föreligger, får Tullverket inte ta ut tulltillägg på beloppet.

Förseningsavgift

16 § Om den som deklarerat en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande som medför skyldighet att inge en kompletterande deklaration inte har ingivit den kompletterande deklarationen vid den tidpunkt då denna senast skulle ha lämnats, ska en särskild avgift (förseningsavgift) tas ut av deklaranten.

Förseningsavgiften är 500 kronor. Om den som uppmanats att lämna deklaration inte fullgjort sin skyldighet inom den bestämda tiden, är avgiften dock 1 000 kronor.

17 § Förseningsavgift tillfaller staten.

Gemensamma bestämmelser för tulltillägg och förseningsavgift

18 § Tullverket ska ompröva beslut om tulltillägg och förseningsavgift om deklaranten eller gäldenären begär det eller om det finns andra skäl. Att omprövning av sådana beslut ska ske om de överklagats framgår av 9 kap. 4 och 7 §§.

19 § Gäldenären respektive deklaranten ska helt eller delvis befrias från tulltillägg respektive förseningsavgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. den felaktighet eller passivitet som lett till avgiften kan antas ha
– stått i samband med gäldenärens respektive deklarantens ålder, hans eller hans ombuds hälsa eller liknande förhållanden, eller
– berott på en felbedömning av reglerna eller betydelsen av de faktiska förhållandena,

2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten,

3. en oskäligt lång tid har gått efter det att Tullverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet, eller

4. felaktigheten eller passiviteten även har medfört att den som avgiften gäller fällt till ansvar för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 2 § eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken.

Deklaranten får helt eller delvis befrias från förseningsavgift även när passiviteten är obetydlig.

20 § Tulltillägg eller förseningsavgift får inte tas ut sedan gäldenären respektive deklaranten har avlidit.

Bilaga 4

21 § Frågor om tulltillägg och förseningsavgift prövas av Tullverket. Allmän förvaltningsdomstol prövar dock, på talan av det allmänna ombud som avses i 9 kap. 1 §, frågor om tulltillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om tull. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan ska väckas genom ansökan inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.

22 § Följande bestämmelser tillämpas även i fråga om tulltillägg och förseningsavgift:

- artikel 110 om betalningsanstånd i förordning (EU) nr 952/2013,
- artikel 114 om dröjsmålsränta i den förordningen, och
- 2 kap. 5, 10, 11 och 20 §§.

9 kap. Överklagande

1 § Hos Tullverket ska det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen. Det allmänna ombudet får överklaga Tullverkets beslut i sådana ärenden som avses i 3 och 7 §§.

2 § Tullverkets beslut överklagas till förvaltningsrätten. Tullverkets eller annan förvaltningsmyndighets beslut om nedsättning eller befrielse enligt 2 kap. 16 eller 25 § överklagas till regeringen.

Tullverkets beslut om revision enligt 7 kap. 24 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Detsamma gäller vid överklagande i mål som avses i 8 kap. 21 §.

3 § Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut om tull eller beslut om annan skatt än tull enligt 2 kap. 2 § andra stycket, ska överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket har ändrats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av omprövningsbeslutet.

4 § Om ett överklagande som avses i 3 § inte avvisas som för sent inkommet, ska Tullverket snarast ompröva det överklagade beslutet.

Ett överklagande ska inte avvisas om

1. förseningen beror på att Tullverket har lämnat den som beslutet gäller en felaktig underrättelse om hur man överklagar, eller

5 § Ett överklagande förfaller, om beslutet vid omprövningen ändras så som klaganden begär. Beslutet ska innehålla en uttrycklig upplysning om att det medför denna verkan.

Om ett beslut enligt första stycket ändras på annat sätt än vad som begärts, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns skäl för det, får klaganden lämnas tillfälle att återkalla överklagandet.

6 § Ett överklagande som inte avvisas såsom för sent inkommet enligt 4 § eller som förfaller enligt 5 § ska tillsammans med handlingarna i ärendet överlämnas till den domstol som ska pröva överklagandet. Om det finns särskilda skäl, får överklagandet överlämnas utan föregående omprövning.

7 § Bestämmelserna i 3–6 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

En gäldenärs eller skattskyldigs yrkande i fråga om tulltillägg ska, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för gäldenären eller den skattskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det ska tas upp till prövning av Tullverket.

Vad som sägs i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift.

8 § Om en part har överklagat Tullverkets beslut i ett sådant ärende som avses i 3 och 7 §§, får också motparten överklaga beslutet, även om den för motparten föreskrivna tiden för överklagande har gått ut. Motpartens skrivelse ska ha kommit in till Tullverket inom två månader från den dag då motparten fick del av den först ingivna skrivelsen med överklagande eller, om motparten inte fått del av den före utgången av den tid inom vilken den senast skulle ha kommit in, från utgången av denna tid.

Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare överklagandet förfallet.

9 § Bestämmelser om verkställighet av beslut som överklagas finns i artikel 45 i förordning (EU) nr 952/2013. Dessa bestämmelser gäller även beslut om tulltillägg och förseningsavgift samt beslut om annan skatt än tull som ska betalas till Tullverket.

10 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett beslut om tull, ska talan om tulltillägg eller förseningsavgift med anledning av beslutet föras samtidigt.

11 § Det allmänna ombudet får överklaga ett beslut av förvaltningsrätten eller kammarrätten i frågor som avses i 3 och 7 §§ om ombudet inte tidigare har fört det allmännas talan i målet.

12 § Om någon har överklagat ett beslut av en förvaltningsrätt eller kammarrätt i frågor som avses i 3 och 7 §§, får även någon annan som har haft rätt att överklaga beslutet ge in ett överklagande, även om den tid för överklagande som gäller för honom eller henne har gått ut. Ett sådant överklagande ska ges in inom en vecka från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare överklagandet förfallet.

13 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut, ska ombudet föra det allmännas talan.

I mål som gäller beslut i frågor som avses i 3 och 7 §§ förs det allmännas talan i Högsta förvaltningsdomstolen av det allmänna ombudet.

14 § Det allmänna ombudet får ta över uppgiften att i allmän förvaltningsdomstol föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden som gäller frågor som avses i 3 och 7 §§.

Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Tullverket att företräda det allmänna i allmän förvaltningsdomstol.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också i mål om betalningssäkring.

15 § Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande föra talan i frågor som avses i 3 och 7 §§ till förmån för en enskild part. Ombudet har då samma behörighet som den enskilde.

Bestämmelserna i första stycket gäller också i mål om betalningssäkring.

16 § I mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§ får talan inte ändras i annat fall än som anges i 17 och 18 §§.

Det ska dock inte anses vara en ändring av talan när klaganden

1. inskränker sin talan, eller
2. åberopar en ny omständighet till stöd för sin talan utan att frågan som ska prövas ändras.

17 § I ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§ får den som överklagat yrka något nytt under förutsättning att någon ny fråga inte tas upp i målet.

I mål i förvaltningsrätten får den som överklagat dessutom, inom den tid som gäller för överklagande, ta upp en ny fråga som har samband med den fråga som ska prövas, om förvaltningsrätten finner att frågan utan olägenhet kan prövas i målet.

18 § I ett mål om beslut om tull får den som överklagat ta upp en fråga om tulltillägg som har föranletts av den fråga som är föremål för prövning, om domstolen anser att tulltilläggsfrågan utan olägenhet kan prövas i målet.

19 § Om domstolen i ett fall som avses i 17 § andra stycket och 18 § inte prövar den nya frågan, får domstolen överlämna frågan till Tullverket för prövning.

20 § Om det finns flera frågor i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§, får domstolen besluta särskilt i någon av frågorna trots att handläggningen av övriga frågor inte är klar.

21 § Om det är lämpligt med hänsyn till utredningen i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§, får domstolen besluta särskilt om

1. en eller flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet, eller

2. hur en uppkommen fråga, som främst har betydelse för rättstillämpningen, ska bedömas vid avgörandet av målet.

Domstolen bestämmer om beslutet ska få överklagas direkt eller först i samband med domstolens beslut i själva målet.

Om domstolen bestämmer att ett särskilt beslut får överklagas direkt, får domstolen besluta att målet i övrigt ska vila till dess att det särskilda beslutet har fått laga kraft.

22 § Förvaltningsrätt och kammarrätt ska hålla muntlig förhandling i ett mål om tulltillägg eller förseningsavgift om en enskild begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om avgift inte kommer att tas ut.

23 § Om talan om betalningsskyldighet enligt 59 kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, ska vad som sägs i detta kapitel om skattskyldig, klagande, enskild, part eller motpart även gälla företrädaren.

24 § Frågor om bevissäkring prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslut om bevissäkring ska verkställas eller har verkställts.

25 § Frågor om betalningssäkring prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt 46 kap. 19 § skatteförfarandelagen (2011:1244) eller den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut om den tull, skatt, ränta eller avgift som betalningssäkringen gäller.

10 kap. Särskilda bestämmelser

Åtgärder vid nöd eller olycka

1 § Den som på grund av nöd eller något annat tvingande skäl undandrar varor eller transportmedel från tullövervakning, ska snarast underrätta Tullverket om detta.

En underrättelse enligt första stycket får göras till Polismyndigheten i fråga om fordon och luftfartyg och till Kustbevakningen i fråga om fartyg.

2 § Om ett transportmedel som omfattas av tullövervakning eller medför varor som omfattas av tullövervakning förolyckas, ska den som har

någon handling som avser transportmedlet eller varorna genast lämna handlingen till Tullverket.

Bilaga 4

En handling enligt första stycket får lämnas till Kustbevakningen, om transportmedlet är ett fartyg.

Delgivning

3 § Om Tullverket vid tillämpningen av tullagstiftningen, förordning (EG) nr 1889/2005 eller förordning (EU) nr 608/2013 ska underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning.

Delgivning bör användas bara om det är påkallat med hänsyn till omständigheterna.

Vite

4 § Tullverket kan förena ett föreläggande med vite

1. när verket med stöd av tullagstiftningen förelägger någon att vidta en åtgärd som behövs för Tullverkets kontrollverksamhet, samt

2. om någon

– inte har lämnat uppgift eller handling som krävs enligt tullagstiftningen, eller

– inte har fullgjort sådan skyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013 eller i 7 kap. 4, 5, 30 eller 31 §.

5 § Bestämmelserna i 4 § gäller inte om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas om vite eller, i förekommande fall, dennes ställföreträdare har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till tulltillägg och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

6 § Den som har överträtt ett vitesföreläggande döms inte till ansvar enligt 8 kap. 2 § för en gärning som omfattas av föreläggandet.

Tillämpning av skatteförfarandelagen (2011:1244)

7 § I ärenden och mål om tull, skatt som ska betalas till Tullverket, ränta, tulltillägg och avgift enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, samt

2. bevissäkring och betalningssäkring i 3 kap. 8 §, 45 kap. 2–16 §§, 46 kap., 68 kap. 1 och 3 §§ samt 69 och 71 kap.

Vid tillämpningen av första stycket ska det som sägs i skatteförfarandelagen om Skatteverket i stället gälla Tullverket. Vidare ska det som sägs om Kronofogdemyndigheten i 69 kap. 3 och 11 §§ i stället gälla Tullverket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

2. Genom lagen upphävs tullagen (2000:1281).

Förslag till lag om vissa tullbestämmelser

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen¹ och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen, i fråga om

- bindande besked,
- varors klassificering, ursprung och tullvärde,
- varors tullstatus, och
- transitering, särskild användning och förädling av varor

Vissa bestämmelser om autonoma åtgärder för militär utrustning finns i rådets förordning (EG) nr 150/2003 av den 21 januari 2003 om upphävande av importtullar på vissa vapen och militär utrustning².

Ytterligare kompletterande bestämmelser finns i lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m. och tullagen (2016:000).

2 § Uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen samt tullagen (2016:000).

Bindande besked

3 § Bestämmelser om beslut om bindande besked finns i artiklarna 33–37 i förordning (EU) nr 952/2013.

4 § Om Tullverket vid handläggningen av en ansökan om bindande besked anlitar en särskild sakkunnig, tillämpas 1 kap. 16 § andra och tredje styckena och 2 kap. 21 § tullagen (2016:000).

Varors klassificering, ursprung och tullvärde

5 § Bestämmelser om varors klassificering, ursprung och tullvärde finns i artiklarna 56–76 i förordning (EU) nr 952/2013.

6 § Om en uppgift i ett ursprungsbevis för förmånsbehandling eller i en ansökan om ett sådant ursprungsbevis behöver kontrolleras ska bestämmelserna i 1 kap. 16 §, 7 kap. 15, 16 och 22–39 §§ samt 10 kap. 4 och 5 §§ tullagen (2016:000) tillämpas.

Varors tullstatus

7 § Bestämmelser om varors tullstatus finns i artiklarna 153–157 i förordning (EU) nr 952/2013.

¹ EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

² EUT L 25, 30.1.2003, s. 1.

8 § Oljeprodukter som inte har tullstatus som unionsvara får tillföras sådana märkämnen som avses i 2 kap. 8 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Transitering, särskild användning och förädling av varor

9 § Bestämmelser om transitering, särskild användning och förädling av varor finns i artiklarna 226–228, 231–236 och 250–262 i förordning (EU) nr 952/2013. Vissa ytterligare bestämmelser om dessa förfaranden finns i artiklarna 210–225 i den förordningen.

Bestämmelser om transitering finns även i konventionen den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande³.

Bestämmelser om transitering enligt tullkonventionen den 14 november 1975 om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen)⁴ finns i tullförordningen (2016:000).

10 § Tullverket får tillämpa bestämmelserna i artikel 148.6 i förordning (EU) nr 952/2013 på varor som transiteras med tillämpning av artikel 2.3 b i konventionen den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande, när transiteringsdokumentet visar att varorna tidigare exporterats.

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

³ Sveriges överenskommelser med främmande makter (SÖ) 1988:6.

⁴ Sveriges överenskommelser med främmande makter (SÖ) 1976:133.

Förslag till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs att 4, 8, 9, 11, 13, 17 och 18 §§ lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Den som för in en vara från ett annat EU-land till Sverige ska anmäla varan till Tullverket om varan omfattas av ett förbud mot införsel eller ett villkor för införsel som inte är uppfyllt eller om varan förs in med stöd av ett tillstånd som meddelats på grund av en oriktig uppgift eller en utelämnad föreskriven uppgift. En sådan anmälan ska göras också av den som för ut en vara från Sverige till ett annat EU-land om varan omfattas av ett förbud mot utförsel eller ett villkor för utförsel som inte är uppfyllt eller om varan förs ut med stöd av ett tillstånd som meddelats på grund av en oriktig uppgift eller en utelämnad föreskriven uppgift.

Den som från ett annat EU-land till Sverige för in eller från Sverige till ett sådant land för ut en vara som avses i 3 § 1, 3, 8, 10 eller 11, eller 15 när det gäller tillståndspliktiga sprängämnesprekursorer enligt 3 § lagen (2014:799) om sprängämnesprekursorer, ska dock alltid anmäla varan till Tullverket.

Anmälan enligt första stycket ska göras utan dröjsmål vid närmaste bemannade tullplats. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Tullverket får meddela närmare föreskrifter om anmälnings-skyldigheten enligt första och andra styckena.

Anmälan enligt första stycket ska göras utan dröjsmål till närmaste bemannade tullkontor. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Tullverket får meddela närmare föreskrifter om anmälnings-skyldigheten enligt första och andra styckena.

8 §²

En tulltjänsteman får undersöka *postförsändelser*, såsom paket, brev och liknande försändelser, för att kontrollera om sådana förbud eller villkor som anges i 4 § första stycket iakttagits och om anmälnings-skyldigheten enligt 4 § andra stycket fullgjorts riktigt och fullständigt. *En sådan försändelse får öppnas, om det finns anledning att anta att den innehåller en vara*

En tulltjänsteman får undersöka *post- och kurirförsändelser*, såsom paket, brev och liknande försändelser, för att kontrollera om sådana förbud eller villkor som anges i 4 § första stycket iakttagits och om anmälnings-skyldigheten enligt 4 § andra stycket fullgjorts riktigt och fullständigt.

¹ Senaste lydelse 2014:800.

² Senaste lydelse 2003:811.

som avses i 3 § och att denna vara kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling samt försändelsen finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret.

En sådan försändelse får öppnas, om det finns anledning att anta att den innehåller en vara som avses i 3 § och att denna vara kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling samt försändelsen finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret.

9 §³

Beslut om att med stöd av 8 § öppna brev och andra sådana försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om en försändelse innehåller ett förtroligt meddelande, skall detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

Beslut om att med stöd av 8 § öppna post- och kurirförsändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om en försändelse innehåller ett förtroligt meddelande, ska detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

11 §⁴

En chefstjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket får besluta att en postförsändelse som väntas till ett visst postkontor och som kommer från ett annat EU-land skall hållas kvar av postbefordringsföretaget när den kommer till postkontoret, om

1. det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och

2. det är nödvändigt för att beslag skall kunna ske.

Ett beslut om kvarhållande skall meddelas att gälla viss angiven, kortare tid. Beslutet får verkställas

En chefstjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket får besluta att en postförsändelse som väntas till ett visst brevbärarkontor och som kommer från ett annat EU-land ska hållas kvar av postbefordringsföretaget när den kommer till brevbärarkontoret, om

1. det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och

2. det är nödvändigt för att beslag ska kunna ske.

Ett beslut om kvarhållande ska gälla en begränsad, kortare tid. Beslutet får verkställas

³ Senaste lydelse 2004:208.

⁴ Senaste lydelse 2004:208.

omedelbart, men skall snarast prövas av Tullverkets chef eller av verkets chefsjurist.

Postbefordringsföretaget är skyldigt att på begäran av Tullverket till verket överlämna en försändelse som kvarhållits enligt första stycket.

13 §⁵

Vid kontroll enligt denna lag *skall* den vars uppgifter *skall* kontrolleras, eller för vars räkning varan införs eller utförs, ge den som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan och transportmedlet och utan kostnad tillhandahålla de varuprov som behövs. Den som utför kontrollen *skall* också lämnas tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

Den vars uppgifter *skall* kontrolleras eller för vars räkning varan införs eller utförs *skall* svara för den transport av varan som behövs samt för uppackning och återinpackning. Han *skall* även tillhandahålla någon som hjälper till vid provtagning och vägning. Den som åsidosätter dessa skyldigheter *skall* enligt beslut av Tullverket ersätta staten för dess kostnader för åtgärderna i fråga. Vad som sägs i 5 kap. 23 § tullagen (2000:1281) om indrivning av tull *skall* gälla även sådan ersättning. Tullverket får besluta om befrielse helt eller delvis från ersättnings-skyldigheten.

omedelbart, men ska snarast prövas av Tullverkets chef eller av verkets chefsjurist.

Vid kontroll enligt denna lag *ska* den vars uppgifter *ska* kontrolleras, eller för vars räkning varan införs eller utförs, ge den som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan och transportmedlet och utan kostnad tillhandahålla de varuprov som behövs. Den som utför kontrollen *ska* också lämnas tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

Den vars uppgifter *ska* kontrolleras eller för vars räkning varan införs eller utförs *ska* svara för den transport av varan som behövs samt för uppackning och återinpackning. Han *ska* även tillhandahålla någon som hjälper till vid provtagning och vägning. Den som åsidosätter dessa skyldigheter *ska* enligt beslut av Tullverket ersätta staten för dess kostnader för åtgärderna i fråga. Vad som sägs i 2 kap. 20 § tullagen (2016:000) om indrivning av tull *ska* gälla även sådan ersättning. Tullverket får besluta om befrielse helt eller delvis från ersättnings-skyldigheten.

17 §⁶

Tullverket får ta hand om en vara om det behövs för att genomföra en kontroll enligt denna lag. Tullverket får även ta hand om

Tullverket får ta hand om en vara om det behövs för att genomföra en kontroll enligt denna lag. Tullverket får även ta hand om

⁵ Senaste lydelse 2000:1301.

⁶ Senaste lydelse 2000:1232.

en vara på den grunden att varan inte får föras in till eller ut från landet till följd av att varan omfattas av ett sådant förbud eller villkor som avses i 4 § första stycket eller att varan förs in eller ut med stöd av ett tillstånd som föranletts av oriktig uppgift eller underlåtenhet att lämna föreskriven uppgift. Varan får *därvid* läggas upp på *tillfälligt lager*. De kostnader som Tullverket haft för varans uppläggning och förvaring *skall* ersättas av den som för in eller för ut varan.

Tullverket kan besluta att varan inte får tas ut från lagret förrän kostnaderna ersatts eller säkerhet ställts för dem.

Tullverket får besluta om befrielse helt eller delvis från ersättningsskyldigheten, om det finns särskilda skäl.

18 §⁷

Tullverket har rätt att göra kontrollbesök och revisioner hos den som för ut sådana varor som nämns i 3 § 1, 3 och 7 samt hos den som för in sådana varor som nämns i 3 § 3. Vid sådana kontrollbesök och revisioner tillämpas *6 kap. 25–38 §§* och 10 kap. 4 § tullagen (2000:1281).

Tullverket har rätt att göra kontrollbesök och revisioner hos den som för ut sådana varor som nämns i 3 § 1, 3 och 7 samt hos den som för in sådana varor som nämns i 3 § 3. Vid sådana kontrollbesök och revisioner tillämpas *7 kap. 24–39 §§* och 10 kap. 4 § tullagen (2016:000).

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

⁷ Senaste lydelse 2011:468.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 5 § lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 §

Uppgifter i databasen får lämnas ut till en enskild på medium för automatisk behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Utöver vad som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande får uppgifter i databasen lämnas ut till en enskild på medium för automatisk behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

Förteckning över remissinstanserna avseende betänkandet SOU 2015:5

Följande remissinstanser har getts möjlighet att yttra sig över betänkandet. Riksdagens ombudsmän, Sveriges riksbank, Kamrarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Domstolsverket, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Polismyndigheten, Kustbevakningen, Datainspektionen, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll, Kommerskollegium, Tullverket, Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Post- och telestyrelsen, Sjöfartsverket, Transportstyrelsen, Konkurrensverket, Tillväxtverket, Regelrådet, Aktiebolaget Svensk Bilprovning, PostNord Sverige AB, Association of Swedish Fashion Brands, BIL Sweden, Chamber Trade Sweden, Elektronikbranschen, Företagarförbundet, Företagarna, Innovations och kemiindustrierna (IKEM), Jernkontoret, Leksakshandlarna, Livsmedelsföretagen, Läkemedelsindustriföreningen (Lif), Näringslivets regelnämnd (NNR), Skogsindustrierna, Stockholms handelskammare, Svensk handel, Svenska ICC, Svenskt näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Sveriges hamnar, Sveriges Integrerade Express Transportörer (SIET), Sveriges redareförening (numera Föreningen Svensk sjöfart), Sveriges skeppsmäklareförening, Sveriges åkeriföretag, Sydsvenska industri- och handelskammaren, Tekoindustrierna (TEKO), Textilimportörerna, Transportindustriförbundet, Västsvenska handelskammaren, Tull-Kust, Saco/S-föreningen vid Tullverket.

Sveriges Handelskamrar lämnade ett gemensamt svar för Stockholms handelskammare, Sydsvenska industri- och handelskammaren och Västsvenska handelskammaren.

Transportindustriförbundet inkom med två svar, varav det andra svaret var en komplettering.

Förvaltningsrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Domstolsverket, Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten, Kustbevakningen, Skatteverket, Kronofogden, Post- och telestyrelsen, Sjöfartsverket, Konkurrensverket, AB Svensk Bilprovning, PostNord Sverige AB, BIL Sweden och Föreningen Svensk sjöfart (tidigare Sveriges redareförening) tillstyrker förslaget eller har inte några invändningar mot förslaget.

Sveriges riksbank, Företagarförbundet, Företagarna och Läkemedelsindustriföreningen (Lif) har avstått från att yttra sig:

Association of Swedish Fashion Brands, Chamber Trade Sweden, Elektronikbranschen, Innovations och kemiindustrierna (IKEM), Jernkontoret, Leksakshandlarna, Näringslivets regelnämnd (NNR), Skogsindustrierna, Svensk handel, Svenska ICC, Svenskt näringsliv, Sveriges hamnar, Sveriges Integrerade Express Transportörer (SIET), Sveriges skeppsmäklareförening, Sveriges åkeriföretag, Tekoindustrierna (TEKO), Textilimportörerna och Saco/S-föreningen vid Tullverket har inte inkommit med yttrande.

Promemorians sammanfattning

I denna promemoria finns ett förslag till en bestämmelse om dröjsmålstalan i den nya tullagen. Det kompletterar förslaget till ny tullag i betänkandet En ny svensk tullagstiftning (SOU 2015:5). Förslaget är utformat utifrån den konstruktion som redan används i vissa svenska lagar och innebär en möjlighet att begära en förklaring av allmän förvaltningsdomstol att ett ärende onödigt uppehålls om Tullverket inte har fattat beslut inom en viss angiven tidfrist.

Bestämmelsen föreslås träda i kraft den 1 maj 2016.

Promemorians lagförslag

Förslag till tullag – komplettering

Härigenom föreskrivs att 9 kap. X¹ § tullagen ska följande lydelse.

9 kap.

X § Om Tullverket, efter att ha godtagit en ansökan enligt artikel 22.2 i förordning (EU) nr 952/2013, inte har meddelat ett beslut inom den tidsfrist som avses i artikel 22.3 i den förordningen, får den sökande begära förklaring av allmän förvaltningsdomstol att ärendet onödigt uppehålls.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Om Tullverket inte har meddelat ett beslut inom en månad från det att domstolen har lämnat en förklaring, ska ansökan anses ha avslagits.

¹ Slutlig placering har inte bestämts.

Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian

Följande remissinstanser har getts möjlighet att yttra sig över promemorian. Riksdagens ombudsmän, Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Domstolsverket, Tullverket, Regelrådet, Stockholms handelskammare, Svensk handel, Sveriges advokatsamfund, Sydsvenska industri- och handelskammaren, Transportindustriförbundet och Västsvenska handelskammaren.

Riksdagens ombudsmän, Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm, Domstolsverket, Tullverket, Sydsvenska industri- och handelskammaren och Transportindustriförbundet tillstyrker förslaget eller har inte några invändningar mot förslaget.

Regelrådet har avstått från att yttra sig.

Stockholms handelskammare, Svensk handel och Västsvenska handelskammaren har inte inkommit med yttrande.